HİNT MİTOLOJİSİNE DAİR

인도 신화

MYTHOLOGY

이 야 기 신 화 시 리 즈 0 1

tercüme ve hazırlayan : M.H.A.P.

■ Giriş

Duyguların dili mit

'Mitoloji'yi düşündüğünüzde aklınıza ilk ne geliyor? Zeus'un rüzgarlı doğası, Afrodit'in güzelliği, yarı insan yarı canavar tanrılar olan, bir insan kafası ve bir at gövdesi olan, mızraklar kullanan ve sanki bizi bıçaklayacakmış gibi bize bakan Sentorlar ve çok sayıda

kafa ve kolla grotesk şekilli tanrıların iblislerle savaştığı absürt hikayeler ve Herkül gibi kahramanların maceraları.

Kısacası, mitlerin antik insanların fantastik ve gizemli hayal gücünün veya kurgusunun ürünü olduğu söylenebilir. Başka bir deyişle, hiçbirimiz bir yumurtadan doğan ve Silla'nın kurucusu olan Park Hyeokgeose'nin hikayesinin gerçek olduğuna inanmayız.

Ancak mitin içeriği bu kadar gerçek dışı ve bilimsel olmayan içeriklerden oluşsa bile, onu dikkatlice çiğnersek geçmiş hikayelerimizi ve tarihimizin görünümünü içinde bulabiliriz. Dangun mitindeki ayı ve kaplan hikayesinin gerçek bir ayı ve kaplan değil, ruhlarına tapan bir totemizm çeşidi olduğu yorumu, mitin içerdiği tarihsel gerçekleri ortaya çıkarma çabalarından biridir.

Tarihsel gerçeklerin yanı sıra, yaşam için rehber olarak ahlak, din ve felsefe içeren masallara da mitlerde rastlıyoruz. Tanrılardan ateşi çalıp insanlara veren Prometheus'a öfkelenen Pandora'nın kutusunun aşağı gönderilme hikayesi; dokuma becerilerini sergileyen ve tanrıça Athena'nın gazabına uğrayıp örümceğe dönüştürülen Arachne'nin hikayesi; ölüm tanrıçasının döktüğü gözyaşları yüzünden birçok insanın öldüğü, hastalık ve acı çektiği yönündeki Hint miti vb., o dönemde insanların insanlar için gerekli olan yaşam bilgeliğini bu masal benzeri mitler aracılığıyla öğrendiklerini tahmin edebiliriz.

Ayrıca ateşin yukarıya doğru yanması, suyun ise yağmur veya nehir gibi aşağıya doğru akması olgusunu kişileştiren mitler, ateşin insanların tanrılara sunduğu bir adak sunan bir tanrı olarak tasvir edilmesi ve bunun tersine suyun tanrıların insanlara verdiği bir hediye olarak tasvir edilmesi yoluyla, o dönemde insanların doğa olaylarını nasıl anladıklarını anlayabiliriz.

Mitler çok çeşitli materyaller ve içerikler içerse de, yakından bakarsanız, büyük ölçüde iki biçime ayrılırlar: yaratılış hikayeleri ve kahraman hikayeleri. İlk olarak, mitlerde görünen yaratılış hikayeleri, içinde yaşadığımız bu dünyayı ve içinde yaşayan ve nefes alan kendimi kimin yarattığı ve bunun sebebinin ne olduğu konusundaki merakı çözmeye yönelik insan arzusunu ortaya koyuyor olarak görülebilir. Buna karşılık, bazen kalbimizi sızlatan veya evrenden daha büyük hırslar beslememize neden olan kahraman hikayeleri, kalbimizin derinliklerinde olan geleceğe dair hayallerin başka bir ifadesidir.

Bu dünyayı ve beni kim yarattı ve ne amaçla? Gelecekte benden ne olacak? Mitlerde yaratılış ve sayısız kahramanın hikayeleri olarak görünen bu sorular bugün hala bizim için ödev niteliğindedir. Bu nedenle, mitler bize gösterilen ruhun daha bilim dışı ve mantıksız bir biçimi olduğu için kadim insanların sorularını önemsiz olarak görmemeliyiz. İkisi arasındaki tek fark, kadim insanlara kıyasla sorularımızın daha rasyonel ve bilimsel bir akıl çerçevesinde çözümler aramasıdır.

Yunan mitolojisindeki bir karakter olan İkarus, buğday otundan yapılmış kanatlarla gökyüzünde uçuyordu ancak otlar sıcak güneş altında eridi ve kanatlarını kaybetti ve denize düşerek öldü. Öte yandan bugün bilimsel araştırmalar sayesinde uçaklar yaratıp gökyüzünde özgürce uçabiliyoruz ve ayrıca uzay gemileriyle uzayı daha da keşfediyoruz. İkisi arasındaki fark gökyüzünde uçma arzusunun kendisi değil, bu arzunun yerine getirildiği yöntemdir. Sonuç olarak, eski insanlarla modern insanlar arasındaki farkın duygu ile akıl arasındaki fark olduğu söylenebilir. Başka bir deyişle, bilimi bugün olduğu kadar gelişmiş olmayan eski insanlar, duygularına bizden daha sadıktı ve bunun sayesinde hayal güçlerinin kanatlarını özgürce açabildiler.

Ayrıca , duygusal bir dil kullanan herkese ok atan ve onları şiddetli alevlere dönüştüren yaramaz bir çocuk olan Eros (Aşk Tanrısı) mitini de yarattılar . Aşk tanrısı neden bir çocuk olarak tasvir edildi? Sokakta öfke nöbeti geçiren çocuklarından utanan anneler görmüş olabiliriz. Öfke nöbeti geçiren çocuklar, ailelerinin mali durumunu düşünecek kadar mantıklı değillerdir. Aksine, tamamen kendi duygularına sadıktırlar. Çocukların bu saf duyguları, sınırları veya yaş farkı olmayan ve onlara kör olmaktan kendini alamayan aşk tutkusuna benzemiyor mu?

Ayrıca insan aklıyla hayal edilmesi zor olan tuhaf ve absürt varlıkları da mitlerine dahil ederler. Örneğin, yaz tatillerinin en popüler noktası olan doğu kıyısındaki Naksan'a giderseniz, dört tarafına yüz çizilmiş bir Avalokitesvara heykeli görebilirsiniz. Bu, Hint mitolojisindeki üç ana tanrı arasında ilk tanrı Brahma'nın ortaya çıkışıdır: Yaratılış tanrısı Brahma, koruma tanrısı Vishnu ve yıkım tanrısı Siva . Öyleyse bu tanrının neden dört yüzü var? Cevap şaşırtıcı derecede basit. Tanrılar aynı anda dört yönü de görebilmeliler.

Öyleyse neden başlarının tepesinde bir yüz yok? Bunun cevabı da basit. Tanrı'dan daha yüksek hiçbir şey yoktur. Dört yüzlü Avalokitesvara Bodhisattva'nın (Brahma) ortaya çıkışı, bin elli ve bin gözlü olan , tüm dünyayı görebilen ve aynı zamanda tüm insanların acılarını teselli edebilen Avalokitesvara Bodhisattva şeklinde daha da ifade edilir .

Ayrıca, Hint mitolojisinde on kadar başı olan iblisler vardır. Peki neden bu kadar saçma figürler çizdiler? Bunu daha kolay anlamak için hepimizin aşina olduğu On Bir Yüzlü Avalokitesvara heykelini düşünelim. Buradaki 11 yüze yakından bakarsak her birinin farklı bir ifadesi olduğunu görürüz. Aydınlanmanın bir sembolü hariç hepsi, günlük insanların gösterdiği çeşitli duygusal durumları, yani neşe, öfke, üzüntü ve zevki birer yüzle ifade eder. Peki, bir kişinin aynı anda bu kadar çeşitli duygusal durumları göstermesini ifade etmenin en iyi yolu ne olabilir? Eski Hintliler bunu yapmanın en ilkel yolunu, on başlı tek bir vücut düşünerek düşünmüşlerdi ve Silla ve Goryeo halkı, bakıldıkları açıya bağlı olarak çeşitli ifadeler gösteren Maitreya Oturan Buda ve Kayaya Oyulmuş Buda'yı mükemmelleştirdiler.

Ayrıca, mitler sadece çeşitli saçma ifadelerle dolu değildir. Basit duygularını en kolay şekilde iletmenin bir yolu olarak günlük deneyimlerimizden çok şey ödünç alırlar. Bunun örneklerini, varoluşun kökenini soran yaratılış mitlerinin en eski biçimlerinde bulabiliriz. Ve en basit biçimi, bir anaokulu çocuğuna 1 artı 1'i açıklamak gibi, deneysel gerçekleri örnek olarak kullanmaktır, "Bir elmaya bir eklerseniz, kaç tane elmanız olur?"

Peki dünyanın ve benim doğuşumu açıklayabilecek deneysel faktör nedir? Doğumdur. Antik çağda yaşayanlar doğumu daha önce var olmayan bir şeyin yaratılışıyla aynı şey olarak görüyorlardı. Bu yüzden dünyanın ve benim doğuşumu onunla açıklamaya çalıştılar. Tanrı'nın tüm şeyleri tıpkı insanlar gibi doğum yoluyla yarattığı mitine doğum yoluyla yaratılış teorisi veya üreme yaratılış teorisi denir.

Ancak insan bilinci daha rasyonel bir şekilde geliştikçe, bu üreme yaratılış teorisi kendi ahlaki sorunlarını ortaya çıkardı. İnsanlar bu zorluğu çözmek için çeşitli mit biçimleri geliştirdiler ve en sonunda İncil'de gösterildiği gibi hiçlikten yaratılış teorisine ulaştılar. Ancak insan aklı burada da kendi sorunlarını keşfetti ve en sonunda mitsel biçimden kopmaya ve soruna rasyonel ve makul bir çözümle

yaklaşmaya başladı. Sonuç olarak, mitsel yaratılış teorisi felsefede ontolojinin adına dönüştü ve günümüzün bilimsel düşüncesine yol açtı.

Mitsel düşünceden bilimsel düşünceye geçişe 'gelişim' diyoruz. Gelişim süreci yaşamın niteliksel ve niceliksel iyileştirilmesi için elzem olduğundan, hızının artırılması arzu edilir olarak kabul edilir. Ama gerçekten öyle mi? Gelişim adına vazgeçmek zorunda kaldığımız şeyler yaşam için gerçekten gereksiz miydi? Modern çağ sıklıkla mitlerin olmadığı bir çağ olarak adlandırılır. Günümüzde insanlar, bencil arzuların izleri oldukları bahanesiyle duygularını cesurca terk ettiler ve bunun yerine nesnel yasaların ürünü olan akıl ve bilimsel düşünceyi seçtiler. Bunun nedeni, bunun aracılığıyla elde edilen teknoloji sermayesinin yaşam kalitesini belirlemede önemli bir faktör haline gelmesidir. Ancak mitlerin bugün hala bize çekici bir yön kazandırmasının nedeni, kaybolan duygularımızı ve hayallerimizi geri kazanmanın en iyi yolu olmaları değil midir?

■ İçindekiler

II. Tanrıların Dünyası

1. Tanrıların kralı Indra
⊙ Indra ve Dadhyanth
⊙ Indra'nın krallığı
⊙ Indra'nın gazabı
⊙ Nahusha'nın hatası ve Indra'nın dönüşü
⊙ Indra ve iblislerin kralı
⊙ Indra ve iblislerin kralı 2.

Gök ve yer tanrıları Dhyaus ve Prithivi 3.

Tanrıların anneleri Aditi ve Adityas

4. Ateş tanrısı Agni
⊙ Agni'nin doğumu ve savaş tanrısı Skanda

5. Güneş tanrısı veya ışık tanrısı
⊙ Güneş tanrısı Surya
⊙ Şafak tanrıçası
Ushas ⊙ Gezginlerin tanrısı veya hayvanların koruyucusu
Pushan ⊙ Adalet tanrısı Varuna
⊙ Tıp tanrısı Ashwins 6.

Rüzgar tanrısı Vayu 7.

Rüzgar (fırtına) tanrısı Marut 8.
Yama ,
ölüm tanrısı 9. Twastri, mimarlık tanrısı 10. Soma 11. Kamadeva, aşk tanrısı 12. Brahma, yaratılış tanrısı ⊙ Brahma'nın kesik başı 13. Saraswati, bilgelik ve öğrenme tanrıçası 14. Vishnu , koruma tanrısı ⊙ Vishnu'nun büyüklüğü ⊙ Vishnu'nun bir enkarnasyon olarak doğmasının nedeni ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonları 1. Yaban Domuzu Varaha ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonu 2. Narasingha ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonu 3. Parashurama ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonu 4. Ramachandra ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonu 5. Krishna ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonu 6. Buda ⊙ Vishnu'nun enkarnasyonu 7. Vamana ⊙

Vishnu'nun enkarnasyonu 8. Kalki 15. Vishnu'nun karısı Lakshmi 16. Yıkım tanrısı Şiva ⊙ Rudra'nın doğuşu ⊙ Şiva'nın gazabı ve Sati geleneğinin kökeni ⊙ Parvati'nin doğuşu ⊙ Üç şehrin yıkımı ⊙ Linga tapınmasının kökeni ⊙ Şiva'nın lingası ⊙ Külün tüm vücuda uygulanmasının nedeni ⊙ Fil biçimindeki tanrı Ganeşa 17. Şiva'nın bir diğer karısı Durga veya Kali ⊙ Durga'nın doğuşu ⊙ Kali'nin doğuşu

III. Tanrı ve Masal

1. Hinduizm'in inek tapınması

2. Brahman rahip kastı
⊙ Brahman olan kral
⊙ Tanrı olan insan

3. Yaşarken cennet dünyasına gitmek

4. Denizi içen aziz

5. Kertenkele olan kral

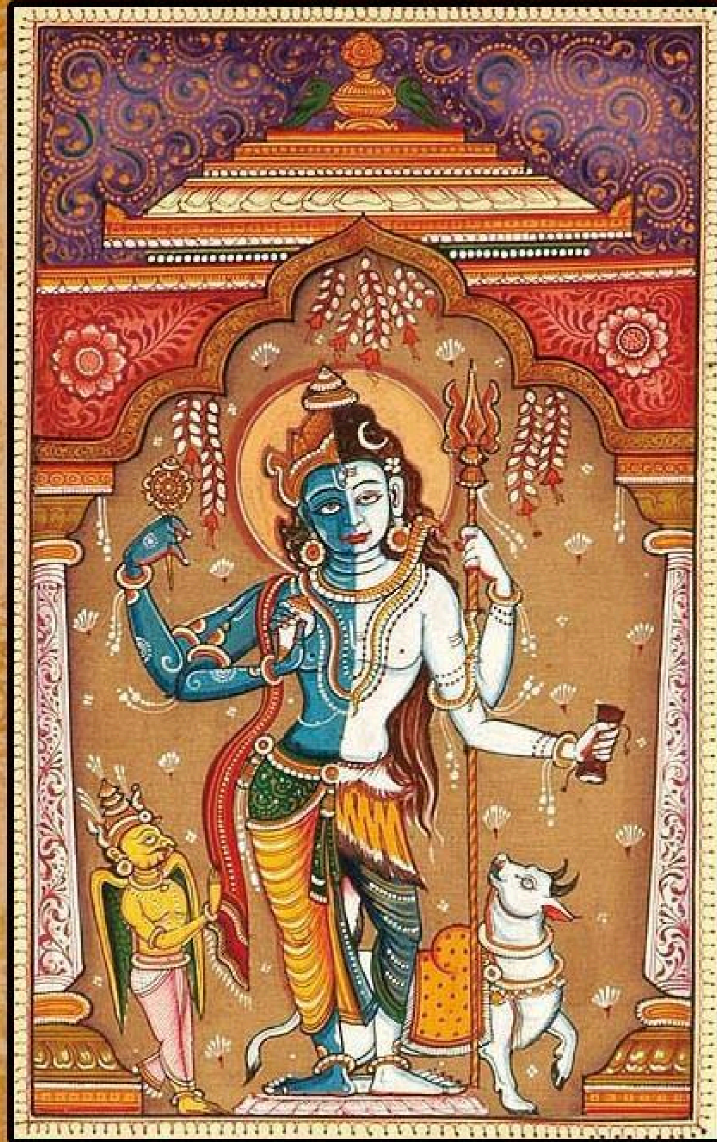
6. Cennet ve yeryüzünün evliliği

7. İnsana verilen ölümsüzlük fırsatı

8. İnsan kurban edilmesi

※ Not:
Bu kitapta adı geçen tanrıların adları mümkün olduğunca yerel telaffuza uygun olarak kullanılmıştır. Notasyon örnekleri şu şekildedir:
örn. Shiva (Şiva), Parvati (Parvati)

I.
창조

왼쪽은 비슈누 신의 모습을, 오른쪽은 쉬바 신의 모습을 한 하리하라 신. 신이 남성이나 여성이라는 특정한 성에 제한되지 않는 초월적 존재임을 나타내는 것이며, 다른 한편으로는 창조행위를 통해 밖으로 드러낼 수 있는 모든 존재의 형상을 자신 속에 담고 있음을 상징한다.

1

Yaratılış miti

Hint kozmik yaratılış mitleri genel olarak üç türe ayrılabilir: üreme yaratılış, kurbanlık öz-çözünme yaratılış ve felsefi ve kavramsal yaratılış. Hepsinin ortak noktası, yaratılışın Yaratıcının öz-farklılaşması yoluyla gerçekleştirilmesidir. Başka bir deyişle, yaratma eyleminde Yaratıcı daha önce var olmayan yeni bir şey yaratmaz, sadece kendi içinde zaten var olanı somut olarak ortaya koyar.

Genel olarak yaratılış kavramı, daha önce var olmayan yeni bir şeyi ilk kez yaratma eylemi anlamına gelir. Bu açıdan bakıldığında, Batı Hıristiyan geleneğindeki gibi yoktan yaratma kavramının Hint mitolojisinde bulunmadığı söylenebilir. Bunun nedeni, evrende ortaya çıkan tüm varlıkların belirli bir biçimde olmasa da olası bir tohum biçiminde zaten Yaratıcı'da var olmasıdır. Bu açıdan bakıldığında, Hint yaratılış tanrısı, yoktan bir şey yaratan bir Yaratıcı'dan ziyade, var olan malzemeleri kullanarak yeni bir şey oluşturan bir Yaratıcı'ya daha yakındır. Antik mitolojide, Yunan demirci tanrısı Hephaistos gibi, ahşap, toprak ve taş gibi var olan malzemeleri kullanarak yeni bir şey yaratan bir Yaratıcı'nın özellikleri daha güçlü bir şekilde ifade edilir.

Ancak, Hint yaratıcısı yaratıcı kavramından açıkça farklıdır çünkü ondan başka hiçbir şey yoktur. Ayrıca, Hristiyanların yoktan yaratma teorisinden de farklıdır. Açıkça, başlangıçta Tanrı'dan başka hiçbir şey yoktu. Peki, o Tanrı her şeyi nasıl yarattı? Burada, Hint yaratıcı tanrı her şeyi yoktan yaratmaz, ancak kendi içinde potansiyel olan her şeyi üreterek onları somut formlara dönüştürür.

Elbette, klasik Hint metinlerinde, Vedalar ve Upanişadlar'da, "Başlangıçta hiçbir şey yoktu" ifadesi "hiçlik" anlamını ifade etmek için kullanılır. Ancak, Hintliler bu "hiçliği" gerçek anlamda var olmama olarak değil, şu anda görünmeyen bir şey olarak yorumlayarak konumlarını korurlar. Eski Hintliler, bir ağacı ovalayarak ateş yapılabilmesinin nedeninin, ateşin gözlerimize görünmese bile ağaçta potansiyel bir durum olarak zaten var olması olduğuna inanıyorlardı. Başka bir deyişle, ağaçta ateş olduğunu düşünüyorlardı. Bu, Sanskritçe orman veya ağaç kelimesinin (vana) aynı zamanda ateş anlamına gelen bir kelime olmasından da çıkarılabilir.

Yaratıcının bu karakteristiğinin tipik bir örneği, yarı erkek yarı dişi olan garip bir forma sahip olan tanrı Hari-Hara'da (aslen Vishnu ve Shiva'nın birleşik formu anlamına gelir) bulunabilir. Androjen bir varlık olan bu tanrı, bir yandan tanrının kendisinin erkek veya dişi gibi belirli bir cinsiyetle sınırlı olmayan aşkın bir varlık olduğunu gösterirken, diğer yandan tanrının, yaratma eylemiyle ifade edilebilecek tüm varoluş formlarını kendi içinde barındırdığını sembolize eder.

Yaratıcının biseksüel bir form biçimindeki yaratıcı eylemi, önce dişiyi kendisinden ayırarak başlar. Dişi ayrıldıktan sonra, doğal olarak erkek olan Yaratıcı, dişiyi kendisinden eş olarak alır ve tüm tanrılar, insanlar, hayvanlar, bitkiler ve hatta iblisler de dahil olmak üzere dünyadaki

tüm şeyleri yaratır. Bu yaratma biçimi, insan üreme sürecini anımsatır ve bir bakıma eski cinsel tapınma fikriyle ilişkilidir.

Ancak, Yaratıcının yarattığı kadını eşi olarak kullanarak her şeyi yaratma sürecinde, beklenmedik ahlaki sorunlar ortaya çıkar. Öncelikle, biseksüel bir varlığın, içindeki iki cinsiyetten kadını dışarı atması, kendi başına doğumun anlamıyla tutarlıdır. Daha sonra, bir erkeğe dönüşen orijinal varlık ile kadın arasında bir baba-kız ilişkisi kurulur. Bu nedenle, ikisinin birleşmesiyle yaratılan şey, kelimenin tam anlamıyla ölümcül ensest ahlaki sorununa yol açmaktan başka bir şey yapamaz.

Eğer evrenin yaratıcısı ve tüm yaratıkların hakimi olan Yaratıcı'nın böylesine ciddi bir ahlaki zaafı varsa, insan da dahil olmak üzere tüm canlıların eylemlerini yargılamak için hangi ahlaki standartlar kullanılabilir?

Bu ahlaki çatışma sorunu yalnızca Hint mitolojisinde değil, yaratılış öyküsünü içeren çoğu antik mitte de görülen temel sorunlardan biridir. Aslında, bazen antik mitlerde 'baba, gökyüzü, menisini (yağmuru simgeleyen) kızı yeryüzüne serpti ve her şeyi yarattı' gibi ifadeler buluruz.

Hint mitolojisinde, aynı yaratılış hikayesi, zamanın gelişimine veya versiyona bağlı olarak biraz farklı biçimlerde karşımıza çıkar ve bu süreçte, sorunların üstesinden gelme isteğini görebiliriz. Ancak, çok sayıda versiyon ve varyasyon yaratılsa bile, yaratıcının kişiliği varsayıldığı sürece, soruna nihai çözüm imkansızdır.

Bu noktada, antik Yunan'da mitolojik düşünceden felsefi düşünceye, örneğin Thales, Anaximander ve Anaximenes'in natüralist felsefelerine ve Hindistan'da Upanishad'ların felsefi sorularına doğru bir bilinç kayması olduğunu görebiliriz. Sonuç olarak, akla dayalı felsefi ve rasyonel düşünce yoluyla, kişiliği Yaratıcı'dan dışlayarak, yaratılış tamamen kişisel olmayan bir yaratıcı ilke veya yasa olarak anlaşılmaya başlandı.

Prajapati'nin Yaratılışı 1

Başlangıçta Prajapati'den başka hiçbir şey yoktu. Prajapati, çok sayıda torun sahibi olmak amacıyla çilecilik uygulamaya başladı. Vücudu çilecilik yoluyla tapas (çilecilik sırasında vücudun ürettiği ısı) oldu. Sonra vücudundan ateş, rüzgar, güneş, ay ve kadın, şafak yaratıldı. Prajapati onlarla konuştu.

“Siz de benim gibi zühd yapmalısınız.”

Emredildiği gibi, onlar da katı bir çilecilik uygulamaya başladılar. Çilecilik uygularken, Prajapati'nin kızı Dawn, güzel bir göksel kadın biçiminde önlerine çıktı. Onun güzelliğine o kadar kapılmışlardı ki, kaynayan şehvetlerini kontrol edemediler. Tüm çilecilikleri, arzu karşısında bir anda çöktü ve farkında olmadan tohumlarını döktüler. Hatalarını anlayınca, şaşkına döndüler ve babaları Prajapati'ye koştular.

"Baba, şehvet tarafından bir anlığına kör edildik ve tohumları döktük. Dökülen tohumlarla ne yapacağımızı bilmiyoruz. Lütfen onları kaybetmememiz için bize yardım et."

Prajapati, onların isteği üzerine altın bir kase yaptı ve içine tohumları koydu. Bir süre sonra, içinden bin gözü, bin ayağı ve istediği her şeye isabet edebilecek bin oku olan bir tanrı belirdi. Babası Prajapati'yi yakaladı ve şöyle dedi:

“Bana bir isim verin. İsim olmadan yemek yiyemem (varolamam) .”

Babası ona cevap verdi.

“Siz bhava’sınız (bhava, yaratılış anlamına gelir, fenomenal dünyanın varlığı anlamına gelir).”

Böylece âlemde ilk defa ‘varlık (yaratma) ’ ismi zuhur etmiş ve âlemdeki bütün şeyler bu isim vasıtasıyla yaratılmış, yaşatılmış ve sonra da yok edilmiştir.

Prajapati 2'nin Yaratılışı

Bir gün, Prajapati, şehvet krizinde, kızına yaklaştı (bazıları onun gökyüzü olduğunu, diğerleri ise şafak olduğunu söyler) **. Kızı bir dişi geyik biçiminde olduğu için, o da bir geyik biçimini aldı. Sonra buna tanık olan diğer tanrılar şöyle dediler:**

"Prajati şimdi yapmaması gereken bir şeyi yapmaya çalışıyor."

Tanrılar hemen Prajapati'yi cezalandırabilecek bir varlık aramaya başladılar. Önce evrendeki en korkunç formları bir araya topladılar ve korkunç bir varlık yarattılar. Bu varlık daha sonra yıkım tanrısı Shiva ile özdeşleştirilen Rudra'ydı, Hindu üçlülerinden biriydi. Rudra evrendeki tüm korkunç formları bir araya getirerek yaratıldığı için hayalet anlamına gelen Bhuta veya hayaletlerin efendisi anlamına gelen Bhutapati olarak da adlandırıldı. Tanrılar Rudra'ya emir verdi.

"Prajapati yapılmaması gereken bir şeyi yapmak üzere. Seni onu cezalandırmak için yarattık. Onu durdurmak için bir ok at."

Sonra Rudra şöyle dedi:

"Bunu yapacağım. Ama görevime başlamadan önce bana bir dilek hakkı ver. Tüm hayvanların hükümdarı olmak istiyorum."

Tanrılar onun dileğini memnuniyetle yerine getirdiler. Bu ona hayvanların efendisi veya babası (Pasupati) adını verdi. Rudra hemen Prajapati'ye koştu ve ona üç parçalı bir ok attı. Okla vurulan Prajapati göğe kaçarak tohumunu (meni veya kan anlamına gelir; eski zamanlarda meni, kan ve nefes eşit olarak yaşamın özünü sembolize ederdi) **döktü . Prajapati bir geyik şeklini aldığı için ona da geyik denildi ve geyiği vuran kişi de aynı adla anıldı. Kızı olan dişi geyiğe Rohini adı verildi. Ayrıca Rudra'nın attığı ok 'üç parçalı ok' olarak adlandırıldı** (bu ok, Şiva'nın üç şehrinin yıkımı bölümünde ayrıntılı olarak anlatılmaktadır) **.**

Prajapati'nin bıraktığı tohum yere düştü ve aktı, bir göl oluşturdu. Tanrılar, tohumun kaybolmasını önlemek için gölü Agni (ateş) ile çevrelediler. Sonra Marut (rüzgar **) tohumu dağıtmak için bir rüzgar gönderdi. Agni, Marut'un müdahalesini püskürtmeye çalıştı, ancak yeterli olmadı. Tanrılar bunu gördüklerinde, tohumu daha güçlü bir ateşle, Agni Vaishrava ile çevrelediler. Ancak bu bile Marut'un güçlü rüzgarını durduramadı. Sonunda, Agni Vaishrava'nın koruyucu duvarı çöktü ve tohum dışarı aktı.**

Yanan tohum yavaşça aşağı akarken, ilk kısım Aditya (güneş **) oldu. Ardından, ikinci kısım Bhrigu (** parlaklık, ışıltı **) oldu ve üçüncü kısım Aditi'nin torunları (** güneşin ışığını temsil eden **Adityas) oldu. Ateşi yakmaya devam edebilen yakıt** (kömür) **Angiras oldu ve ateş söndüğünde ve yakıt** (kömür) **yeniden yakıldığında, Brihaspati (** büyük baba **) ondan doğdu. Tamamen yanan yakıt siyah sığır oldu ve yangın nedeniyle kırmızıya dönen toprak kahverengi sığır oldu. Ayrıca, bu zamanda üretilen kül çeşitli biçimlerde yayıldı ve manda, boğa, antilop, deve ve eşek gibi çeşitli sığır biçimlerine dönüştü.**

▲ **푸루샤** 천 개의 손과 천 개의 눈과 천 개의 다리를 지닌 신. 이미 있었던 것과 현재 있는 것, 앞으로 있을 모든 것들의 전체를 의미한다.

◀ **프라자파티** 힌두교의 신성이며 모든 살아 있는 존재의 조상으로 불린다.

Purusha'nın Yaratılışı

Purusha bin eli, bin gözü ve bin bacağı olan tanrıdır. O, evrenin her tarafına yayılmış ve aynı zamanda evrenin ötesinde olan sonsuz varlıktır. Purusha'nın kendisi, olmuş, olan ve olacak olan her şeyin toplamıdır. O, ölümsüzün (gerçekliğin) ve aynı zamanda yiyecek olarak

büyüyen her şeyin (fenomen) **efendisidir . O, bu büyük varlıktır ve aynı zamanda bu büyüklükten daha büyüktür.**

Purusha, kendisinin dörtte biriyle fenomenal dünyayı yarattı ve bu dünyada kaldı ve kalan üç dörtte biriyle göğe yükseldi ve göklerde ölümsüz dünyayı yarattı. Bu nedenle, yeryüzü ve göklerin yerleriyle sınırlı değildir ve ister yesinler (doğmuş ve ölmüş) ister **yemesinler** (ölümsüz ebedi) **tüm varlıklar tarafından da istila edilmiştir .**

Ondan Viraj (ilkel varlık veya madde **) doğdu ve Viraj'dan Purusha doğdu** (önceki cümlede Purusha varoluşun kaynağı anlamına gelir ve burada ilkel insan anlamına gelir) **. Bu şekilde doğdu, sadece şimdiki zamana değil, aynı zamanda geçmişe ve geleceğe, yeryüzü denen uzayın ötesine yayıldı. Tanrılar Purusha'yı bir adak olarak kurban ettiler. O törende, ilkbahar rafine tereyağıydı, yaz yakacak odundu ve sonbahar kurban için adaklardı.**

Tanrılar, ilk doğan ve kurban edilen Purusha'nın tüm bedenini kutsal otlarla meshettiler. Bu kurbandan rafine tereyağı elde edildi. Tanrılar kurbandan, gökyüzünde, ormanlarda ve köylerde yaşayan canavarları tekrar yarattılar. Kurbandan, şiir ve ilahilerden, çeşitli ritim türlerinden ve kurban biçimleri gelmeye devam etti. Ayrıca, ondan at doğdu ve inek, keçi ve koyun gibi bir çift ön dişi olan hayvanlar ortaya çıktı.

Tanrılar kurbanı kaç parçaya böldüler? Ağzı ne oldu ve kolları, uylukları ve ayakları ne oldu? Ağzı Brahman (rahip kastı) **oldu , kolları Kshatriya** (savaşçı veya kraliyet kastı) **oldu , uylukları Vaishya** (tüccar kastı) **oldu ve ayakları Shudra** (işçi kastı) **oldu .**

Ayrıca, ay onun zihniydi ve güneş onun gözleriydi. Ağzından göklerin kralı ve tanrıların kralı Indra ve ateş tanrısı Agni çıktı ve nefesinden rüzgar çıktı. İki bacağından dünya çıktı ve kulaklarından uzay çıktı. Bu şekilde tanrılar dünyayı çeşitli şekillerde süslediler.

Artman'ın Yaratılışı

Atman, insanlar da dahil olmak üzere bireylerin orijinal benliği veya ruhu anlamına gelir. Tüm evrenin özü Brahman olduğundan, bir Hint bakış açısına göre, Atman'ı bilmek Brahman'ı bilmek anlamına gelir ve bu gerçek kurtuluştur.

Başlangıçta, bu evrende yalnızca Atman bir insan formunda mevcuttu. Bir gün etrafına baktı ve kendisinin dışında hiçbir şeyin var olmadığını fark etti. İlk kez o zaman, "Ben varım" dedi ve böylece "Ben" kelimesi doğdu.

Yalnız olduğunu ve etrafında hiçbir şey olmadığını fark eden Atman, aniden korktu. Bu nedenle, yalnız olduğumuzda da doğal olarak korkarız. O kadar korkmuştu ki, aniden şu düşünceye kapıldı.

"Burada artık benden başka kimse yok. Hiçbir şeyim olmadığına göre neden korkuyorum?"

O anda, hiçbir özü olmayan korku hemen yok oldu. Atman'ın hissettiği korku sadece korku düşüncesiydi, çünkü korkması gereken somut bir şey yoktu. Ancak, Atman henüz hiçbir neşe yaşamamıştı. Yalnız olan bir kişi için neşe yoktur, sadece yalnızlık vardır. Atman neşe için bir eş istedi ve ikinci şeyi, eşini düşünmeye başladı.

Atman bugün bir erkek ve bir kadının büyüklüğündeydi, birbirlerine sarılıyorlardı. Bir eş istiyordu ama başka bir şey olmadığı için kendini ikiye bölmekten ve sonra içindeki iki cinsiyetten dişiyi çıkarıp bir parçayı dişi yapmaktan başka seçeneği yoktu. Sonuç olarak doğal olarak erkek oldu. Atman'ın bu eyleminden karı koca doğdu. Ve bu nedenle, aziz Yajnavalkya, "İnsan yarımdır" diyor. Bu süreçte, eşi olan Atman'ın boşluğu kadınla doldu. Bundan sonra onunla birleşti ve bundan insan doğdu.

Bu arada Artman'ın partneri olan kadının şüpheleri şunlardı:

“Beni O yarattı. Bir annenin bir çocuğu doğurması gibi. Erkek olan, benim için bir babadır. Yarattığı beni nasıl alıp benimle birleştirebilir? Bu gerçekten utanç vericidir. Böyle bir hatadan kaçınmanın en iyi yolu, beni bulamaması için saklanmaktır.”

Kendini bir ineğe dönüştürdü. Sonra Atman bunu görünce hemen bir boğa oldu ve onunla birleşti ve bundan sığırlar geldi. O yine bir kısrak oldu. Sonra bu sefer bir aygır oldu ve onunla birleşti ve bundan toynaklı hayvanlar geldi. Sonra yine bir koyun oldu ve o da bir koç oldu ve onunla birleşti ve bundan keçiler ve koyunlar geldi. Bu şekilde her türlü canlıyı, hatta karıncaları bile yarattı.

Atman, etrafındaki tüm canlılara baktığında, hepsini kendisinin yarattığını fark etti. Bu nedenle, bunu doğru bir şekilde bilen kişi, onun yaratılışına doğacaktır. Yoni'yi ağzından ve ateşi iki elinden yarattı. Bu nedenle, ağzında veya avuçlarında saç çıkmadı.

İnsanlar, 'Bu tanrıya kurban sunun' veya 'Şu tanrıya kurban sunun' derler, ama gerçekte her şey Atman'ın, Bir'in yaratımıdır. Bu nedenle, kendisi de tüm tanrılardır. Tüm nemli varlıklar onun menisinden yaratılmıştır ve onun meni de Soma'dır. Bu evren yiyecek ve yiyecek yiyenlerden oluşur. Soma yiyecektir ve Agni yiyecek yiyendir.

Brahma'nın Yaratılışı

Kendi kendine var olan Brahma, Daksha'ya yavru yaratmasını emretti. Daksha, Vivasvat'ın oğlu Manu'nun varoluş döneminde hem hareket eden hem de hareketsiz tüm varlıkları yarattı. Daksha, yavruları dört biçimde yaratmaya karar verdi: derilerini dökerek doğan varlıklar, yumurtalardan doğan varlıklar, filizlerden çıkan varlıklar ve nemden çıkan varlıklar.

Varoluş biçimini belirleyen Daksha, bin yıl boyunca aşırı çilecilik uyguladı ve bunun sonucunda yoga pratiğinin gücüyle onları yaratabildi. Önce kendisiyle biçim, güç ve enerji bakımından özdeş olan bir tanrı yarattı. Daha sonra azizler, alt tanrılar, Gandharvalar (göksel müzisyenler), insanlar, yılanlar, yakshalar, hayaletler, kuşlar, sığırlar ve vahşi hayvanlar dahil olmak üzere tüm varlıkları düşünce yoluyla yarattı.

Fakat Daksha'nın düşüncelerinden doğan varlıkların hiçbiri sayılarını artıramadı, çünkü onlar büyük ve bilge Lord Shiva tarafından lanetlenmişlerdi.

Daksha tutkusu aracılığıyla eşini bulmak ve birçok çocuk sahibi olmak istiyordu. Prajapati Virana'nın kızı Asikni'yi karısı olarak aldı.
O, yoga pratiği aracılığıyla tüm insanları destekleme gücüne sahipti ve aslında tüm evreni destekliyordu.

Büyük kahramanlık güçlerine sahip olan Daksha'nın oğulları olan dört bin Haryasva da babaları gibi başarılı olmak istiyordu. Sonra aziz Narada hepsinin karşısına çıktı ve şöyle dedi:

“Gerçekten aptalsın! Dünyanın ne kadar büyük, ne kadar yüksek ve alçak olduğunu bilmiyor musun ve yine de nesil yaratmaya çalışıyorsun? Dünyanın standartlarının ne olduğunu biliyor musun? Neyin yaratıldığını biliyor musun? Eğer bunları bilmez ve körü körüne nesil yaratırsan, çok az veya çok fazla yavrun olabilir ve bu olursa, büyük ve geri dönüşü olmayan bir hata yapmış olursun.”

Narada'nın sözlerini duyan Dakşa oğulları, bu olayı öğrenmek için rüzgârın üzerinde her tarafa dağıldılar ve bugün bile geri dönmeyip, bir nehrin denize kavuşunca kaybolması gibi, rüzgârın peşinden sürüklenip duruyorlar.

Oğulları kaybolduğunda, insanlığın büyük babası Prachetas'ın oğlu Daksha, Virana'nın kızı olan karısı Asikni'den bin oğul daha edindi. Bunlara Sabalasvalar deniyordu. Onlar da çocuklarını çoğaltmak istediklerinde, Narada ortaya çıktı ve onlara daha önce olduğu gibi aynı tavsiyeyi verdi. Narada tarafından ikna edilen Sabalasvalar da ağabeylerinin ayak izlerini takip etmemeye çalıştılar ve evrenin gerçeğini bulmak için her yöne dağıldılar. Ancak onlar da bugüne kadar geri dönmediler.

İkinci oğulları da kaybolduğunda, Daksha aşırı derecede öfkelendi ve Narada'ya lanet okuyarak, "Öleceksin ve bir fetüs olacaksın." dedi. Sevdiği tüm oğulları kaybolmasına rağmen,

Daksha'nın altmış kızı vardı. Bunlardan biri tanrı Kasyapa'nın karısı oldu ve diğerleri Dharma , Soma , Shiva ve diğer büyük azizlerin eşleri oldu.

2

Ölümün meydana gelmesi

Genel olarak, ölüm fikrimiz varoluşun sonu veya kesinliğidir. Başka bir deyişle, yaşam bir kerelik olduğundan, öldüğümüzde her şeyin yok olduğunu düşünürüz. Buna karşılık, Hintliler temelde reenkarnasyona, yaşamın sonsuza kadar tekrarlandığına inanırlar. Bu nedenle, onlar için ölüm son değil, yalnızca varoluş biçimindeki bir değişikliktir. Başka bir deyişle, ölüm bir varlığın varoluş biçimini değiştirdiği durumdur ve eğer yaşam ruhun maddi bir beden giydiği durumsa, o zaman ölüm yalnızca ruhun maddi bedeni terk ettiği durumdur, düşündüğümüz gibi bir son veya kesinlik değildir.
Ölümün meydana gelmesiyle ilgili Hint mitolojisi, ölümün bu özelliğini iyi bir şekilde gösterir.

Yaratılış döneminde, ateşli enerjiyle dolu Lord Brahma, canlı varlıklar yarattı. Bu varlıklar zamanla giderek arttı ve sonunda sayıca çok oldular. Ancak hiçbiri ölmedi. Bunun nedeni, ölümsüz yaratıcı Brahma'dan yaratılmış olmalarıydı. Sadece 'mükemmellik' 'mükemmellikten' gelebileceğinden, mükemmel bir varlık olan Brahma'dan yaratılan yaratıklar, ölümü (yok olmayı) bilmeyen mükemmel varlıklar olmaktan başka bir şey yapamazlardı .

Sonunda, evren canlı varlıklarla o kadar kalabalıklaştı ki, daha fazla yer kalmadı. Cennet, dünya ve havadan oluşan tüm evren, nefes alacak bir an bile olmadan canlı varlıklarla doldu. Sonunda, yeryüzünün tanrıçası Prithivi, onların ağırlığını taşıyamadı ve yavaş yavaş suya battı, bu yüzden Brahma'dan kurtuluş diledi.

Brahma bu zorluğun üstesinden nasıl gelebileceğini düşünmeye başladı. Ancak beynini ne kadar zorlarsa zorlasın, uygun bir yol bulamadı. Sonra, içinde öfke birikmeye başladı. Öfkenin alevleri, cildinin her gözeneklerinden ateş gibi fışkırmaya başladı.

Brahma'nın bedeninden çıkan yoğun alevler anında tüm gök bölgelerini alevlere boğdu. Kırmızı alevler orada durmadı, sadece göklerde değil, havada ve yerde de şiddetli bir ivmeyle yayılmaya devam etti ve tüm evreni alevlere boğdu. Hareket eden veya hareketsiz tüm canlılar, Brahma'nın gazabından çıkan büyük alevlerde yanarken yüksek sesle çığlık attılar. Alevlerin içinde tüm bedenleri yananların çaresiz çığlıklarını duyan Rudra hemen Brahma'ya koştu. Brahma alev alev alev yanıyordu ve yoğun bir ışık yayıyordu. Rudra'yı görünce şunları söyledi:

"Neden bana geldin? Eğer bir dileğin varsa, tereddüt etmeden söyle. Bana dileğini söylemeye layıksın ve ben de sana ne istersen onu vereceğim. Bu yüzden endişelenme ve kalbindekini tereddüt etmeden söyle."

Sonra, Vedik fedakarlığın özü ve düşmanların gücünü yok eden kahverengi, karışık saçlı tanrı Rudra, Brahma'dan tüm canlıları kurtarmasını rica etti.

"Yarattığın yaratıklara çok değer veriyorum. Onları yaratan sensin. Ve yine de onları yok ediyorsun, tıpkı bir çocuğun sıkıldığında oyuncağını yok etmesi gibi. Sadece kendine olan öfkenden dolayı onları yok etmek mantığa aykırıdır.

Ey Brahma, lütfen onlar uğruna öfkelenmeyi bırak. Öfkenin alevlerinde, evrenin her yerinde canlılar hiçbir kusurları olmadan yanıyor. Ne suç işlediler? Onları her gördüğümde, onlara acımaktan kendimi alamıyorum. Lütfen, ey evrenin Yaratıcısı, onlar uğruna, hatta kendin uğruna öfkelenmeyi bırak ki, bir daha kötülük yapmayasın."

Brahma, Rudra'dan aptalca öfkesi için özür diledi ve şöyle dedi:

"Haklısın. Artık öfkelenmeyeceğim. Ayrıca tüm canlıların yok olmasını da istemiyorum. Ancak Toprak Tanrıçası taşıdığı ağır yükü artık kaldıramıyordu, bu yüzden benden bir çözüm bulmamı rica etti. Artık ağırlığı kaldıramıyordu ve suyun derinliklerine doğru batıyordu. Onu nasıl kurtaracağımı uzun uzun düşündüm, ancak sürekli artan canlı sayısıyla başa çıkmanın doğru bir yolunu bulamadım. Sonuç olarak, farkında olmadan öfkelendim ve bu öfkenin ateşi canlıları acımasızca yok etti."

Brahma'nın sözlerini duyan Rudra bir kez daha içten bir istekte bulundu.

"33 göğün efendisi Lord Brahma, lütfen öfkeni yatıştır ve merhamet göster ve bu keyfi yıkımı durdur. Öfkeni hemen durdur. Tüm canlı ve hareketsiz varlıkların, kaynakların ve otların bu şekilde yok olmasına izin verme. Öfken yüzünden evren alevlere gömüldü, her şey küle döndü ve seller taştı.

Ey iyi Tanrım, merhamet et ve daha fazla fedakarlık yapmanı engelle. Sana olan dileğim bu. Bir düşün. Gazabının alevleri tarafından yok edildikten sonra yaratıklar hiçbir şekilde geri dönemezler. Eğer tüm yaratıklara gerçekten sevgiyle bakmak istiyorsan, geri dönmeleri için başka bir uygun yol bul. Eğer böyle yansalardı, onların soyundan gelenler sonsuza dek yok olurdu ve evrenin var olma nedeni kalmazdı.

Ey Tanrım, evrenin yaratıcısı, beni yarattığın yeryüzünde yaşayan tüm insanlara bakan tanrı olarak atadın. Bana verdiğin görevi yerine getirmeliyim. Bu yüzden lütfen tüm bu yaratıkların tamamen yok olmasına izin verme. Bunun yerine, yaşam ve ölümü tekrar etmelerine izin ver."

Rudra'nın içten yalvarışını duyduktan sonra, Brahma konuşmasını ve zihnini kontrol etti ve tüm enerjiyi kendisine geri getirdi. Öfkenin alevlerini kontrol ederek, Rudra'nın önerdiği gibi yaşam ve ölümün döngüsel döngüsünü yarattı.

Kutsal Brahma öfkesinin alevlerini bastırdığında, bedeninden koyu renkli bir kadın çıktı. Kırmızı gözleri, kırmızı avuç içleri, kırmızı ayakları vardı ve kırmızı giyinmişti ve kutsal küpeler ve süslerle süslenmişti. Brahma'nın sağına gitti ve sessizce durdu. Evrenin efendileri olan Brahma ve Rudra ona baktı.

Evrenin yaratıcısı Brahma onu yanına çağırdı ve şöyle dedi:

"Bundan sonra sana Ölüm denecek. Ölüm Tanrıçası, artık dünyayı dolaşıp canlılara ölümü tattıracaksın. Canlılarla başa çıkmanın çeşitli yollarını düşünürken öfkelendiğimde, seni düşündüm. Git ve tüm canlılara, bilgili veya bilgisiz olmalarına bakmaksızın ölüm bahşet. Tutkulu bir öfkeyle, hiçbir canlıya istisnasız ölüm bahşetme. Emirlerimi yerine getirerek büyük bir ün kazanacaksın."

Ancak onun sözlerini duyduktan sonra, genç ölüm tanrıçasının yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. Başında bir lotus çelengi olan tanrıça, gözyaşları dökmeye başladı. Başlangıçta insanlığın mutluluğu için çalışmak istemişti. Ancak, kendisine verilen görev, isteğinin tam tersi olan korkunç bir ölüm bahşetmekti. Büyük gözlü zayıf tanrıça sefalet ve umutsuzlukla doluydu ve ellerini birleştirerek eğildi ve içtenlikle Brahma'ya yalvardı.

“Bütün dillerin en mükemmeli, neden beni, bir kadını, tüm canlılara korku salacak kadar zalim bir görev için yarattın? Bana verdiğin görevi yapmaktan korkuyorum. Her şeyin efendisi, bana merhametle bak. Beni korkudan titrerken görmüyor musun? Bana acı ve bana merhamet et. Sevgili sevgililerim, dostlarım, kardeşlerim, annelerim ve babalarım beni ölüm bahşeden kötü bir varlık olarak düşünecekler.

“Ey Tanrım, keder içinde kıvrananlara ölüm bahşetmekten korkuyorum. Gözlerinden akan yaşlar bana sonsuza dek lanet edecek ve lanetleyecek. Her zaman senin içinde huzur içinde olmak istiyorum. Elbette, günah işleyenler Yama'nın (Ölüm) evine gitmelidir. Ama gerçekten, bu görevi üstlenmek istemiyorum. Ey Tanrım, herkese lütuf bahşeden merhametli efendim, lütfen bana lütfunu bahşet. Ben çileciliği tercih ederim.”

Brahma, gözyaşlarıyla yalvarmasına rağmen soğukkanlılıkla reddetti.

“Ölüm adlı kadın, seni yalnızca canlılara ölüm bahşetmek için yarattım. Tereddüt etmeden git ve canlılara ölümünü bahşet. Sana verilen görev yerine getirilmeli. Senin için başka bir yol yok. Sen tek bir toz zerresi olmayan bir bedene sahip günahsız bir varlıksın. Bu yüzden hiçbir endişe duymadan git ve dediğimi yap.”

Brahma'nın kesin emrini duyduktan sonra, daha fazla yalvarmanın faydasız olduğunu fark etti. Ancak, kendisine verilen görevi gerçekten yerine getirmek istemiyordu. Sanki hayatını kaybetmiş gibi sessizce orada durdu. Tanrıların tanrısı Brahma, onu görünce mutlu bir şekilde gülümsedi. Yarattığı tüm canlılara gülümseyen bir yüzle baktı. O anda, asla geçmeyecekmiş gibi görünen öfke eridi ve huzurunu yeniden kazandı. Ölüm tanrıçası, başka bir şey söylemeden oradan ayrıldı.

Ölüm tanrıçası can almaya bile söz vermeden gizlice dışarı çıktı ve hemen Dhenuka'ya koştu. Orada daha önce hiç kimsenin yapmaya cesaret edemediği aşırı bir çileciliğe başladı. Uzun süre tek ayak üzerinde durma çileciliğini uygulamaya devam etti. Brahma umursamayarak onu bir kez daha çağırdı ve emrini hemen yerine getirmesi için onu teşvik etti.

“Ölüm Tanrıçası, emrimi hemen yerine getirmelisin.”

Ama o, emri görmezden geldi ve tek ayak üzerinde durma çileciliğini uygulamaya devam etti. Bu bittiğinde, bir milyon yıl boyunca vahşi hayvanlar arasında zorlu bir hayat yaşadı, yirmi bin yıl boyunca sadece hava yedi, suya girdi ve uzun süre tam bir sessizlik içinde durdu. Ayrıca nehre gitti ve sadece su ve hava içerek çilecilik uyguladı ve Ganj'a ve Meru Dağı'na ıssız bir yerde tek başına yaşamaya gitti ve bir ağaç gibi durdu. Sonunda, tanrıların kurbanlar sunduğu Himalayaların tepesine tırmandı ve uzun süre tek ayak başparmağı üzerinde durdu. Böylesine zorlu bir çileciliği uygulamasının tek nedeni Brahma'nın fikrini değiştirmekti.

Fakat evrenin yaratılış ve yıkımının efendisi Brahma, tüm çabalarına rağmen emrini geri almadı.

“Kızım, şimdi ne yapıyorsun? Ne kadar fikrimi değiştirmeye çalışsan da, bunun hiçbir işe yaramayacağını bilmiyor musun? Ben evrenin Rabbi olduğumu ve Rabbin ağzından çıkan her şeyin evrenin yasası olduğunu bilmiyor musun? Öyleyse evrenin değişmez yasalarını keyfine göre değiştirmeye mi çalışıyorsun? Akılsız, hemen fikrini değiştir ve sana verdiğim emri yerine getir.”

Ölüm tanrıçası onun sözlerini duyduğunda, yasayı çiğneme korkusuyla titremeye başladı. Ama acı bir şekilde ağladı ve bir kez daha Brahma'ya yalvardı.

"Hayatı yok edemem. Tanrım, lütfen merhamet et ve bana verdiğin bu zalim emri geri al."

Bunun üzerine Brahma onu soğuk ve sert bir şekilde azarlamaya başladı.

“Bütün ölümler gerçekleşmelidir. Ölüm adildir ve asla kötü değildir. Bu nedenle, bu yasanın uygulanmasını asla ihlal etmemelisiniz ve edemezsiniz. Sadece adil bir zihinle yaşayan varlıklara gidin ve hayatlarını fethedin. Unutmayın, nazik kalpli kadın, sözlerim gerçeklerden hiç de uzak değil…

Evrenin ebedi yasası olan misyonunu yerine getirerek ebedi hakikatte kalacaksın. Ben ve diğer tanrılar da senin mutluluğun için çalışacağız. Eğer misyonunu gönüllü olarak yerine

getirirsen, içtenlikle arzuladığın bir dileğini daha sana vereceğim. Şimdi, ölüm verdiğin için canlıların senden nefret edeceğini ve tiksineceğini düşünüyorsun. Ancak, hasta ve acı çeken hiçbir canlı, ölüm karşısında seni suçlamayacak. Ayrıca, özgürce hareket edeceksin, erkeklere erkek, kadınlara kadın biçimini alacaksın. Bu yüzden endişelenme ve sana verilen görevi hemen yerine getir."

Pes etmedi ve bir kez daha Brahma'ya yalvardı. Fakat tanrıların en asili ve yok edilemez olan Brahma ona soğuk ve sert bir emir verdi.

"Ölüm, çabuk git ve yaşayan varlıklara ölüm getir. Sana söz veriyorum ki, senin doğru işlerinden hiçbiri yasaya aykırı olmayacak. Ancak, şimdiye kadar emirlerimi yerine getirmediğin için, gözlerinden akan yaşlar ve yüreğinin acısının çığlıkları, belirlenen zaman yaklaştığında tüm canlı varlıkları etkileyecek korkunç bir hastalığa dönüşecek. Nefes alan tüm canlı varlıklar için zamanın sonu yaklaştığında, hem ölümden kaçınma arzunu hem de kaçınılmaz öfkeni kullanacaksın. Bundan dolayı, sayısız yasa seni arayacak.

Ama hiçbir durumda hiçbir şeyin yasaya aykırı olmasına sebep olmamalısınız. Çünkü ölüm verme eylemi adil ve tarafsız olmalı, duygusal önyargılardan uzak olmalıdır. Emredilen yasayı uygun şekilde korumalısınız ve soğukkanlı aklın gücüyle yasaya aykırı davranmamalısınız. Şimdi, arzunuzu ve öfkenizi birleştirin ve yaşayan varlıklara ölüm verin."

Hiçbir yalvarışa aldırmayan Brahma'ya boyun eğmekten kendini alamadı. Ölümün korkunç adıyla anılmaktan nefret ediyordu ama bunu reddetme gücü yoktu. Görevini yerine getirmek için canlıların dünyasına çıkmaktan başka seçeneği yoktu.

Ölüm zamanı yaklaştığında, canlılar arzu ve öfkeyle paniğe kapılmaya başladılar. Gözyaşları dökerek teker teker canlarını almaya başladı. Gözyaşları, Brahma'nın söylediği gibi, canlıların bedenlerini yaralayan bir hastalığa dönüştü. Bundan sonra, her canlı için ölüm zamanı yaklaştığında, ölüm tanrıçası uygun bir şekilde bedenini yok etti, ruhu bedenden ayırdı ve ayrıca, acımasız kaderi nedeniyle, döktüğü gözyaşları yere düştü ve yaşam gücünü zayıflatan veya yok eden bir hastalığa dönüştü.

야마는 죽음의 신이자 지옥의 신이다. 명부를 관장하며 죄인을 고문하고 심판하는 야마는 염라대왕으로 이해되기도 한다.

3

Ölümsüzlüğün nektarı

Hint düşüncesinin karakteristiği tek bir kelimeyle özetlenebilir: kurtuluşa yönelim. Hint bakış açısına göre, insanlar bu dünyaya doğarlar ve yaşarken iki şeyi akıllıca başarmalıdırlar. Birincisi, kişinin dünyevi bir mesele olarak hayatına verilen karmayı çözmek için toplumsal görevleri yerine getirmek ve ikincisi, toplumun bir üyesi olarak görevlerini yerine getirdikten sonra, orijinal amaç olan ebedi gerçeği takip ederek kurtuluşa ulaşmaktır.
Hint mitolojisinde, insan kusurları ölümle temsil edilirken, kurtuluş ölümsüzlük nektarı (Amrita) biçiminde ortaya çıkar. Başka bir deyişle, ölüm sınırlamasıyla doğan insanlar için ölmeme kavramı, herkesin hayalini kurduğu bir idealdir ve mükemmelliğin bir simgesidir. Peki, kişi ölümden nasıl kaçınabilir? Cevap, sonsuz yaşamı garanti eden ölümsüzlük nektarını bulup içmektir. Aşağıdaki mit, ölümsüzlük nektarının yaratılma süreci ve onu elde etmek için tanrılar ve şeytanlar arasındaki mücadele yoluyla insanın ölmeme arzusuna dair bir bakış açısı sağlar.

Saf gerçeğin olduğu eski günlerde, dünya bir çocuk gibiydi. O zamanlar, tanrılar, üvey kardeşleri ve iblisler, ölüm tanrısının çağrısı karşısında çaresizdi. Diğer canlılar gibi, onlar da yaşlanmaya, hastalanmaya ve ölmeye mahkûmdu. Hint mitolojisine göre, tanrılar ve iblisler arasındaki ayrım çok basittir ancak derin bir sembolik anlam taşır. Yani, tanrılar akıllı ama zayıfken, iblisler akıllı ama güçlüdür. Gerçekte yalanların ve adaletsizliğin uygulanmasının nedeni de budur. İblisler her zaman kendi güçlerine inanır ve tanrılara saldırır. İblislerden daha zayıf olan tanrılar, başlangıçta iblislerin saldırılarıyla mücadele eder.
Ancak, üstün zekalarını kullanarak stratejiler geliştirir ve sonunda onları yenerler. Hint mitolojisindeki kahramanların maceralarının çoğu (bazen tanrılar ve iblisler arasındaki bir savaş olarak tasvir edilir) bu şekilde yapılandırılmıştır. İblislerden daha zayıf olan tanrılar için ölüm ölümcül bir zayıflıktı. Bu yüzden tanrılar zayıflıklarını yenmek için ölümsüzlük nektarını ararlar. Vishnu Purana, tanrıların iblislerden neden daha zayıf olduğuyla ilgili biraz farklı bir hikaye anlatır.

Bir gün, Shiva'nın müridi olan Durvasas, tanrıların kralı Indra'ya göksel çiçeklerden oluşan bir çelenk sundu. Indra düşüncesizce çelengi filine verdi, o da çelengi yere attı ve ayağıyla ezdi. Filin hediyesinin çiğnendiğini gören Durvasas, Indra'ya ve diğer tüm tanrılara, böylesine çirkin bir hareketin güçlerini kaybetmelerine yol açacağını söyleyerek nefret dolu bir sesle lanet okudu.
"Bir söz söylendiğinde, bir şekilde gerçekleşecektir. Çünkü sözler belirli eylemleri gerçekleştirmeye dair bir sözdür. Bu, evrenin yasasıdır."

Druvasas'ın laneti geçtiğinden, tanrıların gücü yavaş yavaş zayıfladı. Sürekli olarak tanrılara saldırmak için fırsat kollayan iblisler bu fırsatı kaçırmadılar ve tanrılara karşı bir savaş başlattılar. Savaş uzun süre devam etti, ancak Druvasas'ın laneti yüzünden zayıflayan tanrılar iblisleri yenemediler. Lord Shiva'ya gidip yardım istemekten başka çareleri yoktu. Ancak Lord Shiva onları dinlemedi bile.

Tanrıların, Meru Dağı'nda (Hindular için evrenin merkezi olan Meru, Çin'deki Tai Dağı gibi ve bazı rivayetlere göre Sümer'e atıfta bulunur **) yaşayan büyükbabaları yaratıcı tanrı Brahma'ya gidip yardım istemekten başka çareleri yoktu. Ancak Brahma bile onlara yardım etmenin bir yolunu hemen düşünemedi. Brahma, derin bir meditasyondan sonra tanrılara şöyle dedi:**

"Lord Vishnu'ya git ve yardım iste. O, evrenin düzenini koruyan ve kendisine inanan ve onu takip edenlere her zaman yardım eden Tanrı'dır."

Brahma'nın tavsiyesini izleyen tanrılar, durumlarını açıklamak ve yardım istemek için Vishnu'ya gittiler. Hikayelerini dinledikten sonra, Vishnu şöyle cevap verdi:

"Şeytanı zorla yenemezsin. Güçsüz bir varlığın kazanmasının tek yolu ölmemektir. Ölmezseniz, sonsuza kadar direnebilirsiniz ve o zaman güçlüler bile bitkin düşecek ve geri çekilmekten başka çareleri kalmayacaktır. O yüzden git ve Süt Okyanusunu (Yaratılış Okyanusu) **karıştır . O zaman ölümsüzlük nektarı ondan çıkacaktır, o yüzden iç. Ölümsüzlük nektarını içen hiç kimse asla ölmeyecektir. O zaman şeytanı yenecek ve zaferin sevincini yaşayacaksınız."**

Başlangıçta, God ve Demon aynı babaya sahip ancak farklı annelere sahip üvey kardeşlerdi. Babaları başlangıçta bir Rishi'ydi (büyük bir aziz **) ve anneleri de büyük azizlerin kızlarıydı, bu yüzden kız kardeşlerdi. Demon büyük kardeşti ve God küçük kız kardeşti.**

Bu mitolojik açıklamalar dolaylı olarak iyi ve kötülüğün nihai olarak erkeklerin değil kadınların sorumluluğunda olduğu erkeksi bir bakış açısını ima eder ve bu bakış açısı iyiliği simgeleyen kadın göğüsleri ve kötülüğü simgeleyen cinsel organlar metaforuyla açıklanır. Başka bir deyişle, annenin göğüslerinden gelen süt iyiliği simgeler ve alt karındaki cinsel organlardan gelen salgı (daha sonra adet kanamasıyla değiştirilir) **kötülüğü simgeler. Ayrıca, şeytanın büyük kardeş, Tanrı'nın küçük kardeş olması, Spencer'ın sözleriyle toplumun yaşam korkusundan, dinin ise ölüm korkusundan yaratıldığı gibi, dinin kökenine dair sosyolojik ve psikolojik bir bakış açısını yansıtıyor olarak görülebilir.**

Tanrılar Vishnu'nun tavsiyesine uydular ve süt okyanusuna doğru koştular. Ancak süt okyanusu o kadar engindi ki onu karıştırmak için uygun bir çubuk bulamadılar. Sonra Vishnu onlara Mandara Dağı'nı hareket ettirmelerini ve okyanusu karıştırmak için onu ters çevirmelerini söyledi. Ancak Mandara Dağı'na ulaştıklarında yine umutsuzluğa kapıldılar. Devasa dağı hareket ettirecek güçleri yoktu. Çok düşündükten sonra tanrılar güçlü iblislerden yardım istemeye karar verdiler.

Şeytanların yardımıyla bile, Mandara Dağı'nı kaldırmaya yetmedi. Tekrar Brahma ve Vishnu'dan yardım istediler. Vishnu, onlara yardım etmesi için dev yılanı Ananta'yı gönderdi. Ananta, Mandara Dağı'nı tek seferde kaldırdı ve onlara verdi. Tanrılar ve şeytanlar, yılanın gücüyle dağı kaldırdılar, ancak dağı hareket ettirmek kolay bir iş değildi. Bunu fark eden Indra, dev dağı Garuda'ya (kartala benzeyen hayali bir kuş **) dağı hareket ettirmelerine yardım etmesini emretti. Böylece, Mandara Dağı güvenli bir şekilde Süt Okyanusu'na taşındı.**

Ancak hala bir sorun vardı. Dağla birlikte süt okyanusunu çalkalamak için devasa bir ipe ihtiyaç vardı, ancak tanrılar ve iblisler hiçbir yerde bir tane bulamadılar. Bir kez daha Vishnu'dan yardım istediler ve Vishnu dağın etrafına dolanması için başka bir devasa yılan, Vasuki'yi gönderdi. Ancak Vasuki'nin tüm vücuduna doladığı dağ süt okyanusunun derinliklerine düştü.

Bunu gören Vishnu kendisi büyük bir kaplumbağaya (Kurma, Vishnu'nun on enkarnasyonundan biri **) dönüştü ve dağın batmasını önlemek için onu sırtına koydu ve sonra tanrılara ve iblislere okyanusu çalkalamalarını emretti. Tanrılar yılanın kuyruğunu, iblisler de**

başını tuttu ve uzun bir süre, bin yıldan fazla bir süre boyunca süt okyanusunu çalkalamaya başladılar.

불사의 감로수 신들은 불사의 감로수를 얻기 위해 우유의 바다를 휘저으려 했으나 힘이 부족하여 비슈누의 도움을 받는다. 비슈누는 뱀 바수키를 보내 만다라 산을 칭칭 감게 하고, 자신이 거북으로 화해 산이 가라앉지 않도록 등 위에 올려놓은 다음 신들과 악마들로 하여금 바다를 휘젓도록 했다.

Sonunda, Samanyolu Okyanusu'ndan sıvı akmaya başladı. Ancak, akan ilk sıvı, umdukları ölümsüzlük nektarı değil, okyanusun kirliliklerinin yoğunlaşması olan ölümcül bir zehirdi. Bu zehirden tek bir damla bile yere düşse, sadece tanrılar ve iblisler değil, tüm canlılar aynı anda yok olacak ve tüm evren yok olacaktı, kaçınılmaz olarak gerçekleşecek korkunç bir olay.

Tanrılar, zor durumda olduklarından, yardım için hemen yıkım tanrısı Siva'ya gittiler. Siva hemen koşup zehri aldı ve içti. Ancak, zehri yutmadı çünkü bu kendi yıkımına yol açacaktı. Bunun yerine, zehri boğazında sakladı. Sonuç olarak, bugün bile Siva'nın boğazı zehirle maviye boyanmıştır ve bu nedenle insanlar ona 'mavi boyunlu tanrı' derler.

Tehlikeden kurtulan tanrılar ve iblisler, arzuladıkları ölümsüzlük nektarını elde etmek için uzun süre süt okyanusunu çalkalamaya başladılar. Shiva zehri içip yıkım tehlikesini ortadan kaldırdıktan sonra, ilk ortaya çıkan güzel inek Surabhi oldu. Surabhi tüm canlıların annesi oldu. Bu, ineklerin Hinduizm'de kutsal kabul edilmesinin nedenlerinden biridir.

Suravi'den sonra, kanlı gözleri ve sarhoşluğuyla tanrıça Varuni belirdi. İblisler onu ele geçirmeye çalıştılar, ancak o tanrıları onlardan daha çok seviyordu. Bu, insanların tanrılar için ritüeller gerçekleştirdikleri her zaman alkol kullanmalarını gerekli kıldı.

Varuni’nin yanında, servet tanrıçası ve Lord Vishnu’nun karısı Lakshmi, elinde bir nilüfer tutarak bir lotusun üzerinde oturmuş bir şekilde belirdi. Göksel şairler ve büyük azizler onu öven ilahiler söylemeye başladılar. Ganj ve diğer kutsal nehirler de ona yaklaşarak sularında yıkanmasını istediler. Sonra dünyayı ayakta tutan dört ölümsüz kutsal fil, altın bir sürahiyi kutsal suyla doldurdu ve Lakshmi’nin bedenine serpti. Süt okyanusu, başına asla solmayacak güzel bir çiçek çelengi koydu. Sonunda, tüm varlıklar tarafından övülen Lakshmi, Vishnu’ya yaklaştı ve kucağına oturdu. İblisler onun iyiliğini kazanmak için ellerinden geleni yaptılar, ancak o onlara dikkat bile etmedi.

Tanrıların hekimi ve Ayurveda'daki (Hint tıp literatüründe 'yaşam bilimi' olarak adlandırılır) tüm tıbbi sistemlerin kurucusu olan Dhanvantari ve birçok güzel kadın süt okyanusundan çıkmaya devam etti. Kadınlar kendi kararlarına göre kendilerini tanrılara ve şeytanlara sundular, ancak reddedildiler. Reddedilen kadınlar cennette yaşadılar ve göksel periler veya Apsarasalar olarak adlandırıldılar.

Tanrıların doktoru Danwantari elinde bir şişeyle belirdi. Şişede herkesin hayalini kurduğu ölümsüzlük nektarı vardı. Şişeyi gördüklerinde, herkesin emeğinin meyvelerini eşit olarak paylaşma vaadi ortadan kalktı ve tanrılar ve iblisler şişeyi ilk ele geçirmek için kıyasıya mücadele ettiler. Mücadele birkaç gün sürdü ve birçok tanrı ve iblis öldü. Sonuç olarak, ölümün gölgesi yavaş yavaş ülkenin üzerine düştü. Ancak tanrılar güçlü iblisleri yenemediler.

Sonunda iblisler ölümsüzlük nektarını içeren şişeyi ele geçirdiler. Sonra iblisler arasında ölümsüzlük nektarını ilk içmek için bir kavga çıktı. Tanrılar, iblisler bunu içip ölümsüz olurlarsa sadece kendilerine değil tüm evrene büyük bir talihsizlik geleceğinden korkarak titrediler. Evrenin talihsizliğini önlemek için Vishnu güzel ve büyüleyici bir kadın olan Mohini'nin şeklini aldı ve savaşan iblislere yaklaştı. Güzelliğini iblisleri baştan çıkarmak için kullandı. Kavgalarının nedenini duyduktan sonra ölümsüzlük nektarını eşit olarak paylaşmayı teklif etti. Mohini'nin güzelliğinden büyülenen iblisler, ölümsüzlük nektarını içeren şişeyi hiç tereddüt etmeden onlara uzattılar. Şişeyi kabul ettikten sonra, hemen iblislere vermek yerine onları bir kez daha ölümsüzlük nektarını tanrılarla da paylaşmaya ikna etti.

Önerdiği gibi, tanrılar ve şeytanlar iki tarafa dizildi ve Mohini ölümsüzlük nektarını önce tanrılara dağıtmaya başladı. Mohini'nin güzelliğinden büyülenen şeytanlar, onun yakında ölümsüzlük nektarını onlara da dağıtacağını umuyorlardı.

O sırada şüphelenen iblis Rahu sessizce tanrıların olduğu yerin sonuna gitti. Bundan tamamen habersiz olan Mohini ona ölümsüzlük nektarını döktü ve Rahu hemen içmeye çalıştı. O anda güneş tanrısı Surya ve ay tanrısı Soma kimliğini fark ettiler ve hemen Mohini'ye dönüşen Vishnu'ya haber verdiler. Vishnu hemen bir disk fırlattı ve iblisin kafasını kesti. Rahu'nun kafası göğe yükselirken, vücudu yere düştü. Ancak kafasının kesildiği an Rahu ölümsüzlük nektarını yutmadan hemen önceydi, bu yüzden Rahu'nun vücudu ölmesine rağmen başı ölümsüz oldu.

Sadece başı ölümsüz olan Rahu, varlığını Vishnu'ya ifşa eden güneşi ve ayı asla affedemedi. Güneşi ve ayı ısrarla kovaladı ve yutmaya çalıştı. Rahu güneşi yakaladı ve yuttu, ancak çok sıcaktı, bu yüzden hemen tükürdü. Ayı da yakaladı ve yuttu, ancak bu sefer yutulması için çok soğuktu. Ancak, onu böyle bir duruma sokanları asla affedemedi. Bu yüzden Rahu onları kovalamaya, yutmaya ve tükürmeye devam ediyor. Hintliler, güneş ve ay tutulmaları dediğimiz doğal olayın bundan kaynaklandığını söylüyorlar.

İblisler her şeyi anladığında, tanrılar çoktan ölümsüzlük nektarının tamamını içmişlerdi. İblisler ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, ölümsüzlük nektarı sayesinde sonsuz yaşam kazanmış olan tanrıları yok edemediler. Bunun nedeni, ölümsüzlük nektarını içmiş olan tanrıların hiçbir silahtan ölemeyecek olmalarıydı. İblisleri yendikten ve pozisyonlarını geri kazandıktan sonra, tanrılar ölümsüzlük nektarını etrafında keskin, hiç durmayan bir tekerleğin döndüğü güvenli bir yere koydular. Sonra o yeri gece gündüz korumak için gözlerini bile kırpmayan iki yılan koydular.

İblisler ölümsüzlük nektarını elde etmek için her yolu denediler, ancak tanrılar dışında hiç kimse hiçbir şekilde ölemeyen ölümsüz varlıklar olamadı. Ayrıca, bu yüzden tanrılar yaratılmış tüm varlıkların en büyüğü oldular ve diğer canlı varlıklara hükmettiler, onlardan haraç aldılar ve tapınma nesneleri oldular.

◀ **가루다** 인드라가 타고 다니는 독수리 형상의 거대한 새

▶ **라후** 불사의 감로수를 마시려는 순간 태양의 신과 달의 신의 방해로 비슈누에게 목이 잘린 라후는 머리만 불사의 존재가 되었다. 때문에 라후는 복수하고자 태양과 달을 쫓아 다니며 그들을 삼켰다. 그로 인해 일식과 월식이 생겨났다.

4

sel hikayesi

Tufan efsanesi, İncil'deki Nuh'un Gemisi ile temsil edilir. Ancak, dünyadaki birçok efsane tufanla ilgili hikayeler içerir ve içerikleri benzerdir. Başka bir deyişle, günahkar insanların tufan yoluyla cezalandırıldığı ve iyi kurtulanlara yeni bir hayat verildiği bir yeniden doğuş sürecidir. Bu, Hindistan'da da geçerlidir. Hint tufan efsanesinde, insanlık birkaç tufanla var olmuştur. Her tufandan kurtulan insan Manu'dur (elbette tam adı farklıdır) ve bu nedenle, aynı zamanda insanlığın atası olarak da anılır. Balık desenlerinin Hindistan'daki antik tapınaklarda ve duvar resimlerinde sıklıkla görünmesinin nedeni, bu tufan efsanesiyle bağlantılı olarak açıklanmaktadır. Hint tufan efsanesi aracılığıyla, içeriğinin İncil'deki tufan hikayesine ne kadar benzediğini görebiliriz.

Bir gün, insanlığın atası Manu, nehirde ellerini yıkıyordu. Manu iki eliyle suyu toplarken, suyla birlikte eline bir balık geldi. Genç balık Manu'ya baktı ve şöyle dedi:

"Lütfen beni kurtar. Ve bana iyi bak. Sonra karşılığında ben de seni daha sonra kurtaracağım."

Balığın beklenmedik sözleri karşısında şaşkına dönen Manu, ona geri sordu.

"Ne demek istiyorsun? Beni neyden kurtarmaya çalıştığını anlamıyorum."

Sonra balık cevap verdi.

"Yakında tüm dünyayı bir sel basacak ve tüm canlıları öldürecek. Eğer bana iyi bakarsanız, sizi o korkunç selden kurtaracağım."

Manu tekrar sordu.

"Şu anda ne hakkında konuştuğunu anlamıyorum. Ama yine de, sana nasıl bakmamı istersin?"

“Önce beni bir su şişesine koy. Bizim gibi genç balıklar ölüm tehditleriyle çevrilidir. Gücümüz yoktur ve her zaman av arayan güçlü

yetişkin balıkların saldırılarına karşı koyamayız. Bu yüzden beni bir şişeye koy ve güvenli bir şekilde büyümeme izin ver. Büyüdüğümde ve su şişesi çok küçük geldiğinde, beni büyük bir su tankına koy. Su tankı bile çok küçük olduğunda, beni denize gönderebilirsin. Sonra, denize döndüğümde, güvende olacağım."

Manu, küçük bir su şişesindeki genç balıklara dikkatlice baktı. Sıcak bakımı altında balık hiçbir sorun yaşamadan büyüdü. Balık artık küçük şişede yaşayamadığı zaman, Manu onu büyük bir su tankına taşıdı. Balık tankta yaşayamayacak kadar büyüdüğünde, Manu onu deniz kıyısına götürdü.

"Şimdi dediğin gibi tekrar denize dönersen, sana kimse zarar veremez."

Denize giren balık başını sudan çıkarıp Manu'ya teşekkür etti.

"Beni tüm kalbinle büyüttüğün için teşekkür ederim. Şimdi söz verdiğim gibi seni kurtarma sırası bende. Şu andan itibaren söylediklerimi dikkatle dinle ve söylediklerimi yap. Yakında, akıl almaz büyüklükte bir sel gelecek ve tüm dünyayı sular altında bırakacak. O sel sırasında, yeryüzündeki tüm canlılar suya karışacak. Bu korkunç felaketten kurtulmak için büyük ve güçlü bir tekne yap. Sonra, yağmur yağmaya başladığında, hemen tekneye bin. Sonra ben belireceğim ve seni güvenliğe götüreceğim."

Balık sözlerini tamamladıktan sonra Manu'ya veda edip suyun içinde gözden kayboldu.

Manu eve döndüğünde, balığın kendisine söylediği gibi hemen ağaçları kesmeye ve her türlü sele dayanıklı büyük ve sağlam bir tekne yapmaya başladı. Tekne biter bitmez, gökyüzünü aniden kara bulutlar kapladı ve yağmur büyük bir şelale gibi yağmaya başladı. Manu, balığın söylediği gibi hemen yaptığı tekneye bindi. Sanki gökyüzü çökmüş gibi, yağmur yağdı ve kara sular altında kaldı ve orada yaşayan tüm canlılar suya karıştı. Sonunda, Manu'nun teknesinin olduğu yer de sular altında kalmaya başladı. Manu'nun teknesi yüzmeye ve hareket etmeye başlayınca, Manu'nun kıyıya geri gönderdiği balık pruvada belirdi. Balık yüksek sesle Manu'ya seslendi.

"Çabuk, kafamın boynuzlarına sıkıca sağlam bir ip bağla."

Manu balığın boynuzuna bir ip bağladığında, dev balık akıntıya karşı yüzdü ve tekneyi kuzeye çekti. Bir süre sonra, Manu'nun olduğu tekne kuzeydeki büyük bir dağa vardı. Sonra balık dedi.

"Şimdi güvenli. Hiçbir şey için endişelenme. Sadece ipi dağdaki büyük ağaca sıkıca bağla ki tekne sürüklenmesin. Ama şimdilik dikkatli olmalısın. Dağın etrafında yürümek sorun değil ama sel henüz bitmedi, bu yüzden yağmur tamamen durana ve su çekilene kadar asla suyun kenarına inmemelisin."

Büyük bir sel Manu hariç dünyadaki tüm canlıları yuttu.
Bir süre sonra yağmur durdu ve sular çekildi, yeryüzü tekrar ortaya çıktı. Manu dağdan indi ve dünyaya baktı. Ancak dünyada başka kimse yoktu. Dünyada yalnız kalan Manu, çilecilik yoluyla çocuk sahibi olmaya karar verdi. Uzun bir katı çilecilik ve meditasyon döneminden sonra Manu, tanrılara bir sunu olarak suya rafine tereyağı, süt ve lor attı. Sonra, suya atılan şeyler birbirine dolandı ve katı bir kütle oluşturdu. Bir yıl sonra, kütleden bir kız doğdu.

Kız sudan çıktığında karşılaştığı ilk şey rüzgar tanrısı Mitra ve güneş tanrısı Varuna'ydı. Ona kim olduğunu sorduklarında şöyle cevap verdi:

"Ben Manu'nun kızı İda'yım."

Sonra tanrılar dediler ki,

"Hayır, hayır. Sen bizimsin."

Bir kez daha Manu'nun kızı olduğunu söyledi. Tanrılar Ida'nın güzelliğinden büyülenmişlerdi ve onun yanlarında olmasını istiyorlardı, ancak o bu cazibeye direndi ve Manu'nun yanına gitti.

Manu onu görünce şaşırdı ve tanrıların sorduğu soruyu ona da sordu.

"Sen kimsin yahu?"

Sonra net bir sesle cevap verdi.

"Ben senin kızınım."

Manu başını kuvvetlice sallayarak şöyle dedi.

"Hayır. Nasıl benim kızım olabilirsin?"

Ida, Manu'nun suya attığı süt ve tereyağından doğduğunu ayrıntılı olarak açıkladı. Manu ile birlikte fedakarlık yaparsa, arzuladığı birçok torun ve hayvanı elde edebileceğini söyledi. Böylece birlikte yaşadılar, çilecilik uyguladılar ve tanrılara kurbanlar sundular. Sonuç olarak, insanlar ve hayvanlar yeryüzünde yeniden doğdu. Manu, Ida aracılığıyla istediği her şeyi elde etti ve insanlığın babası oldu.

Bu tufan hikayesinde, Ida'nın doğum süreci, doğumla veya üreme yoluyla yaratılışın başka bir biçimini gösterir. Yani, Manu'nun sunduğu süt ve tereyağı gibi su, rahmin amniyotik sıvısını sembolize eder ve atılan şey meniyi sembolize eder. Aslında, Hint Tantrası gibi diğer literatüre göre, tereyağı ve süt bir yandan erkek menisini sembolize eder. Bu, bir önceki bölümdeki ölümsüzlük nektarı mitindeki süt okyanusu, yaratılış okyanusu anlamıyla da uyumludur. O zaman, suya atılan süt ve tereyağının birbirine karıştığı ve Ida'nın bir yıl sonra doğduğu hikayenin anlamı, açıklamaya gerek kalmadan kendiliğinden anlaşılır hale gelir.

Bu arada, Hindistan'ın iki büyük destanından biri olan Mahabharata'da tufan hikayesi biraz farklı bir şekilde anlatılır. Orada, Manu babası güneş tanrısı ve büyükbabası Brahma olan büyük bir münzevi olarak görünür. On bin yıl boyunca tek ayak üzerinde durup iki kolunu göğe doğru kaldırdığı bir münzevilik uygulaması gerçekleştirir. Balıkla tanışması bu münzevilik uygulaması sırasında olmuştur.

Aşağıdaki içerik önceki bölümle aynıdır, ancak burada tufan geldiğinde Manu'nun sadece kendisini değil, aynı zamanda her türlü tohumu da gemiye aldığı gösterilmektedir. Burada tohumlar sadece bitkileri değil, tüm canlıların kaynağını ifade eder ve bu şekilde görürsek, İncil'de Nuh'un erkek ve dişi bir hayvan çiftini gemiye almasıyla aynı anlama gelir. Ayrıca, Manu'nun tufan sırasında balıkların yardımıyla gemisinin vardığı yer Himalayalar'dı. Mahabharata'da, tufan sırasında sadece yeryüzündeki canlıların değil, aynı zamanda gökteki tanrıların ve iblislerin de ortadan kaybolduğu gösterilir. Bu zamandaki tufan, sadece canlıların yok edilmesi ve yeniden yaratılması olarak değil, evrenin kendisinin yok olması ve yeniden doğması olarak görülebilir. Bu durumda, Manu yeni yaratılan dünyanın kaynağı veya tohumu anlamına gelir.

Bu arada Himalayalara varan Manu, kendisini kurtaran balığın Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Matsya olduğunu öğrenir. Ayrıca balıktan, büyük yaratıcı Brahma'nın bir enkarnasyonu olduğunu öğrenir. Yaratıcı daha sonra ona tanrıları, şeytanları ve insanları tekrar yaratmasını ve sırasıyla cennet ve yeryüzü dünyalarında yaşamasını emreder. Manu, yaratıcının isteğine göre yoga gücüyle tüm canlıları yeniden yaratmaya başlar.

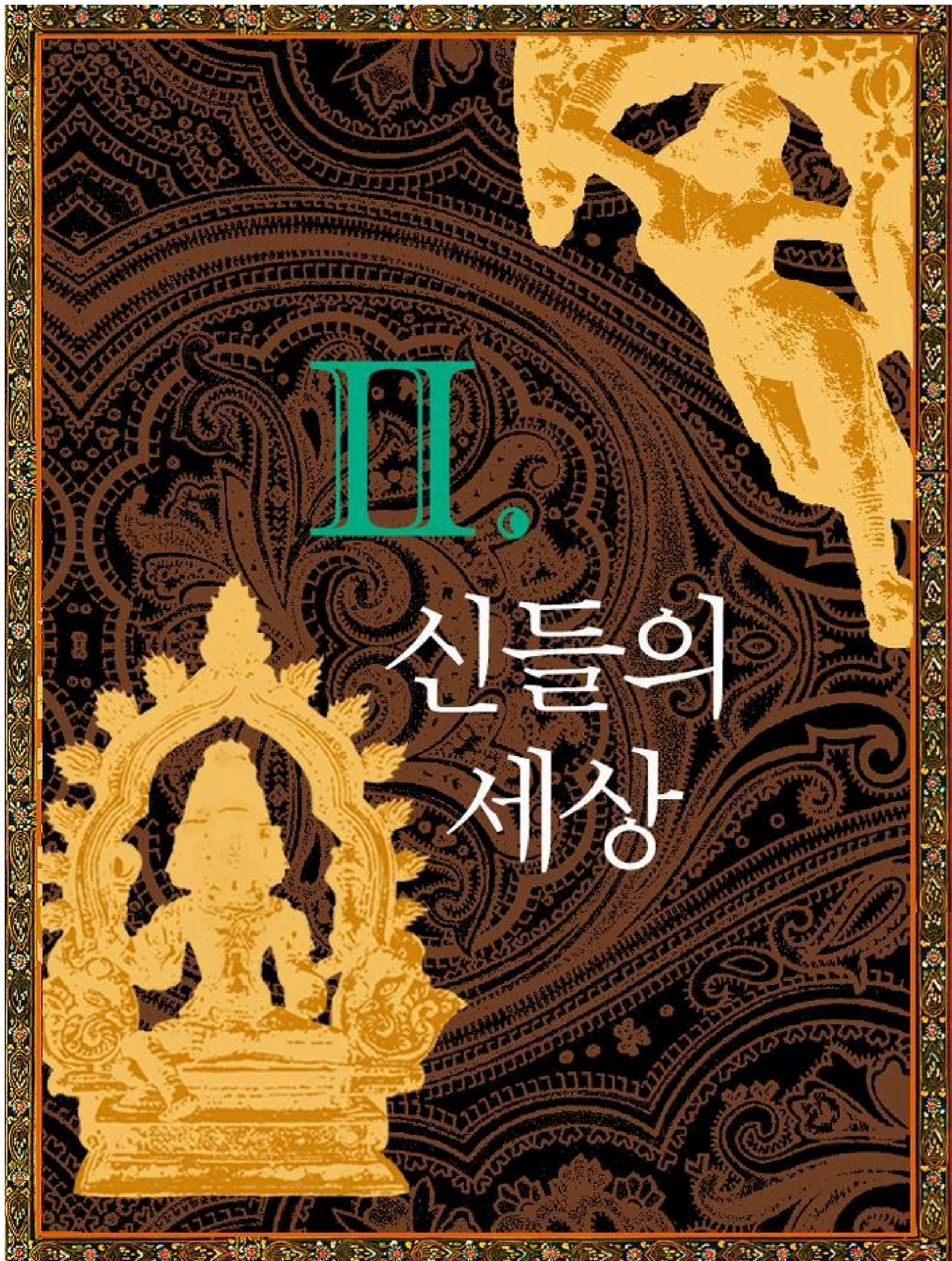
Bu Hint tufan miti, İncil de dahil olmak üzere tüm dünyaya yayılmış tufan hikayelerine çok benzer. İncil'den tek farkı, Manu'nun bir balıktan yardım almış olmasıdır.

홍수 신화 홍수 신화는 전 세계적으로 분포되어 있다. 인류는 홍수를 통해 징벌을 받고, 살아남은 자들이 새 세대를 이어간다는 것이 공통적인 내용이다. 대표적으로 기독교에서는 '노아의 방주' 신화(위), 수메르의 '길가메시 서사시'(아래 왼쪽), 힌두의 '마누' 신화가 있다(아래 오른쪽). 마누는 비슈누 신의 화신인 마츠야라는 물고기의 도움으로 홍수에서 살아남아 인류의 시조가 된다.

Ⅱ.
신들의
세상

신과 악마의 전쟁 비슈누가 코살라의 왕 다사라타의 아들 라마로 환생하여 하늘과 지상을 어지럽히는 악마의 왕 라바나를 물리치는 이야기인 《라마야나》의 한 장면.

1

Tanrıların kralı
Indra

Indra, tanrıların yaşadığı cennetin kralı, savaş tanrısı ve aynı zamanda yağmur tanrısıdır. Onun emriyle, cennetler yeryüzüne yağmur gönderir ve her şeyin büyümesine neden olur. Bir yazıya göre, Indra cennet ve yeryüzü arasında doğmuştur ve ateş tanrısı Agni'nin ikiz kardeşidir. Diğer yazılar ise tam tersini söyler ve cennet ve yeryüzünün onun tarafından oluşturulduğunu söyler. Karısı Indrani veya Sachi'dir ve inek biçiminde olan Citragupta adında bir oğlu vardır.

Dört kolu vardır, ikisinde mızrak, birinde yıldırım vardır ve diğerinde hiçbir şey yoktur. Başka bir yerde sadece iki koluyla gösterilmiştir. Vücudunun her yerinde bin gözü vardır ve evrende olan her şeyi ayrıntılı olarak bilir. Budizm'de Indra Śakra'dır ve bin kolu da Bodhisattva Avalokitesvara ile ilişkilendirilir. Tanrıların sarhoş edici suyu olan Soma'yı içmekten hoşlanır ve süt okyanusundan gelen bir fil olan Airavata'ya biner.

İkametgahı, evrendeki diğer her yerden daha güzel olduğu söylenen Meru Dağı'ndaki bir saraydır. Saray, tıpkı Yunan demirci tanrısı Hephaestus'un Athena tapınağını inşa etmesi gibi, mimarlık tanrısı Visvakarman tarafından inşa edilmiştir.

İsminin İndra olmasının yanı sıra Sakra (kudretli), Divapati (tanrıların hükümdarı), Bajri (yıldırım atan), Vritraha (Vritra'yı yok eden), Mahendra (büyük İndra), Meghavahana (bulutların binicisi) ve Svargapati (gökyüzünün efendisi) olarak da anılır.

Indra, antik Hindistan'da çok önemli bir tanrıydı, ancak zamanla etkisi zayıfladı ve Hint üçlüsü (Trimurti, yaratılış tanrısı Brahma, koruma tanrısı Vişnu ve yıkım tanrısı Şiva'nın üç ama bir olduğu Hristiyan Üçlüsü ile aynı anlama gelir **) yerleştikçe, dini inanç nesnesi olarak neredeyse ortadan kalktı. Ancak, Indra en eski tanrılardan biridir ve onun hakkında birçok hikaye günümüze kadar gelmiştir.**

인드라 하늘의 왕이자 전쟁의 신 인드라. 고대에는 중요시되었으나 삼신 사상이 정착되면서 거의 종교적 신앙의 대상에서 사라진다.

Indra ve Dadyanth

Tanrıların kimsenin bilmesine izin verilmeyen bir zayıflıkları vardı. Bu, mistik güçlerini yalnızca at kurbanı (asvamedha, kralların refahlarını veya ihtişamlarını göstermek veya savaşa giderken yaptıkları bir kurban) yoluyla sunulan soma suyunu içerek elde edebilmeleriydi. Tanrılar bunu kimsenin bilmemesi için bir sır olarak sakladılar.

Bir gün, bir rahibin oğlu olan Dadhyanc, bu sırrı tesadüfen keşfetti. Hemen, Indra onun karşısına çıktı ve onu şu şekilde uyardı:

“Az önce öğrendiğin kurban töreninin sırrını başkasına söylersen, başın hemen kesilir.”

Fakat ne yazık ki bu sefer İndra'nın Dadhyant'lara yaptığı uyarı Asvinler (ikiz tanrılar olarak görünenler) tarafından duyuldu .

“Dadyan at kurban etmenin sırrını biliyor. Indra onu uyardı çünkü bildiklerini başkalarına anlatabileceğinden korkuyordu. Eğer sırrın ne olduğunu bilseydik, biz de tanrılar gibi olabilirdik. Sır nedir?”

Merakını yenemeyen Ashwins hemen Dadyanz'ın yanına gitti ve onu müridi olarak kabul etmesini istedi.

"Benim öğrencilerim olmayı istemenize sebep olan ne bilmek istiyorsunuz?"

Ashwini, bu sözleri duyduktan sonra hemen cevap verdi.

"At kurbanının sırrını öğrenmek istiyoruz."

Dadyantz bu talebi kesin bir dille reddetti.

“Indra bana bu sırrı herhangi birine ifşa edersem, hemen başımı keseceği konusunda uyardı. Bu yüzden bunu sana asla ifşa edemem. Seni öğrencilerim olarak kabul etmeyeceğim.”

Aşvini pes etmedi ve ısrar etti.

"Bu sorun hakkında endişelenme. Seni Indra'dan koruyacağız. Hiçbir şey hakkında endişelenme ve bizi öğrencilerin olarak kabul et."

Dadyantz şaşkın bir ifadeyle sordu.

"Siz beni nasıl koruyorsunuz?"

“İyi bir fikrimiz var. Eğer sadece bizi müritleriniz olarak kabul ederseniz, başınızı kesip güvenli bir yere koyacağız. Karşılığında, yerine bir at başı koyacağız. Sonra, bize at kurbanının sırrını söyleyeceksiniz. Sonra, tanrı Indra ortaya çıkacak ve hemen başınızı kesecek. Aslında kesilecek olan gerçek başınız değil, atın başı olacak.

Atın başı kesildikten sonra, başınızı alıp orijinal yerine geri koyacağız, değil mi?”

Dadyanch tekliflerini memnuniyetle kabul etti. Tüm uygun önlemleri aldıktan sonra, müridi Ashwinth'e at kurbanında saklı tanrıların sırrını söyledi. O anda, uyarıldığı gibi Indra onu bir yıldırımla vurdu. Yıldırımın çarptığı atın başı dağın tepesine uçtu ve göle düştü. Ancak Ashwinth'in hareketi Dadyanch'ın Indra'nın cezasından yara almadan kurtulmasını sağladı. Tanrıların zayıflıklarını bilen Dadyanch muazzam güçler elde etti. Şeytanlar bile ona sadece bir kez bakarak insanüstü güç kazanabiliyordu.

Bir gün Dadyantz dünyadaki her şeyi bırakıp cennete yükseldi. Bu sırada iblisler dünyaya zarar vermeye başladı. İblislerin zulmüne dayanamayan insanlar yardım için Indra'ya koştular. Ancak iblisler o kadar güçlüydü ki tanrıların kralı Indra bile onlarla savaşmaya cesaret edemedi. Indra derin derin düşündü ve insanlara sordu.

"Bütün bunlar Dadyantz'ın cennete yükselmesi yüzünden oldu. Bu yüzden, önce Dadyantz'ın cennete yükselmeden önce yeryüzünde kalan bedeninin bir parçası olup olmadığını bulmaya çalışmalısın. Eğer bulursam, iblisleri yenebileceğim."

Onun sözlerini duyan insanlar, Ashwins'e at kurbanının sırrını anlatırken kopan at başının kemiğini bulmak için hemen dünyanın her köşesini aradılar ve onu Indra'ya getirdiler. Sonra Indra, gücünü içeren kemikle güçlü bir silah yarattı ve tüm iblisleri yenmeyi başardı.

Bu efsanenin ilk yarısı diğer kitaplarda farklı bir şekilde şu şekilde anlatılmaktadır:

Indra'nın küçük kardeşi ve demirci tanrı Vishwakarman'a benzeyen Tvastri'nin soma sıkabilen bir ineği vardı. Bu gerçeği Indra'dan sakladı. Ancak Dadyans bunu tesadüfen öğrendi ve sırrı Ashwins'e söyledi. Söylenti yayıldı ve sonunda Indra bile bunu öğrendi ve hemen Dadyans'ın kafasını kesip ineği Tvastri'den çaldı.

Indra'nın Asası

Tanrılar ile şeytanlar arasında bir savaş çıktığında, her biri Tanrı Brahma'ya gidip kimin kazanacağını sordu.

“Yeryüzünün hükümdarı Raji ile ilk el sıkışan kişi galip gelecektir.”

Bunu duyan cinler hemen Raj'a koşup yardım istediler.

"Eğer beni kral yaparsanız, size memnuniyetle yardım ederim."

Şeytanlar onun teklifini kabul edemediler çünkü kralları Prahlada hâlâ hayattaydı.

Tanrılar da iblisler gibi Raj'dan yardım istediler. Raj iblislerle aynı koşulları teklif etti ve tanrılar teklifini memnuniyetle kabul ettiler. Tanrıların kralı olan Raj, tanrılarla birlikte iblisleri de yendi. Savaştan sonra tanrıların kralı Indra ona yaklaştı, eğildi, teşekkür etti ve şöyle dedi:

"Beni büyük bir tehlikeden kurtardın. Seni babam olarak kabul ediyorum. Sen tanrıların ve insanların kralısın, ayrıca tüm evrenin kralısın. Senin oğlun olmaktan mutluluk duyarım. Bu yüzden tanrıların kralı olmaya devam et."

Ancak Raj yeryüzünün kralı olarak kalmak istiyordu. Indra'nın cennetteki tahtını geri kazanmasını ve evreni korumasını istiyordu.

Zamanla Raj öldüğünde oğulları babalarının sahip olduğu pozisyonu devralmak istediler. Indra'ya gidip onu tanrıların tahtını kendilerine vermeye zorladılar. Tahttan vazgeçme kararından dolayı cesareti kırılan Indra, tavsiye almak için öğretmeni Brihaspati'ye gitti.

"Endişelenmeyin. Birkaç gün içinde sizi orijinal pozisyonunuza geri getireceğim."

Brihaspati konuşmasının ardından hemen Indra'ya yeni güçler kazandıracak kurbanlar sunmaya başladı.

Bu arada, kral olan Raj'ın oğulları, erkek olarak tanrılara istedikleri zaman hükmedebilecekleri gerçeğinden gurur duymaya başladılar. Gururları yüzünden kutsal Vedaları hor gördüler ve dini görevlerini ihmal ettiler. Bu ciddi yanlış, Brahman rahiplerinin öfkesini uyandırdı. Brahman rahiplerinin düşmanı haline gelen onlar, her geçen gün daha da zayıfladılar. Öğretmeninin sunduğu fedakarlıklarla gücünü yeniden kazanan Indra, bu fırsattan yararlanarak onları kovdu ve tekrar cennetin kralı oldu.

Indra'nın Gazabı

Bir zamanlar Twastri adında bir Brahman rahibi varmış. O kadar gizemliymiş ki, tüm varlıkların efendisi ve tanrıların şefi olarak

anılırmış. Tanrı Indra'nın otoritesini kendisi için almak istemiş, bu isteğini yerine getirmek için bir oğul yaratmış. Oğlunun üç başı varmış, her biri özel bir işlevi yerine getirebiliyormuş. İlk baş Vedaları okuyabiliyormuş, ikinci baş içki içebiliyormuş ve üçüncü baş tüm dünyayı yutacakmış gibi görünen sert bir bakışa sahipmiş. Oğul büyüdükçe, katı bir çilecilik sayesinde daha güçlü, daha nazik ve daha saf kalpli olmuş. Doğal olarak etrafındaki tüm varlıklara hükmetmeye başlamış.

Bu arada Twastri'nin oğlu büyüdükçe Indra'nın kaygısı da artıyordu.

"Gücü her geçen gün daha da güçleniyor. Hiçbir şey yapmazsak ve böyle devam edersek, tüm evren onun eline geçecek. O zaman, evrenin hükümdarı olarak otoritem hiçbir işe yaramayacak."

Indra onu baştan çıkarmak için cennetteki en güzel kadınları çağırdı. Dünyaya inen kadınlar, onun güçlü eğitiminin bir sonucu olarak fiziksel arzuları yenme gücüne sahip olduğunu fark ettiler. Indra'ya geri döndüler ve onu kendi güçleriyle yok edemeyeceklerini itiraf ettiler.

“O zaten tüm duyusal arzuları aştı. Güzelliğimiz ona hiçbir fayda sağlamaz. Onu fiziksel duyularla yok etmek imkansızdır.”

Indra'nın onu kendisi öldürmekten başka seçeneği yoktu ve ona yıldırım fırlattı. Ancak, Indra'nın yıldırımıyla öldürülmesine rağmen, vücudundan parlak bir ışık çıktı ve tüm dünyayı gündüz gibi aydınlattı. Bu manzaraya tanık olan Indra, sanki hayattaymış ve ölmemiş gibi hissettiği huzursuzluk hissinden kurtulamadı.

Indra endişeli gözlerle bedenine bakmaya devam ederken, omzunda balta taşıyan bir oduncu tesadüfen yanından geçti. Hemen oduncuya göründü ve cesedin başını kesmesini emretti. Ancak oduncu gerçek kimliğini bilmediği için bunu tamamen reddetti.

"Sen kimsin ki benden böyle yanlış bir şey yapmamı istiyorsun? Bir Brahman rahibine zarar vermenin tüm günahların en büyüğü olduğunu bilmiyor musun? Ve yine de korkmuyorsun. Ne kadar garip."

İndra kimliğini oduncuya açıkladı.

“Ben, evrenin koruyucusu olan ve cesedin başını kesmenizi emreden Indra’yım. Bu adam benim düşmanım. Başının bedenden kesildiğini görene kadar rahat edemem. Bir Brahman rahibini öldürmenin dünyadaki en büyük günah olduğunu çok iyi biliyorum.

Bu günahı tövbe ederek temizleyeceğim. Artık kim olduğumu bildiğinize göre, emrettiğim gibi yapın ve başını kesin.”

Oduncu, kendisine bu emri veren varlığın tanrı Indra olduğunu anladığında, o kadar şaşırdı ki tüm vücudu titredi. Sonra, talimat verildiği gibi, cesede bağlı üç başı bir baltayla kesti. O anda, çok sayıda güvercin, serçe ve papağan, kesilmiş başlarının boyunlarından ve ağızlarından çıktı ve göğe uçtu. Düşmanının öldüğünü kendi gözleriyle doğruladıktan sonra, Indra rahatladı ve göğe yükseldi.

Twastri, sevgili oğlunun Indra tarafından öldürüldüğünü öğrendiğinde, aşırı derecede üzüldü ve öfkelendi ve intikam yemini etti. Hemen Vrtra (kara bulutun sembolü) adında güçlü bir iblis yarattı ve oğluna zarar veren Indra'yı yok etmesini emretti.

Başı göğe ulaşan iblis Vritra, doğrudan Indra'ya koştu ve şiddetli bir dövüşe girişti. Indra onun gücüyle yenildiğinde, Vritra korkunç ağzını açtı ve onu yuttu. Bu korkunç sahneyi gökyüzünden izleyen diğer tanrılar yüksek sesle çığlık attılar ve kralları iblis tarafından yutulduğunda dehşete kapıldılar.

Ancak tanrılar hemen akıllarını başlarına topladılar ve hemen bir esneme yaratıp onu şeytana fırlattılar. Vritra esnemek için ağzını açtığı anda, Indra kendini küçülttü ve ağzından kaçtı. Dışarı çıktıktan sonra, Indra şeytana tekrar saldırdı, ancak onu gücüyle yenemeyeceğini anlayınca göğe kaçtı.

Tanrılar, yıkılmaz tanrı Vişnu'nun yaşadığı Mandara Dağı'na gidip yardım istediler.

“Büyük Lord Vishnu, ölümsüzlük nektarını elde etmek için süt okyanusunu karıştırdığında büyük gücünü zaten gördük. Lütfen bir kez daha ölümsüzlük gücünü kullan ve bizi kurtar. Dünya şu anda Twastri tarafından yaratılan büyük iblis Vritra yüzünden kaos içinde. Onu yenebilecek tek kişi sensin. Lütfen iblisi yenmemize yardım et.”

Vişnu tanrılarla konuştu.

"Önce Britra ile bir ateşkes yap ki kavgayı durdur. Sonra ben şeytanı yok edebilecek silahı devreye sokacağım. Sonra sen onu o silahla yenebilirsin."

Tanrılar, Vişnu'nun önerisini izleyerek Vritra'ya gidip ateşkes teklif ettiler.

“Vritra, şimdi Indra ile savaşmayı bırak. Senin savaşın yüzünden gök ve yer büyük bir karmaşa ve acı içinde. Bildiğin gibi, biz tanrılar ölümsüzlük nektarını içtik ve ölümsüz olduk. Bu yüzden, ne kadar

güçlü olursan ol, sonunda yenileceksin. İblislerin asla tanrıları fethedemeyeceğini veya yönetemeyeceğini bilmiyor musun? Bu yüzden, şimdi anlamsız savaşını bırak ve uzlaş.”

"İmkansız. Indra ile asla arkadaş olamam."

"Neden böyle düşünüyorsun? İnsanları sevgi ve dostluk içinde bir arada görmekten daha güzel bir şey yoktur. Akıllı bir adam böyle bir fırsatı asla kaçırmaz."

"Sadece koyduğum şartları kabul edersen, savaşmayı bırakacağım. Bundan sonra Indra bana tahtadan, taştan veya metalden yapılmış silahlarla saldırmamalı. Ayrıca, bu silahlar ıslak veya kuru olmamalı. Son olarak, Indra bana gündüz veya gece saldırmamalı."

Tanrılar teklifi kabul ettiğinde, Vritra çok sevindi ve savaşmayı bıraktı. Indra da tanrıların teklifini kabul etmekten kendini alamadı. Aynı zamanda, sürekli olarak düşmanını yenmek için bir fırsat arıyordu. Ancak, kabul ettiği şartları bozmadan onu öldürmenin bir yolu yok gibi görünüyordu. Sonra bir gün, gün batımında, Indra, Vritra'yı sahilde tek başına dururken gördü. O anda, aklına iyi bir fikir geldi.

“Artık gün batımı zamanı, güneş batıda batıyor ve karanlık başlıyor. Şu anda kimse aydınlık gündüz veya karanlık gece olduğunu söyleyemez. Bu yüzden onu şu anda öldürürsem sözümü bozmuş olmayacağım.”

Ancak Indra'nın kabul ettiği tek koşul bu değildi. Geriye kalan yöntemleri düşündü ve zihninde Vishnu'dan yardım istedi. O anda, deniz suyunda aniden kabarcıklar belirdi ve dağlardan daha uzun büyümeye başladı.

"Evet. Bu köpük ne ıslak ne de kuru. Ayrıca tahtadan, taştan veya metalden yapılmamış. Bu köpüğü bir silah olarak kullanabilseydim, sözümü bozmadan Britra'yı yenebilirdim."

İndra bunları düşünürken Vişnu çıkageldi.

"Şimdi sana yardım edeceğim. Tanrılara söz verdiğim gibi, kullanmayı düşündüğün silah olan balona gireceğim."

Indra, Vishnu'nun içine girdiği ve güçlü bir silaha dönüştürdüğü köpüğü aldı ve tüm gücüyle Vritra'ya fırlattı. Belirlediği koşullar nedeniyle hiçbir koşulda ölmeyeceğinden emin olan Vritra, beklenmedik bir saldırıyla vuruldu ve yere düştü.

“Ne karanlık gece ne de aydınlık gündüz. Ve Indra’nın bana fırlattığı silah ne ıslaktı ne de kuru, ne de demirden, taştan veya tahtadan yapılmıştı. Koyduğum koşullar yüzünden asla ölmeyeceğimi düşünüyordum. Ama şimdi ölümsüzlüğün yalnızca tanrılara verilen bir şan olduğunu görüyorum.”

Britra öldüğünde, tanrılar sevinçle haykırdılar. Bulutların arasında saklı olan gökyüzü sonunda parlak ışığını geri kazandı ve dünyayı aydınlatmaya başladı. Gökyüzü tekrar aydınlandığında, yeryüzünde yaşayan insanlar ve hayvanlar seslerini yükselttiler ve tanrılar Indra ve Vishnu'ya sevinç ilahileri söylediler.

Vritra'yı yenmiş ve evrene barışı geri getirmiş olsa da, Indra rahat değildi. Çünkü cennetteki ve dünyadaki tüm canlılar tarafından saygı duyulan Brahman rahibini, haklı bir sebepten ötürü de olsa öldürmüştü. Suçluluğundan nasıl kaçacağını bilmiyordu. Rahatsızdı ve bir yere saklanmaya karar verdi. Bir gün, aniden iz bırakmadan ortadan kayboldu. Tüm tanrılar ve insanlar onu evrenin her köşesinde aradılar, ancak kimse nereye gittiğini bilmiyordu.

Nahusha'nın Hatası ve Indra'nın Dönüşü

İndra günahlarının kefaretini ödemek için ortadan kaybolduğunda, tüm evren büyük bir kaosa sürüklendi. O olmadan, insanların refahı ve mutluluğu imkansızdı ve ulus artık sürdürülemezdi. Dünyadaki varlıklar, kendilerine rehberlik eden büyük varlık ortadan kaybolduğu için büyük bir üzüntüye gömüldüler.

Gökyüzünden yağmur yağmayı bıraktı, bu yüzden ormandaki ağaçlar kurudu ve dünya yavaş yavaş çöle döndü. Acı sadece dünyevi dünyayla sınırlı değildi. Gökyüzündeki tanrılar ve azizler de evrenin sonunun geleceğinden endişe ediyorlardı. Tüm bu felaketlerin tanrıların kralının (Indra) ortadan kaybolmasından kaynaklandığını düşünen diğer tanrılar, yaklaşan felaketi önlemek için Indra'nın yerine geçecek bir kral seçmeye karar verdiler. Ancak hiçbir tanrı Indra'nın yerine kral olmaya uygun değildi.

Göklerin egemenliğini ay ırkını yöneten kral Nahusha'ya emanet etmekten başka çareleri yoktu. Nahusha büyük bir erdeme ve bir lider olarak olağanüstü bir yeteneğe sahipti. Ancak, ölümlü bir adamın ölümsüz tanrıların kralı olması hiç de kolay değildi. Ayrıca, evrenin

yaratılışından beri böyle bir şey hiç olmamıştı. Ancak, ne kadar düşünürlerse düşünsünler, iyi bir çözüm bulamadılar, bu yüzden sonunda Nahusha'yı kral yapmaya karar verdiler.

Tanrılar ona yeni liderleri için sahip oldukları insanüstü özellikleri ve yetenekleri verdiler. Nahusha çok memnundu ve tanrıların lideri olmayı kabul etti. Zaman geçtikçe, tanrıların kralı olmaktan kibirlendi ve doğaüstü yeteneklerini kötüye kullanmaya başladı.

Nahusha, yeryüzünü ve gökleri düzgün bir şekilde yönetme asil görevini ihmal etti ve duyusal zevklerin bataklığına derinlemesine düştü. Zamanını bahçelerde güzel tanrıçalarla dolaşarak veya tanrıların ve kahramanların kahramanlık hikayelerini dinleyerek geçirdi. Nahusha'nın açgözlülüğü arttıkça, her şey daha da kötüleşti. Zevk tuzağına düşen Nahusha, Indra'nın karısı Sachi'ye ulaşmaya başladı.

Sachi, tüm tanrılar ve insanlar tarafından saygı duyulan güzel bir tanrıçaydı. Saflığın ta kendisiydi, bu yüzden kimse onun onuruna zarar veremezdi. Sachi, Nahusha'nın cazibesinden kurtulmak için tanrıların öğretmeni Brihaspati'ye kaçtı. Daha önce ona asla zarar vermeyeceğine söz vermişti. Bunun farkında olmayan Nahusha, arzu tarafından kör edildi ve tanrılara onu kendisine getirmelerini emretti. Tanrılar onu arzunun deliliği ve tehlikeleri konusunda uyardı.

“Kimse bir başkasının karısını küçümsemesin. Tüm dünyayı sarsacak güce ve yetkiye sahip olsanız bile, asla böyle bir şey yapmamalısınız. Böyle bir şeyin olmasına izin verilirse, önce aile dağılır, sonra toplum dağılır ve sonunda tüm dünya yok olur. Sonra evrenin yasaları ortadan kalkar ve son gelir.”

Ancak, tüm kalbi arzunun esiri olan bir kişinin kulağına hiçbir tavsiye ulaşmayacaktır. Tanrıların samimi iknalarına rağmen, Nahusha öfkelendi ve emre uymakta ısrar etti.

"Hiçbir şey söylemeyi bırak ve onu hemen bana getir. Bana verilen güç ve otoriteyi unuttun mu? Sana herhangi bir emir verme yetkisine sahip bir kralım. Eğer emirlerime uymazsan, bana verilen gücü kullanarak sana dayanılmaz bir acı çektireceğim."

Yetkilerini ve güçlerini devrettikleri tanrıların, emri takip etmekten başka çareleri yoktu. Sachi'nin sığındığı Brihaspati'nin meskenine gittiler ve ona cennet kralının emrini takip etmesini söylediler. Sonra Brihaspati sert bir ifadeyle tanrılara konuştu.

"Benden kurtuluş istedi. Daha önce söz verdiğim gibi, onun umutsuz yalvarışını asla görmezden gelmeyeceğim. Lord Brahma'nın, ne tür bir varlık olursa olsun, sıkıntıda olan bir kişinin içten duasını asla görmezden gelmemesi gerektiğini söyleyen sözlerini hatırlayacaksın. Ve yine de, sadece kendi güvenliğini düşünüyorsun ve onun acısını görmezden mi geliyorsun?"

Brihaspati konuşmasını bitirdikten sonra arkasında korkudan titreyen Sachi'ye seslendi.

"Hiçbir şey için endişelenme, sadece Nahusha'ya git ve sana düşünmen için biraz zaman vermesini iste. Sonra, biraz zaman kazandıktan sonra, planın geri kalanını yapabilirsin."

Onun tavsiyesi üzerine Nahusha'ya gidip şu öneride bulundu:

"Şimdi, her şeyden çok, kocam Indra'ya ne olduğunu ve şu anda nerede olduğunu bilmek istiyorum. Bildiğiniz gibi, kocanızın nerede olduğunu bilmenize rağmen başka bir adamın kollarına düşmek büyük bir günah olurdu. Ancak, eğer onun nerede olduğunu hiç bilmiyorsanız, o zaman mesele farklı olabilir. Eğer onun nerede olduğunu hiç bilmiyorsanız, o zaman sizinle evlenirim."

Nahusha, Indra'nın nerede olduğunu asla bilemeyeceğinden emindi ve isteğini gönüllü olarak kabul etti. Sachi, kocasının nerede olduğunu söylemesi için gece gündüz gece tanrısına dua etti. Onun samimiyetinden etkilenen gece tanrısı onun önünde belirdi ve ona yumuşak bir şekilde fısıldadı.

“Tanrı Indra, gecenin karanlığından yararlandı ve kimsenin bilmediği bir yere gitti. Diğer tanrılar o yeri bilmese bile ben biliyorum. Gecenin karanlığı benim. İnsanlar kollarımın karanlığında bir şeyler yapıyorlar çünkü başkalarının bilmesini istemiyorlar. Bu yüzden kollarımda olanlardan da umursamazca bahsetmiyorum. Ancak, kocanıza olan aşırı sevginiz, onun nerede olduğunu size söylemekten kendimi alamamama neden oldu. Kocanız Indra şimdi dünyanın en derin okyanusunun ortasında, birçok dağ ve nehrin ötesinde, birçok lotusun arasında saklanıyor.”

Zorlu bir yolculuğun ardından Sachi, kocasının saklandığı yere vardı. Karşısına oturdu ve tek kelime etmeden boş boş ona baktı. Indra, karısının aniden ortaya çıkmasıyla çok şaşırdı.

“Hayır, burayı nasıl buldun da buraya geldin?”

Gözyaşlarına boğuldu ve durumunu ayrıntılı olarak anlattı. Sözlerini duyan Indra ona acıklı bir ifadeyle baktı ve ne yapacağını bilemedi.

“Sözlerini duyunca, hemen gidip Nahusha’yı yok etmek istiyorum. Ancak, onu şu anki gücümle yenemem. Tanrılar ona insanüstü yetenekler ve güç vermiş. Onu yenmek için, güç değil, strateji kullanmalıyım. Bu yüzden, öfkeli olsam da, şimdilik ona geri dönmeli ve biraz daha zaman kazanmalısın. O zaman onu kesinlikle cennet tahtından indireceğim.”

Bu arada, Sachi kocasını aramak için cennetten uzaktayken, Nahusha'nın tiranlığını görmeye dayanamayan tanrılar da onu kovmanın bir yolunu aramaya başladılar. Indra'nın Brahman rahibini öldürme günahını temizleyebilirse, hemen kral olarak cennete dönebileceğini düşündüler. Tanrılar bir kez daha Vishnu'dan yardım istemeye karar verdiler.

"Indra için bir at kurban edin. Bu kurban sayesinde Indra'nın günahları yıkanacak ve sizin istekleriniz yerine getirilecek."

Tanrılar, Vishnu'nun tavsiyesi üzerine hemen büyük bir at kurbanı yapmaya başladılar. Kurbanın etkisi, bir lotus çiçeğinin içinde saklanan Indra'ya hemen iletildi. Diğer tanrıların yardımıyla Indra, günahlarının affedildiğini fark etti.
Ancak tanrılar, onu bizzat görene kadar rahat edemediler.

Tanrılar, endişeli bir şekilde öğretmenleri Brihaspati'yi rahip olarak davet ettiler ve ateş tanrısı Agni için bir ritüel gerçekleştirdiler. İkinci ritüelin etkililiği Indra'nın cesaretini geri kazandırdı. Tanrılar bununla kalmadı, gerçek kralları Indra'yı övmek için yüksek sesle şarkı söylemeye başladılar. Ona söylenen ilahiler Indra'nın gücünü daha da güçlendirdi.

Bu arada, Indra'nın tavsiyesine uyan Sachi göğe döndü ve Nahuşa'ya şöyle dedi:

“Eski kocam atlar ve filler tarafından çekilen bir araba kullanıyordu. Bana bundan daha büyük olduğunuzu kanıtlamalısınız. Bana tek kişilik bir araba ile gelmelisiniz, şimdiye kadar görülmüş en güçlü araba ile. Sonra, arabanızı yedi azizin sürmesine izin verin. O zaman herkese gösterebileceğiniz benzersiz bir arabanız olacak ve otoriteniz büyük ölçüde artacaktır. O zaman isteğinizi memnuniyetle yerine getireceğim.”

Nahusha hemen emri verdi ve yedi azizi arabayı sürmeleri için çağırdı. Azizler, günahlarını temizleyen ve gücünü yeniden kazanan Indra'nın Nahusha'yı kovmak için bir fırsat beklediğini zaten biliyorlardı. Planı doğrudan Indra'dan duydular ve Nahusha emri verir

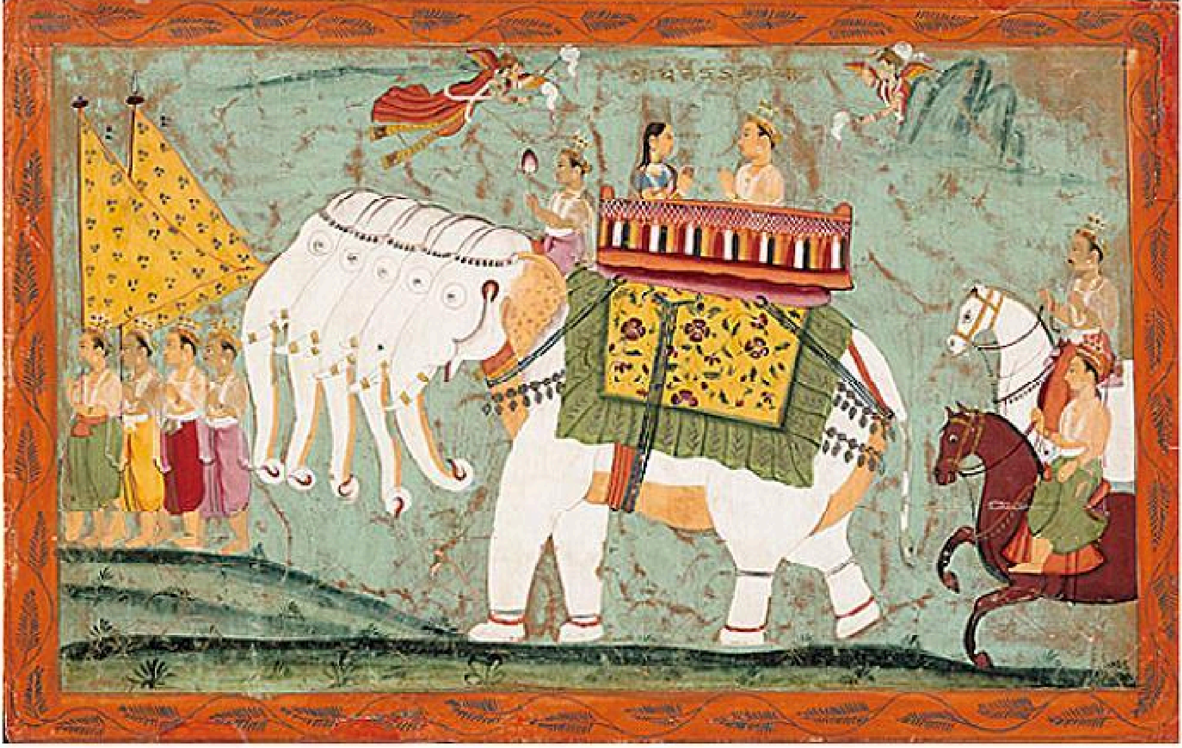
vermez arabayı cennete sürdüler, kralı arabaya bindirdiler ve cennet yolunda ilerlediler.

Bir süre koştuktan sonra, azizlerden biri krala Hindistan'ın kutsal metinleri olan Vedalar'daki tanrılar hakkındaki ilahiler hakkında ne düşündüğünü sordu. Sorunun ne hakkında olduğunu bilmeyen kral, bunun yerine Vedaları görmezden geliyormuş gibi davrandı ve onunla alay etti. Azizler hemen kralı hatasından dolayı azarladılar. Öfkelenen kral, öfkesini kontrol edemedi ve azizlerden birinin kafasına tekme attı. Kafasına vurulan aziz, daha önce deniz suyunu bir kerede içmiş olan Agastya'ydı. Krala sertçe baktı ve yüksek sesle bağırdı:

“Azizler üzerinde incinmenin ne kadar büyük bir hata olduğunu bilmiyor musun? Sadece Vedaların otoritesini hiçe saymakla kalmadın, aynı zamanda evrenin yaratıcısı Brahma kadar ilahi olan bir azizi de küstahça arabanı sürmeye zorladın. İşlediğin üç hata, hiç kimsenin asla işlememesi gereken günahlardır. Tanrıların kralı olarak gururunla, hiçbir varlığa karşı işlenmemesi gereken büyük bir günah işledin.

Şimdi, işlediğin günahlar yüzünden, şimdiye kadar sahip olduğun tüm güç ve yetenekleri kaybedeceksin. Ayrıca tekrar yeryüzüne ineceksin ve bin yıl boyunca bir yılan olarak yaşayacaksın, yeryüzünde sürüneceksin. Günahlarının bedelini ödemediğin sürece, ruhun asla cennete yükselmeyecek ve yeryüzünde dolaşacak.”

Nahusha'yı kovan ve azizlerin gücüyle göklere düzeni geri getiren tanrılar sevinçle haykırdılar. Akıllıca stratejisiyle onları kurtaran Indra'ya koştular ve ona övgü ilahileri söylediler. Indra tanrıların kralı olarak geri döndüğünde, evren istikrar ve barışa kavuştu ve Sachi sevgili kocasıyla güvenli bir şekilde kalabildi.

인드라와 사치 성스러운 코끼리 아이바라타를 타고 가는 인드라와 부인 사치.

Indra ve Sivī Kralı

Tüm halk, sınırsız şefkati olan Kral Shibi'ye içtenlikle saygı duyuyordu. Bir gün, kral rahiplerini çağırdı ve tanrılara büyük bir saygıyla bir ritüel gerçekleştirdi. Ritüeli izleyen tanrı Indra kendi kendine şöyle düşündü,

'Kral Sibi bu ritüeli başarıyla tamamlayabilirse, tanrıların saflarına katılmaya hak kazanacak. Bu son testi başarıyla geçebilirse, dileğini memnuniyetle yerine getireceğim.'

Indra, ateş tanrısı Agni'yi çağırdı ve kulağına bir şeyler fısıldadı. Birkaç gün sonra, kralın ritüeli gerçekleştirdiği yere aniden bir güvercin uçtu.

"Majesteleri, lütfen beni kurtarın. Vahşi bir şahin tarafından kovalanıyorum."

Kral güvercini kucağına aldı ve usulca fısıldadı.

"Zayıf kuş, artık endişelenmene gerek yok. Hayatını kurtaracağım."

Tam o sırada güvercinleri kovalayan bir atmaca ortaya çıktı ve krala şöyle dedi.

"Majesteleri, lütfen o güvercini bana verin."

"Bu asla yapılmamalı. Zavallı güvercin benden hayatını bağışlamamı istedi ve ben de bunu yapacağıma söz verdim. İnsan verdiği sözleri tutmalı. Bu yüzden bu kuştan vazgeçmelisin."

"Majesteleri, sizin çok merhametli bir adam olduğunuzu biliyorum. Her zaman sadece yasaya uygun olanı konuşacaksınız."

"Ben bir kralım. Bir kralın, kendi etki alanındaki tüm canlıları koruma görevi vardır."

Silahtarın kralı konuşmasını bitirir bitirmez şahin konuştu.

“Majesteleri, ben de sizin topraklarınızda yaşayan canlı bir varlığım. Bu yüzden dediğiniz gibi beni korumalısınız. Şu anda çok açım. Eğer yemezsem öleceğim. Burada ölürsem, bakmak zorunda olduğum karım ve çocuklarım da açlıktan ölecek. Bu yüzden beni ve ailemi korumak istiyorsanız, lütfen hemen kollarınızdaki kuşu bana verin.”

Kartalın bu sözlerini duyan güvercin gözyaşlarını dökerek krala yalvardı.

“Majesteleri, lütfen benden vazgeçmeyin.”

Kral nazikçe gülümsedi ve güvercini okşadı.

"Endişelenme. Seni asla şahine teslim etmeyeceğim."

Bunun üzerine şahin krala tekrar soru sordu.

"Gerçekten bir canlıyı kurtarmak için tüm ailemin ölümüne göz mü yumacaksın?"

Çevresindekiler şahinin sözlerine katılarak mırıldanmaya başladılar.

"Kartalın sözleri geçerlidir. Daha fazla hayat kurtarmak için bir güvercini feda etmek doğrudur."

“Bu doğru değil. Kral zaten zayıf güvercinin hayatını kurtarmaya söz verdi. Bir kez verilen bir sözün her koşulda tutulması doğrudur. Özellikle bir yönetici sözünü herkesten daha fazla tutmalıdır. Ancak o zaman halk ona güvenebilir ve onu takip edebilir.”

Herkesin fikirleri bölünmüşken, halk kralın ne karar vereceğini merak ediyordu. Kral bir an düşündükten sonra kararını vermiş gibi göründü ve şahine kararlı bir ifadeyle konuştu.

"Asla açlıktan ölmene izin vermeyeceğim. Bu kuş yerine, bir öküz, bir geyik veya bir bufalo, hangisini istersen onu seçebilirsin ve sana vereceğim."

Şahin, kralın teklifini tek kelimeyle reddetti.

"Bu imkansız. Onlar benim yemeğim değil. Yemeğim kuşlar ve onların arasında güvercinler. Yaşamamı istiyorsan, güvercinleri hemen ver. Yaşamamın tek yolu bu."

“O zaman sana sahip olduğum her şeyi vereceğim, bu krallık da dahil. Ama bu zavallı kuşun hayatını bağışla. Eğer izin verirsen, sen ve ailen yaşayacak ve ben de sözümü tutabileceğim.”

Mae, beklenmedik teklifi duyduktan sonra bir an düşündü ve şöyle dedi:

“Majesteleri, tereddüt etmeden dünyayı dolaşan bana krallığın ne faydası var? Eğer güvercin sizin için bu kadar değerliyse, kuşun ağırlığını uyluğunuzdan kesin ve ben de güvercini dilediğiniz gibi teslim edeceğim.”

Kral hiç tereddüt etmeden teklifini kabul etti. Şahine güvercinin hayatını kurtardığı için teşekkür etti ve hizmetkarını teraziyi hazırlaması için çağırdı. Her şey hazır olduğunda, kral kılıcını çekti ve uyluğundan bir parça et kesip terazinin bir tarafına koydu. Ancak, ne kadar et kesip koyarsa koysun, güvercine doğru eğilen ağırlık hareket etmiyordu.

“Güvercinin ağırlığı daha da ağır. Ama tüm bedenim kesilse bile, asla pes etmeyeceğim.”

Kral kendi etini kesmeye ve teraziye koymaya devam etti. Bu sahneyi izleyen insanlar çığlık atıp bağırdılar.

"Majesteleri, ne yapıyorsunuz? Bacağınızda hiç et kalmadı. Daha fazla et keserseniz hayatınız tehlikeye girecek. Değerli hayatınızı bir güvercin için harcamaya razı mısınız? Lütfen durun."

Kral duymamış gibi davrandı ve kılıcını kaldırıp kendi etini kesti. Ne yaparsa yapsın terazinin kefeleri eğilmeyince, kral son çare olarak teraziye kendisi çıkmaya karar verdi.

Kral ayağa kalkıp ayağını teraziye koyduğu anda, diğer taraftaki güvercin ve sahneyi izleyen şahin kayboldu ve bunun yerine tanrıların kralı Indra ve ateş tanrısı Agni belirdi. Indra elini kaldırdı ve yüzünde memnun bir gülümsemeyle kralın bedenini okşadı. Kralın bedeni hemen önceki haline geri döndü.

“Ey şefkat dolu kral, ben tanrıların kralı İndra'yım ve korumaya çalıştığın güvercin ateş tanrısı Agni'dir. Sınavımızı sorunsuz geçtin. Bundan sonra sadece tanrılar değil, hiç kimse senin sınırsız

şefkatinden şüphe etmeyecek. Sınavı geçen seni bu dünyada asla ölmeyecek ölümsüz bir varlık yapacağım. Ayrıca senin için cennette bir yer yapacağım.”

Böylece Kral Sibi ritüelini güvenli bir şekilde tamamlayarak ölümsüzleşti ve tanrılarla birlikte yaşamaya başladı.

Indra ve Şeytan Kral

Bir gün, tanrılar ve şeytanlar arasındaki savaş devam ederken, şeytanların kralı aniden tanrıların yaşadığı cennete geldi. Tanrıların kralı Indra'nın oturduğu tahtına doğru hızla yürüdü. O anda, Indra'nın tüm bedenini bilinmeyen bir korku kapladı.

"O iblis bizim düşmanımız. Ve yine de bana silahsız ve korkusuzca geldi. Eğer onu şimdi öldürürsek, zaferi kolayca kazanırız. Ama tanrılar burada oturup o yaklaştığında saygılarını sunmak için ayağa kalkmıyorlar mı? Bu ne? Ve o iblisin tüm vücudundan yayılan yoğun ışık nedir?"

Indra merak ederken, iblis ona yaklaştı. Indra, sanki bilinmeyen bir güç tarafından yönlendiriliyormuş gibi, oturduğu yerden kalktı ve sessizce tahtından indi. İblis, tereddüt etmeden Indra'nın tahtına oturdu ve tanrıların kralı oldu.

İngilizce bilmediği halde tahttan indirilen Indra, şeytanların sahip olduğu gizemli güçlerin gerçek doğasını öğrenmek için tanrı Brahma'nın yaşadığı ormana koşarak yardım istedi.

Birkaç gün sonra, genç bir Brahman rahibi, iblisin kral olduğu tanrıların sarayına geldi. İblisin yanına yaklaştı ve ona eğildi.

“Ben ormanda pratik yapan bir uygulayıcıyım. Buraya geldim çünkü sizin ününüzü duydum. Sizin öğrenciniz olmak istiyorum. Lütfen beni öğrenciniz olarak alın ve bana öğretin.”

Şeytan çok sevindi ve onu müridi olarak kabul etti. Genç münzevi ona tüm kalbiyle efendisi olarak hizmet etti. Bir gün, şeytan müridi bahçede yürüyüşe çıkardı. O sırada mürit efendiye sordu:

"Efendim, tanrıları yenip onların kralı olmanızı sağlayan hangi güce sahipsiniz? Kullandığınız gizli tekniği bilmek istiyorum."

Sonra şeytan göğsünü öne doğru iterek kendinden emin bir sesle cevap verdi.

"Gizemli ve sonsuz güçlerim, Gurum Sukracarya'ya olan sorgusuz sualsiz bağlılığım ve itaatimden kaynaklanmaktadır. Tüm eylemlerim tamamen O'nun öğretilerine bağlıdır."

Öğrenci bunu duyunca bir an düşündü ve sonra tekrar üstadına sordu.

“O zaman öğretmeninizin sözlerine hiç karşı gelmediğinizi mi söylüyorsunuz? Onun istekleri sizinkilere aykırı olsa bile yine de ona itaat eder misiniz?”

“Elbette, Üstadın sözlerine kesinlikle uyacağım. Üstadın bana yapmamı emrettiği şeyler konusunda hiçbir şüphem yok, çünkü yaptığı her şeyin benim iyiliğim için olduğuna inanıyorum.”

“O halde sen, Üstadının verdiği emirlere hiç mi kaşlarını çatmadın?”

"Elbette. Uzun zaman önce öfke ve bencil arzuları terk ettim. Duygularımı tamamen yendim ve kendimi kontrol edebiliyorum."

"Peki bunun sana ne faydası olacak?"

“Efendime mutlak itaat, duygularımı ve egomu kontrol etmemde bana büyük ölçüde yardımcı oluyor. Bu nedenle, eylemlerim doğal olarak doğru oluyor. Bu tür doğru eylemlerin bir sonucu olarak, güç ve iyi talih kazanabildim.”

“O zaman, senin doğru hareketlerin sayesinde evrenin ve tanrıların hükümdarı olduğunu söyleyebilir miyiz? Sözlerini kalbimin derinliklerine kazıyacağım ve yürüdüğün yolda yürüyeceğim. Bundan sonra, hiçbir şüphe duymadan söylediğin her şeye kesinlikle itaat edeceğim ve doğru hareket edeceğim.”

Şeytan bu sözleri duyunca çok memnun göründü.

"Yemininizi duyduğuma çok sevindim. Şimdi bana ne istediğinizi söyleyin. Sevincimin bir göstergesi olarak dileğinizi yerine getireceğim."

Genç keşiş şeytanın sözlerini duyunca bir an gözleri parladı ve ona şükranla derin bir şekilde eğildi.

“Efendim, keşke sizin saf amelleriniz benim saf amellerim olabilseydi.”

"Evet, dediğin gibi olacak."

Şeytan düşünmeden başını salladı. Genç keşiş minnettarlığını ifade etmek için tekrar başını eğdi ve gitti. Şeytan ayrılır ayrılmaz, tüm

bedenini saran açıklanamayan bir korku hissetti. Şeytan bahçedeki bir sandalyeye tek başına oturdu ve derin düşüncelere daldı.

“O benim tüm sırlarımı öğrendi. Duygularını yendiği için çok mutluyum. Ama neden bilinmeyen bir korku hissediyorum? Sıradan bir Brahman rahibi gibi görünmüyor. Gerçek kimliği nedir? Şimdi ne yaptım? Bir zamanlar aklıma giren korku neden geçmiyor?”

Tam o sırada, iblisin bedeninden aniden bir figür çıktı. Şaşkınlıkla sordu.

"Sen kimsin? Neden bedenimi terk ettin?"

Sonra rakam cevap verdi.

“Ben senin saf eyleminim. Senin öğrencine verdiğin sözden dolayı senin bedeninden çıktım. Bunu zaten unutmadın mı? Şimdi senin söz verdiğin gibi onun bedenine gireceğim.”

Konuşmasını bitiren figür hemen iblisin görüşünden kayboldu. O kaybolur kaybolmaz iblisin bedeninden başka bir figür çıktı.

"Sen kimsin?"

"Ben doğruluk ve adaletim. Saf eylemin olmadığı yerde yaşayamam. Bu yüzden onun bıraktığı yerden onu takip etmeliyim."

Tanım ortadan kalktıkça yerine başka bir şekil ortaya çıktı.

"Ben gerçeğim. Adaleti kaybettiğinizden beri, ben de gitmeliyim. Çünkü adalet olmadan gerçek olamaz."

Sıra iyi işlere geldi.

"İyi işler ancak hakikatten gelir. Eğer hakikati kaybetmişsen seninle kalmam için hiçbir sebep yok."

Daha kendine gelemeden iblisin içinden güç ve şans akmaya devam etti.

"Ben gücüm. Bir düşünün. İyi işler olmadan gerçek güç olabilir mi?"

“Ben şanslıyım. Gücün görevi iyi işlere yardım etmektir ve benim görevim de o güce yardım etmektir. Bu nedenle, biz de iyi işleri takip etmekten ve genç Brahman rahibine gitmekten kendimizi alamayız.”

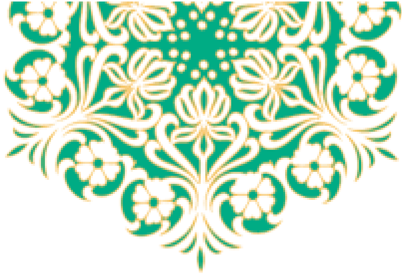
İşte o anda şeytan onlara seslendi.

"Bir dakika bekle. Gitmeden önce bilmek istediğim bir şey var. Bedenimi terk eden tüm erdemlerin aradığı genç Brahman rahibi kim? Kimliğini bilmek istiyorum."

Kadın kılığına giren Lucky gülümseyerek cevap verdi.

“O, kovduğun tanrıların kralı Indra’dır. Senin gizemli ve sonsuz gücünün yalnızca kendi eylemlerinden kaynaklandığını öğrenmek için senin müridin oldu. Ancak sen, kim olduğunu bilmeden onu müridin olarak kabul ettin ve hatta kendi yıkımına yol açan dileği bile ona verdin. Bunların hepsi senin kendi hatanın sonucudur. Sahip olduğun tüm erdemler ona aktarıldığında, o tekrar tanrıların kralı olacak ve yarattığın tüm kaos ortadan kalkacak ve evren düzene girecek. Erdem asla kendi tatminin için kullanılmamalıdır. Unutma ki eğer bunu yapmazsan, geçici bir mutluluk getirse bile, sonunda seni yok edecektir.”

Sözlerini bitirdikten sonra şans tanrıçası tüm gücüyle doğruca İndra'nın yanına koştu ve Brahma'nın yardımıyla İndra yeniden tanrıların kralı oldu ve evrenin düzenini yeniden sağladı.

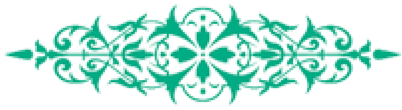

2

Cennet ve yeryüzünün tanrıları
Djaus ve Prithivi

Gökyüzü tanrısı Dyaus ve yeryüzü tanrıçası Prithivi, Arilerin en eski tanrıları arasındadır. Bu nedenle, diğer tanrıların ebeveynleri olarak da adlandırılırlar. Büyük, bilge ve enerjik tanrılardır. Her zaman doğruluğu vurgularlar ve kendilerine tapanlara cömertçe armağanlar verirler. Gökyüzü ve yeryüzü, tüm canlılar için yaşamın temelidir. Sadece tüm canlıları yaratan tanrılar değil, aynı zamanda canlıların içlerinde sonsuza dek yaşayabilmeleri için cömertçe merhamet gösteren tanrılardır.
Zamanla, Dyaus'un etkisi, aynı zamanda gökyüzü tanrısı olarak da adlandırılan Indra tarafından zayıflatıldı ve insanların hafızalarından silindi. Öte yandan, Dyaus etimolojik olarak Yunanca'da Zeus veya

Latince'de Jüpiter ile özdeşleştirilir. Ancak, yeryüzü tanrıçası Prithivi, nispeten daha sonraki zamanlara kadar ismen biliniyordu. Peki, yeryüzü tanrıçası nasıl var oldu? Priviti ile ilgili mitlerde, anne sütü kavramının yaşamı sürdürmenin bir sembolü olarak açıklanması ve tarım ve hayvancılığın doğal ürünlerin toplanmasından uzaklaşmanın bir sonucu olarak ortaya çıkmasının nedeni anlatılmaktadır. Başka bir deyişle, bu mit insanların avcılık ve toplayıcılık gibi doğal bir durumdaki yaşamdan yapay çabanın olduğu bir yaşama geçiş sürecini göstermektedir.

Bir zamanlar Vena adında kötü bir kral yaşarmış. Dini görevlerini ihmal etmiş ve kötü işler yapmış. Kralın yaptıklarını görmeye dayanamayan din adamları, onun orada olmamasının halk için daha iyi olacağına karar vermişler ve onu öldürmek için güçlerini birleştirmişler. Sonra din adamları ölü Vena'nın uyluğunu ovuşturmuşlar ve içinden siyah tenli bir cüce çıkmış. Ölü kralın bütün kötülüklerini almış ve kralın bedeni arınmış. Din adamları kralın arınmış sağ kolunu ovuşturduklarında Prithu adında bir prens ortaya çıkmış. Bütün kötülükler kralın sağ kolundan çıktığı için ülkeyi adil ve sadakatle yönetmiş ve dini görevlerini yerine getirmiş.

Bir gün, ülkede şiddetli bir kıtlık yaşandı. Toprak artık meyve vermiyordu ve dünya umutsuzluğa kapıldı. Açlıktan ölen canlıların acınası görüntüsüne tanık olan Pritu, hemen Toprak Tanrıçası'nı çağırdı ve onu tehdit etti.

"Halkımın ölmesini görmeye artık dayanamıyorum. Şimdi meyve üretin yoksa sizi öldüreceğim."

Kral Prithivi'nin sözlerinden ürken Toprak Tanrıçası, hemen bir ineğe dönüştü ve Lord Brahma'nın yaşadığı göksel aleme kaçtı. Ancak, Pritu'nun ısrarlı takibi nedeniyle Toprak Tanrıçası'nın tekrar yakalanmaktan başka seçeneği yoktu.

"Bir kadını öldürmenin günah olduğunu bilmiyor musun? Bir kadın, bir annenin sadece bir başka sembolüdür."

Toprak Tanrıçası isyan edince kral şöyle dedi:

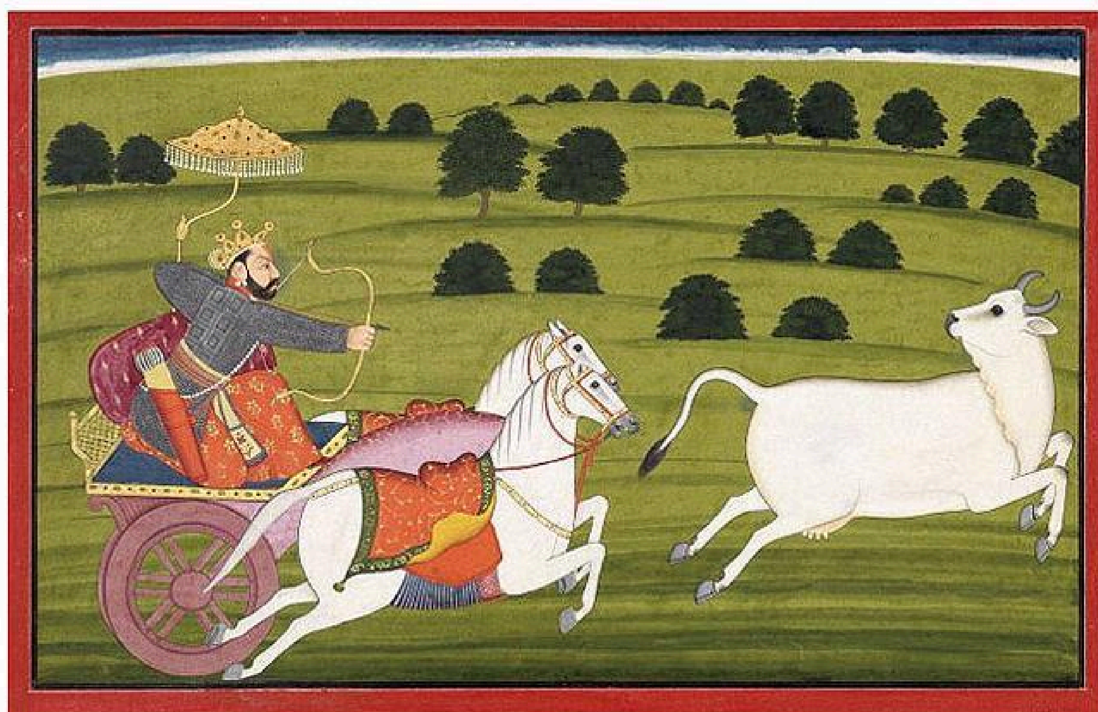
"Eğer tek bir kötü varlığı öldürmek sayısız başka varlığa mutluluk getirebiliyorsa, o zaman bu kötü değil, iyi olurdu."

“Ama sen sadece halkın uğruna beni öldürmeye çalışıyorsun. Böyle bir şey sadece diğer canlıların yaşam alanlarını ellerinden almakla sonuçlanacaktır. Çok yaşlı oldukları için bütün bitkileri yok ettim. Eğer dilersen onları annemin sütüyle (yaşamın sembolü) geri getirebilirim . Eğer bunu yapmamı istiyorsan bana sadece halkın için değil, aynı zamanda bütün insanlık ve canlılar için annemin sütünü saklayabilecek sığırlar ver. Sonra bütün toprakları dümdüz et. Sonra bütün bitkilerin tohumu olan annemin sütünü bütün toprağa dağıtacağım.”

Pritu, Toprak Tanrıçası'nın dediğini yaptı. O zamandan sonra, tarım, hayvancılık ve insanların doğayı evcilleştirmesi ve birlikte yaşaması için daha önce hiç var olmamış başka yollar ortaya çıktı. Sonuç olarak, tahıllar ve çeşitli bitkiler Dünya'da tekrar büyümeye başladı. Kral, halkının düzleştirilmiş araziye evler inşa etmesini ve orada yaşamasını sağlamaya devam etti. Bu şekilde, Pritu Dünya'ya hayat getirdi, böylece Toprak Tanrıçası'nın babası oldu ve sonuç olarak Toprak Tanrıçası, 'Kral Pritu'nun kızı' anlamına gelen Prithivi olarak adlandırıldı.

프리티비

암소로 변해 도망치는 대지의 여신을 쫓는 프리투

3

Tanrıların annesi Aditi ve Adityas

Tanrıça Aditi, Rig Veda'da tanrıların annesi olarak kabul edilir ve çocukları ve hayvanları kutsayan, onları koruyan ve affeden bir tanrıçadır. Ayrıca Varuna da dahil olmak üzere tanrıların annesidir. Aditi'nin orijinal anlamı sonsuzluktur ve dünyanın sonluluğuna karşın gökyüzünün sonsuzluğunu sembolize eder. Ayrıca astronomik olayların kişileştirilmesi olarak kabul edilir ve aynı zamanda sonsuz evreni ve her şeyi içeren doğadır. Tanrıların annesi olan Aditi, Daksha'nın (karanlık) kızı veya tam tersi, onun annesi olarak da adlandırılır. Kasyapa ile evlendi ve Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan cüce Vamana da dahil olmak üzere birkaç oğlu oldu. Ancak, diğer kutsal yazılarda Vishnu'nun karısı olarak da anılır.

Aditi, Adityas adı verilen sekiz oğul doğurdu, bu da Aditi'nin oğulları anlamına gelir. Yedisini tanrılara götürdü, ancak sekizincisini görmezden geldi. Bunun nedeni, en son doğan çocuğun fiziksel bir engeli olmasıydı. Ancak, kardeşleri bunu öğrendiklerinde, vücudunun gereksiz kısımlarını kesip onu iyileştirdiler ve daha sonra Vivasvat (güneş) oldu . Sonra, vücudundan kesilen etle bir fil yaptılar. Bu, Hindistan'da şu atasözünün ortaya çıkmasına neden oldu:

"Kimse bir fili yakalamamalı. Bu insan doğasıdır."

Diğer kaynaklar Aditi'nin sekiz değil, on iki oğlu olduğunu söylüyor.

4

Ateş tanrısı
Agni

Ateş tanrısı Agni, Hindistan'daki en önemli tanrılardan biridir. Bunun nedeni, insanların cennetteki tanrılara kurbanlar aracılığıyla yaptığı adakları taşımaktan sorumlu olmasıdır. Bu nedenle, tüm ateşler arasında Agni esas olarak kurban törenlerinde kullanılan ateşi ifade eder.

Çoğu eski dinde olduğu gibi, eski Hintliler de tanrıların insan dünyasına bahşettiği armağanların sembolü olarak suyu kullanırken, ateş esas olarak insanların tanrılara yaptığı adakları ifade ederdi. Bu muhtemelen, gökyüzünden yağmur yağması ve yerde her türlü bitkinin büyümesi, ateş ve dumanın göğe yükselmesi gibi doğal olaylarla yakından ilgilidir. Bugün bile, çoğu dini törende ateş veya tütsü yakılması bununla yakından ilgilidir. Ayrıca, su ve ateş, eski toplumlarda arınma törenlerinde çok önemli sembollerdi. Ateş, güneşle birlikte ışığı ve parlaklığı da sembolize eder ve karanlığın kötülüğü sembolize ettiği gibi, aynı zamanda iyiliğin de sembolüdür. Bu nedenle, gökyüzündeki güneş doğanın parlaklığını sembolize ediyorsa, ateş de yeryüzündeki parlaklığı sembolize eder. Agni'nin bazen

baba gökyüzünün (Dyaus) ve ana toprağın (Prithivi) oğlu , ya da evrenin yaratıcısı tanrı Brahma'nın oğlu, ya da yukarıda bahsi geçen Kashyapa ve Aditi'nin (en küçüğü Vivaswat) oğullarından biri olduğu söylenir . Daha sonraki literatürde insanlığın atalarının kralı olan Angiras'ın (Pitri) oğlu olarak da gösterilir ve Smriti (hafıza) ile evlenir. Agni'nin yanı sıra çeşitli isimlerle de anılır: ateş kurbanları alan (Vahni), tapanları arındıran (Vitihotra), serveti yok eden (Dhananjaya,

her şeyi yakan anlamına gelir), işareti duman olan (Dhumketu), koç süren (Chagaratha), yedi dili olan (Saptjihva, alevleri sembolize eder).

Agni'nin üç tane ağabeyi vardı. Hepsi de kurban sırasında insanların tanrılara sunduğu adakları taşırken öldüler. Bunu gören Agni de ölebileceğinden korkarak suyun derinliklerine saklandı. Ateş kaybolduğunda karanlık iblisler belirdi ve dünyayı kaosa sürükledi. Tanrılar dışarı çıkıp iblisleri yendiler ve Agni'yi her yerde aradılar. Bu arada Agni'nin saklandığı su, yaydığı ısı nedeniyle giderek daha da sıcak hale geldi. Yakınlarda yaşayan bir kurbağa yoğun ısıdan yandı. Kurbağa daha fazla dayanamayarak sudan atladı ve tanrıları aramaya gitti.

“Aradığınız Agni, yaşadığım derin suda saklı. Yaydığı kavurucu sıcaklık yüzünden tarifsiz bir acı çekiyorum. Sıcaklığı suyu ısıtıyor ve bize işkence ediyor. Şu anda suda uyuyor. Onu görmek veya ateşine ihtiyaç duymak isterseniz, size anlattığım yere gidin.”

Kurbağa konuştuktan sonra suya kayboldu. Agni bunu fark ettiğinde çok öfkelendi ve kurbağaya tanrılara yaşadığı yeri ifşa ettiği için lanet etti.

"Meskenimi tanrılara ifşa etme günahını işledin. Ceza olarak bundan sonra dilin olmayacak ve bir daha asla hiçbir şey tatmayacaksın."

Kurbağayı lanetleyen Agni, tanrılardan kaçınmak için başka bir yere saklandı. Tanrılar, dilini kaybeden kurbağaya acıdılar ve Agni'nin nerede kaldığını söylediği için ona ödül olarak dediler.

“Agni’nin laneti yüzünden dilini ve tadını kaybettin. Karşılığında, minnettarlığımızın bir göstergesi olarak sana birçok türde dil konuşma yeteneği vereceğiz. Bundan sonra, yiyeceksiz, bilinçsiz ve hatta yaşam nefesinin kuruduğu bir yerde olsan bile, Toprak Tanrıçası sana bakacak. Dahası, herkesin uyuduğu zifiri karanlıkta bile, özgürce hareket edebileceksin.”

Bu, kurbağanın bütün gece boyunca vraklamasını sağladı.

Tanrılar Agni'yi aramaya devam ettiler, ancak onu hiçbir yerde bulamadılar. Sonra, Indra'nın bindiği file benzeyen bir fil tanrıların karşısına çıktı ve onlara Agni'nin nerede olduğunu söyledi.

“Ey tanrılar, Agni şimdi kutsal incir ağacında saklanıyor.”

Agni ayrıca file bir lanet de koydu.

"Siz filler, gelecekte dillerinizi kıvırmış olacaksınız."

Bu sefer tanrılar fille konuştu.

“Dilin bükülmüş olsa bile, onunla her türlü yemeği yiyebileceksin. Dahası, telaffuzun belirsiz olsa da, yüksek sesle bağırabileceksin.”

Agni tekrar bambu ormanında saklandı ve bu sefer papağan tanrılara nerede olduğunu söyledi. Agni papağanı lanetledi, dilini büktü böylece konuşamadı. Tanrılar, daha önce olduğu gibi, papağanla konuştu.

“Dilin bükülse bile, bütün kelimelerini kaybetmeyeceksin. Boğazından gelen tek bir ses, ‘ah’ sesi çıkarabileceksin. Ve sadece tek bir ses bile olsa, çıkardığın ses bir çocuğun konuşması gibi tatlı ve nazik olacak ve dünyadaki hiçbir şeye benzemeyen güzel bir ses olacak.”

Bu tekrarlanan kovalama ve kovalanma sürecinden sonra, tanrılar sonunda Agni'yi bir sami (ateş yapmak için birbirine sürtülen tahta çubuk
) ağacında saklanırken ve uyurken buldular. Bundan sonra, tanrılar o ağacı tüm ritüeller için kutsal ateşin bulunduğu yer yaptılar. O zamandan beri, Agni sami ağacında ikamet etmeye başladı ve insanlar onu ateş yapmak için bir araç olarak kullandılar. Ateş, tahta çubukları bu şekilde sürterek yapılabildiğinden, Hindular ağaçta ateş olduğunu söylüyorlar. Ayrıca, Agni'nin başlangıçta saklandığı derin yer altı suyu, Agni nedeniyle ısındı ve ısıyı dağdan dışarı salarak bir volkan haline geldi.

Agni'yi büyük zorluklarla bulan tanrılar, tereddüt ettiği sırada onu nazik sözlerle teselli ettiler.

"Size gelmemizin sebebi sizden istediğimiz şeyi yapmanızı istemektir. Siz de bize geri dönmeli ve kardeşlerinizin yaptığı gibi bizim için haraç taşımalısınız."

Sonra Agni şöyle cevap verdi:

“Kardeşlerim haraç taşırken öldüler. Eğer ben bu görevi üstlenseydim, ben de öyle ölürdüm. Bundan korkuyorum. Bu yüzden

bana bu görevi verecekseniz, lütfen önce dileğimi yerine getirin. Önce hayatımı uzatın. Sonra, tanrılara sunulan çeşitli adakları yememe izin verin. Ayrıca, soma kurbanında kurban edilen hayvanları ve rafine tereyağını bana verin ve kurbanın benim için yapılmasını sağlayın. Son olarak, kardeşlerimi hayata döndürün ve birçok kurban vermeye devam ederken zarar görmelerini önleyin.”

Tanrılar Agni'nin isteğini memnuniyetle kabul ettiler.

“Agni, bundan böyle Soma kurbanı tamamen senin iyiliğin için yapılacak.”

Agni kabul ettiğinde, tanrılar onu bir yemeğe davet ettiler. Böylece Agni tanrıların yemeğini yiyen kişi oldu ve kardeşleri ve tanrılar için adaklar taşımaya devam etti.

태양과 빛을 의미하는 신들 태양의 신 수리야, 불의 신 아그니, 천둥과 번개의 신 인드라와 부인 인드라니(위, 왼쪽부터), 창조의 신 브라흐마, 전쟁의 신 스칸다(아래, 왼쪽부터)

Savaş Tanrısı Agni ve Skanda'nın Doğuşu

Uzun zaman önce, tanrılar ve iblisler arasında bir savaş vardı. Tanrılar her savaştığında, korkunç görünümlere sahip iblisler tarafından yenildiler. Tanrıların kralı Indra, ordusunun her zaman iblisler tarafından yenildiğini gördü ve nedenini merak etti.

“Askerlerimizin yenilmesinin sebebi yetenekli bir generalimizin olmamasıdır. Ancak şu anda tanrılar arasında böyle bir general bulamıyoruz. Öncelikle büyük güce sahip bir insan bulmalıyız. O,

iblisler tarafından dağıtılan tanrıların ordusunu büyük gücüyle kurtarabilir.”

Indra hemen Manasa Dağı'na gitti ve büyük bir güce sahip bir insan bulmak için derin meditasyona girdi. Uzun süre meditasyon yaptıktan sonra, aniden korku dolu bir kadının çığlığını duydu.

"Lütfen beni kurtarın. Herkes lütfen beni kurtarsın."

Indra meditasyonundan uyandı ve çığlığın geldiği yere doğru koştu. Başında taç ve elinde topuz olan korkunç bir iblis gördü, bir kadına tecavüz etmek üzereydi. Indra iblisi yüksek sesle uyardı.

"Kadın, korkma. Senin için hiçbir tehlike yok. Ben gök gürültüsü tanrısı Indra'yım. Neden zayıf bir kadına tecavüz etmek istiyorsun? Yapmak üzere olduğun şey, erdemli bir varlığın asla yapmaması gereken bir şey. Bu iğrenç eylemini durdur ve onu serbest bırak."

İblis, Indra'nın uyarısına güldü ve bunun yerine onu tehdit etti.

"Kim olduğun umurumda değil. Sadece onu şimdi istiyorum. Yaşamak istiyorsan, sessizce olduğun yere geri dön."

Konuştuktan sonra, iblis çekicini Indra'ya vurmak için kaldırdı. Indra hemen yıldırım fırlattı ve çekici ikiye böldü. Şaşkına dönen iblis dağın tepesine kaçtı. Indra, iblisin kaçtığı dağ zirvesine tekrar yıldırım fırlattı. Dağ zirvesi yıldırım tarafından vurulduğunda ve ikiye bölündüğünde, iblis yere düştü, ağır yaralandı ve arkasına bakmadan kaçtı.

İblisi yenen Indra ona nazik bir tebessümle baktı.

“Güzel kadın, sen kimsin ve neden buraya geldin?”

“Ben ‘Tanrılar Ordusu’ olarak bilinen Prajapati’nin kızıyım. ‘Şeytanlar Ordusu’ olan ablam, iblisler tarafından çoktan tecavüze uğradı. İki kız kardeşim, babamızın izniyle, sık sık arkadaşlarımızla oynamak için bu dağa gelirlerdi. Az önce kaçan iblis, bizi kovalayıp taciz ediyordu. Ablamız gizlice ondan hoşlanıyordu ama ben ondan nefret ediyordum. İblis her zaman bir fırsat kolluyordu ve bugün burada olduğumuzu öğrendiğinde, önce o geldi, saklandı ve bize saldırdı. Ablama tecavüz edip bana tekrar saldırmak üzereyken, sen ortaya çıktın ve beni kurtardın. Eğer iblisi kudretli gücünle yenmeseydin, ben de ona karşı bekaretini kaybederdim. Tanrıların kralı Indra, sana bir kez daha tüm kalbimle teşekkür ediyorum. Ve bir dileğim var. Lütfen kocam ol.”

Indra onun sözlerine cevap verdi.

“Annem kim olduğunu biliyor musun da böyle şeyler söylüyorsun? Annem Daksha'nın kızı Aditi'dir. Başka bir deyişle, sen benim anne tarafından kuzenimsin. Bu nedenle, evlenmemiz imkansızdır. Bunun yerine, tanrıların ordusu olarak ne kadar güçlü olduğunu söyle bana.”

"Benim gücüm yok. Ama kocamın büyük gücü olacak. Bu, hem Tanrı hem de şeytan tarafından saygı duyulan babamın bana verdiği bir hediye."

"Peki, tanrıça, eğer senin kocan olursam ne gibi bir gücüm olacak?"

"Kocam büyük ve kahramanca güçlere sahip olacak ve sadece zayıf tanrıları ve şeytanları değil, her şeyi fethedecek."

Indra, onun cevabını duyunca, uzun süre düşünmeden edemedi, çünkü bahsettiği kocasını hiçbir yerde bulamıyordu. Dalgınlıkla başını kaldırdı ve doğu gökyüzüne baktı. O anda, güneş, Soma, ay, okyanus ve Agni'nin birleştiği gizemli bir manzara meydana geldi.

“Güneş ve ayın etrafında büyük bir kırmızı ışık belirdi. Bu gece geçip şafak vakti geldiğinde büyük bir savaşın gerçekleşeceğinin işareti. Deniz tamamen kan kırmızısıyla doldu. Ateş yüzlü bir çakal güneşe doğru kükredi. Güneş ve ayın birleşimi büyük bir enerji olabilir. Ateş, soma ve güneşin birleşimi gizemli bir işaret olmalı. Belki de birleşmelerinden bir oğul doğacak. O çocuk bu kadın, tanrıların ordusu için ideal bir koca olacak.”

Derin bir meditasyon halinde bunları düşünen Indra, onu tanrıların büyükbabası Brahma'ya götürdü.

"Lütfen bu kadına büyük bir kahraman damat tayin edin."

Brahma, Indra'nın isteğini memnuniyetle kabul etti.

"Tıpkı hayal ettiğiniz gibi büyük bir güce sahip bir çocuk doğacak. Sizinle birlikte orduların lideri olacak ve aynı zamanda bu kadının kocası olacak."

Brahma'ya teşekkür ettikten sonra Indra onu kurbanlar sunan azizlerin evine geri götürdü. Sonra tüm tanrılar azizlerin sunduğu soma ve adakları paylaşmak için onları takip etti. Azizler adakları gökyüzünde yaşayan tanrılara teslim etmek için bir ateş yaktılar. Sonra adakları taşıyan Agni ateşten belirdi. Agni adakları aldı ve gökyüzünde yaşayan tüm tanrılara gitti.

Agni, kurbanı teslim ettikten sonra yerine döndü ve tesadüfen azizlerin eşlerinin yıkandığını gördü. Kadınlar altın bir sunak gibi,

lekesiz ay ışığı gibi, Agni'nin ışığı gibi göz kamaştırıcıydı. O anda, Agni'nin kalbinde kontrol edilemeyen bir arzu alevi yükseldi. Arzu tarafından tüketildiği için kendinden utandı.

“Bu şekilde arzuya kapılmam doğru değil. O kadınları istiyorum ama onlar çoktan tüm arzulardan kurtuldular. İyi bir sebep olmadan onları gizlice görmemeli veya dokunmamalıyım. Ama kalbim onlar için çılgınca kaynıyor. Onları her zaman görmek istiyorum. Bunun için şimdi evin ateşine gireceğim. O zaman onlara gizlice bakmaya devam edebileceğim.”

Böylece Agni, ev ocağının ateşine girebildi ve onları gönlünce gözetleyebildi. Ayrıca kendi aleviyle onlara dokunabiliyordu. Ancak Agni'nin kalbi hala sakinleşmemişti. Ne olursa olsun, onları gerçekten elde edemiyordu. Çaresizlik içinde, ormana gitmeye ve bedenini teslim etmeye karar verdi.

Bu arada, Daksha'nın kızı Svaha (sunu veya kurban) Agni'yi gizlice seviyordu. Uzun süre Agni'nin zayıflığını bulmaya çalıştı ama başaramadı. Agni'nin başka kadınlara aşık olduğunu öğrendi. Ayrıca umutsuzluk içinde ormana kaçtığını da öğrendi. Svaha bir an kıskançlıktan titredi ama bir sonraki anda bunun dileğini yerine getirmek için mükemmel bir fırsat olduğunu düşündü.

“Azizlerin eşlerine dönüşeceğim ve onun arzularını yerine getireceğim. O zaman benim de dileğim yerine gelecek.”

Önce Angiras'ın karısı Şiva'ya (tanrı Şiva ile aynı adı taşıyan) dönüştü, sonra da onu görmeye gitti.

“Adakların taşıyıcısı Agni, ben Angiras’ın karısı Shiva’yım. Kalbini iyi tanıyorum. Ben de sana olan tutkumu kontrol edemiyorum. Çok düşündükten sonra sana geldim. Beni reddedersen, sanki ölecekmişim gibi acı çekerim.”

Agni, bu beklenmedik söz karşısında duyduğu sevinci gizleyemeden sordu:

"Senin özlemin yüzünden azap çektiğimi nereden biliyordun? Ve başka bir adam nasıl bir azizin karısını sevmeye cesaret edebilirdi?"

“Sen bizi her zaman sevdin, ama biz sadece senden korktuk. Ancak, senin gerçek kalbini tanıdıktan sonra, sana koşmaktan kendimi alamıyorum. Senin gibi, ben de seninle bir olmak istiyorum. Şimdi annem beni bekliyor, yakında geri dönmeliyim. Bu yüzden lütfen hemen yanıma gel ve dilediğini yap.”

Agni artık dayanamadı ve onunla bir oldu, tohumunu onun eline döktü. Şiva formunda arzusunu yerine getiren Swaha şöyle düşündü:

"Eğer biri şimdi bu sahneyi görürse, Brahman rahibinin karısının Agni ile zina yaptığına dair yalan bir söylenti yayacaktır. O zaman büyük bir sorun olacak, bu yüzden Garuda adında bir kuşa dönüşeceğim ve ormandan çıkacağım."

Hemen dev bir kuşa dönüştü ve ormanı terk ederek gökyüzünde uçtu. Yolda, birçok şeytan ve yedi başlı bir kobra ile sazlarla kaplı bir dağ buldu. Hemen elindeki Agni tohumunu altın bir şişeye koydu ve kimsenin tırmanmaya cesaret edemediği dağın tepesine koydu. Sonra diğer azizlerin karısına dönüşmeye devam etti ve sırayla Agni ile birleşti ve her seferinde bir Agni tohumu aldı ve onu altın bir şişeye koydu.

Zaman geçtikçe, Agni'nin tohumunu içeren altın şişeden Skanda adında bir çocuk doğdu. Altı başı, sayısız kulağı, on iki gözü, eli ve bacağı vardı. Dört gün sonra, iblisleri yenebilecek noktaya geldi. On iki elinden biri büyük bir yay tutuyordu ve diğer on biri tüm iblislere ölüm getirebilecek güçlü silahlar tutuyordu.

Skanda yayını kaldırdı ve iblislerin ve yedi başlı kobraların yaşadığı Beyaz Dağ'a bir ok fırlattı. Güçlü ok hedefini ıskaladı ve başka bir dağı deldi. Hiçbir yerden gelen okla vurulan dağ paramparça oldu ve yere düştü, yüksek sesle çığlık attı. Dağın korkunç çığlığı karşısında tüm dünya korkudan titredi, ancak Skanda gözünü bile kırpmadı ve bu sefer yüksek bir kükremeyle mızrağını Beyaz Dağ'a fırlattı.

Beyaz Dağ, mızrakların doğrudan kendisine doğru uçmasını önlemek için diğer dağlarla birlikte kaçtı. Sonuç olarak, Toprak Tanrıçası ağır yaralandı ve Skanda hemen yaralarını iyileştirdi. Dağlar, ondan kaçmanın bir yolu olmadığını anlayarak, Skanda'nın önünde diz çöktü ve topraklara geri döndü. Bunu bilen tüm dünya, onu yüksek sesle övdü.

Fakat büyük bir güce ve cesarete sahip olan Skanda doğduğunda, birçok uğursuz işaret de belirdi. Erkek ve dişi cinsiyetleri tersine döndü, yıldızlar ve gökyüzü yoğun ışık yaydı ve dünya yüksek sesle kükredi. Sonra Agni ve Swaha'nın birleştiği ormanda yaşayan adam bu işaretleri gördü ve şöyle dedi:

“Bütün bu uğursuz işaretler, azizlerin eşlerinin Agni ile zina yapmasından dolayı ortaya çıktı. Agni’yi ormanda onlarla birlikte gördük.”

Sözleri kısa sürede yayıldı ve azizlerin kulağına gitti. Azizler çok öfkelendiler ve karısını kovdular. Ancak başka bir kişi, Agni'ye katılanın Garuda adlı büyük bir kuş olduğunu iddia etti. Garuda'nın ormandan çıkıp göğe uçtuğunu bizzat gördüğünü söyledi. Görüşler bölündü, ancak hiç kimse Agni ile ormandaki varlığın Swaha olduğunu fark etmedi. Tüm dünya onun yüzünden şaşkınlığa uğradığında, Swaha'nın öne çıkıp Skanda'nın oğlu olduğunu söylemekten başka seçeneği yoktu. Azizlere yaklaştı ve onlara tüm hikayeyi ayrıntılı olarak anlattı. Ancak azizler ona inanmaya isteksizdi. O anda, büyük aziz Visvamitra önlerine çıktı ve tüm durumu ayrıntılı olarak açıkladı. Ancak o zaman azizler, eşlerinin hiçbir yanlış yapmadığını açıkça görebildiler. Yine de onu affetmediler.

Agni'nin hikayesi sonunda tanrılara anlatıldı ve tanrılar hemen Basava'ya emir verdiler.

"Git ve Skanda'yı öldür. Gücü büyük. Eğer onu şimdi öldürmezsen, büyüyüp tanrıların hükümdarı olacak. O zaman, sadece tüm dünya değil, aynı zamanda bizim otoritemiz ve hatta senin otoriten bile ondan alınacak."

Ancak tanrıların kesin emrine rağmen Vasava tereddüt etti.

"Bu çocuğun gücü çok büyük. Gücü, dünyanın yaratıcısına karşı bir savaşı kazanmaya yeter. Benim gibi bir varlık onun dengi olamaz."

Tanrılar daha sonra aynı emri dünyadaki annelere de verdiler.

"Vasava doğruyu söylüyor. Öyleyse, dünyanın anneleri, Skanda'yı yok edecek olan siz olun. Dilediğiniz kahraman formuna bürünebilirsiniz. Güçlü bir kahraman formuna bürünürseniz, Skanda'yı kolayca öldürebilirsiniz."

Dünyanın anneleri tanrıların emriyle ona doğru koştular. Ama onu gördüklerinde, eski güvenleri kayboldu ve umutsuzluk tüm bedenlerini ele geçirdi. Skanda'ya yaklaştılar ve onu şu şekilde ayarttılar:

"Sen bizim oğlumuzsun. Evreni biz ayakta tutuyoruz. Göğüslerimiz tatlı sütle dolu. Ondan oğlumuz olarak iç."

Dünyanın annelerinin sütünü içen Skanda, babası Agni'nin kendisine yaklaştığını gördü. Skanda'yı emziren tanrıça, Agni'nin babası olduğundan tamamen habersizdi. Öfkeden doğan bir tanrıça olarak, hemen üç çatallı mızrağını aldı ve Skanda'yı kendi oğluymuş gibi korudu.

Bunu gören Agni, bir tüccar gibi davranarak, Skanda'ya birçok çocuk getirdi ve onlara oynamaları için oyuncaklar verdi. Sonra tanrıça, onun sadece zengin bir tüccar olduğunu düşünerek savunmasını indirdi. Böylece Agni ve Skanda, dünyanın anneleriyle yaşamaya başladılar.

Zaman geçtikçe, birçok gezegen, aziz ve anne Agni ve Skanda'nın etrafında toplanmaya başladı. Büyük general Skanda'yı anneler ordusuyla çevrelediler. Tanrıların kralı Indra, ordusu için bir lider olarak Skanda'ya ihtiyacı olduğu için, tanrılarla birlikte Airavata adlı filin sırtında Skanda'ya geldi. Aynı zamanda, Indra, Skanda'nın onu da alt edeceğinden korkuyordu. Fırsat buldukça, adamlarını Skanda'yı öldürmeleri için gönderdi, ancak her seferinde başarısız oldu ve sonunda Skanda öfkeyle patladı. Öfkelenen Skanda ağzından ateş püskürttü ve tanrıları yaktı. Şaşkına dönen tanrılar hemen Indra'yı terk edip Skanda'ya teslim oldular.

Tanrılar tarafından terk edilen Indra, Skanda'ya bir yıldırım fırlattı ve yanını yaraladı. Sonra, Skanda'nın yarasından altın zırh giyen ve elinde bir mızrak tutan genç bir adam doğdu. Şimşek tarafından delinmiş yaradan doğduğu için ona 'Visakha' adı verildi. Indra, Kıyamet Günü'nde ortaya çıkacak ateşli genci görünce korkudan titredi. Hemen Skanda'ya teslim oldu. Skanda, Indra'nın ve ordusunun teslimiyetini gönüllü olarak kabul etti. Sonra, gökyüzündeki tüm tanrılar çok mutlu oldular ve ordularını Skanda ve Indra'yı iblisleri yenmek için general olarak yeniden düzenlediler.

Seyahat tanrısı ve hayvanların koruyucusu Pushan

Adityalardan biri olan Pushan da Surya gibi bir güneş tanrısıdır, ancak esas olarak gezginler için bir rehber veya hayvanların koruyucusu olarak görünür. Bu muhtemelen eski göçebe toplumlarda gezginlerin ve çobanların hayvanlarını hareket ettirirken gündüzleri güneşi, geceleri ise ay ve yıldızları rehber olarak kullanmalarından kaynaklanmaktadır. Ayrıca bir düğünde gelini kutsamaktan veya ölen kişinin ruhunu öbür dünyaya yönlendirmekten sorumludur. Bazen, Hint mitlerinin bir koleksiyonu olan Puranalarda belirtildiği gibi, dişsiz gülünç bir kişi olarak tasvir edilir :

Bir gün, Shiva ile özdeşleşen Rudra, kayınpederi Daksha tarafından yapılan kurban töreninde belirdi (ayrıntılar Shiva'nın Gazabı'nda verilmiştir) . Karısının kendisi için ateşe atlamasına sinirlenen Rudra, kurbana bir ok attı. Ok, kurbanı yiyen Pushan'a çarptı ve tüm dişlerini kırdı.

Adalet tanrısı Varuna

Varuna, evrenin düzenini ve insan adaletini koruyan tanrıdır. Eski Hintliler, evrende mutlak bir yasa (rta) olduğuna ve evrenin buna göre yaratıldığına, korunduğuna ve yok edildiğine inanıyorlardı. Bu nedenle, hiç kimse yasayı çiğneyemez ve insan dünyasının yasası ve ahlakı Dharma ve Karma'dır. Varuna, evrenin bu yasasının sembolüdür.

Bin kapısı olan bir evde yaşıyor, bu yüzden herkes ona kolayca yaklaşabiliyor. Ayrıca dünyanın adaletini doğru bir şekilde görebilecek kadar iyi bir görüşe sahip, bu yüzden insanların ne düşündüğünü bile biliyor. Evrenin hükümdarı olarak, kimsenin karşı koyamayacağı güçlü bir güce sahip.

Güneş parlar ve rüzgar eser, evrenin yasası Varuna yüzünden. Emri kesindir ve kimse itaatsizlik edemez. Ay ve yıldızlar gece göğünde parlar, kuşlar gökyüzünde uçar ve nehirler akar. Onun emri olmadan bu imkansızdır. Vedalardan sonraki Puranalarda, Varuna, Yunan mitolojisindeki Poseidon gibi, gökler ve yer ciddi bir çatışma yaşadığında ve her tanrıya uygun bir görev verildiğinde deniz tanrısı olarak atanır.

Varuna kutsal ve tarafsız olanı simgeler. Beyaz tenlidir, sağ elinde bir ilmik tutar ve Makara adlı efsanevi bir deniz canavarının üzerinde otururken tasvir edilir. Makara, bir antilopun başı ve ön bacakları ile bir balığın kuyruğuna sahip bir hayvandır ve genellikle kuraklık dönemlerinde veya balıkçılar denize açılmadan önce iyi bir av için dua ettiklerinde tapınılır.

Varuna bazen bilge (Prachetas), suyun hükümdarı (Jalapati), su yaşamının efendisi (Yadapati), suyun kralı (Amburaja) ve ilmiğin taşıyıcısı (Pasi) olarak anılır. Varuna hakkındaki mitler arasında insan kurban etmeyi ima eden ilginç bir mit vardır.

Kral Harishandra'nın oğlu yoktu. Hindu görüşüne göre, bir oğul başka bir benliktir ve onun aracılığıyla bir insan sonsuza dek hayatına devam edebilir. Bu nedenle, çocuk sahibi olmak çok önemli bir görevdir. Hatta karanlık bir mağarada yarasa gibi baş aşağı asılı kalıp acı çeken ve soyundan gelenler olmadan ölen bir atayla ilgili bir hikaye bile vardır.

Kral uzun bir düşünmeden sonra yardım için aziz Narada'ya gitti. Aziz ona tanrı Varuna'ya gitmesini ve dua etmesini söyledi. Kral Varuna'ya şu şekilde dua etti:

"Aman Tanrım, lütfen bana bir oğul ver. Dileğimi yerine getirirsen, büyüdüğünde onu sana kurban olarak sunacağım."

Varuna, dua eden kralın huzuruna çıktı.

"Dileğinizi yerine getireceğim. O yüzden şimdi siz de sözünüzü tutmalısınız."

Böylece kral umduğu oğula kavuştu, ancak çocuk büyüdüğünde tanrıya verdiği sözü yerine getirmekten kendini alamadı. Ancak oğul babasının sözlerini dinledi ve evden ayrıldı.

Varuna, sözünü tutmadığı için kralın nadir görülen bir hastalığa yakalanmasına neden oldu. Prens evden ayrıldı ve altı yıl boyunca dolaştı, ta ki bir gün ormanda üç oğlu olan fakir bir Brahman rahibiyle karşılaşana kadar. Rahibe, kendi yerine kurban olarak oğullarından birini satmasını önerdi. Rahip bunu dikkatlice düşündü.

'En büyük oğul aile soyunu sürdürmeli, bu yüzden satılamaz. Ayrıca, en küçük oğul çok genç, bu yüzden karısı onu asla terk etmeyecektir. Bu durumda, ortanca oğlu ona göndermekten başka seçeneğimiz yok.'

Böylece prens, rahibin ikinci oğluyla saraya döndü. Kral çok mutluydu ve kendi kendine şöyle düşündü:

'Oğlum sonunda evine döndü, yerini alacak bir kurban buldu. Şimdi oğlumu kaybetmeden Tanrı'ya verdiğim sözü tutabilirim. Ama kim bu çocuğu öldürüp Tanrı'ya kurban olarak sunar? Burada kimse bunu istemez.'

Kral, uzun bir düşünmeden sonra, meseleyi ele alması için babayı, rahibi çağırdı. Acımasız Brahmin rahibi görevi memnuniyetle kabul etti ve bağlı oğlunun karşısına çıktı. Oğul, son dileği olarak tanrılara dua etmek için zaman istedi. İzin aldıktan sonra, oğul dindar bir kalple tanrılara ilahiler söyledi. Yürekten gelen ilahilerini duyan tanrılar çok memnun oldular ve çocuğu kurtarması için Varuna'ya koştular.

Tanrıların isteğini kabul eden Varuna, oğlunu kurtardı ve Kral Harichandra, sözünü tutması karşılığında hastalığı iyileştirebildi.

Tıp tanrısı Ashwini

Asvinler (Asvinler, Aswinler) sabahın erken saatlerinde ilk ışığı getiren ve şafak tanrıçasına yol açan tanrılardır. Asvinlerin anlamı bilginler ve yorumcular arasında değişir. Onlara bu isim verilmesinin sebebi, birincisi, her yeri kaplıyor olmalarıdır; ikincisi, at sırtında olmalarıdır; üçüncüsü, gökyüzünü ve dünyayı işaret etmeleridir; dördüncüsü, gece ve gündüzdürler; beşincisi, güneş ve aydır. Asvinler çoğuldur çünkü aynı anda iki özelliğe sahiptirler.

Ashwin'ler bazen farklı metinlerde güneşin oğulları, gökyüzünün oğulları ve denizin oğulları olarak anılırlar. Başlangıçta insanlar gibi ölüm çeken ölümlü varlıklardı, ancak daha sonra ölümsüz tanrılara dönüştüler. Ashwin'ler tüm hastalıkları iyileştiren tanrılar arasında en iyi doktorlar olarak kabul edilir ve ayrıca evlilik ve aşka hükmeden tanrılar olarak kabul edilirler.

Ashwin'in karısı Surya'dır (uzun, Surya'nın aksine, güneş). Yalnız olduğu için hepsini kocası olarak kabul etti. Bu, Pandu'nun beş oğlunun Draupadi adlı bir kadınla evlendiği Mahabharata'da da gösterilen çok kocalılık geleneğidir. Surya'nın babası başlangıçta onun Soma ile evlenmesini istiyordu. Ancak, güzelliğinden etkilenen birçok tanrı ona evlenme teklif etti, bu yüzden çok düşündükten sonra bir oyun yoluyla bir damat seçmeye karar verdi.

Ashwinth oyunu kazandığı için damat oldu. Ancak diğer metinlerde Soma'nın kazandığı ve Surya'nın kocası olduğu, Ashwinth'in ise damadın arkadaşı olduğu söylenir.

Çirkin ve her yeri kırışmış olan Chyavana, ailesi tarafından terk edildi. O sırada mahallede yaşayan aziz Saryata'nın oğlu ona bir taş attı. Chyavana öfkelendi ve azizin ailesinde anlaşmazlık çıkacağını lanetledi. Saryata, oğlunun bir çobandan yaptığı hatayı duyduğunda, kızı Sukanya ile birlikte hemen bir arabayla onun yanına gitti. Aziz, oğlunun hatası için özür diledi ve ona kızını verdi.

Bu arada Ashwins dünyayı dolaşıp hastaları iyileştiriyordu. Sukanya'nın güzel görünümünden etkilenip gizlice onu baştan çıkardılar.

"Senin gibi güzel bir kadın nasıl oldu da bu kadar yaşlı bir adamla yaşamaya başladı? Neden onu bırakıp bizimle gelmiyorsun?"

"Babam beni ona bağışlama hediyesi olarak verdi. Bu yüzden kocam hayattayken yanından ayrılmamalıyım. Seni takip etmem daha da imkansız."

Ashwin, kocası hakkında kötü konuşarak Sukanya'yı baştan çıkarmaya devam etti, ancak Sukanya sinirlendi ve şöyle dedi:

"Şimdi kocamı kusurlu olmakla eleştiriyorsun, ama bana göre sen daha kusurlu ve kirlisin."

Ashwin'ler onun iffetli olduğunu anlayınca hemen özür dilediler ve kocasını gençleştirmek için tıbbi becerilerini kullanacaklarına söz verdiler.

“Kocanızla köyün önündeki ormandaki gölete gidin ve banyo yapın. O zaman kocanız gençliğine kavuşacaktır.”

Sukanya çok mutlu oldu ve onlara neden kusurlu olduğunu söylediğini anlatmaya başladı.

“Sen henüz mükemmel değilsin, çünkü Kuruksetra’da (Mahabharata’da Kurular ile Pandu kabileleri arasındaki savaşın yeri olan Kuru ovaları) düzenlenen kurban törenlerine diğer tanrılar gibi davet edilmedin .”

Ashwins, onun sözlerini duyduktan sonra hemen kurbanın yapıldığı yere koştu ve katılmasına izin verilmesini istedi. Ancak tanrılar, onların bu isteğini hemen reddetti.

“Kirlenmiş insanların arasında çok sık dolaşıp onları tedavi ettiniz. Siz doktorsunuz. Hiçbir Brahman rahibi doktor olmamalı. Hiçbir doktor da bir Brahman rahibinin görevlerini yerine getirmemeli. Brahman rahibi olmayan sizler kirlisiniz. Bu kurbana, arınmış bir varlık dışında kimse katılamaz. Bu nedenle, arınmamış olan sizler kurbana davet edilmezsiniz.”

Tanrıların cevabı üzerine Ashwini öfkeli bir sesle bağırdı.

“Başsız kurbanlar veriyorsunuz. Nedenini bilmiyorsunuz. Nedenini bilmek istiyorsanız, bizi kurbana davet edin, size söyleyelim. Ve hastaları iyileştirme çalışmamız kesinlikle gereklidir. Tüm varlıkların

hastalıklarını iyileştirerek kirlenmiş olanları arındırırız. Ayrıca bizi saflaştıran kutsal çalışmadır.”

Tanrılar bunu duyduklarında, yaptıkları hatadan dolayı özür dilediler ve Ashwin'i evlerine davet ettiler. Onun yardımıyla, tanrılar kurban edilen kurbanın kafasını geri getirebildiler.

6

Rüzgar tanrısı Bayu

Vayu, doğa olaylarından biri olan rüzgarın kişileştirilmiş halidir. Bu nedenle, rüzgarın estiği yer olan gök ile yer arasındaki hava onun alanıdır. Hindu mitolojisine göre, Tvastri'nin (Visvakarman) evlat edinilmiş oğlu olarak bilinir. Kırmızı veya mor bir çift atın çektiği parlak bir arabada yolculuk eder. At sayısı metne bağlı olarak 99 ila 100, hatta bin arasında değişir. Bu, rüzgarın sert mi yoksa yumuşak mı estiğini sembolize eder. Ne kadar çok at varsa, rüzgar o kadar güçlü olur ve bin atın çektiği araba bir tayfun meydana geldiğinde olur. Büyük Hint destanlarından birinde, Ramayana'da görünen maymun Hanuman'ın oğlu olduğu söylenir ve bir başka destan olan Mahabharata'da, savaşçıların en büyüğü olan Bhima'nın babası olduğu söylenir.

Başlangıçta, Bhima'nın annesi Kunti, uygulama ve ritüeller veya Brahman azizinin lütfu aracılığıyla tanrıları çağırma yeteneğini kazandı. Kral Pandu ile evlenen Kunti, kralın çocuk sahibi olamayacak şekilde lanetlendiğini öğrendi. Kunti'nin tanrıları çağırma yeteneğine sahip olduğunu bilen Kral Pandu, ondan çocuklarını doğurmasını istedi. Böylece, Kunti sırayla tanrıları çağırdı ve oğulları oldu ve

bunların arasında, rüzgar tanrısı Vayu aracılığıyla sahip olduğu oğlu Bhima'ydı.

Vayu rüzgar tanrısı olduğundan, onu kimse göremez, sadece sesini duyabilir. Ancak, Vayu hakkındaki mitler o kadar zengin değildir ve antik Hindistan'da, daha sonra tartışacağımız bir diğer rüzgar tanrısı olan Marut hakkındaki mitler daha popüler görünmektedir.

7

Rüzgar (fırtına) tanrısı Marut

Marut, Vedalarda rüzgar (fırtına) tanrısıdır . Indra'nın emri altında altın zırhlı genç bir adam olarak görünür ve onun iblis Vrtra'yı yenmesine yardım eder. Enerjik genç adamlar olarak tanımlanmaları, güçlü rüzgarlar oldukları anlamına gelir ve bu yüzden onlara fırtına tanrıları denir. Literatüre göre, ayrıca fırtına tanrısı Rudra ve Prisni'nin oğulları olarak da adlandırılırlar. Çoğul olarak adlandırılırlar çünkü bir rüzgar grubu oldukları düşünülür. Aşağıdaki mit, Marut'un Indra'nın astı haline nasıl geldiğini açıklar.

Şeytanların annesi Diti, Kasyapa'nın eşlerinden biri ve Daksha'nın kızıydı. Bir gün, oğullarının Indra tarafından öldürüldüğü haberini duydu. Kocası Kasyapa'ya koştu, ağladı ve sevgili oğullarını öldürdüğü için Indra'dan intikam almaya yemin etti.

"Çocuklarımı öldüren Indra'dan intikam almak istiyorum. Lütfen bana tanrıların kralı Indra'yı öldürebilecek güçlü bir oğul ver."

Daksha büyük güce sahip bir azizdi. Keder ve öfkeyle dolu olan karısının, Indra'yı öldürebilecek kadar güçlü bir oğlan doğurmasına izin verdi.

“Kadın, bundan sonra bedenini ve zihnini arındır ve tam bin yıl boyunca çilecilik yap. Bu çileciliği tamamlarsan, sadece Indra’yı öldürebilecek değil, aynı zamanda üç göğü, gökyüzünü ve yeryüzünü yok edebilecek güce sahip olacak bir oğul doğacak.”

Diti, Daksha'ya teşekkür etti ve hemen bin yıllık çileciliği başlatmak için ormana girdi. Çocuğunun intikamını almak düşüncesiyle aşırı çileciliğe katlandı.

Bu arada, bu gerçeği keşfeden Indra, kılık değiştirip, onun uygulamasını bozmak için onun uygulama yaptığı ormana gitti. Diti'nin yanında kaldı ve tüm kalbiyle onun uygulamasıyla ilgilendi. Onun bağlılığından etkilenen Diti, onu kendi çocuğu olarak benimsedi, hatta onun öldürmek istediği Indra olduğunu bile hayal etmedi. Belirlenen bin yıldan sadece on yıl kaldığında, çok mutlu oldu ve Indra'ya şöyle dedi,

“Şimdi, bu zor çilecilik on yıl içinde sona erecek. Sonra bir oğul doğuracağım. Kardeşin olarak tüm kahramanların en büyüğüne sahip olacaksın. Oğlum, endişelenme. Kardeşinin senin için kazandığı zaferin sevincini seninle paylaşacağım.”

Indra onun sözlerine cevap vermedi ve sadece sessizce orada durdu. O anda, gökyüzündeki güneşin yoğun ışığı üzerine döküldü. Sıcak güneş ışığından yorulmuş hissederek, kısa bir şekerleme yapmak için yere uzandı. Bilinçsizce ayaklarını başının olması gereken yere (kuzeye) koydu . Baş ve ayakların pozisyonunu değiştirmek tabu idi. Sonuç olarak, Diti kocasının her ne pahasına olursa olsun saf kalması gerektiğine dair sözlerine itaatsizlik etti. Indra onun ölümcül hatasına tanık olduğunda, hemen vücuduna girdi ve rahminde büyüyen cenini yedi parçaya böldü. Vücudu Indra'nın şimşeğiyle anında kesilen cenin yüksek sesle ağlamaya başladı. Diti her şeyi anladığında, tüm çabaları boşa gitmişti.

"Lütfen çocuğuma zarar vermeyin."

Ama İndra onun yalvarışlarına aldırış etmedi ve elinde şimşeği tutarak soğuk bir şekilde konuştu.

“Kadın, sen kirli bir halde uyudun, yani başın ayaklarının olması gereken yerde. Sana hizmet ederken beklediğim fırsatı kaçırmadım ve rahmine girdim ve beni öldürme gücüne sahip olan cenini yedi parçaya böldüm.”

Diti, Indra'nın fetüsü yedi parçaya böldüğünü anladığında umutsuzluk içinde haykırdı. Tanrıyı yok etme yönündeki aptalca girişimi için af diledi ve şöyle dedi:

“Cenin yedi parçaya bölünmesi benim hatamdı, senin değil. Hatam için senden af diliyorum. Eğer beni affedersen, lütfen kesilen ceninlerin yedi rüzgarın alemlerini koruyan tanrılar olmasına izin ver. Böylece çocuklarım Marut adıyla bilinsin. Bunlardan biri Brahma dünyasında, diğeri senin dünyanda ve üçüncüsü de göksel dünyada özgürce dolaşsın. Ve kalan dördü de senin izninle tanrılar olsun ve her yöne seyahat etsin.”

İndra onun dileğini yerine getireceğine söz verdi.

"İstediğin her şeyi sana vereceğim. Hepsi senin söylediğin gibi tanrı olacaklar ve diledikleri yere seyahat edebilecekler."

Dileği kabul olan Dithi büyük bir sevinçle göğe yükseldi ve o günden sonra kesilen ceninleri rüzgar (fırtına) tanrısı Marut olarak anılmaya başlandı .

폭풍의 신 마루트

8

Ölüm tanrısı

Yama

Ölüm, tüm canlıların kaçınmak istediği ancak asla kaçamadığı bir şeydir. Bunun nedeni, ölümün bireysel bir varoluşun sonu veya kesinliği anlamına gelmesidir. Ancak, bir Hint bakış açısına göre ölüm bir son veya kesinlik değil, daha ziyade bireysel bir varoluşun çerçevesini (bedenini) terk edip başka bir yaşam biçimini yaşamasıdır. Bu süreç, ölümün doğuşuyla ilgili önceki bölümde zaten açıklanmıştır. Burada, Hindistan'daki ölüm tanrısı Yama'nın doğum sürecini inceleyeceğiz. Bu içerikte Ölüm, güneş tanrısı Vivaswat ile Sanjna (Samjna veya Saranyu) arasında doğan oğul olarak tasvir edilmiştir. Bu, ölümün kendisinin karanlık olmadığı anlamına gelir. Bu mitte, ölüm tanrısı Yama, aslen parlaklığın oğludur, ancak karanlığı simgeleyen gölgenin laneti nedeniyle ölüm tanrısı olur.

Güneş tanrısı Vivaswat, Vishwakarman'ın kızı Sanjna ile evlendi. Ancak diğer metinlerde Twastri'nin kızı Saranyu ile evlendiği söylenir. Vivaswat, Sanjna ile evlendi ve Manu ve Yama adında iki oğlu ve Yami (Yamuna) adında bir kızı oldu. Yama ve Yami ikiz olarak doğdu. İki oğuldan en büyüğü Manu, tüm canlıların efendisi oldu ve özellikle ölüme sunulan adaklara başkanlık eden tanrı oldu.

Güneş tanrısı Vivaswat, gökleri, havayı ve dünyayı ısıtan kontrol edilemeyen, güçlü bir ışık enerjisi yayıyordu. Sanjna, yuvarlak figürün yaydığı güçlü ısıya dayanabileceğinden emin değildi. Uzun uzun düşündükten sonra gölgesine baktı ve şöyle dedi:

"Kocamın ışığına ve sıcaklığına artık dayanamıyorum, bu yüzden bu evden kaçacağım. Sen benim formumda burada kalmalısın ki kimse kaçtığımı bilmesin. Ayrıca, bunu kocama asla söylememelisin."

Gölge onun sözlerine cevap verdi.

"Saçlarım çekilse ve küfür edilse bile, bu gerçeği asla açıklamayacağım. İstediğin yere huzur içinde git."

Gölge vaadini alan Sanjna rahatladı ve çocukları geride bırakarak tek başına ve gizlice babasının evine gitti. Babası Vishwakarman ona geri dönmesini tavsiye etti. Ancak o bir kısrak şeklini aldı ve daha kuzeye, Kuru bölgesine kaçtı. Orada katı bir çilecilik uyguladı.

Bu arada, Vivaswat bu gerçeğin farkında olmadan eve döndüğünde, Sanjna'nın gölgesi onun şeklini aldı ve kocasını mutlu bir şekilde selamladı. Bundan habersiz olan Vivaswat, gölgeyle birlikte yaşadı ve üç çocuğu daha oldu. İlk çocuğa Manu Savarni (Manu ile aynı tür veya benzer anlamına gelir) adı verildi çünkü Manu'ya tıpatıp benziyordu. Gölgenin ikinci oğlu yavaş hareket eden Satürn oldu ve kızı Tapani daha sonra Kral Samvarana'nın karısı olarak seçildi.

Kendi çocukları doğduğunda, Sanjna'nın gölgesi Sanjna'nın çocuklarına eziyet etti. Sanjna'nın çocukları da onun gerçek kimliğini bilmiyorlardı. En büyük oğlu Manu, onun eziyetine sessizce katlandı, ancak Yama artık buna dayanamadı. Kaynayan öfkesini kontrol edemeyen Yama, kaderin yolunu takip etmesi için Sanjna'nın gölgesini tekmelemekle tehdit etti. Öfkelenen Sanjna'nın gölgesi, Yama'yı korkunç bir lanetle lanetledi.

"Bana, babanın karısına nasıl tekme atarsın! Şu anki hareketlerinin sonucunda sevdiğin kadın tarafından ayakların kesilecek."

Annesinin yaptığı lanetten dolayı yüreği parçalanan Yama, ağabeyi Manu'yu da yanına alarak babasının yanına koştu ve her şeyi itiraf etti.

"Baba, Anne, bize sevgiyle davranmıyorsunuz. Anne biz kardeşlerden nefret ediyor ve sadece küçük olanları koruyor. Öfkemi kontrol edemedim ve panik içinde Anneme ulaştım, ama yemin ederim ki ona asla dokunmadım. Aptalca davranışım için özür dilemeliydim. Ama Annem öfkelendi ve bana korkunç bir lanet okudu.

Bu laneti duyduğumda şok oldum. Onun gerçek annem olduğundan şüphe ediyorum. Hiçbir anne oğluna aynı kötülükle davranmaz. Ama gözünü bile kırpmadı ve hemen ayaklarımın kesileceğine dair lanet okudu. Eğer gerçek annem olsaydı, beni nasıl böyle lanetleyebilirdi? Baba, sığırların efendisi, lütfen bana lütuf göster ve bana ettiği lanet yüzünden ayaklarımın kesilmesine izin verme."

Güneş tanrısı Vivaswat, oğlunun yalvarışını dinledikten sonra şu cevabı verdi:

“Oğlum, onun laneti kesinlikle etkili olacak, çünkü yasayı bilen ve gerçeği konuşan sen öfkeye kapıldın. Ancak, her lanetin onu çözmenin bir yolu vardır. Yine de, bir annenin laneti asla tamamen ortadan kaldırılamaz, çünkü bir annenin sözü evrenin yasasıyla aynıdır. Bu nedenle, senin üzerindeki lanetin gerçekleşmesini engellemenin bir yolu yoktur.

Oğlum, yapabileceğim tek şey onu zayıflatmak. Gelecekte, solucanlar ayaklarından kendi etlerini yiyecek. Bu şekilde, onun laneti gerçek olacak ve sen de güvende olacaksın.”

Vivaswat konuşmasını bitirdikten sonra Sanjna'nın gölgesini bulmaya gitti.

"Neden çocuklarına aynı sevgiyle davranmıyorsun? Onların gerçek annesi sen olamazsın. Aksi takdirde, bir anne oğluna, ne kadar yanlış yapmış olursa olsun, nasıl bu kadar sert bir lanet okuyabilir?"

Kocasının azarını duyduktan sonra cevap vermekten kaçındı ve sessiz kaldı. Vivaswat meditasyona girdi ve her şeyi öğrendi. Kimliği ortaya çıktığında, Sanjna'nın gölgesi korkudan titredi ve her şeyi itiraf etti. Vivaswat tüm hikayeyi öğrendiğinde çok öfkelendi ve hemen Sanjna'nın babasını görmeye gitti.

Sanjna'nın babası Vishwakarman onu yumuşak bir sesle yatıştırdı.

“Kızımın kocasından neden kaçtığını düşünüyorsun? Bunun sebebi senin aşırı enerjin. Sadece kızımın değil, hepimizin buna katlanmasının zor olduğunu biliyor musun? Artık dayanamayan Sanjna, şimdi ormanda çilecilik yapıyor. Oraya gidersen, sert çilecilik yapan erdemli bir eş bulacaksın. Ama gitmeden önce, karını ve bizi düşün ve dilersen seni yumuşak ve sevimli bir forma sokabilirim.”

Vivaswat her şeyin aşırı enerjisinden kaynaklandığını fark ettiğinde, Vishwakarman'dan formunu değiştirmesini istedi. Vishwakarman, güneşin aşırı enerjisini daha yumuşak bir forma kesmeye ve rafine etmeye başladı. Güneşin enerjisinin on altıda biri hariç hepsini kesti. Kesilen enerjiyle tanrıların silahlarını yarattı : Vishnu'nun diski, Shiva'nın üç çatallı yabası, Kubera'nın arabası, ölüm asası ve Skanda'nın mızrağı. Enerjisini bu şekilde keserek, güneş tanrısı Vivaswat bugün sahip olduğu formu aldı.

Vishwakarman'ın yardımıyla, terbiye edilmiş olan Vivaswat, kısrak formunda çilecilik uygulayan karısı Sanjna'nın yanına koştu. Çilecilik gücü ve özdenetimi nedeniyle hiçbir canlı ona yaklaşamıyordu. Karısını kısrak formunda görünce, kendini bir aygıra dönüştürdü ve

doğruca ona doğru koştu. Sanjna, aygırın tereddüt etmeden kendisine doğru koştuğunu görünce korku hissetti ve kaçmaya çalıştı.

Aralarındaki itiş kakışın ortasında, Vivaswat'ın tohumu sonunda onun burun deliklerine girdi. Bu, Sanjna'nın ağzından tıp tanrıları olan Nasatya ve Dasra'yı doğurmasına neden oldu. Bunlara Asvinler (asva at anlamına gelir) deniyordu çünkü Vivaswat ve Sanjna at (asva) formundayken ortaya çıktılar. Vivaswat'ın tohumunun akışı durduğunda, Revanta oradan muhteşem kıyafetler giymiş bir at üzerinde, iki elinde bir kılıç ve bir yay tutarak çıktı. Vivaswat daha sonra gerçek formunu Sanjna'ya gösterdi. Kocasının değiştiğini fark eden Sanjna sevinçle doldu ve onunla birlikte eve döndü.

Bu arada, ikinci oğul Yama, hala Sanjna'nın gölgesinin lanetinden muzdaripti. Ancak, o da babası sayesinde lanetin hafifleyeceğine kesinlikle inanıyordu. Yasayı bildiği ve babasının söylediği gibi gerçeği söylediği için ona yasa kralı deniyordu. Doğru yasaya sahip olduğu için merhametliydi, ancak lanetlendiği için cezalandırıcı (veya zarar verici) bir tanrı oldu. Vivaswat, bu ikiliğe sahip olan Yama'ya atalarının yaşadığı ölüler diyarını verdi. Böylece Yama, ölüler dünyasına hükmeden tanrı oldu.

명부의 신 야마(위)와
쌍둥이 야미(아래)

9

Mimarlık Tanrısı
, Twastri

Tvastri, tanrıların mimarıdır, göksel krallığın sarayını yaratan kişidir. Ayrıca Agni'nin çelik baltası ve Indra'nın yıldırımı gibi güçlü silahlar da yaratmıştır. Yunan mitolojisinin demirci tanrısı Hephaestus'a benzer şekilde, Tvastri'nin insanlarla diğer tüm tanrılardan daha yakın bir ilişkisi vardır. Evli olmayan erkekler ve kadınlar için eş veya koca olur ve evli çiftleri çocuk sahibi yapar. Ayrıca tanrıların eşlerinin ebedi dostudur.

Evreni büyük becerisiyle yarattı ve içine her şeyi yerleştirdi. Yarattığı canlıların efendisi olarak kabul edilir ve soyadı Visvakarman'dır. Her şeyi yaratan tanrıya Yaratıcı veya Yapıcı diyoruz. İki isim arasında bir fark vardır. Yaratıcı, hiçbir şeyden bir şey yaratan tanrı anlamına gelir ve Yapıcı, önceden verilmiş malzemelerle yeni bir şey yaratan tanrı anlamına gelir. Antik mitolojide, yaratma rolünü oynayan tanrı, toprak, su, ateş ve hava gibi önceden verilmiş malzemeleri kullanarak bir şey yaratan bir yaratıcı olarak daha güçlü bir şekilde temsil edilir. Bu durumda, başlangıçta tanrıyla birlikte başka maddelerin de var olması anlamında, yaratılış tanrısı, tıpkı diğer alanlardan sorumlu tanrılar gibi, birçok tanrı arasında yaratılış rolünü oynayan bir varlıktır.

Ancak, zaman geçtikçe ve tek tanrıcılık kavramı şekillenip anlamı genişledikçe, yaratıcı kavramının yaratıcı kavramının yerini aldığı görülmektedir. Elbette, mite bağlı olarak, yaratıcının değil, yaratıcının rolünün hemen ortaya çıktığı durumlar vardır, ancak genel olarak, yaratıcı kavramı erken mitlerde daha yaygındı. Hint mitolojisinde görünen Twastri veya Vishwakarman da bu açıdan yaratıcı olarak güçlü bir anlama sahiptir.

Sudhanvan'ın oğulları zanaatkarlıktaki becerilerinden dolayı tanrılar tarafından saygı gördüler ve onlara sonsuz yaşam verildi. Ribhu olarak adlandırıldılar ve Indra'nın arabasını ve atlarını yaptılar ve tanrıların emriyle kurbanlık sunuları için dört kadeh yaptılar. Ayrıca katı bir çilecilikle ebeveynlerinin gençliğini geri getirdiler. Tanrılar becerilerinden etkilendiler ve minnettarlıklarının bir göstergesi olarak onları tanrı yaptılar. Bu nedenle demirci tanrısı Twastri'nin müritleri olarak adlandırıldılar.

Bazı tanrılar, efendilerinden daha yetenekli olduklarını söylediler. Twastri, tanrıların kendilerine verdiği övgü karşısında tarif edilemez bir kıskançlık hissetti. Kıskançlıktan kör olan Twastri, onları alt etmeye çalıştı ama sonunda başarısız oldu. Utanç duyarak, kadınların bedenlerinde saklanmak zorunda kaldı. Ancak, diğer metinler Twastri'nin Libu'nun becerilerini övdüğünü ve güneş tanrısı Vivaswat'ın zanaatkarı olduğunu söylüyor.

Twastri'nin Visvarupa adında bir oğlu vardı. Soma içen, şarap içen ve yemek yiyen olarak adlandırılan üç başı vardı. Kamusal alanda yalnızca tanrıların kurbanı alması gerektiğini iddia etti. Ancak özel alana geri döndüğünde, iblisler de buna katılmalıydı.

Tanrıların kralı Indra, iblislerin tanrılarla aynı kurbanları almaları halinde evrenin düzeninin bozulacağını düşündü, bu yüzden bir yıldırım fırlattı ve Vishwarupa'nın kafasını kesti. Kesilen üç kafadan soma içen serçe oldu. Şarap içen (çünkü insanlar şarap içtiklerinde genelde çok konuşurlar) serçe oldu. Yemek yiyen ise çeşitli renklerde bir bıldırcın oldu. Bu yüzden bıldırcın sanki vücuduna bal ve kesilmiş süt sürmüş gibi görünüyor.

Bu arada, Indra'nın oğlunu öldürdüğünü duyan Twastri öfkeyle giderek büyüdü. Bir gün, tanrılar için büyük bir kurban düzenledi. Indra hariç tüm tanrıları kurbana davet etti. Ancak, Indra kurbana gizlice girdi ve soma dolu bardağı tek seferde içti.

Twastri bunu gördüğünde öfkelendi ve hemen kurban etmeyi bıraktı. Geriye kalan birkaç damla somayı serpti ve Indra'ya ölüm

getirecek bir büyü okudu. Ancak intikam ve öfke arzusuyla kör olan Twastri, büyünün sözlerini yanlış okudu.

Hindistan ritüel geleneğindeki önemli nokta, kurbanı gerçekleştiren kişi doğru sırayı izlerse ve gerekli büyüleri doğru okursa, istenen sonucun kesinlikle gerçekleşeceğidir. Öte yandan, kurban en ufak bir hatayla bile gerçekleştirilirse, yalnızca istenen sonuç elde edilmeyecek, aynı zamanda büyük bir talihsizlik yaşanacaktır. Bu nedenle kurban ritüeli, tüm bu görevlerde uzmanlaşmış Brahman rahipleri gerektirir. Bu, dinin insanlar üzerinde siyasi hakimiyetin aksine sahip olabileceği başka bir gücü sembolize edebilir. Sonunda, Twastri, küçük bir hata nedeniyle onu öldürmek yerine Indra tarafından öldürüldü.

10

Soma

Antik dini ayinlerde, tanrılarla iletişim kurmak için, temel olarak davul gibi vurmalı bir enstrümanla tekrarlanan ve sarhoş edici veya halüsinojenik etkilere sahip bir içecek tüketiyorlardı. Bu nedenle, antik çağlarda halüsinojenik veya sarhoş edici içecekler kutsal kabul ediliyordu.

Soma, Hint tanrısı Baküs'e karşılık gelir. Sarhoş edici ve halüsinojenik bir içecek üreten Soma adlı bitkiden elde edilir ve etkinliği şu şekildedir:

“Soma bir tanrıdır. İnsanların çektiği en büyük acıları bile kolayca iyileştirir. Tüm hastalıkları iyileştirir, üzüntüyü neşeye dönüştürür ve tüm korkuları giderir. Onun aracılığıyla sonsuza dek büyür ve tanrıların bildiği tüm ışığa gireriz. Ne ölüm ne de düşmanlar bize zarar veremez. Onun merhameti sayesinde gökyüzünde yükseğe uçarız.”

Soma içmekten hoşlanan bir tanrı olan Indra, onu elde etmek için Vayu ile pazarlık eder.

Soma, Indra'nın meskeni olan göklerde şarkı söyleyen Gandharvalar arasındaydı. Bu muhtemelen sarhoş edici içeceğin ve şarkı ile dansın birleşiminin sembolik bir ifadesidir. Tanrılar Soma'nın gücünü öğrendiklerinde, onu elde etmek istediler, ancak hiçbiri tam olarak nasıl olduğunu bilmiyordu. Uzun bir düşünmeden sonra, konuşma ve dil tanrıçası Vac şunları önerdi:

"Gandharvalar kadınlardan çok hoşlanıyor. Bu yüzden gidip onları baştan çıkaracağım ve onlara Soma getireceğim."

Bu şekilde, tanrıçanın güzellikleri aracılığıyla somayı elde eden tanrılar önce onu almaya çalıştılar ve büyük bir kargaşa çıktı. Herkesi memnun eden bir çözüm bulamayan tanrılar, kazanmak için bir yarış yapmaya karar verdiler. Sonunda, başlama sinyali duyuldu ve rüzgar tanrısı Vayu bir fırtına gibi öne geçti. Tanrıların kralı Indra da somayı almak için hızla koştu. Önde olan rüzgar tanrısına zor yetişen Indra, Vayu'ya şu öneriyi yaptı.

"Bayu, bitiş çizgisine birlikte varalım, somanın üçte ikisini sana içireceğim."

Ancak adaylık konusunda kendisine herkesten daha fazla güvenen Bayu, teklifi reddetti.

"Bu saçmalık. Sadece en iyiler hepsini içmeyi hak ediyor. Ben en iyisi olacağım ve hepsini tek başıma içeceğim."

Bayu kendinden emin bir şekilde cevap verdi, ancak gücünün giderek azaldığını hissetti. O anda, bunu hiç fark etmemiş olan Indra tekrar konuştu.

"Eğer benimle bitiş çizgisine ulaşırsan, somanın dörtte üçünü sana vereceğim."

Yavaş yavaş yorulmaya başlayan Vayu, Indra'nın teklifini gönüllü olarak kabul etti ve bitiş çizgisine yan yana ulaştılar, sözleştikleri gibi somayı paylaşabildiler.

Soma hakkında bir diğer ilginç efsane ise onun olumsuz etkilerine dairdir.

Soma, Brahma'nın oğlu Atri'nin oğludur. Soma, güçlü bir kral olmasını sağlayan bir fedakarlık yaptı ve tanrıların lütfunu aldı. Büyük bir güç kazandıktan sonra, yalnızca kendi gücüne inandı ve komşu toprakları işgal ederek yağma ve cinsel ahlaksızlık yaptı. Açgözlülüğünü tatmin etmek için, tanrıların öğretmeni Brihaspati'nin karısı Tara'yı bile elinden aldı.

Kocası Brihaspati, diğer azizler ve babası Atri ile birlikte onu sadakatsizliğinden dolayı azarlamak için ziyaret etti, ancak nafile. Sonunda, tanrılar Tara'yı geri almak için ona savaş açtı. Indra'nın önderlik ettiği tanrılar ordusu, bir iblis ordusuna önderlik eden Soma'ya karşı cesurca savaştı ve Tara'yı geri getirdi.

Ancak güzelliği karşısında gözleri kamaşan Soma, Tara'yı her ne pahasına olursa olsun kaçırmaya çalıştı. Daha fazla dayanamayan Soma, Brahma'ya gidip yardım istedi. Tara, onun yardımıyla kocası Brihaspati'ye zar zor geri dönmeyi başardı, ancak ne yazık ki Soma'nın çocuğuna hamileydi. Kocası bunu öğrendiğinde öfkelendi ve doğum yapana kadar onu asla kabul etmeyeceğini kesin bir dille belirtti.

Tara'nın sözlerini duyar duymaz, Tara'nın rahmindeki çocuk doğdu. Güzel görünümlü ve büyük güçlü çocuğu gören Brihaspati ve Soma, her biri baba olduğunu iddia etti. Ancak gerçeği bilen Tara hiçbir şey söylemeyince, çocuk çok öfkelendi ve ona lanet okudu.

"Babamın kim olduğunu açıklamazsanız, çok büyük bir cezayla karşı karşıya kalacağım."

O anda Brahma belirdi ve çocuğun öfkesini yatıştırdı, sonra Tara'ya doğrudan çocuğun babasının kim olduğunu sordu. Tara başını eğdi ve kısık bir sesle konuştu.

"O çocuk Soma'nın çocuğu."

Bunu duyan Soma o kadar sevindi ki, çocuğa sarılıp bağırdı.

“Oğlum, sen gerçekten akıllısın.”

Soma'nın ağlaması nedeniyle çocuğa aydınlanmış veya bilge anlamına gelen Buda adı verildi. Burada Buda'nın Budizm'in kurucusu anlamına gelmediğini belirtmek önemlidir. Başlangıçta, 'Buddha' terimi Hindistan'da genel anlamda aydınlanmış bir kişi anlamında kullanılıyordu ve Jainizm'de de sıklıkla kullanılır.

Daha sonra Soma, ay ve yıldızların tanrısı da oldu. Belki de bunun nedeni, tanrılarla gizli iletişim için yapılan dini ayinlerin çoğunlukla geceleri yapılmasıydı.

◀ **소마** 희생제의 신으로, 그리스 신화의 바커스 신에 해당한다.

◀ **간다르바** 천상에서 노래를 부르는 정령. 고대의 종교의식에서는 신과 소통하기 위해 음악에 맞추어 춤을 추고 취기나 환각작용이 있는 음료를 복용했다.

11

Aşk tanrısı
Kamadeva

Kamadeva, Hindistan'ın Eros ve Aşk Tanrısı'dır, aşk tanrısıdır. Kama başlangıçta cinsel öğeler içeren arzu anlamına geliyordu. Rig-Veda'da Kama'nın ilk yaşayan varlığı hareket ettiren güç olduğu söylenir. Atharva-Veda'da, sadece basit bir cinsel arzu olarak değil, iyi anlamda kullanılır. Ayrıca, iştah olarak da ifade edilen sahip olma arzusuyla birlikte insanların iki büyük arzusundan biri olan hayatta kalma arzusu anlamına gelir. Aynı zamanda cinsel arzu olarak da ifade edilir.

Antik mitolojik bir bakış açısından, seks bugün düşündüğümüz gibi basit bir arzu değil, daha ilahi bir yaratılışın ifadesiydi. Bu yüzden Yunan mitolojisinde Eros ve Hint mitolojisinde Kamadeva, cinsel çağrışımlara sahip aşk tanrılarıdır.

Kamadeva, elinde çiçek şeklinde ok uçları olan beş ok ve bir yay tutan çekici görünümlü genç bir adam olarak görünür. Karısı Rati ile dünyayı dolaşarak, onlara vuran herkesi aşık eden çiçek okları atar.

Madan (aşk sarhoşu), Manmatha (zihin değiştirici), Pradyumna (her şeyi fetheden), Ananga (şekilsiz olan) ve Kusumesu (çiçek okları atan) olarak da bilinir.

Kamadeva'nın, Krishna ve Rukmini olarak bu dünyada göründüklerinde Vishnu ve Lakshmi'nin oğlu olduğuna genel olarak inanılır. Bu olay, dünyayı iblislerden kurtarmak için Shiva'ya bir oğul arayan tanrıların, Shiva'yı Parvati'ye cinsel olarak çekmeye çalışmasıyla meydana geldi. Kamadeva, Shiva'nın gazabına uğradı ve öldürüldü ve daha sonra Krishna ve Rukmini'nin oğlu olarak yeniden doğdu. Başka bir metinde, Brahma'nın oğlu olduğu da söylenir.

Aşk tanrısının bu şekilde ölmesi ve yeniden doğması hakkındaki Hint

miti, iki kişinin önceki hayatlarından farklı olarak aşk aracılığıyla yeni bir hayat yaşadığı anlamına gelebilir ve ayrıca ayrılığın acısını üzüntü olarak ifade edebilir. Ayrıca, o dönemde Kamadeva'yı öldüren silahın Şiva'nın üçüncü gözü olduğu gerçeğini göz önünde bulundurursak, cinsel arzu içeren aşkın, kurtuluş halinde (Tantrizme göre hazdan manevi birlik sevincine) tamamen farklı bir aşk biçimine dönüştüğü anlamına gelebilir .

Kama'nın yeniden doğuşu miti, Şiva ile karısı Parvati arasındaki sorunla ilgilidir. Bunu Şiva bölümünde ayrıntılı olarak açıklayacağım ve burada sadece Kama'nın ölümü ve yeniden doğuşu hikayesinden bahsedeceğim.

Kamadeva, tanrıların emriyle, Parvati ile birleşmek için cinsel arzusunu uyandırmak amacıyla Shiva'ya bir ok attı. Ancak sonuç kendi ölümü oldu. Bir yoginin sakin zihnini bozduğu için öfkelenen Shiva, üçüncü gözüyle Kamadeva'yı alnının ortasından yaktı. Kocasının ölümüne tanık olan karısı Rati, oracıkta bayıldı.

Kendine geldikten sonra kocasının cesedinin küllerine bakan kadın, ağlayarak Allah'a içtenlikle dua etti.

"Kocam Lord Vishnu'nun emirlerini sadakatle yerine getirdi. Ancak sonuç bu acımasız ölüm oldu. Bunun adil olmadığını mı düşünüyorsunuz? Lütfen onu hayata geri getirin."

Onun çaresiz yalvarışlarını dinleyen Parvati, onu teselli ederek şöyle dedi:

“Artık ağlamanıza gerek yok. Lord Brahma’nın kocanıza söz verdiği gibi, o yeniden doğacak. Krishna’nın oğlu, Lord Vishnu’nun bir enkarnasyonu olarak doğacak ve Pradyumna olarak adlandırılacak. Sambara adlı korkunç bir iblis tarafından ele geçirilecek, denize atılacak ve bir balık tarafından yenecek. Ama endişelenmenize gerek yok. Balıklar insanlar tarafından yakalanacak ve Sambara’nın masasına konulacak. Hemen Sambara’nın evine gitmeli ve balığın yakalanmasını beklemelisiniz ve sonra kocanızı kurtarmalısınız.

Kollarınızda büyüyen kişi sonunda Sambara'yı yok edecek ve tüm dünyaya barış getirecek."

Rati ağlamayı bıraktı ve adını Mayavati (veya Mayadevi) olarak değiştirdi, Samvara'nın evine gitti ve karısı oldu (ya da metne göre hizmetçisi) ve doğru zamanı bekledi. Sadece kendi büyük gücüne güvenen Samvara, sadece dünyayı değil, tanrıların dünyasını da büyük bir kaosa sürükledi. Narada belirdi ve onu kibri konusunda uyardı ve şu kehaneti yaptı:

"Gücün artık o kadar büyük ki, tanrılar da dahil olmak üzere hiç kimse ona karşı koyamaz. Ancak, gücün zirveye ulaştığında, sonunda zayıflar. İblisler eninde sonunda tanrıları yenemezler. Bu değişmez yasanın bir istisnası olmadığını unutma. Gelecekte, Krishna'nın oğlu Pradyumma tarafından öldürüleceksin."

Sambhara, önceden belirlenmiş kaderinin tomurcuğunu kesmek için Pradyumma'yı öldürmeye karar verdi. Krishna'nın evine koştu ve henüz altı günlük olan Pradyumma'yı kaptı. Kundaklanmış bebeği kucağında taşıyarak ve hiçbir şeyden habersiz, huzur içinde uyuyarak uzun süre koştu, ta ki sert dalgaların çarptığı deniz kenarındaki bir uçuruma ulaşana kadar. Sambhara bebeği başının üzerine kaldırdı ve gökyüzüne doğru yüksek sesle bağırdı.

"Bak, şimdi bu çocuğu kayaya doğru akan azgın dalgaların içine atacağım ve Narada'nın beni uyardığı uğursuz kehanet de çocukla birlikte ortadan kaybolacak ve ben önceden belirlenmiş kaderimi aşacağım."

Sambara, zafer kazanmış bir ifadeyle, sarılı çocuğu tüm gücüyle denize fırlattı. O anda, kocaman bir balık belirdi ve çocuğu tek lokmada yuttu, sonra suya girdi.

"Sonunda bana verilen kaderden kurtuldum. Bundan sonra hiçbir şey önümde duramaz. Gücüm sonunda sonsuza dek evren boyunca parlayacak."

Şeytan zafer kazanmış bir şekilde, memnuniyetle gülümseyerek evine döndü.

Evrenin yaratılışından bu yana hiç kimse, hatta büyük tanrılar bile, kendi kaderlerinden kaçamadı ve bu bir daha asla olmayacak, çünkü bu evreni ayakta tutan güç, asla değiştirilemeyen ölümsüz bir yasadır.

Pradyumna balık tarafından yendikten kısa bir süre sonra, bir balıkçı denize açıldı ve söz konusu balığı yakaladı. Balıkçı daha önce hiç görmediği devasa balık karşısında hayrete düştü ve onu

Samvara'ya sundu. Dudaklarını yalayan iblis, Mayavati'ye balığı pişirmesini emretti. Mayavati mutfağa gitti, bir bıçak aldı ve balığın karnını kesti ve sevimli küçük bir çocuk ortaya çıktı. Narada şaşkınlıkla önünde belirdi.

"O çocuk, evreni aynı anda hem yaratan hem de yok eden büyük tanrının oğludur. O, Samvara'nın okyanusa attığı Vishnu'nun oğludur. Şimdi, kadın, kollarında yatan insanlığın mücevherine iyi bak."

Pradyumna, Mayavati'nin en büyük bakımı altında hiçbir sorun yaşamadan büyüdü. Onun büyüyüp erkek bir çocuk olduğunu her gördüğünde, kalbinde ona karşı yanan bir tutku ateşi hissetti. Bu gerçeği saklamaya çalıştı ama Pradyumna bunu fark etti.

"Sen benim değerli annemsin, bu dünyadaki tek annemsin. Ama neden bana baktığında, bir annenin sıcaklığından çok bir sevgiliye bakıyormuşum gibi hissediyorum?"

Uzun zamandır sakladığı her şeyi sonunda itiraf etti.

“Ben senin gerçek annen değilim. Sen Lord Vishnu’nun oğlusun. Çok küçükken, iblis Samvara seni kaçırdı ve denize attı. Sonra bir balık tarafından yenildin, ama merhametli bir tanrının yardımıyla bana geldin.”

Mayavati aracılığıyla geçmişini öğrenen Pradyummna, artan öfkesini kontrol edemedi ve Samvara'ya saldırmak için doğruca saraya koştu. Şiddetli bir dövüşte Samvara'nın büyüsü tarafından yedi kez yenildikten sonra, Pradyummna sonunda onu sekizinci denemede yenmeyi başardı. Sonunda, kaderinde yazdığı gibi iblisi yenen Pradyummna, babası Krishna'nın olduğu göklere yükseldi ve annesi Rukmini ile tanıştı.

Annesi tanrıça Rukmini onu kollarına aldı ve sevinç gözyaşları döktü.

“Seninle tanıştığımda, sanki Krishna’yı görüyorum. Kesinlikle O’nun ve benim oğlumsun. Sevgili oğlum, ne kadar acı çektin? Biz de seni kaybettiğimizden beri çok üzüldük. Hiçbir sorun yaşamadan bu kadar iyi büyüdüğünü gördüğümde, konuşamıyorum. Ama seni bu kadar iyi yetiştiren kim acaba?”

O sırada Krishna ve Narada birlikte belirdiler.

“Şeytan Samvara’yı öldürdükten sonra koşarak buraya gelen kişi benim oğlum ve aynı zamanda senin oğlun. Onu büyüten kadın Mayavati’dir. O, Samvara’nın karısı (veya hizmetçisi) değil , karısıdır.”

Krishna, Rukmini'ye Pradyummna'nın önceki hayatında Shiva tarafından öldürülen aşk tanrısı Kamadeva olduğunu ve Mayavati'nin de karısı Rati olduğunu söyledi. Krishna açıklamayı bitirir bitirmez, Pradyummna önceki hayatını canlı bir şekilde hatırladı. Karısı ve onu şu anki hayatında büyüten annesi Mayavati'ye koştu. Rati sonunda dilediği gibi sevgili kocası Kamadeva ile tekrar karşılaştı.

사랑의 신
카마데바와
부인 라티

비슈누와 프라드윰나 카마데바는 쉬바에 의해 죽은 후 재가 되나 비슈누의 화신 크리슈나의 아들로 태어나 프라드윰나라는 이름을 받는다.

12

Yaratılışın tanrısı

Brahma

Brahma evrenin yaratılışından sorumludur ve dört yüzü vardır. Dört yüze sahip olmasının nedeni aynı anda dört yönü de görebilmesidir. Aynı şey dört kolu olması için de geçerlidir. Bunu sadece tuhaf olarak yargılamamalıyız. Bir varlığın aynı anda dört yönü, tüm evreni nasıl görebildiği sorusuna en doğrudan cevaptır.
Hindistan'da, her biri tek bir vücutta on baş olarak tasvir edilen on başlı iblis resimleri bile vardır. On başın nedeni, her birinin bir insanın ifade edebileceği sevinç, öfke ve arzu gibi duyguları temsil etmesidir. Bu eğilim daha sonra Budizm'de bin elli ve bin gözlü Bin Kollu Bin Gözlü Avalokitesvara Bodhisattva olarak ortaya çıktı. Dört baş veya yüz, Kore'deki Avalokiteshvara heykellerinde ve Kamboçya'daki Angkor Wat tapınaklarının heykellerinde de görülebilir. Ayrıca, tanrı Brahma dört elinde bir su testisi, bir yay, küçük bir asa ve Vedalar tutar ve ayrıca binek hayvanı olarak bir kuğu kullanır.
Bugün Hindistan'da, yalnızca ana tanrı olarak Brahma'ya tapan çok az tapınak var. Bunun başlıca nedeni, evrenin yaratılışında yaratılışın rolünün çoktan sona ermiş olmasıdır. Başka bir deyişle, zaten yaratılmış olan bizlere aslında kalan şey, bakım ve yıkım sürecidir. Bu nedenle, Hindistan'daki çoğu Hindu tapınağı, ana tanrılar olarak Vişnu ve Şiva'ya tapar.
Brahma, 'büyümek, büyümek' anlamına gelen fiilin kökünden türetilmiş bir kelimedir. Dualarda veya kutsal sözlerde bulunan gizemli güç anlamına gelir ve kademeli olarak geliştirilir ve evrenin veya ondan gelen mutlak, kaynak veya mutlak ilke olarak kabul edilir. Mutlak Brahma, hiçbir şey tarafından yaratılmayan, ancak diğer tüm varlıklar onun tarafından yaratılabilmesine rağmen kendi başına var olan tanrıdır. Aynı zamanda tüm tanrıların tanrısıdır. Tüm tanrılar, bir ahırdaki inekler gibi Brahma'da ikamet eder.
Brahma isminin yanı sıra, aynı zamanda kendi kendine var olan (Atmabhu), ilk veya en yüce kurban veren (Paramesthi), dünya tanrısı (Lokesha), altın yumurtadan doğan (Hiranyagarbha), Savitri'nin kocası (Savitripati) ve ilk şair (Adikavi) olarak da adlandırılır.

Başlangıçta evren yalnızca karanlıkla kaplıydı, gökyüzü, toprak veya ışık yoktu. Sanki rüyaların olmadığı derin bir uykudaymış gibi, algı, ayrım veya bilgi yoktu. Karanlıkta yatan ve hiçbir şeyi ayırt edemeyen Öz-Var Olan, karşı konulamaz bir içsel dürtüyle yaratmaya başladı. Toprak, su, ateş, rüzgar ve akasa (uzay veya eter) olmak üzere beş elementi ve diğer şeyleri yaratırken, Kendisi yavaş yavaş karanlıktan çıktı ve netleşmeye başladı. O, tüm duyusal algıların ötesinde olan ve bu nedenle insan bilgisi tarafından kavranamayan ebedi bir varlıktır. Ayrıca, tüm yaratılmış şeylerin özüdür. Mit, Brahma'nın yaratılış sürecini şu şekilde anlatır:

Bir gün, Yüce Varlık tüm yaratıkları kendi bedeninin içinden yaratma arzusuna kapıldı. Önce, Narah adlı suyu yarattı ve içine bir tohum yerleştirdi. Tohum yavaş yavaş suda büyüdü ve güneş gibi parlayan altın bir yumurta oldu. Bu altın yumurta sayesinde Yüce Varlık, dünyanın yaratıcısı Brahma olarak doğdu. Hareket edebileceği yer su olduğu için Narayana olarak adlandırıldı.

İlk neden tarafından yaratılan, hem nedensel hem de nedensel olmayan varlığa Brahma diyoruz. Brahma bir yıl boyunca altın yumurtanın içinde kaldı. Bir yıl sonra, sadece düşünceleriyle altın yumurtayı ikiye böldü.

Vishnu Purana'da, yukarıdaki içerik farklı şekilde ifade edilmiştir: Başlangıçta, evrende ne gökyüzü, ne dünya, hatta ışık bile yoktu. Sadece derin bir karanlık vardı. Hiçbir düşünce, hiçbir bilgi yoktu ve evrenin koruyucusu olan ve derin, rüyasız bir uykuda olan Lord Vishnu dışında hiçbir şey ayırt edilemiyordu. Sonra Vishnu uykusundan uyandı ve evrendeki her şeyi yaratmaya karar verdi. Kararını verip gözlerini kapattığında, göbeğinden aniden güzel bir lotus çiçeği açıldı. Göz kamaştırıcı lotus çiçeğinin içinde, yaratıcı Brahma dik oturmuş, meditasyon yapıyordu. Ve böylece yaratıcı Brahma doğdu.

Lord Brahma derin meditasyondan uyandığında ve gözlerini açtığında, her iki gözünden de aniden yoğun bir ışık yayılmaya başladı. Işık yaratıldıkça, karanlık doğal olarak ortadan kayboldu. Işığıyla karanlığı uzaklaştıran Brahma, her şeyi tek tek yaratmaya devam etti.

Önce bin yıldır elinde tuttuğu altın yumurtayı havaya kaldırdı ve ikiye böldü. Meru Dağı kadar büyük olan yumurtanın yarısı göğe yükselerek gökyüzü oldu, diğer yarısı ise batarak yeryüzü oldu. Yumurta önce bölünmüş dünyada okyanusları, dağları ve yıldızları üretti. Sonra yumurtadan tanrılar, iblisler ve insanlar doğdu. Brahma yaratılışına devam ederken, karaların denizin altında olduğunu keşfetti. Bir yaban domuzu biçimini aldı (birçok mit yaban domuzunun Vişnu'nun bir enkarnasyonu olduğunu söyler) , suyun altına girdi, karaları ısırdı ve sudan çıkardı. Sonra yaratılışına devam etti.

Brahma saf bedeninden Satarupa, Savitri, Sarasvati ve Gayatri adlarıyla övülen güzel kadınlar yarattı. Brahma, kendi kızı olmasına rağmen onun göz kamaştırıcı güzelliğini görünce şehvetine hakim olamadı. Kızı bunu fark ettiğinde babasının bakışlarından kaçınmak için sağa döndü. Brahma ona bakmaya devam etmeye çalıştı. O anda, vücudundan ikinci bir baş çıktı. Brahma'nın sıcak bakışlarından kaçınmak için sola ve geriye dönmeye devam etti. Sonra onu kaybetmek istemeyen Brahma, vücudundan iki baş daha çıkardı. Gökyüzüne sığınmaktan başka seçeneği yoktu, ancak bu sadece Brahma'nın beşinci başının çıkmasına neden oldu. Brahma gökyüzündeki kızına bağırdı.

"Hadi gelin, hep birlikte bu topraklarda yaşayacak her şeyi yaratalım."

Gökyüzünden indikten sonra Brahma onu karısı olarak aldı ve tanrıların zamanı olan yüz yıl boyunca kimsenin bilmediği tenha bir yerde onunla yaşadı ve Svayambhuva veya Viraj olarak adlandırılan Manu'yu doğurdu. İnsanlığın atası olan Manu, ilk önce Brahma'dan geldi ve evrenin her değişiminde yeni isimlerle görünmeye devam ediyor.

브라흐마 우주의 창조자, 스스로 존재하는 신이라 여겨지며, 힌두교에서는 비슈누, 쉬바와 함께 우주의 생성, 유지, 해체의 기능을 담당하는 3신으로 일컬어진다.

브라흐마의 탄생 뱀 아난타 위에 누운 비슈누의 배꼽에 핀 연꽃에서 탄생하는 브라흐마. 브라흐마의 탄생은 힌두 신화에서 가장 중요한 신화 중 하나이다.

◀ 불의 신 아그니

▶ **전쟁의 신 스칸다** 전쟁의 신 스칸다는 아그니의 씨앗이 담긴 황금병에서 태어난 신이다.

5

güneş tanrısı veya ışık tanrısı

Güneş, ateşle birlikte, parlaklığın, iyiliğin, umudun ve tanrıların sembolüdür. Bu nedenle, ışık tanrıların özüdür ve umut ve pozitifliği ifade ederken, karanlık şeytanın özüdür ve olumsuzluk ve umutsuzluğa av olur. Hindu mitolojisinde, güneş tanrısı, şafak tanrıçası, gezginlerin tanrısı, adalet tanrısı, tıp tanrısı vb. ışık, parlaklık, pozitiflik ve iyiliğin sembolleri olarak görünür.

Güneş tanrısı Surya

Surya veya Savitri, Vedalar'da, yani klasik Hint metinlerinde güneşe verilen iki isimdir. Savitri, insan gözüyle görülemeyen güneşi ifade ederken, Surya, görünür, günlük güneşi ifade eder. Orijinal anlamı 'parlayan' olan Surya'nın, Kashyapa ve Aditi'nin oğlu olduğu söylenir. Diğer kaynaklar, Dhyaus'un oğlu olduğunu ve şafak tanrıçası olan karısı Usas'ın da Surya'nın annesi olduğu söylenir.

Surya, güneş ışığını simgeleyen kızıl bir tene, üç göze ve güneş ışınlarını simgeleyen dört kola sahiptir. İki elinde bir lotus tutar, bunlardan biri kendisine tapanları kutsamak, diğeri ise kendisine tapanlara cesaret vermek için kullanılır. Kırmızı bir lotusun üzerinde oturur, tüm vücudundan ışık ışınları yayar ve Brahman rahiplerinin gerçekleştirdiği günlük ritüellere ek olarak Hinduların tüm kastları tarafından yılda bir kez tapınılır. Ayrıca, Vishnu Purana'ya göre, Yunan mitolojisindeki demirci tanrı Hephaestus olan Vishwakarman'ın kızı

Samjna ile evlenmiş ve üç oğlu olmuştur. Bu, ölüm tanrısı Yama'da ayrıntılı olarak tartışılacaktır.

Surya'nın yanı sıra, aynı zamanda Günün Yaratıcısı (Dinakara), Işığın Yaratıcısı (Bhaskara), Parlayan (Vivasvat), Dünya'nın Sulayıcısı (Mihira), Yıldızların Efendisi (Grahapati) ve İnsan Eylemlerinin Tanığı (karmasaksi) olarak da adlandırılır. Ayrıca, Güneş Tanrısı'na bir dua duruşu olan Surya Namaskar, temel bir yoga duruşu olarak yaygın olarak uygulanır.

▼ **태양의 신 수르야** 가운데는 태양의 신 수르야가, 그의 발 왼쪽에는 새벽의 여신 우샤스가 묘사되어 있다.

▲ **정의의 신 바루나** 태양은 밝음, 선, 희망을 상징하는데, 인도 신화에서는 태양의 신 수르야, 새벽의 여신 우샤스, 정의의 신 바루나 등으로 표현된다.

Şafak tanrıçası Ushas

Şafak tanrıçası Ushas, gökyüzünün kızı ve gecenin kız kardeşidir. Bir yandan güneşin karısı, diğer yandan ateş tanrısı Agni'nin sevgilisi

olarak görünür. Aynı zamanda tıp tanrısı Ashwin'in arkadaşıdır. Indra onun yaratıcısı olarak görünür, ancak aynı zamanda bindiği arabayı yıldırımla parçalayarak düşmanlığını da gösterir. Kırmızı bir at veya inek arabasıyla gider ve görevi karanlığı dağıtmak ve ışığı ortaya çıkarmaktır. Başka bir deyişle, şafak tanrıçası Ushas, cennetin kapıları açılıp güneş görünmeden hemen önce görevini tamamladıktan sonra geri döner. Ayrıca, bir kişi öldüğünde, ruh önce Ushas'a, sonra güneşe gider.

Brahma'nın kesik başı

Tanrılar Meru Dağı'nın zirvesinde toplandığında, Brahma'ya tapan bir aziz ziyarete geldi. Brahma'ya ilahiliğin doğasının ne olduğunu sordu. O sırada karanlığın sanrısında olan Brahma, dalgınlıkla yalnızca kendi mükemmelliğini vurguladı.

“Ben evrenin rahmiyim, başlangıcı ve sonu olmayan ve kendi başına var olan tek ve biricik Tanrıyım. Bu nedenle, bana ibadet etmeyen hiç kimse asla lütuf alamaz.”

Vişnu onun sözlerini duyunca güldü ve ona şöyle dedi:

"Eğer bu kadar cahil olmasaydın, böylesine abartılı bir iddiada bulunmazdın. Ben evreni ve yaşamın kaynağını ayakta tutan Tanrı'yım. Ben ebediyim ve aşkınım. Yaratılış, ben istemediğim sürece hiçbir koşulda gerçekleşemez."

Brahma ve Vishnu üstün tanrının kim olduğu konusunda şiddetli bir tartışmaya girmişlerdi. Tartışmalarından geri adım atmayan iki tanrının, Vedalara dayanarak kimin üstün olduğuna karar vermekten başka çareleri yoktu. Ancak Vedaları açtıklarında, garip bir şekilde, tanrı Şiva'nın yaratıcı, koruyucu ve yok edici olarak orada yazdığını gördüler. İki tanrı şaşkınlıklarını gizleyemediler.

“Shiva goblinlerin kralı ve mezarlarda yaşayan kişidir. Çıplaktır, küllerle kaplıdır ve saçları korkunç yılanlarla bağlanmıştır. Bu kadar solgun ve çirkin bir görünüme sahipken nasıl en mükemmel tanrı olabilir?”

Onlar şikâyetlerini sürdürdükçe, nefes veya yaşam prensibi olan Prana formda belirdi ve sebebini ayrıntılı olarak açıkladı.

"Bildiğiniz şey Lord Shiva'nın gerçek formu değildir. Bazen Rudra formunda görünür, kendi enerjisiyle birleşir ve çeşitli illüzyon oyunlarından zevk alır. Gördüğünüz Shiva formu bunlardan sadece biridir."

Fakat Prana'nın açıklamasıyla bile, Brahma ve Vishnu'nun zihinsel karanlığı tamamen ortadan kalkmadı. Sonra bu sefer parlak bir ışık belirdi, yayıldı ve kısa sürede tüm dünyayı kapladı. Ve ondan daha önce hiç yaratılmamış devasa bir insan figürü belirdi. Bu, siyah tenli, elinde üç çatallı bir mızrak tutan ve omuzlarında Brahman'ı simgeleyen yılanlardan oluşan bir kemer takan Shiva'dan başkası değildi. Onu gören Brahma'nın beşinci başı (gökyüzüne bakan) öfkelendi.
Shiva'ya yüksek sesle bağırdı.

"Benden önce beliren sen kimsin, iyi biliyorum. Sen benim Rudra dediğim kişisin. Gel oğlum, ayaklarıma kapan ve af dile. O zaman seni koruyacağım."

Shiva, Brahma'nın gurur dolu haykırışlarını duyduğunda öfkelendi. Sonra, öfkesiyle, Bhairava adında korkunç bir köpek başlı canavar belirdi. Shiva ona bir emir verdi.

"O lotustan (Brahma) doğan beni cezalandırsın."

Emir verilir verilmez canavar hızla Brahma'ya doğru koştu ve sol baş parmağıyla beşinci başını kesti. Sonuç olarak Brahma'nın bugüne kadar sadece dört başı kaldı.

Bu içerik başka bir yerde tamamen farklı bir şekilde tartışılıyor.

Hareket eden veya hareket etmeyen her şey yok oldu. Sonuç olarak, dünyada sonsuz okyanus dışında hiçbir şey yoktu. Sadece ateş, hava, güneş, rüzgar, yıldızlar, ay, toprak, gökyüzü, hatta tanrılar ve şeytanlar değil, her şey yok oldu. Her şey aşılmaz bir karanlığa gömüldü. Sadece bir varlık, Maha Kala (büyük karanlık anlamına gelir, yani Lord Shiva'yı sembolize eder), tüm uzayı kapladı. Derin, rüya görmeyen bir uykudayken, dünya da bir karanlık uçurumuna gömülmüştü. Uzun bir uykudan uyandığında, dünyayı tekrar yaratmaya çalıştı.

Sol kolunu sağ işaret parmağıyla salladı. Sonra bir baloncuk belirdi ve giderek büyüdü, ta ki büyük bir altın yumurta olana kadar. Altın yumurtayı ikiye böldü ve üst yarısından gökyüzünü, alt yarısından da dünyayı yarattı. Yumurtadan beş başlı ve dört kollu Brahma çıktı. Shiva, Brahma'dan geri kalanını yaratmasını istedi ve sonra kayboldu.

Brahma bu görevi nasıl başarabileceğini düşündü. Efendisinin kendisine söylediği gibi sert bir çile çekmeye karar verdi. Zor çileyi başarıyla tamamladıktan sonra Şiva ona dört Veda'yı (Rigveda, Azureveda, Samaveda ve Atharvaveda) verdi . Bu şekilde Brahma yaratıcı olabilirdi. Dünyanın yaratıcısı olduğu için kibirli ve gururlu oldu.
Brahma evrendeki en büyük tanrı olduğunu ve Şiva'dan üstün olduğunu düşünüyordu. Şiva'nın görünmemesinin sebebinin kendisinden aşağıda olması olduğu sonucuna vardı. Şiva görünmeyince Brahma onunla buluşmak için meditasyon yapmaya devam etti. Sonunda Şiva hâlâ kendini göstermediği için onunla sadece sesiyle konuştu.

“Brahma, ne dileğin varsa söyle bana, dileğini yerine getireyim.”

Brahma bu sözleri duyunca gururlandı ve Şiva'dan oğlu olmasını istedi.

“İsteğine göre, Rudra biçimini alacağım ve oğlun olarak doğacağım. Ama asla yapılmaması gereken bir dilekte bulundun. Bunun cezası olarak, kafalarından birini keseceğim ve bundan böyle sadece dört kafan olacak. Ama dileğin konusunda endişelenme. Oğlun olarak doğacağımı söylediğimden beri, bu söz kesinlikle yerine getirilecek. Sen benim özümden yaratıldın, ama senin oğlun olarak doğduğum durumda, senin kontrolün altında olacağım. Oğlun olduğumda, o zaman sana büyük bir baba denecek.”

Böylece hem Şiva'dan lütuf hem de ceza alan Brahma, yaratmak için kendi ışığından gelen ateşle kurbanlar sunmaya başladı. Ancak ateş o kadar yoğundu ki Brahma'nın alnında ter damlaları oluştu. Alnındaki teri silmek için küçük bir dal parçası aldı. Teri silerken, dal parçasının pürüzlü yüzeyi alnında küçük bir yaraya neden oldu ve bir damla kan akıp ateşe düştü.

Sonra, Şiva'nın söylediği gibi, Rudra ateşten belirdi, siyah tenli, beş başlı, on elli ve on beş gözlüydü. Kutsal Brahman rahipliğinin bir işareti olarak omuzlarında bir iplik yerine bir yılan taşıyordu ve saçına bir ay iliştirilmişti ve aslan derisinden yapılmış giysiler giyiyordu. Brahma çok memnun oldu ve ona birçok isim verdi.

Brahma bundan sonra yaratmaya devam etti. Yarattığı tüm varlıklar ona taptı, Rudra hariç.

“Oğlum, sen nasıl oluyor da babana saygı göstermiyorsun?”

"Başımı Varlığın Kaynağı'ndan başkasına eğmem."

Rudra konuştuktan sonra Şiva'nın meskenine doğru yola çıktı. Brahma bunu gördüğünde öfkelendi. Evreninin yüce hükümdarı olarak gururuyla aldanan Brahma, tüm yaratılışın kendi gücü olduğunu ve tüm varlıklar tarafından saygı görmeyi tek başına hak ettiğini düşündü. Büyüklüğünü kanıtlamak için beşinci başı göğe dönük şekilde Vedaları okumaya başladı. Sonra, şeytanların ve tanrıların bile dayanamayacağı parlak bir ışık yayıldı. Brahma'nın kalan dört başı ışığa dayanamayınca Şiva'nın yardımını aramaya karar verdiler.

Dört başın isteği üzerine Şiva Brahma'ya gitti. Ancak gururla dolu olan Brahma, Şiva'ya saygı bile göstermedi, ona dikkat etmek şöyle dursun. Şiva, Brahma'nın beşinci başından gelen ışığın bin güneşten daha yoğun olduğunu ve tüm evren için korkunç bir felakete yol açtığını fark etti. Sol başparmağıyla bir ağaç dalı keser gibi Brahma'nın başını kesti. Böylece, Şiva'nın önceden haber verdiği gibi, Brahma günahları yüzünden beşinci başını kaybetmiş olarak sadece dört baş ile kaldı.

Shiva'nın burada görünmemesi daha önce bahsedilen Maha Kala ile ilgilidir. Maha Kala büyük karanlık anlamına gelir ve Yunan Kaos kavramına ve Çin kaos kavramına benzer. Maha Kala kendi içinde karanlıktır, beyazın aksine siyah gibi göreceli bir anlamı yoktur. Bu nedenle, kaos (düzenden önce) yaratılış yoluyla düzenli bir biçimde kozmos olarak belirir ve kaosun kendisi olarak kaybolur ve ışık ortaya çıktığında karanlığın kaybolması gibi, Maha Kala olarak Shiva da Hindu mitolojisinde yaratılış gerçekleştiğinde kaybolması olarak ifade edilir.

Ancak, karanlığın ışık ortaya çıktığında kaybolduğu örnekte, ışık ve karanlığın Tanrı ve şeytanın sembolleri olmadığına dikkat etmek önemlidir. Genellikle, Tanrı beyaz veya ışık olarak ifade edilir ve bunun yerine şeytan siyah veya karanlık olarak ifade edilir, ancak insani bir bakış açısından, hem beyaz hem de siyah aynı anda Tanrı'nın sembolleri olabilir. Bu durumda, ilki, beyazın tüm ışığı yansıtması gibi, Tanrı'nın dünyaya olan sonsuz sevgisini sembolize ederken, ikincisinin siyah rengi, sanki tüm ışığı emmiş gibi, Tanrı'nın sınırsız kapsayıcılığını sembolize eder. Ayrıca, Şiva beş başlı bir varlık olarak doğarken, Brahma'nın göğe doğru işaret eden üst başı, kibrinin cezasını da sembolize eden bir ceza olarak kesilir.

Hindu Üçlüsü

Hindistan'da kaç tane tanrı var? Kutsal kitaplara bağlı olarak, 330 milyon kadar çok sayıdan sadece bir tanesine kadar çeşitli şekillerde ifade edilirler. O dönemdeki Hintlilerin sayısından daha fazla olabilecek bu sayı, nihayetinde var olan her şeyin bir tanrı veya bir tanrının tezahürü olduğu anlamına gelebilir. Ayrıca, bu tanrıların varlığına rağmen, tüm tanrılar nihayetinde nihai Bir'de son bulur ve bu, Hint bakış açısından, dışsal veya kozmik anlamda Brahman ve içsel anlamda Atman olur ve bildiğimiz Pan-Asya-Bir fikrini oluşturur. Bu içerik, Puranalar'daki Hristiyan Üçlüsü'ne benzer Trimurti kavramını oluşturur. Evrenin yaratılış, bakım ve yıkımının üç alemi Brahma, Vişnu ve Şiva tarafından oynanır.
Ancak, geleneksel Hint dini ve felsefesinin bakış açısından, bu üç tanrı farklı varlıklar değil, Bir'in üç yönüdür. Başka bir deyişle, her tanrı, evrenin veya varoluşun işlevine göre rollerini bölüştürür, ancak gerçekte, aynı mutlak varlıktırlar. Mitolojik anlatıya göre, bu mutlak ve aşkın varlık, sağ tarafında Brahma'yı, sol tarafında korumadan sorumlu Vishnu'yu ve orta tarafta zamanın sonunda evrenin yıkımından sorumlu Shiva'yı yaratarak dünyayı yarattı.

13

Bilgelik ve öğrenme tanrıçası

Saraswati

Saraswati, aslında İndus Nehri ile birlikte antik kuzeybatı Hindistan bölgesinde bulunan bir nehrin adıydı. Son arkeolojik kazılara göre, İndus Nehri'nin doğusunda bulunan bu nehir, İndus Nehri kıyılarında Mohenjodaro ve Harappa gibi büyük bir kentsel medeniyet de geliştirdi. Bu yüzden modern bilim insanları ona sadece İndus Uygarlığı yerine İndus-Saraswati Uygarlığı diyorlar. Ancak Saraswati Nehri, iklim ve çevresel değişiklikler nedeniyle MÖ 1900 civarında kurudu ve zaman geçtikçe insanlar tarafından unutuldu ve izleri mitolojide tanrı Brahma'nın karısı olarak yerleşti. Saraswati, bilgelik ve öğrenme tanrıçası, Vedaların annesi ve Sanskritçe'nin antik Hint dili olan Devanagari'nin (ilahi yazı) kurucusu olarak bilinir. Aynı zamanda belagat, müzik ve sanat tanrıçasıdır. Bu, antik Saraswati Nehri havzasında gelişen şehirlerin anılarının bir kalıntısı olabilir mi?

Saraswati dört kollu genç bir kadın olarak tasvir edilmiştir. İki sağ kolundan birinde, kocası Brahma'ya sunduğu aşkının çiçeğini tutmaktadır. Diğer elinde, öğrenme ve bilgelik tanrıçası statüsünü simgeleyen palmiye yapraklarından yapılmış bir kitap tutmaktadır. İki sol elinden birinde, tanrıya yapılan dualarda kullanılan tespihleri simgeleyen Şiva çelengi adı verilen bir inci kolye tutmaktadır. Diğer elinde, küçük bir davul tutmaktadır.

Diğer resimlerde, sadece iki koluyla, genellikle bir lotusun üzerinde oturarak ve geleneksel bir Hint enstrümanı olan sitar çalarak gösterilir. Saraswati genellikle yeryüzündeki erkekler arasında bulunur, ancak orijinal ikametgahı kocasının yaşadığı Brahma'nın dünyasıdır. Brahma tarafından yaratılmıştır ve bu nedenle onun kızı olarak kabul edilir. Bu nedenle, diğer tanrılar onun Brahma ile olan birliğini şiddetle kınar.

Bengal'de, Vishnu mezhepleri Saraswati'nin Laksmi ve Ganga (Ganj) gibi başlangıçta Vishnu'nun karısı olduğunu iddia ediyor.

Ancak diğer tanrıçalar, bilgelik tanrıçası Saraswati'nin dırdırından hoşlanmıyordu. Eşler arasındaki bitmek bilmeyen kıskançlık ve eleştiriler nedeniyle Vishnu'nun Saraswati'yi Brahma'ya, Ganga'yı da Shiva'ya göndermekten başka seçeneği yoktu ve Laksmi'yi tek karısı olarak bıraktı. Daha sonraki diğer kutsal yazıtlarda Saraswati, at tanrısı Vac ile özdeşleştirilir ve ayrıca Indra'nın karısı olduğu söylenir.

Saraswati aynı zamanda Gayatri, Mahesvari ve Savitri olarak da adlandırılır. Ancak, aşağıdaki mit Savitri ve Gayatri'nin farklı tanrıçalar olarak kabul edilmesiyle yaratılmıştır.

Bir gün İşvara tanrıça Parvati'ye şöyle dedi:

“Tanrıça, şimdi sana Saraswati’nin Lord Brahma’ya Gayatri’yi karısı olarak geri alabilmek için yaptığı tüm hikayeyi anlatacağım.”

Aşağıda İşvara'nın anlattığı bir hikaye yer almaktadır.

Hindistan'ın klasik Vedalarında, kişinin dileğinin gerçekleşmesi için tanrılara kurbanlar sunulduğu söylenir. Kurban ritüeli çok katı kurallar altında gerçekleştirilir, bu nedenle profesyonel bir rahibin yardımı olmadan imkansızdır. Ayrıca, kurban ritüeli sırasında tek bir kelimeyi bile yanlış yazarsanız, dileğiniz yerine korkunç bir felaket yaşayabilirsiniz, ancak doğru yaparsanız dileğiniz kesinlikle yerine getirilir. Kurban yoluyla elde edilebilecek birçok fayda olduğundan, yalnızca insanlar değil, en yüksek tanrılar bile evrenin canlılığını ve enerjisini korumak için kurbanlar sunar.

Bir gün, bu amaçla Brahma ve eşi Savitri diğer tanrılar ve azizlerle birlikte bir kurban kesmeye karar verdiler. Kurban için hazırlıklar neredeyse tamamlanmıştı, ancak Savitri bazı işlerle meşgul olduğu için katılamamıştı. Rahip bunu fark etti ve hemen onu çağırdı. Ancak, henüz işini bitirmediği için sinirlendi.

"Henüz düzgün giyinmedim, yapmam gereken işler var. Ve diğer tanrıların eşleri, Lakshmi, Ganga, Svaha, Indrani, vb. henüz gelmedi. Neden acele etmem ve katılmam için beni zorluyorsun?"

Rahip geri döndü ve aynı şeyi Brahma'ya söyledi.

"Bu kurbanın kralın karısı orada olmadığı sürece hiçbir etkisi olmaz. Fakat Savitri sinirlenir ve iş bitene kadar gelmeyi reddeder."

Brahma onun bu tavrından dolayı çok öfkelendi ve Indra'ya bunu yapmasını emretti.

"Hemen git ve bana uygun bir eş bul."

Emri alan ve hemen dışarı fırlayan Indra, elinde bir süt testisi taşıyan güzel bakire Gayatri ile karşılaştı. Onu haber vermeden yakaladı ve kurbanın yapıldığı yere geri döndü. Brahma, onun güzel görünümüne memnuniyetle gülümsedi, elini tuttu ve kurban için toplanan tanrılara ve azizlere şöyle dedi:

"Bundan sonra bu Gayatri adlı kadını karım olarak alacağım. O Vedaların annesidir ve saflığın simgesi olacaktır."

Tam o anda Savitri, Vishnu, Rudra ve diğer tanrıların eşleriyle kurbanın sunulduğu yere vardı. Kocası Brahma'nın yanında muhteşem bir gelinlik giymiş bir kadın gördü. O anda gözlerinde öfke alevleri parladı.

“Brahma, beni, yasal olarak nikahlı karını, bilerek kovmaya çalışıyorsun. Utanmıyor musun? Bunu hiç tereddüt etmeden yapmaya cesaret ediyor musun ve hala tanrıların ve azizlerin büyük babası olarak anılıyor musun? Ne bahane uyduracaksın? Böyle affedilemez bir eylemde bulunduktan sonra hala bana karın diyebilir misin?”

Brahma başını kaşıdı ve bahaneler sıralarken garip bir ifade takındı.

“Rahip sana kurban vaktinin geldiğini söylemesine rağmen gelmedin ve sadece sinirlendin. Karın hazır olmadığı sürece bu kurbanın hiçbir işe yaramayacağını biliyorsun. Ve yine de belirlenen vakit geldiğinde gelmedin, ayrıca seni zorladığım için bana kızdın. Bu yüzden burada olan Indra'nın Gayatri'yi getirmekten başka seçeneği yoktu ve Vishnu ve Rudrashiva kurbanın zamanında yapılabilmesi için onunla evlenmem konusunda beni zorladı. Onunla evlenmem sadece senin yüzündendi. Bu yüzden lütfen beni bu sefer affet. Bir daha asla böyle bir şey yapmayacağım. Ayrıca seni kızdıracak hiçbir şey yapmamaya dikkat edeceğim.”

Ama Brahma'nın zavallı bahaneleri Savitri'yi daha da kızdırdı. Kurban töreninde bulunan tüm varlıkların önünde yüksek sesle bağırdı.

“Zayıf mazeretlerin kulağıma ulaşmayacak. Seni asla affedemem. Karılarına sadakatsiz olan kocaların hak ettiği gibi, günahlarının bedelini ödemelisin. Tövbemle elde ettiğim güçle, Brahma bundan böyle yılda bir kez hariç hiçbir tapınakta veya kutsal yerde ibadet edilmeyecek. Ve sütçü kızı buraya getiren sen, İndra, günahlarından kaçamayacaksın. Tanrılar ordusunun lideri sen, bundan böyle düşmanların tarafından yakalanacak ve yabancı bir ülkede

hapsedileceksin. Tüm ülken düşmanların tarafından ayaklar altına alınacak.”

Bir öfke nöbeti içinde, Vişnu, Rudra ve Agni'ye de hızlı bir sesle korkunç küfürler yağdırmaya devam etti.

“Vishnu, Bhrigu tarafından insanlar arasında doğmak ve evlenmek için lanetleneceksin ve karın düşmanların tarafından tecavüze uğrayacak. Bu yüzden acı çekeceksin ve uzun süre dünyayı dolaşacaksın ve sonunda hayatını aşağılık bir sığır çobanı olarak yaşayacaksın. Rudra, azizler tarafından lanetleneceksin ve insanlığından mahrum kalacaksın. Agni, bundan böyle ister saf ister saf olmayan her şeyi yiyip bitiren biri olacaksın.”

Laneti bununla sınırlı kalmadı, kurban törenine katılan rahipleri ve azizleri de etkiledi.

“Bu kurban törenine katılan tüm azizler ve rahipler, bundan böyle yalnızca sıradan amaçlar için kurbanlar sunacaksınız, aşkın veya kutsal amaçlar için değil. Dahası, bundan böyle tapınakları ve kutsal yerleri yalnızca açgözlülükten kurtulduğunuzda ziyaret edeceksiniz ve sizin olmayan, başkalarının sağladığı yiyeceklerle yetineceksiniz. Ve açgözlülük tarafından öylesine kör olacaksınız ki, zenginler sizden bunu yapmanızı istediklerinde, ne olduklarını bile bilmeden, koşulsuz olarak kutsal ayinleri yerine getirmek için acele edeceksiniz.”

Sözlerini bitirdikten sonra Savitri arkasını döndü ve hemen oradan ayrılmaya çalıştı. Sonra Lakshmi de dahil olmak üzere diğer tanrıçalar onu yakaladı ve yumuşak sözlerle Brahma'yı affetmesi için ikna etmeye çalıştı. Ancak tanrıçaların eylemleri sadece öfkesini daha da körüklemeye yaradı. Öfkesinden dolayı aklını kaybeden Savitri, hiçbir yanlış yapmamış tanrıçalara korkunç lanetler yağdırdı.

“Lakshmi, asla bir yerde rahatça kalamayacaksın. Nerede kalırsan kal, her zaman aşağılık, itaatsiz, kavgacı, suçlu, barbar olacak. Ve Indra'nın karısı Indrani, kocan Twastri'nin oğlunu öldürme suçundan dolayı krallığını kaybedecek. Sonra krallığı ele geçiren Nahusha'dan, onu dinlemezsen tüm tanrıları öldüreceğini duyacaksın. Bundan dolayı evlerine kapatılacaksın ve kontrol edilemez bir üzüntü ve umutsuzluk yaşayacaksın. Diğer tüm tanrıçalar, kısır kalacaksın ve doğum sevincini yaşayamayacaksın.”

Tüm tanrı ve tanrıçaları, azizleri ve rahipleri lanetleyen Savitri, kurban yerini terk etti ve ortadan kayboldu. Kurban törenine katılan

herkes şaşkındı ve ne yapacağını bilemiyordu. Sonra Brahma'nın yeni karısı olan Gayatri öne çıktı ve sakin bir şekilde konuştu.

“Hiç kimse, ben bile, Savitri’nin lanetinden kaçamaz. Burada herkesin bildiği gibi, ister lanet ister lütuf olsun, bir söz söylendiğinde, mutlaka gerçekleşir. Bu, evrenin değişmez bir yasasıdır. Ancak çok fazla endişelenmemelisiniz. Savitri’nin laneti mutlaka gerçekleşmeyebilir. Bir annenin sözlerinin diğerlerinden daha kutsal ve mutlak olduğunu bilmelisiniz. Kocam Brahma’nın ilan ettiği gibi, ben zaten Vedaların annesi oldum. Şimdi, Vedaların annesi, evrenin kendisinin sembolü olarak, tamamen ortadan kaldıramasam da, onun dayattığı laneti zayıflatmaya çalışacağım.”

Gyatri sayesinde, daha sonra düşmanları tarafından yenilip hapse atılan Indra, oğlu tarafından kurtarıldı. Karısını kaybeden Vishnu, karısını geri kazanabildi. Bir zamanlar insanlığını kaybetmiş olan Rudra, sembolü olan linga aracılığıyla tüm evren tarafından tapınılabildi. Sadece bu da değil, Brahman rahipleri insanlar tarafından tanrı olarak saygı görmeye devam etti ve hediyeler aldı. Kendileri doğum yapamayan tanrıçalar, bu yüzden umutsuzluğa kapılmadı veya üzülmedi.

Her şey biraz olsun yoluna girdiğinde, Brahma hatasından pişman oldu ve Vishnu ve Lakshmi'den Savitri'yi bulup geri getirmelerini istedi. Bu arada, ateşli öfkesiyle tüm varlıklara düşüncesizce yağdırdığı lanetten de pişman olan Savitri, Vishnu ve Lakshmi tarafından yenilmiş gibi davrandı ve onu götürmeye geldiklerinde Brahma'ya geri döndü. Savitri hala öfkeliymiş gibi davrandığında, Brahma bir kez daha af diledi.

“Hepsi benim hatam. Yaptığım hatadan dolayı çok pişmanım. Lütfen beni sadece bu seferlik affet. Bundan sonra her şeyi senin isteğin doğrultusunda yapacağım. Böylece şimdi sen de öfkenden kurtulacaksın. Bu arada, Gayatri ile ne yapmam gerektiğini söyle bana. İstediğini yapacağım.”

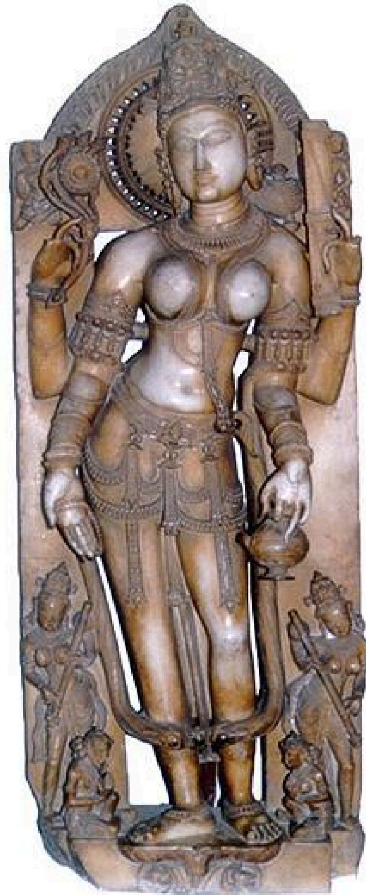
Gizlice hareketlerinin aşırı olduğunu düşünen Savitri, Brahma'nın sözlerini duyduğunda rahatladı. O anda, yanında olan Gayatri, ayaklarının dibine diz çöktü ve gözlerinde yaşlarla af diledi. Savitri, onu hızla iki koluyla kaldırdı ve nazikçe sarılarak şöyle dedi:

“Senin hiçbir suçun yok. Bir eş, kocasının emirlerini ve isteklerini yerine getirmelidir. Eğer bunu yapmazsa ve her gün onunla tartışmaya devam ederse, kocasının hayatını elinden alma günahını işlemiş olur.

O da ölecek ve kesinlikle cehennemin korkunç cezasını çekecektir. Akıllı bir eş, kocasını gücendirecek hiçbir şey yapmaz. Sen, kocamın benim karım olarak seçtiği kadınsın. İkimiz de doğal olarak kocamızın isteklerini yerine getirmeliyiz. Bu yüzden endişelenme ve gel benimle Brahma dünyasında yaşa."

Böylece her şey dostça çözüldü ve Lord Brahma sevincine kavuştu.

Hikayesini bitirdikten sonra İşvara, Parvati'nin huzurundan kayboldu ve evine döndü.

사라스와티

14

Bakım tanrısı Vishnu

Vishnu, evreni koruyan Hindu üçlü tanrılarının ikincisidir. Çeşitli enkarnasyonları vardır ve 10 enkarnasyonla temsil edilir. Her enkarnasyon sadece insan değil, aynı zamanda domuzlar veya yılanlar gibi hayvan formları ve hatta kahraman olmayan cücelerdir. Şimdiye kadar 9 enkarnasyonda göründü ve son ve 10. enkarnasyon (Kalkin veya Kalki) gelecekte görünecek bir enkarnasyondur. Budizm'in kurucusu olan Buda'nın da Hindu bakış açısından Vishnu'nun bir enkarnasyonu olarak görünmesi benzersizdir. Bu, Budizm'in Hindistan'da Hinduizm'e emilmesini sembolize eder.

Vishnu'nun imgesi siyah veya mavi bir yüze, başında bir taç ve dört kola sahiptir. İki elinde güç ve kuvveti simgeleyen bir sopa ve bir disk tutar ve diğer iki elinde barış ve merhameti simgeleyen bir trompet ve bir lotus tutar. Bir kartal olan Garuda'ya biner ve bazen karısı Lakshmi kucağında iken okyanusta (yaratılış okyanusu) yüzen bir lotusun üzerinde uyurken gösterilir . Ayrıca altın ve değerli mücevherlerden yapılmış bir sarayda yaşar.

Hint mitolojisine göre Ganj Nehri, Şiva'nın saçları boyunca cennetten aşağı akan kutsal bir nehirdir. Nehrin ortasında mavi, kırmızı ve beyaz lotusların olduğu beş güzel gölet vardır ve bunların arasında, beyaz bir lotusun üzerinde oturan, parlak bir ışık yayan Lord Vishnu vardır. Sağında, yüzünde nazik ve kibar bir gülümsemeyle berrak ve sıcak bir ışık yayan karısı Lakshmi oturmaktadır.

Vishnu isminin yanı sıra, Sudhana'nın Yıkıcısı (Madhusudana), Kaitabhajit'in Fatihi (Kaitabhajit), Cennetin Efendisi (Vaikunthanath),

Nektarın Taşıyıcısı (Madhava), Kendiliğinden Var Olan (Svayambhu), Kurtarıcı (Janarddana), Dünyanın Koruyucusu (Visvamvara), Kurtarıcı (Hari), Sonsuz (Ananta), Bağlı Olan (Damodara), Taşıyıcı veya Rehber (Mukunda), Aşkın İnsan veya Zihin (Purusottama) ve Fedakarlıkların Efendisi (Yajnesvara) gibi birçok başka isimle de anılır. Bu çeşitli isimler, evrenin koruyucusu olarak sayısız enkarnasyona sahip olan Tanrı olmasından kaynaklanmaktadır.

비슈누 힌두의 삼신 중 우주를 유지하는 신인 비슈누. 비슈누를 둘러싼 10개의 비슈누의 화신들.

Vişnu'nun Büyüklüğü

Bir gün, büyük kendi kendine var olan tanrı Prajapati'nin oğlu Manu, Mandara Dağı'nın zirvesinde büyük tanrılar için bir kurban töreni gerçekleştirdi. Kurban törenine her türden aziz katıldı. Kurban töreni sırasında azizler arasında şu soru ortaya çıktı:

"Tanrıların en büyüğü kimdir? Kutsal Vedalar konusunda bilgili olan Brahman rahipleri tarafından hangi tanrıya tapılabilir? Brahma, Vishnu ve Shiva'dan hangisi insanlara kurtuluş getiren tanrı olarak övülebilir?"

Evliyaların her biri kendi görüşlerine göre Tanrı'ya farklı isimler vermişlerdir.

"Rudra en büyük tanrıdır."

"Hayır, Brahma Tanrı herkesin saygısını hak eden tek kişidir."

“Güneş tanrısı Vişnu, tüm canlıların tapınmayı hak ettiği yüce tanrıdır.”

Bu hararetli tartışmanın ortasında Manu ayağa kalkıp bağırdı:

“Sadece saf ve iyi olanlar, uğurlu niteliklere sahip olanlar ve gölet gibi gözleri olanlar Brahman rahiplerinin saygısına layıktır. Aksi takdirde rahipler asla onlara tapmamalıdır, çünkü onlar duyusal arzular ve karanlıkla lekelenmiştir.”

Ortak bir zemin bulamayan evliyalar, Brahma'nın oğlu Bhrigu'yu tanrılara göndererek onlara cevabı kendileri getirmesini isterler.

"Bhrigu, şüphelerimizi sadece sen giderebilirsin. Bu yüzden merakımızı gidermek için lütfen Brahma, Vishnu ve Shiva'ya git ve hangisinin gerçekten büyük tanrı olduğunu bul."

Azizler tarafından kendisine sorulan Bhrigu, önce yaratılış tanrısı Brahma'ya gitti. Onu test etmek için törensel selamlamaları bile yapmadan Brahma'ya yaklaştı. Bhrigu onun oğlu olmasına rağmen, Brahma onun kaba davranışına çok kızdı. Bunu gören Bhrigu, Brahma'nın evinden geri döndü.

Sonra Şiva'nın yanına gitti. Şiva'nın evinin önünde, boğa Nandin'in koruduğu. Nandin'e dedi ki:

"Ben Shiva ile buluşmaya gelen Brahman rahibi Bhrigu'yum. Lütfen Shiva'ya geldiğimi hemen söyleyin."

Sonra Nandin, üç çatallı mızrağı hâlâ elinde tutarak, kısa bir cevap verdi.

"Şu anda tanrıçaya aşk fısıldıyor, bu yüzden kimse onu rahatsız etmemeli. Aksi takdirde, korkunç bir ölüm cezası alacak. Bu yüzden hayatını kurtarmak istiyorsan, hemen geri dön."

Bhrigu bunu duyunca çok öfkelendi ve Şiva'ya lanet okudu.

“Aptal Şiva karanlıkla kaplıdır ve kim olduğumu tanıyamaz. Aşk şehvetinde beni görmezden geldin. Bundan böyle yoni ve linga biçimini alacaksın. Ve bana olan küçümsemen yüzünden bir daha asla bir Brahman rahibi tarafından tapınılmayacaksın. Bundan böyle dünyada küller içindeyken Şiva'ya tapan herkes, Vedaları tanımayan sapkınlar olarak muamele görecek.”

Beklenmedik lanetten öfkelenen Shiva, üç çatallı mızrağını kaldırdı ve onu öldürmeye çalıştı. Bunu gören Shiva'nın karısı Parvati ayaklarının dibine diz çöktü ve sakinleşmesi için yalvardı. Shiva öfkesini kontrol etmek için soluk soluğa kalırken, Bhrigu Shiva'nın üçüncü gözünden her şeyi yok eden şiddetli bir ateşin fışkırdığını gördü. Ancak, Bhrigu hiç korkmadı, içtenlikle güldü ve şu sözleri söyledi ve oradan ayrıldı.

"Lanetim asla başarısız olmayacak. Kesinlikle Linga adında grotesk bir forma dönüşeceksin."

Shiva'nın evinden ayrılan Bhrigu sonunda Vishnu'nun evini ziyaret etti.
Ve hiçbir açıklama yapmadan aniden ayağını kaldırdı ve Vishnu'nun göğsüne tekme attı. Karısı Lakshmi'nin kucağında mışıl mışıl uyuyan Vishnu aniden yerinden fırladı ve ona bakmak için gözlerini kocaman açtı. Kendisine tekme atan kişinin aziz Bhrigu'dan başkası olmadığını fark edince, sinirlenmek yerine onu nazikçe selamladı.

"Aziz, hoş geldin. Gel buraya otur. Burada olduğunu fark etmedim bile ve uyuyakaldım. Eğer uykumda sana karşı bir kötülük yaptıysam, lütfen beni affet ve öfkemi bırak."

Vişnu nazikçe özür diledi, sonra elini ayaklarına koydu ve şöyle dedi:

“Bugün senden büyük bir yücelik aldım. Çünkü bütün günahları uzaklaştıran ayaklarınla yüreğime dokundun.”

Bhrigu, Vishnu'nun nazik ve kibar tavrından çok etkilenerek ziyaretinin nedenini ayrıntılı olarak açıkladı. Sonra, kendinden emin bir sesle, gökyüzüne doğru yüksek sesle bağırdı:

"Artık azizlerin şüpheleri çözüldü. Vishnu tüm tanrıların en büyüğüdür. Biz şahsen onun sonsuz şefkat ve sabra sahip büyük bir

tanrı olduğunu doğruladık. Gelecekte hiçbirimiz Vishnu'nun büyüklüğünden şüphe etmeyeceğiz."

Bu sırada bu sahneyi izleyen Şiva da karısına Vişnu'yu şu sözlerle övüyordu:

“Size Vishnu’nun gerçek doğasını anlatacağım. O gerçekten büyük Narayana, aşkın ruhtur. O aynı zamanda büyük Brahman’dır, başlangıcı ve sonu olmayan her şeye gücü yeten varlıktır. O ebedidir, değişmezdir ve en yüce mutluluktur. Tüm tanrılardan üstündür ve hatta benden bile büyüktür. Benim, Brahma’nın ve diğer tanrıların evrenin yaratıcısı ve yöneticisi olan Vishnu’nun büyüklüğünü tarif etmemiz bile imkansızdır.”

Vishnu neden bir enkarnasyon olarak doğdu?

Tanrılarla devam eden savaşta sürekli yenilen iblisler, kurban paylarının hepsini kaybettiler. Ancak iblislerin öğretmeni Sukla pes edemedi. Tanrıları nasıl alt edeceğini düşündü ve Lord Shiva'ya gidip ona yalvarmaya karar verdi. Kimsenin olmadığı ormana gitti ve kimsenin denemeye cesaret edemediği aşırı bir çileciliğe başladı. Öğretmenleri onları bırakıp eğitimine başladığında iblisler daha da endişelendiler.

“Üstat silahlarını bıraktı ve çilecilik yapmak için ormana gitti. O gittiğine göre tanrıları nasıl yenebiliriz? Bir süre Üstadın annesine sığınmak ve eğitimini bitirip geri dönene kadar beklemek daha iyi olur.”

Cinler hemen ona koşup ondan korunmalarını istediler.

"Endişelenme ve yanımda kal. Seni her türlü tehlikeden koruyacağım."

Tanrılar bunu görmezden geldiler ve iblislere saldırmaya çalıştılar. Sonra çok öfkelendi ve tanrıların kralı Indra'ya sert bir uyarıda bulundu.

"Saldırılarınızı durdurmazsanız göklerdeki egemenliğinizi elinizden alacağım."

Korkunç yeteneklerinin gayet farkında olan Indra, tereddütle geri çekildi. Sonra Vishnu belirdi ve titreyen Indra'ya konuştu.

"Asla vazgeçme. Sana yardım edeceğim."

Bu sözleri duyan Şükra'nın annesi daha da öfkeli bir sesle bağırdı.

“Herkes dualarımın gücünün Indra ve Vishnu’yu nasıl alt ettiğini açıkça görsün.”

İndra ve Vişnu birbirlerine baktılar ve şöyle dediler:

"Bu durumdan nasıl kurtulabilirim?"

O anda Indra hemen Vishnu'ya cevap verdi.

"O duasını bitirmeden önce saldıralım. Aksi takdirde onu yenme şansımız olmayacak."

İnsani bir bakış açısından, dua eden herhangi birine saldırmak sadece ahlaki olarak yanlış olmakla kalmaz, aynı zamanda kişinin kendi annesine zarar vermesi daha da yanlıştır. İndra'nın bahsettiği eylemin ahlaki olarak haksız olduğunu çok iyi bilen Vishnu, tereddüt etmekten kendini alamadı.

“İndra’nın söylediği şey küstahça bir hareketti. Ancak, duanın sonuna kadar ona zarar vermezsem, onun elinden öleceğim.”

Vishnu kararlı bir şekilde elindeki diski fırlattı ve onun başını kesti. Bunu gören aziz Bhrigu, öfke dolu bir sesle Vishnu'ya lanet okudu.

“Vishnu, bunun yanlış olduğunu çok iyi bilmene rağmen bir kadını öldürdün. Bu günahın cezası olarak, yedi kez insan olarak doğacaksın. Ama aynı zamanda kendi hayatını kurtarmak için bunu yapmaya zorlandığını da biliyorum. Bu nedenle, her insan olarak doğduğunda, adaleti geri getirecek ve tüm dünya için iyilik yapacaksın.”

Bu arada, bin yıl boyunca kafasında saman yakma ve dumanını içine çekme çilesini uyguladıktan sonra Sukra sonunda Lord Shiva ile tanıştı ve amacına ulaştı. Öğretmeninin başarılı uygulaması sayesinde, tanrılara karşı mücadelelerinde avantajlı bir konumdaydılar. Ancak, sevinçleri uzun sürmedi. Tanrılar tekrar tekrar yenilgiye uğradıkça, yardım için öğretmenleri Brihaspati'ye başvurdular.

Brihaspati Sukra kılığına girerek iblislerin yanına gitti ve evrenin gerçeğine taban tabana zıt öğretiler vaaz etmeye başladı. İblisler, efendilerinin kılık değiştirmiş tanrıların efendisi olduğunun tamamen farkında olmadan onun sözlerini takip etmeye ve saçma sapan işler yapmaya başladılar. Sukra bunu fark ettiğinde savaş çoktan bitmişti.

Böylece tanrılar, öğretmenlerinin akıllıca planı sayesinde şeytanları yenmiş ve evrene barışı geri getirmiş, Vişnu ise Bhrigu'nun laneti

yüzünden dünya kargaşaya girdiğinde adaleti sağlamak için çeşitli enkarnasyonlarda yeniden doğmuştur.

Vishnu'nun on temsili enkarnasyonu vardır ve bunlar toplamda on kez doğar. Burada on, aynı zamanda tüm enkarnasyon formları anlamına gelir. Bununla birlikte, yukarıdaki mitte yedi kez insan olarak doğmuş olması, on enkarnasyon arasında yalnızca insan olarak değil, aynı zamanda balık, kaplumbağa ve yaban domuzu olarak da doğduğu durumlar olmasından kaynaklanmaktadır. Bu üç durum hariç, yedi kez insan olarak doğmuştur. Elbette, bunların arasında yarı insan yarı aslan olan Narasinha vakası vardır, ancak bu da insan formuna sahip olduğu için insan olarak dahil edilmiştir. Bunlar arasında, balık Matsya, Manu'nun tufanı hikayesinde daha önce bahsedilmiştir ve kaplumbağa Kurma, yaratılış okyanusunun çalkalanması hikayesinde daha önce bahsedilmiştir, bu yüzden onları atlayacağım ve burada yalnızca kalan sekiz tür varlığı açıklayacağım. Ayrıca Hindistan'da aşk tanrısı Kamadeva da Vişnu'nun bir enkarnasyonu olarak kabul edilir ve yukarıda listelenen yaban domuzu biçimli enkarnasyon Varaha da erken dönem edebiyatında Brahma'nın bir enkarnasyonu olarak karşımıza çıkar.

Vishnu'nun enkarnasyonu 1. Yaban domuzu Varaha

Başlangıçta, yaratıcı tanrı Vishnu evreni nasıl yaratacağını düşünüyordu. O sırada suyun üzerinde yüzen bir lotus yaprağı gördü. Lotus yaprağını aldı ve bir süre nereye koyacağını düşündü, sonra bir yaban domuzuna dönüştü ve denize girdi. Denizin ortasında bir avuç büyüklüğünde bir kara parçası buldu, onu yakaladı ve suyun yüzeyine çıktı. Sonra karayı dövdü ve onu insanların ve diğer canlıların yaşayabileceği bir yer haline getirdi. Bu şekilde deniz ve kara, Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan yaban domuzu tarafından bölündü ve bugün içinde yaşadığımız dünya yaratıldı.

Başka bir efsane, uzun zaman önce Hiranyaksa adında bir iblisin yaşadığını anlatır. Uzun süre çilecilik yapmış, tanrı Brahma'ya kurbanlar sunmuştur. Brahma bundan etkilenmiş ve hiçbir tanrı, insan veya hayvan tarafından asla öldürülmemesi dileğinde bulunmuştur. Tüm hayvanlara tek tek isim vermiş, ancak ne yazık ki yaban domuzunun ismini unutmuştur.

Brahma, Hiranyaksha'ya büyük güçler verdi ve birbiri ardına tanrıları ve insanları fethetmeye ve yönetmeye başladı. Kendisini ölümsüz sanan iblis giderek daha kibirli ve vahşi oldu. Bir gün, Brahma uyurken kutsal Vedaları çaldı. Daha fazla dayanamayan tanrılar ve insanlar evrenin koruyucusu Vishnu'ya gidip kurtuluş istediler. Vishnu derin meditasyona girdi ve iblisin hayvanlara isim verirken bir yaban domuzu isminden bahsetmediğini fark etti. Onu öldürmenin bir yolunu öğrenen Vishnu, kendisi de bir yaban domuzu şekline girdi ve iblisle savaşmaya başladı.

Domuz, alev alev gözleri, ateş kadar kırmızı dili ve bız kadar keskin dişleriyle, şeytana doğru hücum etti ve burnundan şiddetli buharlar çıkardı. Şeytan, yalnızca Brahma'dan aldığı güce güvenerek domuza doğru yöneldi. Domuzun dilekleri arasında olmamasını aklından bile geçirmedi. Şeytan bunu fark ettiğinde, domuzun keskin dişleri tarafından çoktan ezilmiş ve yere düşmüştü.

Bu arada, mücadele sırasında iblis şu anda yaşadığımız toprağı kaldırıp denizin altına attı. Bunu gören Vishnu, tüm canlıların hayatını kurtarmak için bir yaban domuzu şeklinde denize atladı ve toprağı tekrar yukarı çıkardı. İblisi yendikten sonra Vishnu, yetiştirdiği toprağı dağlar ve vadilerle süsledi ve yedi kıtaya böldü, böylece her bölgenin farklı canlılara sahip olmasını sağladı. Bu şekilde, iblis, bir yaban domuzuna dönüşen Vishnu tarafından öldürüldü ve gökler ve yer, uygun yerlerine geri getirildi ve barış sağlandı.

Vişnu'nun enkarnasyonu 2. Narasingha

Kashyapa ve eşi Diti'nin Hiranyaksha ve Hiranyakashipu adında iki oğlu vardı. Başlangıçta Vishnu'nun kapıcılarıydılar, ancak bir hata yaptılar ve tanrının gazabına uğradılar ve şeytan olarak doğdular. Şeytan olarak doğdukları için, onları böyle yapan Vishnu'nun düşmanı olmaya mahkûmlardı.

Diti'nin doğum günü yaklaştığında, kocası Kashyapa doğmamış çocuk için kurbanlar sundu ve rahiplere değerli hediyeler verdi. Kurbanlar kesilirken, Diti Hiranyakashipu'yu doğurdu. O doğar doğmaz kurban yerine yürüdü, altın bir koltuğa oturdu ve Vedaların kutsal metinlerini okumaya başladı. Şaşkın rahipler, çocuk büyüdüğünde rakipsiz güçlere sahip olacağı kehanetinde bulundular.

Hiranyakashipu doğumundan sonra hiçbir sorun yaşamadan büyüdü. Bir gün, arzuladığı hedefe ulaşmak için çilecilik yapmaya başladı. Samimi dualar ve sıkı pratikler sayesinde, Lord Brahma'nın dileğinin gerçekleşeceğine dair sözünü aldı. İstediği gibi, tanrılardan, diğer iblislerden, hayvanlardan veya insanlardan hiçbiri tarafından fethedilmedi veya öldürülmedi.

Ölümsüz olduğunu düşünen Hiranyakashipu, gökleri istila etti ve tanrılara savaş açtı. Ancak tanrılar onu yenemedi. İblis kral Hiranyakashipu tarafından mağlup edilen tanrılar yeryüzüne kaçtı, insan kılığına girdi ve onun gözlerinden kaçtı. Göklerin kralı Indra'nın tacını aldı ve onun yerine kral oldu. Ayrıca güneş ve ayın gücünü de kendine aldı. Bundan sonra yeryüzünün yönetimini ele geçirdi ve üç dünyanın hükümdarı oldu ve kendisine bolluk tanrısı adını verdi.

Hiranyakashipu, kendisinden başka herhangi bir tanrıya veya azize tapınmayı yasakladı ve tüm adakların ve kurbanların yalnızca ona yapılması gerektiğine karar verdi. Gandharvalar ve yılan tanrılar doğal olarak onu takip ettiler ve göksel periler kristal saraylarında onun için dans etmek ve şarkı söylemek zorunda kaldılar. Kendisine bu şekilde tabi olan tüm varlıklar arasında yalnızca biri, oğlu Prahlada, ona itaat etmeyi reddetti. Prahlada bir Brahman rahibinin evinde ders çalışıyordu.

Bir gün, oğul babasını ziyaret etti. Baba, ne kadar ilerlediğini öğrenmek için ona çalışmalarını sordu. Oğul, şimdiye kadar öğrendiklerini kısaca anlattı. Her şey Lord Vishnu'yu övmekle ilgiliydi. Hiranyakashipu öfkelendi ve bağırdı.

"Düşmanım Vishnu'yu benim önümde nasıl övmeye cesaret edersin? Oğluma böyle şeyler öğreten Brahmin rahibini hemen tutuklayın."

Sonra oğul babasına güvenle konuştu.

“Baba, Üstat, sende hiçbir sorun yok. Bana o tanrıyı övmeyi öğreten bizzat Lord Vishnu'ydu. O, tüm dünyanın efendisi ve evrendeki tüm varlıkların, benim ve senin de dahil olduğu yaratıcısı ve koruyucusudur.”

Baba oğlunun cevabına öfkelendi ve ona hemen söylediklerini geri almazsa ağır bir şekilde cezalandırılacağı konusunda uyardı. Ancak oğul ifadesinde hiçbir değişiklik olmadan kendinden emin bir şekilde cevap verdi.

"Kalbimde sadece bir Lord Vishnu var. O her yerdedir ve tüm varlıkları her şeye gücü yeten gücüyle yönlendirir. Babam da bir istisna değil."

Hiranyakashipu, oğlunun cevabı karşısında şaşkına dönmüştü. Bir süre sonra aklı başına gelen kral, Brahman rahibini çağırdı ve oğlunu yeniden eğitmesini sert bir şekilde emretti. Bir süre sonra oğlunu tekrar çağırdı ve ona ne öğrendiğini sordu. Ancak babasının isteklerinin aksine, oğlunun ağzından sadece Vishnu'ya övgüler döküldü. Oğlunun fikrinin asla değişmeyeceğini anlayan Hiranyakashipu, hizmetkarlarına onun yerine onu öldürmelerini emretti. Emri duyan iblisler üşüştüler ve silahlarıyla Prahlada'ya vurdular, ancak herhangi bir yara açmayı başaramadılar. Bunun yerine, şaşkın iblislerle sakin ve sakin bir sesle, en ufak bir acı izi bile hissetmeden konuştu.

"Vishnu, kullandığınız silahlarda ve kendi bedenimde mevcuttur. Vishnu'ya sürekli bakan ve tapan bana nasıl zarar verebilirsiniz? Bana zarar verirseniz, bu Vishnu'nun kendisine zarar vermesi olmaz mı?"

Oğlunu hiçbir silahın öldüremeyeceğini anlayan baba, onu ikna etmeye başladı.

“Oğlum, dualarını Vishnu'ya bırakmalısın. Ben ölümsüzüm ve herhangi bir tanrıya karşı yenilmezim ve onları yönetme gücüne sahibim. Ama sen benim yerime Vishnu'ya tapıyorsun. Bu aptallık. Eğer vazgeçersen, sana bir daha zarar vermeyeceğim.”

Fakat fikrini değiştirmek yerine oğul babasının hatalarını göstermeye başladı. Tekrar öfkelenen baba, dev yılanlara oğlunu ısırarak öldürmelerini emretti. Fakat yılanların dişleri ne kadar keskin olursa olsun, Prahlada hiç incinmedi ve acı bile hissetmedi. Aksine, kral sadece yılanların zehirli dişlerinin kırıldığını görünce, gökyüzünde yaşayan ve dağlardan daha büyük olan fillere onu fildişi boynuzlarıyla bıçaklayarak öldürmelerini emretti. Fakat bu da boşunaydı.

Hiranyakashipu son çare olarak oğlunu yakarak öldürmeye karar verdi. Sonunda Prahlada'nın etrafına bir dağ odun yığdı, üzerine yağ döktü ve ateşe verdi. Babası rüzgar tanrısına ateşin iyi yanabilmesi için sürekli üflemesini emretti. Ancak ateşe bağlanan oğul sıcaklığı hissetmedi ve ifadesinde hiçbir değişiklik olmadan sakin kaldı. Şiddetli alevler yerine, etrafında güçlü bir lotus çiçeği kokusu olan hoş kokulu ve serin bir rüzgar esti. Bunu gören Brahman rahipleri krala yaklaştı ve şunları söyledi:

“Majesteleri, Lord Vishnu’nun koruması altında olduğu sürece, bu cennette sizin istediğiniz asla gerçekleşmeyecektir. Bunun yerine, yumuşayın ve oğlunuzu serbest bırakın. O zaman onu alıp babasının düşmanı Lord Vishnu’ya tapınmanın yanlış olduğunu öğreteceğiz. Bildiğiniz gibi, o hala genç. Bir çocuk ne kadar hata yaparsa yapsın, ebeveynler onu koşulsuz olarak cezalandırmazlar. Bunun yerine, ona hatalarını sevgi ve sabırla düzeltmeyi nazikçe ve sevgiyle öğretmelidirler. Çünkü çocuklar hatalarını düzeltmeyi kendileri kadar bilirler. Eğer, çabalarımıza rağmen, Lord Vishnu’ya tapınmaktan hala vazgeçmezse, o zaman onu idam ettireceğiz.”

Kral oğluna bir şans daha vermeye karar verdi.

Efendisinin evine döndüğünde Prahlada yüce gerçeği öğrenmeye başladı.

“Tüm canlılar ölmeli ve doğan her şey sonunda yok olmalıdır. Gençlik ve canlılık silahları, yaşlılık ve çöküş yolunda bir anlığına verilen boş sevinçlerdir. Acı, tüm varlıkların içinden geçmek zorunda olduğu kaçınılmaz bir süreçtir. Ancak, boş açgözlülüğümüz ve aptallığımız nedeniyle, duyusal arzuların acıyı ortadan kaldırmanın yolu olduğuna yanlışlıkla inanırız. Arzular sadece açlığımızı ve susuzluğumuzu giderir. Gerçeği bilmiyoruz.

Soğukta titrerken ateşe ihtiyacımız vardır. Susadığımızda susuzluğumuzu ancak su içerek giderebiliriz. Yiyecek açlığı yok eder. Bu gerçeklerin farkındayız ancak temel acıyı nasıl çözeceğimizi bilmiyoruz. Bunu yapmak için cehaleti ortadan kaldırmalı ve içinde yaşadığımız durumu tamamen değiştirmeliyiz. Karanlıkla örtülü olanlar asla acıdan kaçamazlar. Onlar ancak kendilerine verilen yolda el yordamıyla ilerleyebilirler. Birçok insan yoksullara yardım etmeleri gerektiğini söyler ancak gerçekte bunu ancak kendi ihtiyaçları karşılandıktan sonra yaparlar. Bu nedenle, eylemleri gerçekten başkalarına yardım etmiyor, aksine yoksulların hayatlarıyla alay eden ucuz bir acıma duygusudur.

Ayrıca insanlar çok fazla servet biriktirerek mutluluk hissedebileceklerini söylerler. Ancak, kaygı ve acının yalnızca biriktirilen servet miktarıyla, daha doğrusu daha da fazlasıyla arttığını bilmezler. Yaşayanlar acıdan kaçamazlar. Dahası, öldükten sonra bile, ölüm tanrısı Yama'nın önünde günahlarımız için yargılanmamız gerekir. Gerçekten, bu dünya denen acı denizinde boğuluyoruz.”

Prahlada, varoluşun bu sefaletinden kurtulmanın tek yolunun Lord Vishnu'ya ibadet etmek olduğuna inanıyordu. Gerçeği öğrendikçe Lord Vishnu'ya olan inancı güçlendi. Bir adım daha ileri giderek aydınlanmasını etrafındakilere öğretmeye başladı.

“Sadece Vishnu bize mutluluk verebilir. O, gece gündüz O'nu düşünenlerin tüm günahlarını ortadan kaldırır. Sadece zihinlerini O'na odaklayanlar her şeyde gülebilirler. Vishnu tüm varlıkların yaratıcısıdır. Tüm varlıklar asla birbirlerinin düşmanı olamazlar, sadece sevgi nesneleri olabilirler.

Nefretimizin nesnesi düşmanımız değil, kendi nefretimizdir. Aksine, düşmanımız olarak gördüğümüz kişi bizden daha fazla sevgi almalıdır. Çünkü yaratılan her şey Vishnu'dur. Vishnu'dan farklı olmadığımızı, O'nun Kendisi olduğumuzu fark etmeliyiz. Bu nedenle, yalnızca tanrılara değil, aynı zamanda tüm hayvanlara ve hatta iblislere karşı asla nefret beslememeliyiz. Yalnızca zihnini Vishnu'ya odaklayan kişi tam bir huzura kavuşabilir. Sağlık, zenginlik ve zevk ucuz ve geçici şeylerdir. Ancak bilgi ağacının meyvesi hiçbir fiyata satın alınamayacak değerli bir hazinedir."

Oğlunun bu hareketi doğal olarak babası Hiranyakashipu'nun kulağına gitti. O kadar öfkelendi ki oğlunun yemeğine zehir koyarak öldürülmesini emretti. Ancak zehir ne kadar güçlü olursa olsun Prahlada üzerinde işe yaramadı. Kral, daha önce oğlunun yerine ölmeye yemin etmiş olan Brahman rahiplerini çağırdı. Rahipler kralın çağrısı üzerine saraya vardıklarında bir araya geldiler ve Vedaların büyüsünü kullanarak korkunç bir dişi canavar yarattılar. Canavar Prahlada'ya doğru koştu ve onu alevli bir üç çatallı mızrakla bıçakladı, ancak üç çatallı mızrak kırıldı. O anda, sihirleri başarısız olunca rahipler de bir avuç küle dönüştüler.

Prahlada rahiplerin ölümüne tanık olduğunda, kalbi yalnızca sevgiyle dolduğu ve tüm varlıklara karşı duyduğu nefret kaybolduğu için derinden üzüldü. Hemen Lord Vishnu'ya rahipleri hayata döndürmesi için içtenlikle dua etti. Hayatlarına kavuşan rahipler çok sevindiler ve şükranlarını ifade etmek için Prahlada'nın ayaklarına diz çöktüler.

Tüm bunlara kendi gözleriyle tanık olan Hiranyakashipu, şaşkına döndü ve oğluna bu kadar mucizevi güçleri nasıl elde ettiğini sordu. Ancak, oğlundan duyabildiği tek şey Lord Vishnu'ya övgülerdi.

Hiranyakashipu daha sonra oğlunun surdan atılmasını emretti. Saraylılar bu sefer surların o kadar yüksek olduğunu ve Prahlada düşerse tüm bedeninin paramparça olacağını düşündüler. Ancak, yeryüzü tanrıçası düşerken onu nazikçe dizlerinin üzerine aldı. Onun yardımıyla, yara almadan yere indi ve hakikat üzerine meditasyonuna devam etmek için meskenine döndü.
Bir süre sonra babası onu tekrar çağırdı ve ona dostları ve düşmanlarıyla nasıl başa çıkması gerektiğini sordu, ancak cevabı aynıydı.

"Dost ya da düşman yoktur. Yüce Tanrı Vishnu tüm varlıklarda mevcuttur. Bu nedenle, sizin ve benim farklı olduğumuzu söylemek imkansızdır. Tüm varlıklar Vishnu'da birdir, iki değil. Tüm nesneleri iki olarak görmek aptallıktır ve acı çekmenin sebebidir. İki olmadığını fark eden kişi için zenginlik, güç, şöhret vb. arzusu yoktur. O yalnızca ötesinde mutluluğun olmadığı yüce kurtuluşu arar. Diğer tüm mutluluklar duyusal arzuların geçici tatminleridir. Şu anda sahip olduğunuz karşılıksız güç, yalnızca cahil insanların kendi yanılsamalarında sahip olduğu ve sonsuza dek sürmeyecek boş bir arzudan başka bir şey değildir."

Hiranyakaşipu bu sefer de dayanamayıp oturduğu yerden fırladı, ayaklarıyla tekmeledi ve yüksek sesle bağırdı.

"Hemen bu adamı bağlayın, üstüne ağır bir taş bağlayın ve denize atın."

Prahlada tüm vücudu iplerle bağlı halde denize atıldı. Ancak korkmadı ve sadece Vishnu'ya taptı. Doğal olarak denizde ölmedi. Babasının onu bir dağın altına hapsetmekten başka seçeneği yoktu. Böylece Prahlada uzun yıllar dağda hapsolmuş bir şekilde sadece Vishnu'ya durmaksızın tapınarak geçirdi. Uygulaması ve meditasyonu derinleşti ve sonunda Vishnu ile bir olma durumuna ulaştı. Başka bir deyişle, Prahlada bireyselliğini kaybetti ve sonsuza dek her şeyle özdeşleşti.

"Vishnu'ya ibadet edin. O benim ve ben O'yum. Ben her şeyim ve her şey bende mevcuttur. O benim adımdır."

Prahlada nihai aydınlanmaya ulaştığında, kendisini geride tutan tüm engellerden tamamen kurtuldu. Sonra Vishnu onun önünde belirdi ve ona ne dilediğini sordu.

"Lütfen dünyevi zevkler ve arzular tarafından sarsılmayan inancımı korumama yardım et. Ayrıca, babamın sana olan inancımı elimden almaya çalışırken yaptığı yanlışları affet."

Vishnu, onun mutlak inancı ve sınırsız sevgisiyle hareket ederek onu ölümsüz, ölümden özgür kıldı. Vishnu'nun lütfunu aldıktan sonra hemen babasının olduğu saraya koştu. Kral, oğlunun artık Vishnu'ya olan inancından vazgeçtiğini düşünerek onu sevinçle karşıladı. Birkaç gün sonra, Vishnu'nun evrenselliği hakkında iblislerle tartıştı. İblis ona şunu sordu:

"Vishnu'nun her yerde olduğunu söyledin. Eğer öyleyse, bu sütunda mevcut mu? Ve eğer bu sütunda mevcutsa, neden onu göremiyorum?"

Prahlada iblisin alaycı sorusuna cevap vermek üzereyken, Vishnu orada belirdi. Vücudunun yarısı en bilge varlık olan bir insan biçimindeydi ve diğer yarısı da en cesur hayvan olan bir aslan biçimindeydi. Aslan yelesiyle kaplı bir boynu, alev alev yanan ateş gibi kırmızı gözleri, her şeyi yutacakmış gibi görünen kocaman bir ağzı, çatallı bir bıçak gibi bir dili ve sıcak buhar çıkaran bir burnu vardı. Başı göğe kadar uzanıyordu, vücudu sarı saçlarla kaplıydı ve yüz kolu korkunç ve güçlü silahlar taşıyordu. Diğer tüm iblisler bu manzarayı gördüklerinde oradan kaçtılar. Ama sadece iblislerin kralı Hiranyakashipu ona korkmadan baktı.

"Vishnu ne kadar korkutucu görünürse görünsün, beni öldüremez. Sonunda, çabalarının benim kudretli gücüm karşısında işe yaramadığını anlayacaktır."

Bu kadar emin olmasının sebebi, Brahma'dan hiçbir tanrı, iblis, insan veya hayvan tarafından öldürülmeyeceğine dair bir söz almış olmasıydı. Aslan ve insan karışımı olan Narasinha (Aslan Adam), Vishnu'ya güvenle saldırdı . Ancak, önünde beliren varlığın ne tanrı, ne iblis, ne insan ne de hayvan olduğunu tamamen unutmuştu.

Kral tüm gerçekleri fark ettiğinde, bedeni Narasingha'nın keskin dişleri ve pençeleri tarafından parçalara ayrıldı. Sonunda, oğlunun sürekli uyarılarına rağmen, gurur dolu kral, istediği gibi ne bir tanrı, ne bir iblis, ne bir insan ne de bir hayvan olan garip bir varlık tarafından öldürüldü. Bu şekilde, tanrıların krallığı barışa kavuştu ve insan dünyası da tanrıların koruması altında istikrarın tadını çıkardı.

반은 인간, 반은 사자의 형상을 한 나라싱하

Vişnu'nun enkarnasyonu 3. Parashurama

Purular arasında, Kausambara, cennetin kralı Indra gibi bir oğul sahibi olmak için çok katı bir çilecilik uyguladı. Onun bu gayretli

çileciliğini gören Indra, korkuya kapıldı ve onun oğlu olarak doğmaya karar verdi. Sonunda, Kausambara'nın Gadhi veya Kausika adında, Indra'nın bir enkarnasyonu olan bir oğlu oldu. Gadhi büyüdü, evlendi ve Satyavati adında güzel bir kızı oldu. Bir Brahman rahibi ve Bhrigu'nun soyundan gelen Richika, yetişkin Satyavati'nin güzelliğinden etkilendi ve onunla evlenmesini istedi. Ancak çok yaşlıydı. Baba Gadhi, genç ve güzel kızının yaşlı bir Brahman rahibiyle evlenmesine izin vermekte isteksizdi. Ancak diğer yandan, isteğini reddederse lanetleneceğinden korkuyordu.

“Richka kızımla evlenmek için çok yaşlı. Güzel ve genç kızımın onunla evlenmesine kesinlikle izin veremem. Ancak, isteğini koşulsuz reddedersem, kesinlikle bana bir lanet koyacaktır. Büyük güce sahip bir Brahman rahibinin lanetinden kaçınmamın bir yolu olmadığına göre ne yapmalıyım?”

Uzun uzun düşündükten sonra, Richka'nın kesinlikle yerine getiremeyeceği bir şart koymaya karar verdi.

'O, tüm mal varlığından vazgeçmiş ve tamamen Tanrı'ya bağımlı olan fakir bir rahip. Eğer ondan kızımla evlenmek için bir koşul olarak zor bir şey yapmasını isteseydim, vazgeçmekten başka seçeneği kalmazdı. O zaman bana asla lanet okuyamazdı, çünkü evliliği reddeden ben değilim, kendi yetersizliğidir.'

Bunun üzerine Satyavati'nin babası fakir bir rahipten, her biri bir kulağı siyah, diğer kısımları beyaz olan bin atlık bir çeyiz talep etti.

Richa, Gadhi'nin niyetini anladı, ama buna engel olamadı. Sadece Tanrı'ya bağımlı bir hayat yaşayan ve hiçbir şeye sahip olmayan Gadhi'nin isteğini yerine getirmesinin imkansız olduğu herkes için açıktı. Uzun uzun düşündükten sonra deniz tanrısı Varuna'dan yardım istemeye karar verdi. Varuna isteğini kabul etti ve ona her şeyin kaynağı olan denizden istediğini verdi. Gadhi'nin, Richa'nın imkansız olduğunu düşündüğü isteği yerine getirdiği için kızını onunla evlendirmekten başka seçeneği yoktu.

İstediği kadınla evlenen Lichka, bir erkek çocuk sahibi olmak istiyordu. Bunun için ona tereyağı ve sütle pilav yaptı. Annesi de aynı yemeği yapmasını istedi. Sonra Lichka düşündü.

'Annesi Kshatriya kastına mensuptur, kraliyet veya savaşçı kastı. Bu nedenle, kastına uygun bir çocuğa sahip olması doğaldır.'

Lichka annesine uygun yemekler yaptı. Annesi ve kendisi kocasının hazırladığı yemekleri yemeye başladılar. Ne yazık ki anne ve

kızı kendileri için yapılan yemekleri değiştirmek zorunda kaldılar. Lichka bunu fark etti ve sinirlendi ama çok geçti. Yemekleri değiştiren anne ve kızı kendi kastlarına ait olmayan çocuklar doğurdular. Satyavati'nin annesinin oğlu, Kshatriya kastında doğmasına rağmen, iç doğasında Brahman rahip kastının unsurlarını taşıyordu. Kraliyet kastında doğan ve sayısız zorlu çileci pratikten geçtikten sonra bir Brahman azizi olan Vishwamitra'ydı. Bunun aksine, Satyavati'nin oğlu bedenen bir Brahman ama özünde bir Kshatriya'ydı. Jamadagni olarak adlandırıldı ve benzersiz bir şekilde bir Brahman savaşçısı oldu.

Jamadagni yetişkin olduğunda Renuka ile evlendi ve çiftin çocuğu Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Parasurama oldu.

Bir gün, Renuka nehirde yıkanırken, Chitraratha onu bir anlığına gördü. Şehvetle hareket eden Renuka'nın önünde belirdi ve onu baştan çıkardı. Bir anda onun baştan çıkarmasına kapılan Renuka, bu yüzden iffetini kaybetti. Eve döndüğünde, kocası Jamad Agni, yoga güçleriyle onun sadakatsizliğini çoktan keşfetmişti. Öfkelenerek, eş ve anne olarak tüm erdemlerini kaybetmiş olan onu öldürmelerini oğullarına emretti. Ancak, dört oğul babalarının emrini dinlemeyi reddetti. Daha da öfkelenen baba, onları aptal yerine koymaları için lanetledi. Ancak, en küçük oğul Parashurama, babasının emrini yerine getirdi ve bir balta alıp annesinin kafasını kesti. Bunu gören Jamad Agni, oğlunun hareketinden memnun oldu ve dileğini yerine getireceğine söz verdi. Sonra oğul hemen cevap verdi.

"Lütfen öldürdüğüm annemi geri getirin. Karşılığında lütfen başına gelenleri unutturun. Ve lütfen babamın lanetiyle aptala dönen kardeşlerimi orijinal hallerine döndürün. Son olarak, lütfen bundan sonra hiç kimsenin beni bir dövüşte yenemeyeceğinden emin olun."

Jamad Agni, oğlunun isteğini gönüllü olarak yerine getirdi ve bu sayede hem annesi hem de kardeşleri normal hayatlarına dönebildiler.

Bu arada, bir gün, Kartavirya adında güçlü bir Kshatriya kralı, tebaasını ormanda yürüyüşe çıkarıyordu ve tesadüfen Jamad Agni'nin çilecilik yaptığı inziva yerinin önünden geçiyordu. Renuka, evi koruyan tek kişiydi, ancak birinin evini ziyaret eden misafirlere tanrılar gibi davranılması gerektiği geleneğine göre, kralı ve tebaasını tek başına selamlamaktan başka seçeneği yoktu. Kral evin etrafına bakarken bir inek buldu. İnek, Jamad Agni'nin ihtiyaç duyduğu her şeyi yapacak olan tanrıların bir hediyesiydi. İneği kıskanan kral, onu zorla aldı. Bir süre sonra Jamad Agni eve döndüğünde ineğin gittiğini

gördü. Çok öfkelendi ve çileci güçlerini kullanarak kralı bulup öldürdü. Sonra ineği geri aldı ve güvenli bir şekilde eve döndü.

Kralın oğlu babasının öldürüldüğü haberini duyduğunda Jamad Agni'ye gidip onu öldürdü. Ancak, oğul babasının intikamını alıyor olsa bile, bir Brahman rahibine zarar vermek hiçbir koşulda affedilemeyecek en büyük günahtı. Parashurama, Brahman babasının bir Kshatriya tarafından öldürüldüğünü öğrendiğinde öfke dolu bir sesle haykırdı.

"Cennet tarafından tayin edilen kast, hiç kimsenin çiğnememesi gereken kutsal ve ölümsüz bir yasadır. Hiç kimse, tanrı bile olsa, bir Brahman münzeviye zarar vermemelidir. Bu, tüm kötülüklerin en büyüğüdür. Kral, bir Kşatriya olmasına rağmen, yalnızca kendi büyük gücüne güvenerek Brahman kastını görmezden gelme hatasını işledi. Oğlu da hiç kimsenin işlememesi gereken bir Brahman öldürme suçunu işledi. Sonuçta, bunların hepsi yalnızca kendi güçlerine güvenen Kşatriyaların küstahça eylemleridir. Onları yalnız bırakırsam, ahlak ve kutsal yasa yok edilecek. Ölümsüz yasayı korumak için, bu fırsatı değerlendirerek tüm o kibirli Kşatriyaları yok edeceğim."

Parashurama, Kshatriya kastıyla bir savaş başlattı. Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Parashurama'nın baltasına kimse karşı koyamadı. Yirmi yıl boyunca savaştı ve dünyadaki tüm Kshatriya kastını yok etti. Artık dünyada Kshatriyalar kalmamıştı.

Ancak Yaratıcı bu dünyayı yarattığında, uyum içinde birlikte yaşamaları için dört sınıf insan yarattı. Bu nedenle, diğer her şey gibi, kast sistemi de asla yok edilmemesi gereken ölümsüz bir yasaydı.

Doğum sürecinde daha önce gösterildiği gibi, Jamad Agni, bedensel olarak Brahman kastına ait olmasına rağmen, bir Kshatriya doğasına sahipti. Bu nedenle, kutsal kast sistemini sürdürmek için, Jamad Agni'nin soyundan gelenlerin Kshatriyalar olmasından başka bir yol yoktu. Sonuç olarak, Hintlilerin Kshatriya kastının aslında Brahman kastının soyundan gelenler olduğuna inanmalarının nedeni budur.

파라슈라마 파라슈라마는 '도끼를 가진 라마'라는 의미로, 도끼를 무기로 크샤트리아 계급을 무찌른다.

Vishnu'nun Enkarnasyonu 4. Ramachandra

Tanrılar her zaman yenildiler ve on başlı kral Ravana'nın önderlik ettiği iblis ordularına karşı savaşlarda büyük kayıplar verdiler. Ravana'nın kendisi kadar güçlü iki küçük kardeşi vardı. Bu güçleri

tanrılardan ve insanlardan daha fazla fedakarlık ve daha katı çilecilik yoluyla elde etmişlerdi.

En küçüğü beş bin yıl boyunca tek ayak üzerinde durarak çilecilik yaptı ve beş bin yıl boyunca tek bir zihinle güneşe dua etti. İkincisi, aynı süre boyunca, yazın tüm vücudu kaynarken etrafında yanan beş ateşin ortasında meditasyonda oturdu ve kışın ve yağmur mevsiminde suyun içinde ayakta çilecilik yaptı. Ancak Ravana, çileciliği iki kardeşinden daha sert ve daha sert bir şekilde uyguladı. On bin yıl boyunca her türlü yiyecekten uzak durdu ve her bin yılda on başından birini kurban etti. On başından sonuncusunu kurban etmek üzereyken, evrenin yaratıcısı Brahma göründü ve dileğini sordu.

“Neden bu kadar katı ve aşırı bir riyazet uyguladın?”

"Hiçbir zaman ölmeyecek ölümsüz bir varlık olmak istiyorum."

“Ne yazık ki, evrenin yaratıcısı olsam bile, bu dilek imkansızdır. Ölümsüzlük yalnızca tanrılara verilen bir ayrıcalıktır. Bir tanrı, bir insan veya hatta bir iblis içtenlikle ve durmaksızın dua eder ve arzuladığı şeyi elde etmek için ritüeller gerçekleştirirse, işaret ettiği tanrı kesinlikle ortaya çıkacak ve dileğini yerine getirecektir. Ancak, bir tanrının bile yerine getiremeyeceği iki dilek vardır. Biri, ölümsüzlük nektarını tanrılar dışındaki bir varlıkla paylaşmaktır ve ikincisi, Vedaların gerçeğini kişinin kendi çabası olmadan zihnine aşılamaktır. Şu anda dilediğin şey bunlardan biridir. O halde bana başka bir dilek söyle.”

Brahma'nın sözlerini duyan Ravana, yüzünde hayal kırıklığı ifadesiyle derin düşüncelere daldı ve sonra şöyle dedi:

"O halde lütfen ne tanrılar ne de insanlar tarafından savaşta asla yenilmeme izin verme."

Brahma, Ravana'nın isteğini hemen yerine getirmekle kalmadı, aynı zamanda samimi duaları karşılığında ona minnettarlık göstergesi olarak kurban ettiği dokuz başı da geri verdi.

Bununla birlikte Ravana, onu tanrılara ve iblislere karşı yenilmez kılan güçlü yetenekler kazandı. Önce, gizemli uçan makine Vimana'yı elde etmek ve orada kendi krallığını kurmak için kardeşini Lanka'ya (günümüzde Sri Lanka) gönderdi . Lanka'yı üssü olarak kullanarak diğer iblislere ve tanrılara savaş açtı. Uzun savaşta birçok kayıp yaşandı, ancak Ravana büyük gücüne rağmen tanrıları öldüremedi. Aksine, bazen tanrılar tarafından öldürülme tehlikesiyle karşı karşıya

kaldı, ancak Brahma söz verdiği gibi ortaya çıktı ve her seferinde onu kurtardı.

Ravana bir keresinde ölüler diyarını istila etti. Orada ölülerin geçmiş yaşamlarının cezasını aldıkları gösteriye tanık oldu. Cehennemde, kan denizinde boğulan, yanan kumda çıplak ayakla yürüyen, etleri köpekler ve böcekler tarafından yenilirken çığlık atan ve açlık ve susuzluk çeken varlıklar gördü. Buna karşılık, geçmiş yaşamlarında iyilik yapmış olanlar güzel kadınlarla yemek yiyor ve içiyor, cennet şarkıları dinliyor ve rahat ve mutlu zaman geçiriyorlardı.

Ravana yedi gün boyunca ölüm tanrısıyla savaştı, ancak ölüm tanrısı ondan çok daha güçlüydü. Hayatını kaybetmenin eşiğindeydi, ancak Brahma belirdi ve onu kurtardı.

“Ravana'ya hiçbir savaşta ne tanrılar ne de insanlar tarafından asla fethedilmeyeceğine dair söz verdim. Ona verdiğim sözü tutmalıyım. Hiçbir tanrı kendisine dua eden birine verdiği sözü geri alamaz. Eğer geri alsaydı, bizim için kim dua ederdi? Evrenin bu yasası asla altüst edilmemeli. Eğer bozulursa, dünya da bozulurdu.”

Ölüm tanrısı Brahma'nın emrine karşı gelemezdi.

Ravana da Vishnu'ya karşı savaştı. Üç savaşta Vishnu tarafından yenildi. Ancak Vishnu da Brahma'nın müdahalesi nedeniyle onu öldürmekten vazgeçti.

Öte yandan, tanrıların kralı Indra, Ravana'nın en büyük oğluyla yaptığı bir savaşta yenilip Lanka'ya tutsak alındığında, Brahma ortaya çıktı ve Indra'yı kurtardı. Indra'yı serbest bırakması karşılığında Ravana, arabasında olduğu sürece asla ölmeme yeteneği kazandı. Ayrıca daha sonra Indra'nın fatihi olarak da tanındı.

Öte yandan, Ravana ve oğullarının savaşçı doğalarına rağmen asla savaşmadıkları kişi Şiva'ydı. Bunun nedeni, Ravana'nın önceki çileci uygulaması sırasında bir linga, Şiva'nın bir imgesi yapmış olması ve ona bağlılıkla tapmış olması ve bunun sonucunda Şiva'dan güçlü bir göksel silah almış olmasıydı.

Tüm tanrılar artık onunla savaşmaya devam edemeyince, bir çözüm bulmak için cennette toplandılar. Bu toplantıda Brahma, tüm tanrıların çektiği acıların temel nedeninin Ravana'ya verdiği söz olduğunu itiraf etti. Tanrılar kafalarını bir araya getirdiler ve Ravana'yı yok etmenin bir yolunu bulmaya başladılar.

"Brahma'nın vaadiyle, o zaten herhangi bir tanrı veya iblis tarafından öldürülemez. Bu yüzden onu öldürebilecek tek varlık bir

insandır. O zaman, içimizden biri insan formunda doğmalı ve onu yenmelidir. Bu işi yapmak için kim iyi olur?"

Uzun müzakerelerden sonra tanrılar, yalnızca evrenin koruyucusu olan Vishnu'nun onu yenebileceği sonucuna vardılar. Garuda'sında Vishnu'nun yanına gittiler, övgü ilahileri söylediler ve ondan bir insan olarak doğmasını ve Ravana'yı yenmesini istediler. Vishnu teklifi kabul ettiğinde, tanrılar doğmaya layık bir insan aramaya başladılar.

O zamanlar, Kuzey Hindistan'daki Ayodhya krallığı Dasaratha adlı bir Güneş kabilesi kralı tarafından yönetiliyordu. Üç güzel karısı vardı, ancak ne yazık ki soyunu devam ettirecek bir oğlu yoktu. Kral, çok düşündükten sonra dileğini yerine getirmek için büyük bir kurban sunmaya karar verdi. Tanrılar bu kurbanı gördüler ve Vishnu'ya dediler.

“Ayodhya Kralı Daşaratha Vishnu şimdi bir oğul için kurban sunuyor. Senin doğumun için tüm koşullara sahip. Şimdi ilahiliğini üç parçaya böl ve onların üç karısının her birine girmesine izin ver.”

Vişnu hemen yeryüzüne indi, kurban ateşinin ortasında, elinde pirinç, süt ve şeker karışımı bulunan bir kapla belirdi ve kralla konuştu.

“Lord Brahma duanızı duydu ve beni gönderdi. Şimdi size bu kadehi vereceğim, bu yüzden onu üç karınız arasında eşit olarak paylaştırın ve ondan için. Karılarınızın dilediğiniz gibi oğulları olacak.”

Vishnu konuşmasını bitirip ortadan kaybolduğunda, kral hemen üç kraliçesini çağırdı ve onlara kupadaki içeceği paylaştırdı. İlk kraliçe içeceğin yarısını içti ve Vishnu'nun ilahiliğinin yarısını alan Ramachandra veya Rama'yı doğurdu. Diğer iki kraliçe kalan yarısını paylaştı ve Laksmana ve Satrughna adlı ikizleri doğurdu. Her biri Vishnu'nun ilahiliğinin sekizde birini aldı. Kalan kraliçe, Vishnu'nun ilahiliğinin dörtte birini alan Bharata adlı bir oğul doğurdu. Böylece Kral Dasaratha'nın Vishnu'nun ilahiliğini paylaşan oğulları oldu.

Vishnu, Ramachandra formunda dünyaya geldiğinde, karısı Lakshmi de yeryüzü tanrıçası Dharni'nin (veya Datri'nin) kızı olan Sita olarak yeniden doğdu. Mithila kralı Janaka onu gördü ve kendi kızı olarak evlat edindi. Kral Janaka'ya Shiva tarafından herhangi bir düşmanı anında yenebilecek güçlü bir yay hediye edilmişti. Sita, eşsiz güzellik ve iffete sahip bir kadın olarak büyüdü ve evlenebilecek yaşa geldi.

Antik Hindistan'da ideal evlilik geleneği, savaşçı veya kraliyet ailesi olan Kshatriya sınıfının bir yarışma yoluyla bir eş kazanmasıydı. Bu durumda, nihai kazananın evleneceği kadının nihai onayını (svayambara) alması gerekiyordu. Kadın reddederse, yarışma istenen nesne ortaya çıkana kadar devam ederdi. Bu, Mahabharata'da açıkça gösterilmiştir; burada güneş tanrısının oğlu Karna, Draupadi'yi kazanmak için yarışmayı kazanmıştır, ancak reddetmesi nedeniyle yarışma Arjuna kazanana ve onunla evlenene kadar devam etmiştir.

Kral Janaka, kızına bir eş bulmak için şöyle ilan etti:

"Burada Tanrı Şiva'nın yayını kırabilen kişi, kızım Sita ile evlenmeye layıktır."

Güzelliğiyle sarhoş olan birçok genç adam cesurca yarışmaya katıldı, ancak Shiva'nın yayını kaldırmaya bile cesaret edemediler. O sırada Rama ve Lakshmana, aziz Vishwamitra'nın inziva yerinde birlikte pratik yapıyorlardı. Bir gün Vishwamitra onları çağırdı ve Mithila krallığında gerçekleşen Kral Janaka'nın yarışmasına meydan okumaya davet etti. Yarışmaya katılan Rama uzun süre bekledi ve sırası geldiğinde Shiva'nın yayını aldı ve gökyüzüne doğru kısa bir dua etti. Sonra yüksek sesle bağırarak yayı tüm gücüyle bükmeye başladı. Sonra, sayısız insanın meydan okumalarına rağmen hareket etmeyen yay, yavaş yavaş bükülmeye başladı. Rama bir kez daha yüksek sesle bağırdığında ve iki eline güç verdiğinde, bir kırılma sesi duyuldu ve yay iki parçaya ayrıldı.

라마와 락쉬마나 두 형제는 성자 비슈와미트라의 은둔지에서 수행하고 있었으나 시타와의 결혼을 두고 벌어진 자나카 왕의 시합에 도전하러 가기 위해 길을 떠났다.

Bu şekilde, Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Rama, karısı Lakshmi'nin bir enkarnasyonu olan Sita ile olan güzel aşkını yeryüzünde bile sürdürebildi. Rama'nın başarısından en çok memnun olan kişi küçük kardeşi Lakshmana'ydı. Üçü birlikte babalarının olduğu Ayodhya krallığına döndüler. Rama'nın babası Kral Dasaratha da oğlunun başarısından çok memnun görünüyordu ve onlar için görkemli bir ziyafet düzenledi.

Zaman geçtikçe, kral çok yaşlandığını fark ederek tahtı en büyük oğlu Rama'ya devretmeye ve sessiz bir ormana çekilmeye karar verdi. İnsanların çoğu Rama'nın bilge ve iyiliksever yönetimini memnuniyetle karşıladı, ancak Kral Dasharatha'nın karısı Kaikeyi bir istisnaydı. Tahtın Rama yerine oğlu Bharata'ya geçmesini istiyordu. Kraliçe, daha önce kraldan iki dilek aldığını hatırlayarak hemen ona koştu.

“Sen sadece Kausara’yı (ilk kraliçe ve Rama’nın annesi) seviyorsun ve bana hiç saygı duymuyorsun. Aksi takdirde tahtı nasıl kolayca oğluna verebilirsin? Kralın sözü kendi başına ilahi bir emirdir ve itaat edilmelidir. Bana bir keresinde iki dilek hakkın olacağına dair söz vermiştin. O zaman hiçbir şey söylemedim, ama zamanı geldiğinde daha sonra bir şeyler söyleyeceğimi söyledim. Şimdi sana

dileklerimi söyleyeceğim. Birincisi, oğlum Bharata'nın Rama'nın yerine tahta geçmesine izin ver. İkincisi, Rama'yı on dört yıl boyunca ormana sür."

Kral Daşarata bu aceleci davranışından pişmanlık duydu, ama bunun bir faydası olmadı.

"Herhangi bir kimsenin verdiği sözü bozması büyük bir günahtır. Özellikle halkına örnek olması gereken bir kralın sözünü bozması düşünülemez."

Rama, sevgili eşi Sita ve küçük kardeşi Lakshmana ile birlikte, kendisine verilen kaderi takip etmek için Dandaka ormanına gitti. Kral, Rama'nın kendi hatası yüzünden ormana gitmesinin acısını aşamayarak çöktü ve hayatını kaybetti. Aynı anda hem iyi bir kralı hem de bilge bir halefi kaybeden halk da acılarını aşamadı ve yas tutmak için sokaklara çıktı. O sırada Bharata amcasının evindeydi ve bunu hayal bile etmiyordu. Eve döndüğünde, tüm trajedinin sebebinin kendi annesi olduğunu anladı.

"Anne, ne yaptın? Rama'nın herkesten daha fazla kral olmasını memnuniyetle karşıladım. O sadece en büyük oğul değil, aynı zamanda herkesten daha bilge ve daha güçlü. Onun yanında oturmaktan bile mutluyum. Onsuz bir krallık istemiyorum. Rama'yı, Sita'yı ve Lakshmana'yı herkesten daha fazla seviyorum. Ama sen beni tahta oturtma konusundaki bencil arzunla kör oldun ve adalete karşı büyük bir günah işledin. Bundan sonra sana anne demeyeceğim. Affedilmez bir günah işlemiş olan sen, benim annem olmaya layık değilsin."

Bharata hemen Rama ve arkadaşlarının ayrıldığı ormana koştu. Rama'nın önünde diz çöktü ve annesinin yanlışları için özür diledi, Rama'nın fikrini değiştirmeye çalıştı. Ancak Rama nazikçe gülümsedi ve isteğini reddetti.

"Herkes verdiği sözü tutmalı. Bildiğiniz gibi babanız bir kraldı ve sözü kanundur. Bir vatandaş olarak kanunu tutmamak ülkeye ihanet etmekle eşdeğerdir. Kalbinizi iyi tanıyorum, bu yüzden endişelenmeyin ve ülkeyi bilgece yönetmeye geri dönün. Size burada verilen 14 yıl boyunca pratik yapmanızı sağlayacağım."

Rama, Sita ve Lakshmana ormanda mutlu bir şekilde yaşıyor, Tanrı'ya dua ediyor ve meditasyon yapıyorlardı. Bir gün, iblis Ravana'nın küçük kız kardeşi Srupanakha (keskin ve uzun tırnaklar) Dandaka ormanını ziyaret etti ve Rama'ya ilk görüşte aşık oldu.

Rama'ya aşkını cesurca itiraf etti. Gerçek kimliğini bilmeyen Rama, zaten evli olduğu için küçük kardeşi Lakshmana ile çıkmasını önerdi. Ancak Sita gerçek kimliğini fark etti ve Rama ve Lakshmana'yı uyardı. Srupanakha, Sita gerçek kimliğini fark ettiğinde ona zarar vermeye çalıştı. Bunu gören Lakshmana hemen içeri koştu ve kulaklarını ve burnunu kesti. Yüzünden akan kanla yardım için kardeşi Kara'ya koştu. Kardeşinin sefil görünümünden öfkelenen Kara, iblisleri çağırdı ve Rama ve grubundan intikam almak için kaçtı. Ancak Rama ve Lakshmana'yı yenmek yerine onlar tarafından öldürüldü. Shrupanaka yardım için tekrar ağabeyi Ravana'ya gitti. Sita'nın olağanüstü güzelliğinden Ravana'ya bahsetti ve eğer Rama ve Lakshmana'yı yok edebilirse, onun da Sita'yı karısı olarak alma şansına erişeceğini fısıldadı.

Uzun zaman önce, Ravana, aziz Brihaspati'nin torunu Vedavati tarafından bir kadın tarafından öldürülmek üzere lanetlenmişti. Vedavati'nin güzelliğinden büyülenen Ravana, babasının yanına gitti ve kızını istedi. Ancak babası, kızını Vishnu'dan başkasıyla evlendirmeyeceğini söyleyerek reddetti. Ravana öfkelendi ve babasını oracıkta öldürdü. Şok olan Vedavati kaçtı ve ormana saklandı. Ormanda, babasının istediği gibi Vishnu ile evlenmek için sert çilecilik uygulamaya başladı. Ravana da ondan vazgeçmedi ve sonuna kadar onu takip etti.

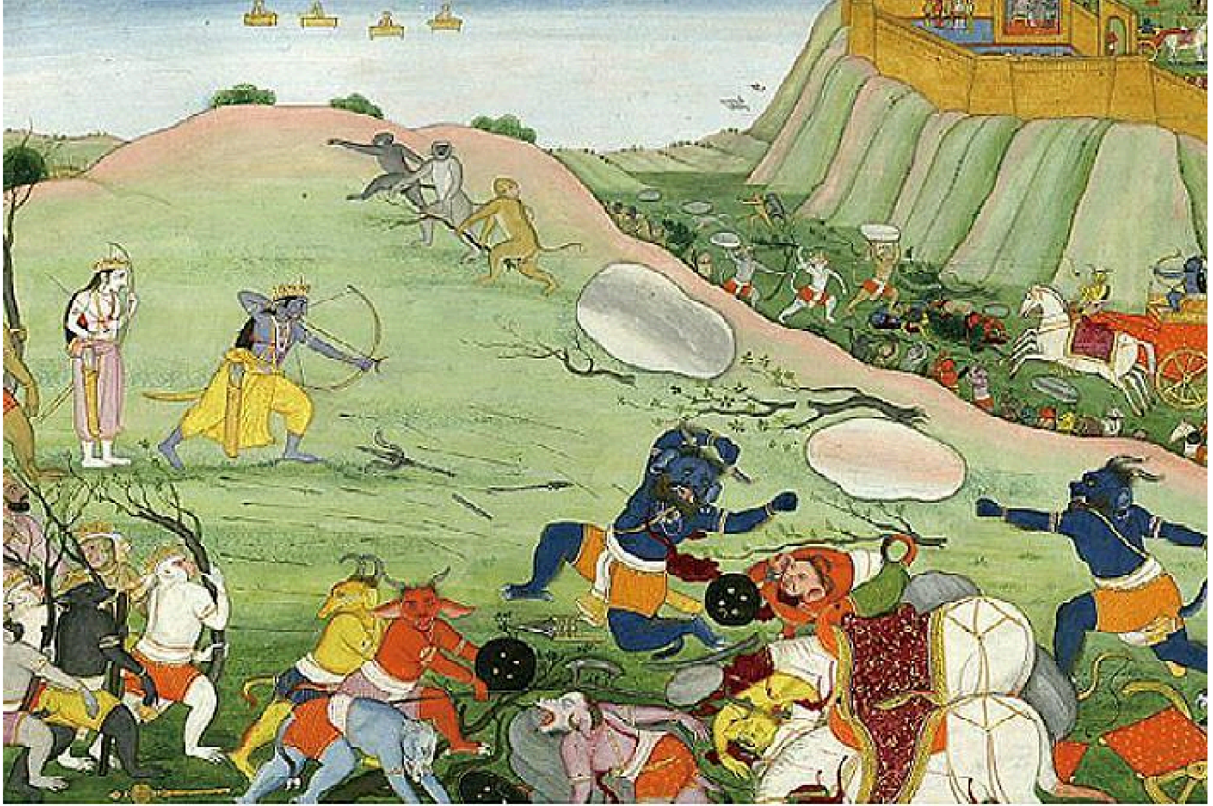
Sonunda Ravana, Vedavati'yi buldu ve çilecilik yaparken saçlarını nazikçe okşadı. Sonra, Ravana'nın ellerinin değdiği ipeksi saçlarını tereddüt etmeden kesti ve çilecilik için yakılan ateşe atladı. Tüm bedeninin yanmasının verdiği acı içinde, Ravana'ya tekrar bir kadın olarak reenkarne olacağına ve onu öldüreceğine yüksek sesle yemin etti. Ravana, Rama'nın karısı Sita'nın Lakshmi'nin enkarnasyonu ve Vedavati'nin reenkarnasyonu olduğunu asla hayal etmemişti.

Ravana Dandaka Ormanı'na vardığında, kız kardeşinin söylediği gibi, Sita'nın güzelliğinden etkilendi. Rama'nın gücünden korkan Ravana, amacına ulaşmak için akıllıca bir plana ihtiyacı olduğunu düşündü. Hemen akrabası olan büyücü Maricha'ya koştu ve ondan kendisini altın bir geyiğe dönüştürmesini istedi.

Altın bir geyiğe dönüşen Ravana, Rama ve arkadaşlarının kaldığı ormana gitti ve Sita'nın dikkatini çekmek için kasıtlı olarak etrafta dolaştı. Daha önce hiç altın geyik görmemiş olan Sita, Rama ve Lakshmana'dan geyiği yakalamalarını rica etti. İkisi hemen ormana

koşup altın geyiği yakalamaya çalıştılar. Ravana onları kandırdı ve hemen Sita'nın kaldığı yere gitti, onu kaçırdı ve onu Lanka adasına geri götürdü. Aniden iblis tarafından yakalanan Sita, her türlü ayartmaya ve tehdide boyun eğmedi ve sadece Rama'nın onu kurtarması için dua etti.

Bu arada, altın geyiği kaybettikten sonra eli boş dönen Rama ve Lakshmana, Sita'nın kayıp olduğunu fark ettiler. Sevgili karısını aramak için ormanda dolaşan Rama, onu kurtarmaya çalışırken yaralanan büyük bir kuştan tüm hikayeyi duydu. Rama ve Lakshmana, Sita'yı kurtarmak için her şeyi hazırladılar, her biri silahlarını sıkıca tuttu ve zorlu bir yolculuğa çıktılar. Güney yolunda, Hindistan'ın Kishk Dağı'nda maymun kral Sugriva ve ünlü Hanuman ile karşılaştılar. Sugriva o sırada sürgünde yaşıyordu, tahtını ve karısını kardeşi Vali'ye kaybetmişti. Rama, Sugriva'ya kendisine yardım edeceğine söz verirse Vali'yi yeneceğini ve kaybettiği tahtını geri alacağını söyledi. Sugriva yeteneğinden şüphe ettiğinde, Rama yayını aldı ve yedi palmiye ağacına ok attı. Attığı oklar ağaçları deldi, yeraltı dünyasını dolaştı ve Rama'nın ok kılıfına geri döndü. Onun inanılmaz gücüne kendi gözleriyle tanık olan Sugriva, Rama'nın teklifini hemen kabul etti. Rama, Sugriva ile maymun krallığına gitti. Ve Sugriva, Bali ile savaşırken bir ok attı ve Bali'nin göğsünü deldi. Krallığı söz verdiği gibi geri aldıktan sonra, Sugriva bakanı Hanuman'ı, bir maymun ordusunu ve diğer hayvanları bir araya çağırdı ve Rama ile grubunu Lanka'ya kadar takip etti.

악마를 물리치는 라마 푸른 피부의 라마가 활을 들어 악마의 군대를 물리치고 있다. 주변에는 그의 군대인 원숭이들이 묘사되어 있다.

Bu zamanda ortaya çıkan maymunlar ve diğer hayvanlar başlangıçta cennette yaşamış ve yeryüzünde enkarne olmuş varlıklardı. Lord Brahma, iblis Ravana'yı yenmek için Rama olarak yeryüzünde doğduğunda, ona yardım etmek için onunla birlikte cennetten başka varlıkların da doğmasını ayarladı. Buna göre, cennetin tanrıları, iyi ruhları, müzisyenleri ve şairleri maymun, ayı vb. şeklinde reenkarne oldular ve Rama'yı bekliyorlardı. Bunların arasında maymun, Ravana'yı ölüme sürüklemek için yaratılmıştı. Bunun nedeni Ravana'nın Lord Shiva'ya karşı işlediği kaba eylemdi.

Ravana bir keresinde Lord Shiva ve karısı Parvati'nin yaşadığı Kailasa Dağı'nı ziyaret etti. Orada maymun yüzlü bir cüce olan Nandeswar ile tanıştı, Shiva'nın bir hizmetkarıydı. Ravana'ya, Shiva ve Parvati birlikteyken artık tanrıların bile onunla tanışamayacağını söyledi. Ravana, Nandeswar'ın Shiva'nın bir hizmetkarı olduğunu bilmeden onunla alay etti ve şöyle dedi:

"Şiva'nın kim olduğunu biliyor musun?"

Hakarete uğrayan Nandeswar, Ravana'nın maymun yüzlü bir varlık tarafından öldürülmesini lanetledi.

Rama ve ekibi, maymunlar ve diğer hayvanlar tarafından yönetilerek, sonunda Lanka adasının görülebildiği Hindistan'ın güney ucuna ulaştı. Rama önce düşmanlarının hareketlerini izlemesi ve Sita'ya onu kurtarmaya geldiğini söylemesi için Hanuman'ı gönderdi. Daha sonra, maymunlar bir araya gelip Lanka adasını geçmek için bir köprü inşa ettiklerinde, Rama'nın ordusu tereddüt etmeden Ravana'nın krallığına yürüdü. Ravana, Brahma tarafından kolayca fethedilme gücüne sahip olmasına rağmen, kaderinden kaçmanın bir yolu yoktu. Ravana'nın kaderi gibi, maymunlar ve kadınların elinde sefil bir sonla karşılaşmaktan başka seçeneği yoktu. Rama, Lakshmana, maymunlar ve diğer hayvanlar zaferlerini kutlamak için şarkı söyledi ve dans etti. Sevgili kocasının onu kesinlikle kurtaracağına olan inancıyla tüm acılara katlanan Sita da gözyaşları döktü ve Rama ile yeniden bir araya geldiği için sevindi.

시타 라바나가 라마의 아내 시타를 납치하여 랑카로 데리고 가자 라마는 하누만을 보내 시타를 구하러 왔음을 알리고 라바나와 전투를 벌인다.

Zorlu mücadeleden sonra her şey yolunda gidiyor gibi görünüyordu, ancak her şey bitmemişti. Rama sevgili karısını kurtarmış olmasına rağmen, Sita'nın tüm bu zaman boyunca nasıl olduğunu merak ediyordu. Sita istemese de, Ravana'nın sarayında uzun süre kalması Rama'nın şüphelerini artırdı. Rama'nın iffetinden şüphe ettiğini hisseden Sita, masumiyetini kanıtlamak için kendini yanan odun yığınına attı. Sita, şiddetli alevlerin ortasında, sessizce, zarar görmeden odun yığınının üzerinde oturdu. Bunu gören Rama, gereksiz şüpheleri olduğu için kendini azarladı ve Lakshmana, maymun Hanuman ve onunla birlikte Dandaka Ormanı'na geri döndü ve kendini tekrar çileciliğe adadı.

아그니의 심판 라바나가 죽은 후 라마는 시타의 순결을 의심하여 그녀를 버린다. 시타가 명예를 회복하기 위해 불 속에 몸을 던지자 아그니가 황금 불꽃을 일으켜 순결을 입증해 준다.

Söz verilen 14 yılın ardından Rama, partisiyle birlikte Ayodhya krallığına döndü. İnsanlar Rama ve partisinin güvenli dönüşünden çok memnundu ve birlikte onu öven şarkılar söylediler. Rama'nın dönüşünü herkesten daha çok bekleyen kardeşi Bharata, tahtı hemen Rama'ya geri verdi. Artık Ayodhya krallığı barış ve mutluluğa kavuşmuştu.

Ancak kader tanrıçası Rama ve Sita'nın sonsuza dek mutlu yaşamalarına izin vermeyecekti. Bir gün, krallığın halkı arasında, karısının sadakatsizliğinden şüphelenen bir koca vardı. Karısını dövdü ve bağırdı,

"Başka bir adamın evinde yaşamış bir kadının iffetli olduğuna inanan bir lama değilim."

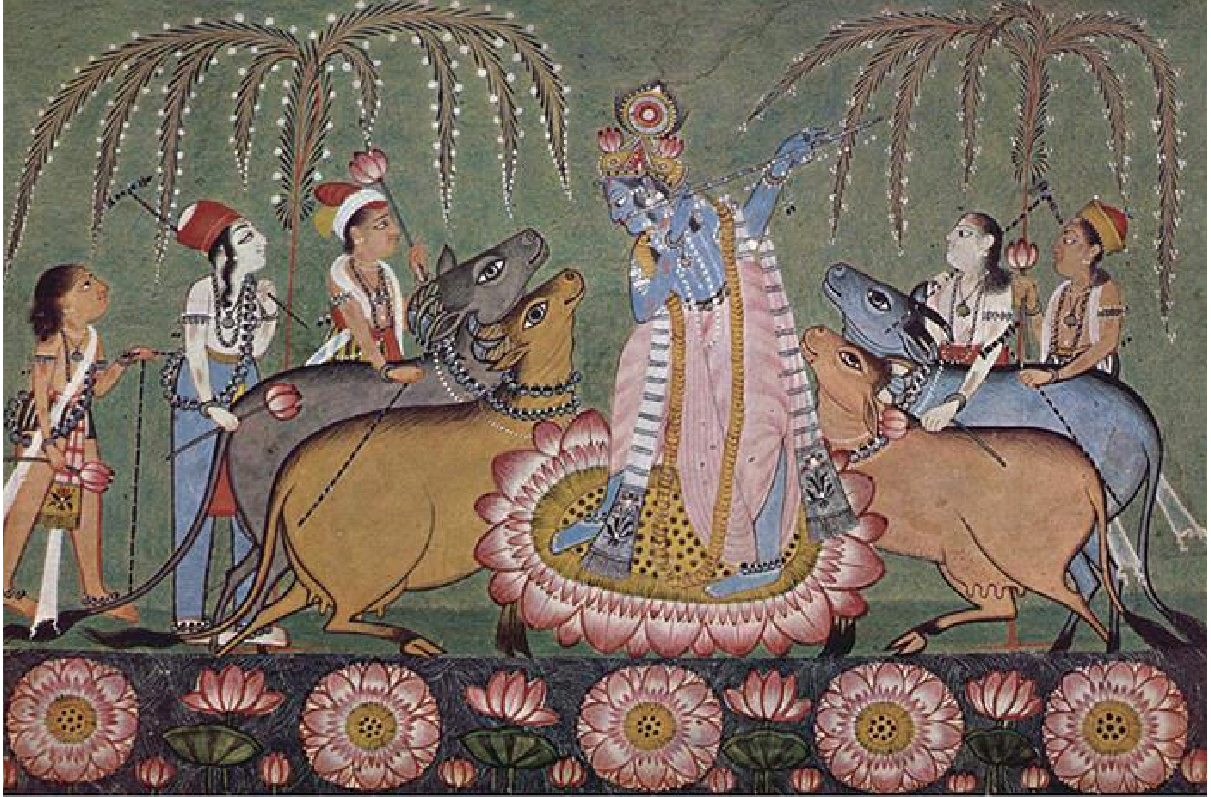
Rama bu söylentiyi duyduğunda, Sita'nın masumiyetini doğruladı, ancak onu bir süreliğine saklandığı aziz Valmiki'nin bulunduğu ormana götürmekten başka seçeneği yoktu. O sırada hamile olan Sita orada kaldı ve ikiz oğulları Lava ve Kusa'yı doğurdu. Oğullar, aziz Valmiki ve annelerinin bakımı altında sorunsuz bir şekilde büyüdüler. Zamanı geldiğinde, Sita iki oğluna babalarının Rama olduğunu açıkladı ve babalarıyla tanışmak için doğruca saraya gittiler. Karısının hamile olduğundan haberi olmayan Rama, oğullarının beklenmedik şekilde ortaya çıkması üzerine Sita'dan şüphelenmeye başladı. Hemen Sita'yı saraya çağırdı ve ona sertçe sorular sormaya başladı. Rama, onu bir kez daha iffetini kanıtlamaya zorladı. Kocasının tekrar tekrar ısrar etmesine öfkelenen Sita, yerinden fırladı ve yeryüzü tanrıçası olan annesi Dharani'den onu götürmesini istedi. Sonra yeryüzü yarıldı, yeryüzü tanrıçası belirdi ve Sita'yı taşıyarak yerin derinliklerinde kayboldu. Bu şekilde Sita, Rama'nın önünde bir kez daha iffetini kanıtladı. Ancak, karısının iffeti teyit edilmiş olsa da, Rama'nın bakış açısından, ödenmesi gereken büyük bir bedeldi. Göğsünü dövdü ve pişman oldu ve toprağa karışan karısına umutsuzca seslendi, ancak onunla bir daha asla canlı olarak buluşamadı.

Yukarıdaki hikaye, Hindistan'ın iki ünlü destanından biri olan Ramayana'da güzel bir şekilde özetlenmiştir ve günümüzde hala Hintliler arasında en sık anlatılan hikayedir. Rama, Krishna ile birlikte Vishnu'nun en sevilen enkarnasyonudur ve Sita ideal bir eşin örneği olarak kabul edilir. Ayrıca, Sita'nın iffetini kanıtlamak için kendini ateşe atması ve Shiva'nın karısı Sati'nin kurban ateşine atlaması, daha sonra Hintli kadınların kocaları öldüğünde bedenlerini yakmak için kremasyon ateşine atladıkları Sati geleneğini haklı çıkarmak için kullanılan araçlar haline geldi. Üç aziz tarafından biraz farklı şekilde özetlenen Ramayana, Hintlilerin dinine, düşüncelerine ve yaşam tarzlarına bir bakış atmamızı sağlayan önemli bir eserdir.

Vishnu'nun enkarnasyonu 5. Krishna

Krishna (Krsna), bugün Hindistan'da Rama ile birlikte Vishnu'nun en popüler enkarnasyonudur. O, sevgi ve neşenin enkarnasyonudur ve bu tür olumlu yönleriyle tüm acı ve ızdırapları yok eder ve insanları fiziksel zevkin esaretinden kurtarır. Elinde her zaman bir flüt tutar ve güzel müzikler çalar, dinleyicilerde huzur ve mutluluk uyandırır. Bu yüzden onu sadece gördüğünüzde aşık olacağınız kadar çekici bir varlıktır. Ayrıca Mahabharata'nın bir parçası olan Bhagavad Gita'da Arjuna'nın arabacısı olarak görünür ve onu üç yöntemle savaşa gitmeye ikna ederek savaşı kazanmasına yardımcı olur: bilgelik, eylem ve sevgi. Bazı akademisyenler, Krishna'nın aslında eski bir savaş kahramanı olduğunu, ancak daha sonra mitolojik öğelerin eklenmesiyle Vishnu'nun bir enkarnasyonu haline geldiğini iddia ediyor.

피리를 부는 행복의 신 크리슈나

Mit, Vishnu'nun Krishna'ya dönüşmesinin hikayesini anlatır. Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Rama, bir zamanlar ormandaki

düşmanlar tarafından tehlikede olan birkaç azizi kurtarmıştır. Azizler onun cesareti ve yakışıklılığı karşısında büyülenmişlerdir. Sadece bu değil, ormandaki tüm hayvanlar ve kuşlar, hatta böcekler ve bitkiler bile ona aşık olmuş ve onun yanında olmak istemişlerdir. Her şeyin onun hatası olduğunu fark eden Rama, onlar için şu kehaneti yapmıştır:

"Hepiniz kadın kılığına girseniz bile, bana sevgi ve bağlılık vaat eden bir karım var. Bu nedenle, sizi kabul etmem imkansız. Bir sonraki yaşamda Krishna olarak sizin için yeniden doğacağım. Siz de bir sonraki yaşamda çobanlar olarak doğacaksınız ve benimle ateşli bir aşkı paylaşacaksınız."

Kehanetinden yıllar sonra, tanrılar Meru Dağı'nın zirvesinde bir toplantı yaparken, Toprak Tanrıçası ortaya çıktı ve acil bir sesle yardım için haykırdı.

"Şimdi yeryüzünde, birçok iblis bana eziyet ediyor. Orijinal formlarını terk edip insan olarak doğuyorlar ve insanlara felaket getiriyorlar. Bazı iblisler kendilerini tanrı olarak gizliyor ve bazıları da kralların oğulları olarak doğuyor. Hepsinin adını biliyorum ama en tehlikelisi Kansa adlı iblis. Bu güçlü iblis önceki hayatında Lord Vishnu tarafından öldürüldü ama bir kraliyet mensubu olarak yeniden doğdu, babasını tahttan indirdi ve Mutra krallığını ele geçirdi. Babası Rama'ya tapıyordu ama o Lord Shiva'ya tapıyordu. Babasını devirdikten ve kral olduktan sonra, insanların Rama'ya ilahiler söylemesini veya tapınmasını yasakladı. O zamandan beri her şey daha da kötüleşti. Bu yüzden inekler ve Brahma rahipleri tarifsiz acılar çekiyorlar. Bu ciddi durumda bana yardım etmezseniz, tekrar yaratılış okyanusuna batacağım. Lütfen onları yenin."

Durumun ciddiyetini fark eden Brahma, evrenin koruyucusu olan Vishnu'dan yardım istemek için diğer tanrılarla birlikte süt okyanusuna gitti. Tanrılar geldiğinde, Vishnu'yu süt okyanusunda yüzen bir lotusun üzerinde uyurken buldular. Tanrılar, onun uyuduğu yatağın yanında toplandılar ve yüksek sesle onu öven ilahiler söylemeye başladılar.

Vishnu , Mutlak, Ölümsüz Ruh,
Dört Veda,
Sen en küçüğünden daha küçük,
en büyüğünden daha büyük

, görülmeyen,
ifade edilemeyen,
kavranamayansın. Sen
, olmuş
, olan ve
olacak olan
her şeysin , ebediyen,
tüm evrenin koruyucusu ve kurtarıcısı
.

Tanrılar şarkılarını bitiremeden önce, Vishnu uyandı ve onlara ne istediklerini sordu. Brahma'dan ayrıntıları duyduktan sonra, Vishnu iki saçını kopardı ve Brahma'ya verdi.

“İşte iki tutam saç, biri beyaz, diğeri siyah. Bunları yeryüzü tanrıçasına verin, o da çektiği tüm acılardan kurtulacak. Beyaz saçlı olan, Vasudeva’nın karısı ve Kansha’nın kız kardeşi Devaki’nin yedinci oğlu olarak doğacak ve siyah saçlı olan sekizinci oğul Krishna olarak doğacak. Bunlardan Krishna şeytanları yenecek ve barışı getirecek.”

Konuştuktan sonra Vishnu tekrar uykuya daldı. Tanrılar ona teşekkür ettiler ve iki tutam saçla Meru Dağı'na geri döndüler.

Bu arada yeryüzünde her türlü zulmü yapan iblis Kansha, gök ile yer arasında seyahat eden aziz Narada'dan, kraliyet sarayında, tanrı Vişnu'nun kız kardeşi Devaki'nin sekizinci oğlu olarak Krishna olarak doğacağını ve onu öldüreceğini duydu.

Başka bir efsane bu kısmı biraz farklı anlatır. Bir gün Kansha, Devaki ve kocası Vasudeva ile yürüyüşe çıktı. O sırada gökyüzünden bir ses duyuldu.

"Kansha, ne kadar aptalsın? Cahilliğin zirveye ulaştı. Şimdi kendi ektiğin meyveleri biçme zamanın geldi. Herkes kendi yaptıklarının meyvelerini tatmalı, ne kadar acı olursa olsun. Kız kardeşin Devaki'nin sekizinci oğlu tarafından öldürüleceksin."

Şaşıran Kansha kılıcını çıkardı ve yaklaşan talihsizliği önlemek için Devaki'yi anında öldürmeye çalıştı. Sonra Vasudeva diz çöktü ve yalvardı.

"Lütfen onu öldürmeyin. O sizin kan kardeşiniz. Eğer onun hayatını bağışlarsanız, onun doğurabileceği herhangi bir çocukla ilgili hakkı size vereceğim. O zaman hayatınız güvende olur."

Kansha, Vasudeva'ya bir söz verdi ve hayatını bağışlamaya karar verdi. Kardeşini ve yengesini dikkatle izliyordu, fikirlerini değiştirebileceklerinden şüpheleniyordu. Çift, altıncı çocuklarının doğumuna kadar sözlerini sadakatle yerine getirdi. Ancak Vasudeva, Kansha'ya gönderdiği tüm çocukların kılıcıyla vahşice öldürülmesiyle perişan oldu. Sonra, Devaki sonunda Vishnu'nun beyaz saçlarından doğacağını tahmin ettiği yedinci çocuğa hamile kaldı. On ay sonra, çocuğun doğma zamanı geldiğinde, tanrılar uyku tanrıçasını Devaki'yi koruyan tüm askerleri uyutması için gönderdiler. Sonra, kimsenin haberi olmadan, Devaki'nin bedenindeki fetüsü Vasudeva'nın diğer kraliçesi Rohini'nin rahmine transfer ettiler ve düşük yaptığına dair söylentiyi yaydılar. Şüphelenen Kansha, kontrol etmek için bizzat Devaki'ye gitti, ancak çocuk çoktan transfer edilmişti. Sonunda, uyku tanrıçasının yardımıyla, yedinci çocuk güvenli bir şekilde doğdu. Çocuğun kürtajla alınmasından dolayı rahatlamaktan ziyade, Kansha doğacak bir sonraki çocuğun sekizinci çocuğu olacağı ve onun hayat damarını tutacağı gerçeğinden daha fazla endişe duyuyordu. Gözetimini eskisinden daha fazla güçlendirmeye ve eğer doğarsa sekizinci çocuğu anında öldürmeye karar verdi.

Kader zamanı nihayet geldi. Söz konusu sekizinci çocuğun doğumu yaklaşırken, tanrılar bir kez daha uyku tanrıçasına yöneliyor.

“Hemen Vasudeva’ya gitmeli ve Devaki doğurur doğurmaz çocuğu almasını ve Yamuna Nehri kıyısına koşmasını söylemelisin. Oraya vardığında, çoban Nanda’nın kızı olan Maya’nın doğurduğu bir kız bulmalısın. İki çocuğu değiştir ve sonra saraya geri dön.”

Nanda'dan doğan kız, aslında Kansha'yı kandırmak ve Krishna'yı kurtarmak için tanrıça Devi'nin kasıtlı reenkarnasyonuydu. Uyku tanrıçası hemen yere indi ve evi koruyan askerleri uyuttu. Dünyayı tutan büyük yılan, siyah başlığını açarak ve etraftaki hiç kimsenin onu görememesi için karanlık bir gölge yaratarak ona yardım etti. Yağmur tanrısı, kaleyi koruyan askerlerin Vasudeva'yı görememesi için şiddetli bir sağanak yağdırdı.

데비

Çeşitli tanrıların yardımıyla Vasudeva çocuğu güvenli bir şekilde değiştirdi ve eve döndü. Yeni değiştirilen çocuğu karısının kollarına koyar koymaz çocuk yüksek sesle ağlamaya başladı. Ağlama sesiyle uyanan askerler hemen Kansha'ya koştu ve ona Devaki'nin söz konusu çocuğu doğurduğunu bildirdiler. Kansha rüzgar gibi koştu ve çocuğu yakalayıp bir taşa fırlattı. Tanrıça Devi'nin bir enkarnasyonu olan çocuk hemen orijinal formuna kavuştu ve cennete yükseldi. Görevini güvenli bir şekilde tamamlayan tanrıça, cennete yükselirken Kansha'ya gülerek şöyle dedi:

"Khansha, beni öldürmüş olsan bile, sana verilen kaderden kaçamayacaksın. Çabaların boşuna. Seni uyarıyorum, bundan sonra tüm tanrıların en büyüğüyle savaşmak zorunda kalacaksın, insanlarla

veya şeytanlarla değil. Onunla savaşın başlangıcı, kendi ölümünün cenaze yürüyüşü olacak."

Beklenmedik uyarı karşısında irkilen Hanşa korkudan titredi ve askerlerine bağırdı.

"Gidin, dünyanın her köşesini arayın ve yeni doğan bebeklerin hepsini öldürün."

Çocuklarını kaybeden ebeveynlerin ağıtları tüm ülkeyi doldurdu, ancak tanrıların yardımıyla Maya'ya emanet edilen Krishna güvendeydi. Kral, tüm çocukları çoktan öldürdüğünü ve daha fazla gözetlemeye gerek olmadığını düşünerek Devaki ve Vasudeva'yı serbest bıraktı. Vasudeva serbest kalır kalmaz doğruca çobanların kampına koştu. Çobanlar ve eşleri, çocuklarının değiştirildiğinden habersiz bir şekilde bir oğul sahibi olma ihtimaliyle çok mutluydular. Vasudeva, krala vergi ödemek için şehre gelenlere derhal orijinal ikametgahlarına dönmelerini söyledi. Ayrıca yedinci çocuğuna da bakmalarını istedi. Böylece, doğumlarının sırrını bilmeyen iki çocuk çobanlar arasında büyüdü, hayvanlarına baktı ve arkadaş oldular. Vishnu'nun beyaz saçlarından doğan çocuğa beyaz anlamına gelen Balarama adı verildi ve siyah saçlarından doğan sekizinci çocuğa siyah anlamına gelen Krishna adı verildi.

Bu arada Kansha, aziz Narada'dan Devaki'nin yedinci ve sekizinci oğullarının Vrindavana'da çobanlarla birlikte yaşadığını duydu. Vasudeva'nın hilesiyle kandırıldığını anlayan Kansha, çocukları öldürmek için bir plan yapmaya başladı. Çocuklar henüz küçük olduğu için güçlü adamlarını onları öldürmeye gönderebileceğini düşündü. Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Krishna'nın ne kadar güçlü olduğunu bilmiyordu. Krishna'yı öldürmesi için dişi iblis Putana'yı gönderdi.

Putana, bir çobanın karısı kılığında, ormanda uyuyan genç Krishna'nın yanına gitti ve ona zehir dolu sütünü verdi. Daha önce sütüyle birçok çocuğu öldürmüş kötü bir iblisti. Sütünü verdiğinde, genç Krishna iki eliyle göğüslerini sıkıca tuttu ve hiç tereddüt etmeden sütünü emdi. Krishna'nın sütünü şiddetle emdiğini ve hiçbir şey hissetmediğini gören Putana irkildi ve onu çekmeye çalıştı, ancak sütünü tutan ellerinin gücünü yenemedi. Krishna göğüslerini sıkıca tuttu ve Putana'nın tüm enerjisi tükenene ve ayaklarının dibine ölü düşene kadar sütünü emdi.

Putana öldükten sonra, Kansha tekrar iblis Shakta'yı gönderdi. Bebeği korkutmak için yüksek sesli bir araba şekline büründü ve ona yüksek bir sesle yaklaştı. Krishna arabanın kendisine doğru hızla geldiğini gördüğünde, oturduğu yerden fırladı ve tekmeledi, tek vuruşta onu yok etti.

Başka bir zaman, Trinavartha adlı bir iblis kendi formunu görünmez yaptı ve Krishna'ya zarar vermek için yaklaştı. O sırada Krishna, çobanın karısı Asodhara'nın sütünü emiyordu. Aniden, taşıdığı Krishna'nın ağırlığı o kadar arttı ki artık onu taşıyamadı. Sonra, iblis bir kasırga şeklinde geldi ve Krishna'yı göğe kaldırmaya çalıştı. O anda, Krishna iblisi boynundan yakaladı. Krishna'nın ağırlığını kaldıramayan iblis yere düştü ve oracıkta öldü.

Kansha daha sonra iblis Vatsura'yı gönderdi. Krishna ve Balarama, Yamuna Nehri kıyısında sığırlarıyla oynuyorlardı. İblis bir inek şeklini aldı ve sürüye gizlice girdi. Ancak Balarama bunu fark etti. Balarama bağırdığında, Krishna hemen ineğin yanına gitti, bacaklarından yakaladı, kaldırdı ve büyük bir ağaca doğru koştu. Hem inek hem de ağaç, onun gücünü yenemeyerek oracıkta paramparça oldular.

Kansha pes etmedi ve şeytanları göndermeye devam etti, ancak bu sadece Krishna'nın büyük gücü hakkındaki sözü yaymaya yaradı.

Bir gün, üvey annesi Krishna'yı etrafta dolaşmasını önlemek için bir iple büyük bir ağaca bağladı ve sonra biraz iş yapmak için dışarı çıktı. Genç Krishna onu bağlayan devasa ağaçların arasından geçti ve tüm gücüyle onları dışarı çekti. Ağacın düşme sesiyle irkilen çobanlar koşarak geldiler ve Krishna'nın sanki hiçbir şey olmamış gibi devrilmiş ağaçların arasında oynadığını gördüler. Bir çocuğun ağaçtan düşebileceğini hiç düşünmemiş olan çobanlar, sebepsiz yere düşen ağacın uğursuz bir işaret olduğunu düşündüler ve hayvanlarını alıp Vrindavana'ya taşındılar.

Krishna ve Balarama, Vrindavana'da büyüdüler ve her zamankinden daha büyük maceralar yaşadılar. Bir gün Krishna oynamak için Yamuna Nehri'ne gitti. Nehir, devasa bir su yılanının saldığı zehirle doluydu, bu yüzden kimse suya girip içemezdi. Nehirdeki zehirden kurtulmanın tek yolunun yılanı öldürmek olduğunu düşündü, bu yüzden suya atladı. Çobanlar ve eşleri ürktüler ve yardım için Balarama'ya koştular. Balarama nehir kıyısına ulaştığında, Krishna devasa bir yılana sarılmıştı ve yılanın zehirli aurasından

bilincini kaybetmek üzereydi. Krishna'nın tehlikede olduğunu gören Balarama yüksek sesle bağırdı.

“Korkma, Krishna, unutma ki sen ölümsüz Tanrı'sın ve yaratılışın merkezisin.”

Balarama'nın çağrısıyla aklı başına gelen Krishna, ilahi güçlerini kullanarak yılanın başını kesti. Bunu gören yılanın eşleri koşarak Krishna'ya geldiler ve gözyaşları içinde kocalarının hayatını bağışlamasını rica ettiler. Şefkat duyan Krishna, yılanın hayatını bağışladı ancak Yamuna Nehri'ni tekrar zehirlemesini yasakladı. Hayata döndürülen yılan ve eşleri ona teşekkür ettiler ve Yamuna'yı terk ettiler. Bu olay sayesinde Krishna, tanrıların tanrısı ve aşkın bir ruh olarak yaygın olarak tanındı.

Bu arada Balarama bir iblisin elinde hayatını kaybetme tehlikesiyle karşı karşıya kaldığında Krishna ona bağırdı.

"Unutma, Balarama, sen ve ben yüce Lord Vishnu'nun enkarnasyonlarıyız. Sen ve ben, form olarak iki kişi olmamıza rağmen, aslında biriz. Biz ölümsüz ruhlarız."

Bağırışlarıyla gerçek doğasını anlayan Balarama, tıpkı kendisinden önce gelen Krishna gibi, büyük ilahiliğini ortaya koydu ve şeytanı yendi.

Bir zamanlar, yağmur mevsimi sona erdiğinde, çobanlar Indra'ya kurban sunmak için bir araya geldiler. Krishna kurbanın amacının ne olduğunu sordu. Çobanlar, bulutların ve yağmurun tanrısı Indra'ya teşekkür etmek ve gelecekte de onun bakımını sürdürmek için olduğunu söylediler. Sonra Krishna tekrar sordu,

"Geçimlerini toprağa bağlayan çiftçiler ve tüccarlar için bulutlar ve yağmur gerekli değil mi? Bizim gibi çobanlar için hayvancılık geçimimizin temelidir, bu yüzden her şeyden çok ormanlara ve tepelere ihtiyacımız var? Öyleyse tapınmamız gerekenler ağaçların ve dağların tanrıları olmamalı mı?

Eğer diğer tanrılara kurban sunsaydık, çok öfkelenirlerdi ve kaplanlar gibi vahşi canavarlar şeklinde gelirlerdi ve sadece sığırlarımıza değil bize de zarar verirlerdi. Öyleyse Indra'ya kurban sunmanın ne faydası olurdu? O tanrıyı çiftçilere ve diğerlerine bırakıp bunun yerine sığırların tanrısına ve tepelerin tanrısına tapmamalı mıyız?"

Krishna konuşmasını bitirdikten sonra Govardhan Dağı'nı işaret ederek şöyle dedi:

"Bundan sonra, hayatımızın temeli olan o dağa tapalım. Ona hayvan kurbanları sunalım ve ona taze süt ve et ikram edelim."

Çobanlar, onun önerisinin daha makul olduğunu düşünerek, taptıkları tanrı Indra'dan hemen vazgeçtiler. Çok sayıda Brahman rahibini yeni tanrıya kurban sunmaya davet ettiler. Krishna baş rahip oldu ve büyük bir kurban sundu. Indra bunu öğrenirse sakin kalmayacağını biliyordu. Beklendiği gibi, Indra öfkelendi ve Krishna'dan intikam almaya yemin etti. Hemen gökyüzündeki bulutları çağırdı ve yağmur mevsiminin sonu olmasına rağmen kendisine ihanet eden çobanların üzerine yoğun yağmur yağdırmalarını emretti. Yedi gün ve yedi gece boyunca yağmur durmadan yağdı ve bütün dünya sular altında kaldı. Krishna, Govardhan Dağı'nı ters çevirdi ve sol eline koydu ve çobanlara sığırları ve arabalarıyla üzerine tırmanmalarını emretti. Sonuç olarak, bütün dünya selden muzdarip olmasına rağmen, Krishna ve çobanlar güvendeydi. Krishna'nın gizemli güçlerine tanık olan çobanlar, onun ölümlü bir insan olmaktan ziyade ölümsüz bir tanrı, bir iblis veya en azından cennetteki ilahi varlıklardan biri olması gerektiğini varsaydılar. Krishna başlangıçta kimliği hakkında sessiz kaldı, ancak çobanlar ona sormaya devam ettiğinde, şu şekilde cevap verdi:

"Ben ne Tanrı'yım, ne şeytanım, ne de göksel bir varlığım. Ben de senin gibi kan bağım olan bir akrabanım. Bunu öğrendiğinde çok mutlu olacaksın."

고바르단 산을 들어 올리는 크리슈나

Yedi gün sonra, Indra yeryüzüne indi. Yağmurlar durup güneş çıktığında, Krishna dağı zirvesine geri döndürdü. Indra, Vrindavana'ya ulaştığında, Krishna'yı ormanda, sevgilileriyle çevrili, sığırlarına bakarken gördü. Indra, Krishna'ya şaşkın bir bakışla baktı ve o anda, Vishnu'nun bineği Garuda'nın Krishna'nın başının üzerinde yüzdüğünü gördü. Indra, hemen dünyanın koruyucusu olan Vishnu'nun bir enkarnasyonu olduğunu fark etti. Aptalca davranışı için Krishna'dan özür diledi ve filinin üzerinde göğe yükseldi.

Birçok olaydan sonra Krishna ve Balarama çocukluktan yetişkinliğe geçtiler. Bu arada Kansha onları yok etmek için son çareyi kullanmaya karar verdi. Çobanların kampına haberciler gönderdi ve iki genç adamdan sarayına gelmelerini istedi. Kansha'nın planını bildikleri için meydan okumayı memnuniyetle kabul ettiler. Kansha'nın sarayına giderken nehirde yıkandılar. Bu, Balarama'nın orijinal ilahi formunu tüm ihtişamıyla ortaya çıkardı. Bin başlı ve güçlü bir yılana dönüştü. Ancak Krishna, hiçbir dönüşüm göstermeden, ilahiliğini içinde sakladı ve Balarama'nın yardımıyla saraya gitti.

Sonunda saraya vardıklarında, arabalarını kalenin dışında bıraktılar ve hızla içeri yürüdüler. Haberi geç de olsa duyan çobanlar, her biri elinde bir silahla onlara yardım etmek için koşarak geldiler. Khansha, çobanları püskürtmek için vahşi bir fil gönderdi. Krishna, çılgınca koşan filin kuyruğunu yakaladı ve Balarama da hortumunu yakaladı. Fil ile oyuncakla oynayan çocuklar gibi oynadılar ve sonra onu yere fırlattılar. Khansha'nın adamları onların peşinden koşarak geldiler, ancak hiçbiri onlarla boy ölçüşemedi.

Tüm adamlarını yendikten sonra Krishna, Kansha'nın oturduğu tahtın yanına doğru koştu, saçını yakaladı, tacını tekmeledi ve onu iki eliyle havaya kaldırdı ve sonra sertçe yere fırlattı. Kralı yendikten sonra Krishna, tahttan indirilen Kansha'nın babasına tacı geri verdi.
Zalim Kansha'nın yönetiminden kurtulan halk büyük bir sevinç yaşadı ve Krishna'ya teşekkür etti ve onun için övgü dolu şarkılar söyledi. Böylece, tanrıların öngördüğü gibi, iblis Kansha, Vishnu ve Krishna'nın bir enkarnasyonu olan Balarama tarafından öldürüldü ve dünya eski mutluluğuna ve istikrarına kavuştu.

Krishna hakkındaki hikayelerde Indra ve Krishna arasında sık sık çatışmalar yaşanır. Belki de bu, iki tanrıya inanan gruplar arasındaki bir çatışmayı temsil ediyordur veya belki de Indra inancından Krishna inancına geçişi temsil ediyordur. Indra ve Krishna hakkındaki aşağıdaki mitler bize ilişkileri hakkında kabaca bir fikir verecektir.

Krishna'nın karısı Satyabhama bir parijata ağacı istiyordu. Ağaç, tanrılar ve şeytanlar arasındaki antik savaştan kalmaydı. Tanrılar ölümsüzlük nektarını elde etmek için süt okyanusunu karıştırıyordu. Krishna, karısının dileğini yerine getirmek için Indra'yı bulmak üzere cennete gitti. Parijata ağacı Indra'nın bahçesine dikildi. Krishna geldiğinde ağaç güzel, hoş kokulu çiçeklerle dolup taşıyordu ve tatlı meyvelerle doluydu. Çiçeklerin kokusu eşlerin kaybettikleri kocalarının sevgisini yeniden kazanmalarına neden oluyordu ve meyvenin, sadece bir kez yediklerinde geçmiş yaşamlarındaki tüm olayları hatırlamalarını sağlayan özel bir etkisi vardı.

Krishna, Indra'dan sevgili karısı için ağacı ona vermesini nazikçe istedi. Indra, Krishna'nın isteğini anında soğukkanlılıkla reddetti. Krishna öfkeyle ağacı tüm gücüyle çekip çıkardı ve kuşunun sırtına koydu. Indra da öfke nöbeti içinde Krishna'ya bir yıldırım fırlattı. Krishna gözünü kırpmadan yıldırımı çıplak elleriyle yakaladı. Indra ve

arkadaşları onu durdurmak için koştular, ancak kimse gücünü engelleyemedi. Krishna, ağacı ve Indra'nın attığı yıldırımı taşıyarak yara almadan evine döndü. Indra'dan aldığı ağacı bahçesine dikti ve sevgili karısının gönlünce tadını çıkarmasını sağladı.

Ayrıca Krishna'nın hikayesi ünlü Bhagavad Gita'da yer alır. İlahi varlığın şarkısı anlamına gelen Bhagavad Gita, Yudhishthira'nın dört oğlunun, kaybedilen krallığı geri almak için kuzenleri Duryodhana'nın ordusuna karşı savaşmasıyla başlar. Kuru ovaları veya adalet yeri anlamına gelen Kurukshetra'da (günümüz Delhi'sine yakın), kahraman Arjuna akrabalarının, arkadaşlarının ve hatta öğretmenlerinin yenmesi gereken düşmanlar haline geldiğini görünce kafası karışır ve kalbi kırılır. Tüm arzularından vazgeçmeyi, savaştan vazgeçmeyi ve ormanda bir münzevi hayatı yaşamayı tercih eder. O sırada, Arjuna'nın arabacısı Krishna, ona bu dünyada doğan bir insanın yerine getirmesi gereken görev ve kurtuluşun mutlak gerçeğini, eylemlerini ve bağlılığını açıklayarak onu cesaretlendirir ve onu savaşta zafere götürür. Hintlilerin en çok alıntı yaptığı Bhagavad Gita, Hindistan ruhunu temsil eden önemli bir kutsal kitaptır ve yukarıda da belirtildiği gibi Ramayana ile birlikte iki büyük Hint destanından biri olan Mahabharata'nın bir parçasıdır.

Vişnu'nun enkarnasyonu 6. Buda

İblisler sık sık tanrılara meydan okurdu ama en sonunda tanrılar her zaman kazanırdı. 360 yıl süren bir savaşta iblisler kazandı. Tanrılar yaratılış okyanusundaki babalarına kaçtılar. Umutsuzluk içinde tanrılar Vishnu'ya koştular. Garuda'nın sırtına binen, bir disk ve bir topuz tutan tanrılar Vishnu'dan onları iblislerden kurtarmasını istediler.

Tanrıların iblisler tarafından yenilmesinin başlıca nedeni, eğitimlerinde tembel olmalarıydı. Buna karşılık, iblisler Vedaların öğretilerine göre gayretle pratik yaptılar ve tanrıları bile yenebilecek güçlü güçler kazandılar. Sonuç olarak, dünya, gökyüzü ve hatta göksel dünya iblislerin kontrolü altına girdi. Yine de, tanrılar tembelliklerini gizleyerek, Vishnu'dan koşulsuz olarak kaybettikleri otoritelerini geri getirmesini rica ettiler. Vishnu onlara şöyle dedi:

"Şeytanları yenmenin tek bir yolu vardır: Onları Vedaları incelemekten ve kurban törenlerinden vazgeçirmek."

Vişnu konuştuktan sonra aldatıcı bir görüntü yaratıp bunu tanrılara verdi.

“Ne insanlar, ne iblisler, ne de tanrılar, evrenin kutsal gerçeği olan Vedaları görmezden gelerek veya onlara düşman olarak arzuladıkları şeye asla ulaşamazlar. Şimdi bu aldatıcı görüntü, iblisleri Vedaları terk etmeye kandıracaktır. Ancak o zaman iblisleri yenebileceksiniz.”

O zamanlar, iblisler Narmada Nehri kıyılarında katı bir çilecilik uyguluyorlardı. Orada, Vishnu tarafından yaratılan aldatılmış bir görüntü belirdi. Görüntü, tıraşlı bir kafa ve elinde bir avuç papağan tüyü olan çıplak bir çileci biçimindeydi. İblislere neden bu kadar gayretli bir şekilde çilecilik uyguladıklarını sordu. İblisler, bunun bir sonraki yaşamda iyi sonuçlar elde etmek için olduğunu söylediler. Sonra çileci güldü ve geri sordu.

“Eğer amaç buysa, sana bir sır vereceğim. Bunu duymaya layık görünüyorsun. Öncelikle Vedaları ve takip ettiğin uygulamaları bırak. Şeyler değerli olabilir veya değersiz olabilir. Olabilirler veya olmayabilirler. Özgürleştirici olabilirler veya olmayabilirler. Aşkın olabilirler veya olmayabilirler. Etkili olabilirler veya olmayabilirler.”

İblisler onun açıklamasını duyduklarında kafaları karıştı. Ancak Vishnu'nun aldatılmış hali henüz başarılı olmamıştı. Bu sadece iblislerin zihninde şüpheler uyandırdı. Bu sefer aldatılmış hal Buda'ydı, kırmızı cübbe giymişti, yüzünde nazik bir gülümseme ve yumuşak ve sakin bir sesle diğer iblislere yaklaştı.

"Eğer gerçekten cennetsel mutluluğa veya kurtuluşa ulaşmak istiyorsanız, öncelikle hayvan canlarını alma gibi zalim kurban ritüellerini durdurmalısınız. Tüm canlılar değerlidir. Herhangi bir canlıya zarar vermek her durumda yanlıştır. Ateşe tereyağı atarak iyi karma biriktirebileceğinizi düşünmek gerçekten aptalcadır. Kurbanlar sunduğunuz ateş tanrısı Indra, kutsallaştırma için yakıt olarak kullanılan odunla beslenseydi, yani odunu yakıt olarak kullanarak yanan ateşle var olsaydı, yapraklarla beslenen orman böceklerinden daha aşağı olurdu.

Brahman rahipleri kurban törenlerinde öldürülen hayvanların herkesten önce cennet dünyasına yükseldiğini söylerler. Öyleyse kurban törenlerinde anne babanızı kurban etmek daha büyük bir evlatlık dindarlığı eylemi olmaz mıydı? Anne babanızın cennet dünyasına gitmesi için bundan daha kesin bir yol olabilir miydi? Sadece bu noktadan bile, Brahman rahiplerinin ne kadar saçma

olduğunu göremiyor musunuz? Ve yine de, Vedaların hakikat olduğunu koşulsuz bir şekilde söyleyebilir misiniz? Vedaların yetkisinin cennet tarafından verildiğine asla inanmayın. Onlar bunu sadece kendi geçimleri için kullanıyorlar. Tanıyabileceğimiz tek yetkinin kendi aklımız olduğunu unutmayın."

Bu yöntemler aracılığıyla Buda, iblisleri bu dünyanın sürekli değiştiğine (geçicilik), tüm varoluşun özden yoksun olduğuna (anatta) ve nihayetinde her şeyin acı çektiğine (dukkha) ikna etti . Sonuç olarak, birçok iblis Vedalara olan inançlarından vazgeçti.

Kendisine Buda denmesinin sebebi, şeytanlara bu gerçekleri açıkça bilmeleri gerektiğini söylediğinde, şeytanların onu dinleyip bildiklerini söylemeleriydi. Etimolojik olarak Buda, 'farkına varmak, farkında olmak, bilmek' anlamına gelir.

Vishnu'nun enkarnasyonu olarak yarattığı aldatılmış görüntü olan Buda, iblisleri çeşitli yollarla ikna etti. Vedaların otoritesini artık tanımayan iblisler, daha önce saygı duydukları Brahman rahiplerini hor görmeye başladılar ve hayvan kurban etmeyi bıraktılar. Ayrıca, farkında olmadan zayıfladılar. Sonunda, zamanın geldiğini hisseden tanrılar cesurca tekrar ayağa kalktılar ve iblisleri yendiler.

"Şimdi iblisler Vedaları, ilahi sözü terk ettiler. Gerçeğin yolunu terk ettiler. Kurtuluşun tek yolu olan çileleri ve dini ayinleri kınıyorlar. İblisler yenilecekler çünkü onlara gerçek güç veren doğruluk zırhını attılar ve çıplaklıklarını örten Vedaların kutsal giysisini attılar."

Böylece, aldatılmış Buda'nın yardımıyla, güç kaynağını şeytanlardan alan tanrılar onları yendi ve cennete barışı geri getirdi. Tanrılar hatalarından içtenlikle pişman oldular ve dünyevi dünyaya şu tavsiyeyi verdiler:

"Şeytanlar gibi aldatılmaktan sakının. Kötü öğretiler öğreten hiç kimseye bakmayın bile. Böyle birine bakmanın bile büyük bir günah olduğunu unutmayın. Böyle birini görmeniz gerekiyorsa, hemen elbiselerinizi çıkarıp suya girin ve kendinizi temizleyin. Kötü yaratıklar tanrılara tapınmaz, atalara kurban sunmaz ve azizleri onurlandırmaz. Onlarla yemek yememeli veya onlarla oturmamalısınız. Onlar ataların ve tanrıların yağmacılarıdır. Atalar ve tanrılar günlük yaşamları için size ve bana bağımlıdır. Onların laneti, ihtiyaç duydukları yiyeceği onlardan çalan kötü yaratıkların üzerine dökülecektir."

Tanrıların öğretileri sayesinde yeryüzündeki dünya da yeniden istikrara kavuştu ve insanlar, Vedalara olan inançlarıyla tanrılara yeniden kurban sunabildiler.

자신의 수호신인
금시조 가루다를
타고 있는 비슈누.

Vişnu'nun enkarnasyonu 7. Vamana

Vairocana, Mahayana Budizm'inde Vairochana Buda'dır ve Avatamsaka dünyasının Buda'sıdır, ancak başlangıçta Hint mitolojisinde bir iblis olarak görünür. Belki de bu, yukarıda belirtilen Budizm'in Hindistan'da neden ortodoks değil de alışılmamış olduğuyla ilgilidir. Vairochana'nın oğlu ve Prahlada'nın torunu olan Bali, büyük güç elde etmek için katı bir çilecilik uyguladı ve samimiyetle tanrılara kurbanlar sundu. Çabaları boşa gitmediği için

tanrılardan büyük bir güç kazandı ve iblislerin kralı oldu ve tüm evreni kontrol altına aldı.

Tahtını Bali'ye kaptıran Indra, evreni kurtarması ve tahtını geri alması için diğer tanrılarla birlikte Vishnu'ya koştu. Vishnu uygun bir yöntem düşünürken, Indra'nın annesi Aditi, Vishnu'nun oğlu olarak doğmasını ve Bali'yi yok etmesini önerdi. Vishnu teklifi kabul etti ve Brahmin rahibi Kashyapa ve karısı Aditi'nin kızı olarak Vamana adında bir cüce olarak dünyaya geldi.

Vamana iblis kral Bali'ye gitti ve ona merhamet göstermesini istedi. Onu yandan izleyen rahip, onu bir bakışta Vishnu'nun bir enkarnasyonu olarak tanıdı. Rahip, krala isteğini reddetmesini tavsiye etti, ancak kendi gücüne aşırı güvenen kral, Vamana'yı küçük bir cüce olarak küçümsedi. Kral, Vishnu'nun bir enkarnasyonu olsa bile, başka bir niyeti olmadan sadece kurban sunmak için gelmiş olabileceğini düşündü.

"Eğer öyleyse, bana bahşedilen bu büyük talih, kıyaslanamaz derecede büyük değil midir? Yoksa, bana zarar vermek için gelmiş olsaydı bile, böyle zavallı bir cüce beni nasıl yenebilirdi?"

Bali, düşündükten sonra Vamana'ya ne isterse onu vereceğine söz verdi. İblis, aceleci sözünün sonunda hayatına mal olacağını bilmiyordu.

“Majesteleri, şimdi üç adım atacağım, bana yürüdüğüm kadar mesafe vereceksiniz.”

Vamana'nın beklenmedik önerisi üzerine Bali kahkahalara boğuldu. Kral kahkahasını durdurmadan başını salladı, bir cücenin üç adımı büyüklüğünde olacak alanı düşünüyordu. Kral onay verir vermez, Vamana'nın bedeni aniden büyümeye başladı. İki adım attığında, gökyüzünün ve dünyanın tüm alanları kaplandı. Kral açık ağzını kapatmadan önce, Vamana üçüncü ve son adımını attı. Serbest ayağıyla kralın kafasına bastı ve onu cehenneme itti. Vamana'nın yardımıyla, gökyüzü, dünya, hava ve tüm evren iblislerin acımasız yönetiminden kurtuldu ve barışa kavuştu. Tanrılar ve insanlar Vishnu'yu övdü ve ona teşekkür etti. Bu nedenle, Vishnu üç adım atan tanrı olarak anılmaya başlandı.

Vishnu'nun enkarnasyonu 8. Kalki

Kalki (veya Kalkin), Evrenin Yıkımının (Kaliyuga) gelecekteki enkarnasyonudur , beyaz bir ata biner ve elinde alevli bir kılıç tutar. Bazı metinlerde, at başı ve dört kolu olan yarı insan yarı canavar bir tanrı olarak tasvir edilir. Her elinde bir kılıç, bir deniz kabuğu, bir tekerlek ve bir ok tutar. Hindu kozmolojisine göre Manvantara, bir kozmik yüzyıl anlamına gelir. Bir kozmik yüzyıl, her biri satyayuga veya kritayuga, tretayuga, dvaparayuga ve kaliyuga olarak adlandırılan dört küçük yüzyıldan (yuga) oluşur. Dört yuganın her birinin döngüsüne birlikte mahayuga (mahayuga, büyük yüzyıl) denir. Bir mahayuga, tanrısal yıllarda 12.000 yıl ve insan yıllarında 4,32 milyon yıldır. Ve bir manvantara (Manu Sai, yani Manu her evrende görünen ilk varlıktır) 71 maha-yugadan oluşur ve 14 manvantara birlikte bir kalpa (Kalpa, eon) oluşturur. Bir kalpa (bir eon) Brahma'nın bir günüdür ve evren bir kalpa sonunda yok olur ve yeni bir kalpa başlangıcında yeniden yaratılır.

Her Manvantara bir Manu tarafından yönetilir ve mevcut Kalpa'da sırasıyla Svayambhuva, Svarochishi, Uttama, Tamasa, Raivata ve Chakshusha adlı Manus tarafından yönetilen altı Manvantara geçmiştir. Şimdiki Kalpa'nın (içinde yaşadığımız çağ) yedinci Manvantara'sını yöneten Manu'nun adı Vaivasvata'dır.

Hindu evren veya yaşam görüşünde, yıkım (veya ölüm) genel olarak düşündüğümüz gibi varoluşun sonu veya yok oluşu anlamına gelmez. Aksine, bir sonraki yaşam için bir tür potansiyel dönemdir. Başka bir deyişle, canlı bir varlığın ölümü bir varoluşun sonu veya kesinliği değil, beden ve zihinden oluşan canlı bir varlığın varoluş koşulunu değiştirmesi, yani bedeni terk edip saf bir ruh halinde var olması anlamına gelir. Bu yüzden ölüm veya yaşam olmadığı, yani sadece varoluş olduğu söylenir. Hindu reenkarnasyon görüşüne göre, yaşam ve ölüm sadece varoluş biçimindeki değişikliklere verdiğimiz isimlerdir.

Bu yüzden Şiva genellikle yıkım tanrısı olarak bilinir, ancak aynı zamanda yaratılışın da tanrısıdır. Çünkü yaratılış yıkım anlamına gelir ve yıkım da yaratılış anlamına gelir ve başka bir deyişle ölüm, başka bir varoluş biçimi olarak yaşamın başlangıcıdır ve yaşam, önceki varoluş biçiminin ölümüdür. Bu tür bir fikir, varoluş veya insan yaşamı perspektifinden reenkarnasyon görüşü haline gelir ve aynı zamanda evren perspektifinden döngüler teorisi haline gelir. Budizm'de bu

döngü, insan perspektifinden doğum-yaşlanma-hastalık-ölüm ve ontolojik perspektiften oluşum-ikamet-yıkım-boşluk olarak ifade edilir.

Vishnu'nun son enkarnasyonu olan Kalki'nin, evrenin yıkımı sırasında ortaya çıktığı, tüm iyiliği ve düzeni kendi içinde topladığı ve ardından evrenin bir sonraki yaratılışı gerçekleştiğinde onları tekrar serbest bırakarak evreni yaratma görevini üstlendiği söylenebilir. Bu, yıkım tanrısı Şiva'nın aynı anda yaratma rolünü oynaması gibi, koruma tanrısı Vishnu'nun da yıkım rolünü oynaması anlamına gelir. Bu, Vishnu ve Şiva mezheplerinin her birinin inandıkları tanrının büyüklüğünü vurgulama sürecinde diğer mezhebin rolünü üstlenmesiyle doğal olarak meydana gelen bir olgudur.

Kalki hakkındaki bir mite göre, Kaliyuga dönemi, yani şimdiki evrenin yıkım dönemi geldiğinde, Magadha'da Vishwaspatika adında bir hükümdar ortaya çıkacak ve tüm Kshatriya ırklarını yok edecek, böylece doğal olarak balıkçıların ve barbarların otoritesi artacaktır. Diğer bölgelerde, alt kastlar, Şudralar, Dokunulmazlar ve barbarlar hükümdar olacaklardır. Sonuç olarak, krallar kötü bir zihne ve kötü bir mizaca sahip olacak ve hiçbir tereddüt etmeden aptalca ve açgözlü günahlar işleyeceklerdir. Barışın sembolleri olan kadınlara, çocuklara ve ineklere zarar verecekler ve güçsüz insanların mallarını ellerinden alacaklar ve sadece kendi arzularını tatmin etmekle ilgileneceklerdir. İnsanların yaşam süreleri kısalacak ve arzuları sonsuza kadar artacaktır, böylece herhangi bir suçluluk duygusu olmadan kolayca kötü işler yapacaklardır. Ahlaksızlık dünyaya yayıldıkça, barbarlar kralların koruması altında güçlenecek ve saf ve iyi insanları görmezden gelecektir. Gerçek saadet ve iman her geçen gün azaldıkça, bütün insanlık sonunda yıkım yoluna girecektir.

O zaman insanların statüleri sadece sahip oldukları zenginlikle belirlenecek ve sadece zenginlik tapınılacak bir nesne olacak. Erkekler ve kadınlar arasındaki birlik aşk için değil, cinsel haz için olacak ve erkekler ve kadınlar birbirlerini sadece duyusal tatmin araçları olarak görecekler. Yalan ve hilelerle dolu bir toplumda, insanların bilinçleri doğal olarak kötülükle kirlenecek ve iyi insanlar zulüm görecek. Damat ve gelin sadece gelinin muhteşem görünümünü isteyecek ve birbirlerinin kalplerine bakmayı akıllarından geçirmeyecekler. İnsanlar kendilerine yüklenen yüklerin altında ezilecek ve yöneticilerine ve efendilerine lanet etmekle takıntılı olacaklar. Dünya sarsılacak, tahıl ve meyve dahil tüm yiyecekler

kaybolacak ve gökyüzü bir santim öteden bile tahmin edilemeyen değişiklikleri ortaya koyacak. Deniz suyu yavaş yavaş canlıların yaşadığı alanı istila ettikçe, insanların ömrü en fazla 32 yılla sınırlı kalacak. Kaliyuga dönemi sona erdiğinde, insanlık bu dünyadan tamamen kaybolacak ve her şey uzun bir uykuya dalarak başka bir evrenin yaratılmasını bekleyecek. O zaman, tüm evren tıpkı yaratılıştan önceki gibi, zifiri karanlıkla kaplı uçsuz bucaksız bir hiçlik okyanusuna dönüşecek.

Kalki tam bu zamanda belirir ve yaratılacak bir sonraki evren için tüm iyiliği kendi içinde depolamak rolünü oynar. Önceki hayatında cennetteki ve dünyadaki tüm varlıklar tarafından saygı duyulan büyük bir azizdi. Meditasyonu sayesinde Kaliyuga döneminin başına gelecek olan sefil koşulları ayrıntılı olarak öğrendi. Bir sonraki evrenin yaratılışı için o dönemin sonunda yeniden doğmaya karar verdi. Zamanı geldiğinde, Samvara köyündeki ünlü bir Brahman olan Vishnuyasas'ın evinde Kalki olarak yeniden doğdu. Sekiz insanüstü gücüyle günahla kirlenmiş tüm insanları yok eder.

Kişi Kali Yuga çağında doğmuş olsa bile, eğer O'nun doğru yargısından kaçınmak istiyorsa, zihninin farkında olmalı ve onu kristal kadar berrak tutmalıdır. Yıkımın eşiğinde olsa bile, eğer kendini bu şekilde değiştirebilirse, bir sonraki kozmik yaratılışta doğruluk ve iyilik üretecek bir tohum olarak kalacaktır. Böylece, bir sonraki kozmik dönemin altın çağı (Satya Yuga, hakikat veya saflık çağı) geldiğinde, tüm insanlık ondan yayılacak ve saf, güzel ve sınırsız mutluluğun tadını çıkaracaktır.

Yukarıdan görülebileceği gibi, Vishnu'nun gelecekteki enkarnasyonu Kalki, Hindu eskatolojisiyle ilişkilendirilen bir biçimde ortaya çıkar. Ancak, burada Batı dinlerinin eskatolojisinden farklı olan şey, onun bir yargıç değil, evrenler arasında kötülüğü yok eden ve bir sonraki evrenin yaratılışı için iyiliği koruyan bir arabulucu olmasıdır. Bunun nedeni muhtemelen Hindu döngüsel teorisine veya reenkarnasyona dayanmasıdır.

말과 함께 묘사된 칼키
비슈누의 마지막 화신인 칼키는 백마를 타고 칼을 들어 도덕적으로 타락한 우주를 파괴한다.

Hint mezhepleri

Günümüzde Hint dini büyük ölçüde iki mezhebe ayrılmıştır: Baş tanrı olarak Vişnu'ya tapan Vaişnavalar ve baş tanrı olarak Şiva'ya tapan Saivalar. Genel olarak, bir Hintli uygulayıcının hangi mezhebe ait olduğunu söylemenin en kolay yolu, uygulayıcının alnına çizilen banda bakmaktır. Vaişnavaların alnına çizilen çizgi yukarıdan aşağıya dikey olarak uzanırken, Şivaların alnına çizilen çizgi yataydır. Ayrıca, gerçekte, bu iki mezhep bazen üstünlüklerini iddia etmek için çatışmaya ve yüzleşmeye neden olur. Ayrıca, Vaişnavalar genellikle rasyonel ve makul eğilimler, yani verili kurumsal çerçevenin ötesine geçmeyen rasyonel eğilimler gösterirken, Şivalar bazen sistemin ötesine geçen irrasyonel uçlar gösterirler. Örneğin, Tantrizmin çoğunun Şivalar mezhebine ait olduğu düşünülebilir. Bu mezheplerin

her biri, tanrılarının evrenin yaratılışından, bakımından ve yıkımından sorumlu olduğunu düşünür. İşte bu yüzden, Hint mitlerinin bir koleksiyonu ya da dinler ansiklopedisi olarak da adlandırılabilecek Puranalar'da bile, tanrıların konumları ve rolleri, onları yaratan mezhebin durumuna göre farklılık göstermektedir.

Vişnu, Buda, Gautama Siddhartha

Buda'nın Vişnu'nun bir enkarnasyonu olduğunu söylediğimizde, aşina olduğumuz Budizm'in kurucusu Gautama Siddhārtha'dan bahsediyoruz. Budizm Hindistan'da ortaya çıkmıştır, ancak Jainizm ve Charvaka ile birlikte Hindistan'da alışılmamış bir ideoloji olarak kabul edilir. Hint ideolojisi, Vedaların otoritesinin tanınıp tanınmamasına bağlı olarak ortodoks ve alışılmamış ideoloji olarak ikiye ayrılır. Ortodoks ideoloji
altı düşünce okulunu içerir: Samkhya, Yoga, Nyaya, Vaisheshika, Mīmānsa ve Vedanta. Herkes, MÖ 6. yüzyıl civarında Kapilavastu adlı küçük bir cumhuriyette doğan Gautama Siddhārtha'nın aydınlanmaya eriştiğini ve Buda olduğunu ve bunun da dünya dinlerinden biri olan Budizm'in doğuşuna yol açtığını bilir. O dönemde, Brahmanizm gerilerken ve siyasi güç Brahman rahip sınıfından Kşatriya sınıfına kayarken, Budizm ve Jainizm gibi yeni ideolojiler o dönemdeki toplum için yeni bir şok etkisi yarattı. Kşatriya sınıfının aktif desteğiyle desteklenen Budizm hızla büyüdü ve Hindistan'daki ilk birleşik devleti oluşturan Maurya Hanedanlığı Kralı Ashoka tarafından devlet dini olarak kabul edildi ve Kuşan Hanedanlığı'na kadar etkisini sürdürdü. Ancak zaman geçtikçe Budizm, halkın genel isteklerinden uzak teorik tartışmalara odaklandı ve geleneksel Brahmanizmin izlerini takip etti. Sonuç olarak, Gupta Hanedanlığı döneminde Brahmanizm, Hinduizm olarak yenilikçi bir şekilde yeniden düzenlendi ve Hinduizm tekrar devlet dini olarak ortaya çıktı ve Budizm doğal olarak geriledi ve sonunda İslam'ın Hindistan'a ilerlemesi nedeniyle ortadan kayboldu. Elbette, bu süreçte Budizm, Tantra gibi popüler ritüelleri dahil ederek

reform çabaları gösterdi, ancak bu zaten gidişatı değiştirmek için yeterli değildi. Buna karşılık, yeni yeniden düzenlenen Hinduizm, diğer mevcut dinleri dahil ederek büyümeye devam etti. Bu süreçte Hinduizm, Budizm'i dahil etmek için Buda'yı Vishnu'nun bir enkarnasyonu olarak gören bir mit yarattı.

15

Vişnu'nun karısı Lakşmi

Tanrıça Laksmi, Vishnu'nun karısıdır. Sri olarak da bilinir, aşk, güzellik, talih ve zenginlik tanrıçasıdır. Hindular, bir kişi aniden zengin olduğunda bunun tanrıça Laksmi'nin onun evinde kalmasından kaynaklandığını söyler. Genellikle altın rengi, açık tenli, lotus çiçeğinin üzerinde oturan genç bir kadın olarak tasvir edilir. Laksmi'nin Brighu'nun kızı olduğu söylenir. Diğer metinlerde, tıpkı Yunan mitolojisinde güzellik tanrıçası Venüs'ün deniz köpüğünden çıkması gibi, tanrılar ve iblisler ölümsüzlük nektarını elde etmek için onu karıştırdıklarında, yaratılışı simgeleyen süt okyanusundan çıktığı söylenir.

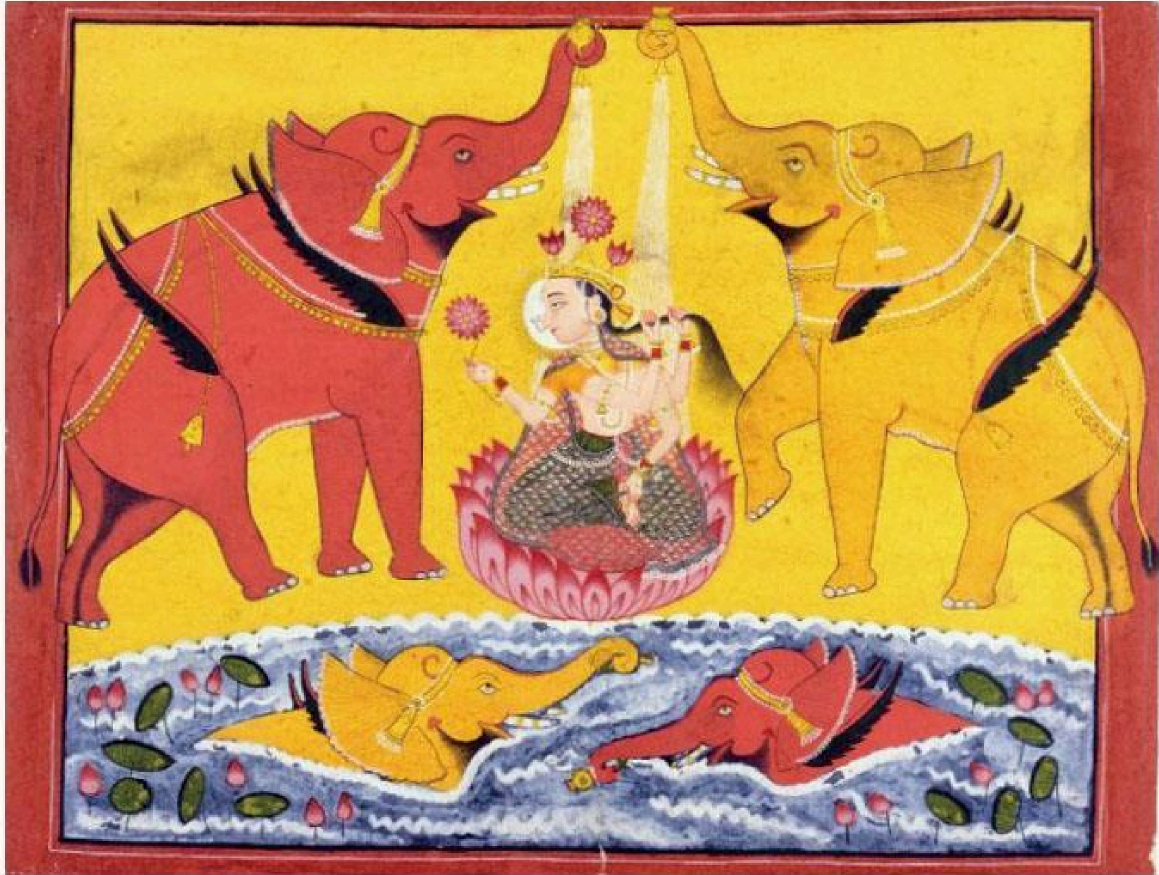
Lakshmi ayrıca Haripriya (Vishnu'nun sevgilisi), Padma (lotus), Padmalaya (lotus üzerinde oturan kadın), Jaladhija (suda doğan), Chanchala (kaprisli olan) ve Lokamata (evrenin annesi) olarak da adlandırılır. Her seferinde kocasının enkarnasyonunu takip ettiğinde farklı isimler alır. Örneğin, Vishnu cüce Vamana olarak doğduğunda Kamala idi, Parashurama olduğunda Dharani idi, Rama olduğunda Sita idi ve Krishna olduğunda Lukmini idi. Her zaman Vishnu'nun enkarnasyonu formunda enkarne olur, ya tanrı olduğunda tanrıça

olarak ya da insan olduğunda insan olarak, aralarındaki değişmeyen aşkı göstermek için.

Vishnu ve Lakshmi arasındaki aşk, Hindistan'daki diğer tüm tanrılar arasındaki aşktan daha güçlüdür. Literatürde şöyle belirtilmektedir:

Lord Vishnu'nun karısı ve dünyanın annesi olan Shri (Lakshmi), ebedi ve ölümsüzdür. Vishnu ve Shri her yeri kaplayan ve her şeye gücü yetendir. Eğer o anlamlıysa, o da anlamlıdır. Hari (Vishnu) cömerttir ve o titizdir. Eğer o anlayışlıysa, o zekadır. O adalettir ve o bağlılıktır. Eğer o dünyaysa, o dünyayı destekleyen sütundur. O erkek denen her şeydir ve o kadın denen her şeydir. Onlardan ayrı hiçbir şey yoktur.

Lakshmi'ye dair hikayeler burada yer almıyor çünkü bunlar ölümsüzlük nektarı ve Vishnu'nun enkarnasyonları bağlamında ortaya çıkıyor.

락쉬미 비슈누의 부인인 락쉬미 여신은 주로 연꽃 위에 앉아 있는 여인으로 묘사된다.

16

Yıkım tanrısı Şiva

Shiva yıkım tanrısıdır ve aynı zamanda yıkım yoluyla yeniden yaratımı sembolize eder. Shiva'nın yıkımı duygusal yargılama yoluyla

gerçekleşmez ve bunu sembolize etmek için aynı zamanda yoga tanrısıdır. En dikkat çekici özelliği, gözlerinin arasında gerçeği görebilen, fenomenleri değil bir bilgelik gözünün (üçüncü göz) olması ve dünyadayken bu gözün her zaman kapalı olmasıdır. Bazen bir kaplan derisi üzerinde otururken, yoga meditasyonuna dalmış, boynunda ve kollarında bir kobra ve tespih, saçları tepede toplanmış ama dağınık olarak tasvir edilir. Shiva ayrıca hayvanların (vahşi hayvanların) tanrısı olarak da bilinir , bu yüzden başlangıçta dağ kabilelerinin baş tanrısı olduğu varsayılır. Shiva aynı zamanda tam bir çileci yoganın sembolüdür ve sonraki Tantrizmin kökenidir. Bu yüzden grotesk ama erotik biçimlerde görünür.

Yaratılan tüm evrenler ve içlerinde var olan tüm şeyler, belirli varoluş süreleri sona erdiğinde kaçınılmaz olarak yok olmak zorundadır. Yok olmazlarsa, bir sonraki nesil veya evren yeni bir biçimde yeniden yaratılamaz. Yok olmayı varsaymayan bir yaratılış kesinlikle imkansızdır. Yok olma, yeni bir yaratılış için kendini feda etmektir ve aynı zamanda yaratılışın temeli olduğu söylenebilir. Bu nedenle ölüm, Hintliler için yaşamın sonu veya tamamen yok olma anlamına gelmez. Hint düşüncesinin özü olan Upanişadlara göre, var olmama tam anlamıyla var olmama anlamına gelmez, sadece görünmezlik anlamına gelir. İnsan bakış açısından, başka bir hayata yeniden doğmak, bir tür yolculuk anlamına gelir. Reenkarnasyonun temelini oluşturan bu bakış açısından, ölüm, yukarıda belirtildiği gibi, sadece bir tür değişimdir.

Hindistan tanrıları arasında yıkım veya yok etme misyonuna sahip olan tanrı Şiva'dır. Aynı zamanda yeni yaratılışın tanrısıdır. Bu, Şiva isminin mutluluk veya uğurluluk anlamına gelmesi ve bunun onun misyonu için uygun olmaması gerçeğinde dolaylı olarak ortaya çıkar. Dahası, Şiva'nın karakteri, korkunç bir vahşet ve sınırsız merhamet tanrısı, tamamen münzevi bir yoga tanrısı ve aynı zamanda en erotik tanrı olması gibi çelişkili unsurlar gösterir.

Başının yukarısında hilal şeklinde bir ay ile süslenmiş üç gözü olan bir münzevi görünümündedir. Üçüncü gözü, zihnin gözü, Tanrı'nın gözü veya Budist terimlerle bilgelik gözü veya zihnin gözü olarak sembolize eden üçüncü gözü, alnının ortasında yer alır ve her zaman kapalıdır. Bu göz açıldığında, tüm fenomenal sanrıların ortadan kalktığı ve kişinin gerçek gerçeklik dünyasını gördüğü anlamına gelir. Bu nedenle, bu göz açıldığında, fenomenal dünya ondan gelen yoğun

alevler tarafından yok edilir. Başka bir deyişle, üçüncü göz açıldığında, diğer iki göz kapanır ve iki göz açıldığında, üçüncü göz doğal olarak kapanır. Daha önce gördüğümüz gibi, Hint aşk tanrısı Kamadeva, Şiva'nın üçüncü gözü açıldığında gelen yoğun alevler tarafından yakılarak öldürülür.

Shiva'nın boynu mavidir çünkü evreni yıkımdan kurtarmak için yaratılış okyanusundan ilk zehri içmiştir. Boynunda depolanan zehir, inişin (Kaliyuga) son gününde boynundan çıkacak ve dünyayı yok edecektir. Bu nedenle, Shiva asla duygular tarafından etkilenmemelidir, bu yüzden genellikle arzu ve aptallığı yenmiş bir yogi olarak tasvir edilir. Dört kolu vardır, sağ üstte bir balta, sol üstte bir antilop ve diğer iki elinde koruma ve merhameti simgeleyen el hareketleri (mudralar) şeklinde iki el vardır. Buna karşılık, bazen küçük bir davul, bir üç çatallı zıpkın ve bir ilmik tutarken tasvir edilir. Kolye yerine kaplan derisinden yapılmış giysiler ve bir yılan giyen biraz grotesk bir figür olarak tasvir edilir.

Shiva'nın karısı, yaşam evresine bağlı olarak Uma, Sati, Parvati, Durga ve Kali gibi çeşitli biçimlerde görünür. Bunlar arasında Uma ve Sati'nin aynı varlık olduğu düşünülür. Dahası, diğer tüm tanrıçalar aynı varlıktır ve Shiva'nın çeşitli yaşamlarına karşılık gelen insan formunda doğmuşlardır. Bu nedenle, nihayetinde iki değil, tek bir varlıktırlar ve aynı şey Shiva için de geçerlidir. Shiva evrenin eril gücünü simgeliyorsa, karısı dişil prensibi temsil eder.

Hindistan'da Shiva, belirli bir figürden ziyade Linga adı verilen bir sembol olarak tapınılır. Taştan yapılmış bir tür erkek cinsel organıdır ve erken dönem genital tapınmasının bir uzantısı ve Tantrizmin bir sembolü olarak görülebilir. Shiva'nın temsili sembolü olan Linga, her zaman dişi cinsel organının sembolü olan lotus veya yoni üzerine yerleştirilir. Ezoterik anlamda cinsel birleşmeyi sembolize eder ve genellikle nihai kurtuluş anlamına gelir. Bu, 'Lingga Tapınması' bölümünde tartışılacaktır.

Tanrı Şiva'nın adı erken Vedalarda geçmez. Bunun nedeni onun Brahman olmayan bir tanrı olması olabilir. Bazı bilginler Şiva'nın dağ kabilelerinin tanrısı olduğunu ileri sürer. Bu yüzden ona Pasupati de denir, yani vahşi hayvanların tanrısı veya efendisi anlamına gelir.

Benzer özellikler gösteren bir tanrı da Vedik çağın Rudra'sıdır. Vedalara göre Rudra, Indra ile özdeşleştirilir, ancak daha sonra

Hintliler onu Şiva ile aynı tanrı olarak görürler. Şiva, doğası gereği, güçlü büyülü öğelere sahip birçok popüler din biçimini gösterir.

Şiva isminin yanı sıra, aynı zamanda Büyük Tanrı (Mahesvara), Görkemli Tanrı (Isvara), Başında Yarım Ay Olan (Chandrasekara), Goblinlerin Efendisi (Bhutesvara), Ölümün Fatihi (Mrtunjaya), Kamadeva'yı Yok Eden (Smarahara), Ganj Nehri'nin Aktığı Kişi (Gangadhara), Ebedi (Sthanu), Havayla Örtülü Olan (Digambara), Çıplak Olan, Efendi (Bhagavat), Hükümdar (Isana), Büyük Zaman (Mahakala) ve Üç Gözlü Olan (Tryambaka) olarak da anılır.

파괴의 신 쉬바 춤추는 모습의 쉬바. 쉬바의 춤은 천지 창조의 고뇌와 세상의 소멸에 대한 격노를 표현하는 것이다. 쉬바는 파괴의 신인 동시에 파괴를 통한 재창조를 상징한다.

Rudra'nın Doğuşu

Prajapati aile hayatını yaşarken karısı şafak tanrıçası Ushas'tı. Evlendikten bir yıl sonra bir oğulları oldu. Ancak çocuk doğduğu

andan itibaren sürekli ağlıyordu. Prajapati bunu garip buldu ve ona doğrudan sordu.

"Bu dünyaya geldiğinden beri neden durmadan ağlıyorsun?"

Babasının sorusu üzerine oğul ağlamayı bıraktı ve net bir sesle cevap verdi.

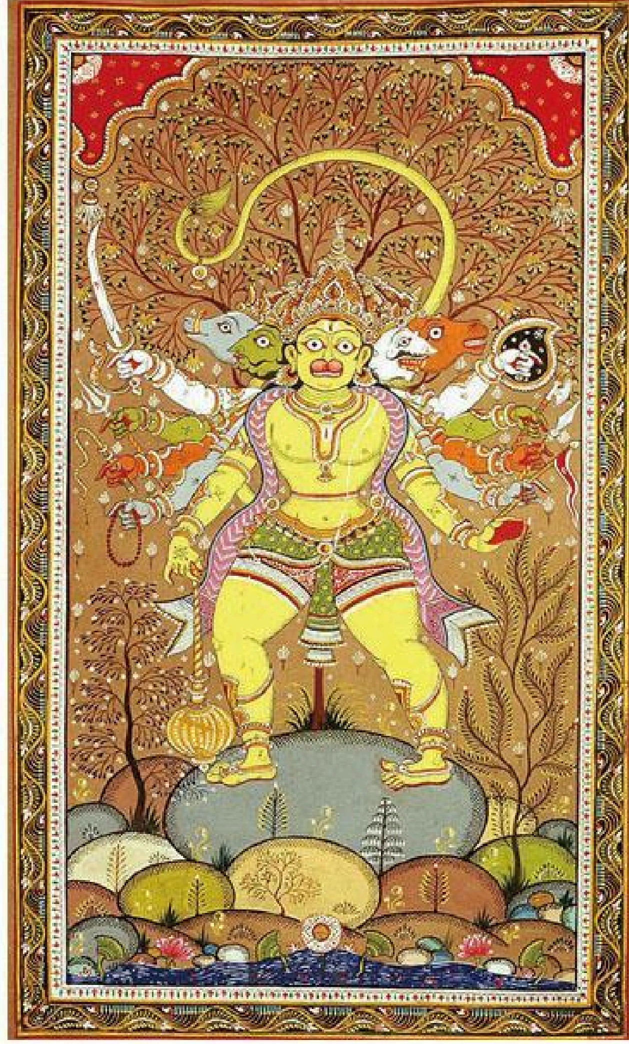
"Böyle ağlamamın sebebi, önceki hayatımda işlediğim günahların henüz tamamen bağışlanmamış olmasıdır. Ayrıca, henüz bana bir isim verilmedi. Lütfen bana bir isim verin."

Prajapati, oğluna hemen oracıkta adını verdi.

"Doğduğundan beri ağlamaya başladın, bu yüzden sana Rudra adını vereceğim."

Böylece ismi, 'ağlamak, feryat etmek' anlamına gelen fiil kökü (rud)'dan türetilen Rudra oldu.

Rudra aslında Vedalarda geçen bir tanrıydı ve özellikleri Şiva'nınkine benzediği için daha sonra Şiva ile aynı tanrı olarak kabul edildi.

루드라

Şiva'nın Öfkesi ve Sati Geleneklerinin Kökeni

Daksha'nın kızı Sati, çocukluğundan beri sadece Şiva'ya tapıyor ve onun üzerine meditasyon yapıyordu. Büyüdükçe, ailesi onun güzelliğine ve saflığına denk bir damat bulmak istiyordu. Ancak, Sati'nin Şiva'ya olan bağlılığı her geçen gün daha da güçlendi.

Bir gün, Lord Brahma ve Narada Daksha'yı ziyaret etti. Brahma güzel ve iffetli Sati'yi gördü ve şöyle dedi:

“Bütün kalbinle hizmet ettiğin Lord Shiva senin efendin olacak. Ancak o şu anda çilecilik yapıyor ve evlenmeye hiç niyeti yok. Onun karısı olup olmayacağının senin çabalarına bağlı olduğunu unutma.”

Sati, dileğinin gerçekleşeceğine dair kehaneti duyduğunda çok sevindi.

"Bundan sonra, Lord Shiva ile evlenmek için daha da katı çileler uygulayacağım. Bana verilen kaderin yolunu gönüllü olarak takip edeceğim."

Sati nehre gitti, kendini yıkadı ve sonra tekrar meditasyon yaptı, Shiva'ya ilahiler söyledi. Bu sahneyi gökyüzünden izleyen tanrılar şöyle dedi:

“Sonunda Sati, Lord Shiva ile evlenmek için çileci yolculuğuna başladı. Şimdi hepimiz oraya gidelim ve onu kutsayalım.”

Brahma ve eşi Saraswati, Vishnu ve eşi Lakshmi ve diğer azizler, onun pratik yaptığı yerde belirdiler. Ancak Sati o kadar derin bir meditasyondaydı ki sadece Shiva'yı düşünüyordu ve etrafında olup bitenlerden tamamen habersizdi. Bunu gören tanrılar, pratik yaparken rahatsız edilmemesi için onu sessizce kutsadılar ve doğrudan Lord Shiva'ya gitti. Brahma, tanrıları karşılayan Shiva ile konuştu.

“Shiva, ne zamana kadar çileciliği sürdüreceksin? Saraswati’yi karım olarak aldığım ve Vishnu’nun Lakshmi’yi karısı olarak aldığı gibi, sen de kendine bir eş bulmalı mısın?”

Şiva bir an sessiz kaldı, sonra yüzünde büyük bir gülümsemeyle tanrılara cevap verdi.

“Ben de evlenmek istiyorum. Ama gördüğünüz gibi ben bir münzeviyim. Benimle evlenebilecek kadın, ben bu zorlu ve çetin münzeviliği yaşarken benimle birlikte münzevilik de yapabilmeli ve eve döndüğümde akıllı bir ev hanımı olabilmeli. Hangi kadın buna uymaya gönüllü olur?”

Şiva konuşmasını bitirir bitirmez Brahma hemen cevap verdi.

"Shiva, bu tür konular hakkında endişelenmene gerek yok. Şu anda, Daksha'nın kızı Sati görevlerini yalnızca senin için yerine getiriyor. O senin için mükemmel bir eş olurdu."

Orada bulunan Vişnu, Brahma'ya yardım etti.

“Asil Sati Shiva, hiçbir dış ayartmayla sarsılmıyor ve derin meditasyonda, sadece Seni elde etmeyi bekliyor. Lütfen acele et ve onun dileğini yerine getir.”

Tanrıların sözlerine meraklı olan Şiva, sessizce, hareketsiz ve derin meditasyonda olan Sati'nin önünde belirdi. Yüzü tek bir karanlık gölge

olmadan berrak ve parlaktı. Şiva sevincini bastırdı ve onunla yumuşak ve nazik bir sesle konuştu.

“Daksha'nın kızı Sati, gözlerini aç ve bana bak. Ben Shiva'yım, tüm kalbinle meditasyonunun nesnesiyim. Samimi duan beni memnun etti. Şimdi bana dileğini söyle. Ne dileğin varsa yerine getirilecek.”

Sati, hayalini kurduğu Shiva'yı kendi gözleriyle gördüğü için çok mutluydu. Shiva ona ne istediğini sorduğunda, bir an için utanmaktan kendini alamadı.

'Ah, sonunda Lord Shiva ile tanıştım. Neden bu kadar samimiyet gösterdiğimi biliyor olmalı. Bunu doğrudan ağzımdan duymak istiyor. Ama seninle evlenmek istediğini nasıl söylemeye cesaret ediyor?'

Sati kızardı ve tek kelime etmeden başını eğdi. Shiva onun çaresiz görünümüne gülümsedi ve şöyle dedi:

“Sati, gel ve benim karım ol.”

Sati, rüyasında gördüğü Şiva'dan doğrudan istediği cevabı duyduğunda, bir anlığına bilincini kaybetti. Sati, istediği gibi Şiva'yı kocası olarak aldı ve tüm tanrıların kutsamalarıyla Kailasa Dağı'na gitti ve mutlu bir evlilik hayatına başladı. Bir gün, Şiva Sati'ye sordu.

"Azizler büyük bir kurban töreni düzenlemek üzere. Ben de dahil olmak üzere tüm tanrılar kurban törenine davet edildi. İsterseniz birlikte gidelim."

Sati, Shiva ile kurbanın yapılacağı yere gitti. Tanrıların hoş geldinleri arasında oturduklarında, Sati'nin babası Daksha geldi. Tüm katılımcılar Daksha'yı karşılamak için ayağa kalktılar, ancak sadece Shiva ve Sati oturmaya devam ettiler ve hafifçe başlarını salladılar. Bunu gören Daksha'nın kalbi öfkeyle doldu.

"Kurban törenine katılan herkes beni yüce bir varlık olarak kabul ediyor, ancak damadım ve kızım orada kibirli bir şekilde oturuyorlar. Beni nasıl görmezden gelmeye cesaret ediyorlar? Görelim."

Kurban kesildikten sonra Daksha evine döndü ve Şiva ve kızına yaşattığı aşağılanmanın intikamını nasıl alabileceğini düşünmeye başladı.

"Bundan sonra, daha önce hiç kimsenin görmediği kadar büyük bir kurban sunacağım. Brahma ve Vishnu'nun başkanlık ettiği bu kurban, yalnızca yeryüzünün büyük azizlerini değil, aynı zamanda tüm cennet tanrılarını da davet edecek. Ancak damadım Şiva ve aşağılanan kızım

Sati hariç tutulacak. Bunun sayesinde, benim büyüklüğümü fark edecekler ve yaptıklarından kesinlikle pişman olacaklar."

Bir süre sonra Shiva ve Sati, Himalayalar'daki Kailasa Dağı'nın tepesinde oturmuş etrafa bakıyorlardı. Sati, sanki bir yolculuğa çıkacaklarmış gibi heyecanlı yüzlerle süslenmiş diğer tanrıların eşlerini gördü. Shiva'ya ne yaptıklarını ve nereye gittiklerini sordu.

"Şimdi babanız Daksha'nın yaptığı at kurbanına katılmaya çalışıyorlar."

Sati, Şiva'nın sözlerine şaşkınlıkla baktı ve geri sordu.

"O zaman neden tüm tanrıların katıldığı kurban törenine katılmıyorsun? Sen tanrıların en büyüğüsün. Davet edilmemen mantıklı değil. Babamız bizi yanlışlıkla dışarıda bırakmış olabilir mi?"

Şiva anlamlı bir gülümsemeyle cevap verdi.

“Babanız Daksha son kurban sırasında bizi kızdırmadı mı? O zamandan beri Daksha benden çok nefret ediyor. Bu yüzden yapmayı planladığı kurbana bizi bilerek davet etmedi. Davet edilmediğim hiçbir kurbana katılmam. Bu yüzden sizin de katılmamanız en iyisi olur.”

Sati, babasının kocasını görmezden gelme tavrına gizlice öfkelendi. Öfkelendi ve Şiva'yı kurban törenine katılmaya zorladı, ancak cevabı aynı kaldı.

"Oraya gitmeyeceğim. Gerçekten katılmak istiyorsan, tek başına git. Bunun yerine, öküzüme bin, Nandin ve adamlarınla git."

Sati kocasının adamlarıyla birlikte babasının yanına tek başına gitti. Sarayın girişinde, inekten inip babasına yaklaştığında, Daksha ona bakmaya bile zahmet etmedi. Eğilip onu selamladığında, soğuk ve sert bir şekilde konuştu.

"Seni ve Shiva'yı asla davet etmedim. Bu kurban, katılabileceğiniz sıradan bir tören değil."

Sati cevap vermedi ve bunun yerine yakınlarda bulunan Brahma ve Vişnu'ya sordu.

"Babamın büyük kocama hakaret ettiğini duyduğunuzda umursamadığınızı mı söylüyorsunuz?"

Daksha konuşmasını bitirmeden yerinden fırladı ve yüksek sesle bağırdı.

"Sus. Küstahlığına daha fazla tahammül edemiyorum. Burada kalmak istiyorsan, sessiz kal ve otur. Değilsen, hemen burayı terk et. Tekrar ediyorum, kocan bu kutsal törene katılmaya uygun değil."

Kocasına yapılan hakaretten dolayı öfkelenen Sati, Daksha'ya dik dik baktı ve soğuk bir şekilde konuştu.

"Kızınız olmaktan hiç bu kadar utanmamıştım. Şu andan itibaren, kızınız olmaktan vazgeçeceğim. Bana verdiğiniz bu değersiz bedeni hemen burada ve şimdi geri vereceğim."

Sati sessizce ellerini birleştirdi ve kalbinden sevgili kocasına dua etti.

'Sevgilim, bundan böyle Daksha'nın kızı olmaktan vazgeçeceğim. Bunun yerine, gerçekten saygı duyabileceğim bir baba bulacağım ve seninle tanışmak için yeniden doğacağım.'

Duasını bitirdikten sonra, o sırada geliştirdiği yoga gücünü kullanarak tüm bedenini alevler içinde bıraktı. Sati kendi bedenini yakarken, bu sahneye tanık olan katılımcılar şaşkına döndüler ve büyük bir karmaşaya düştüler.

"Ne yapmalıyım? Bu bir felaket. Shiva'nın sevgili karısı bedenini terk etti, bu yüzden zalim Daksha suçlarının bedelini kesinlikle ödeyecek."

Kalenin dışında Sati'yi bekleyen Shiva'nın adamları, içeriden gelen yüksek bir çığlık duydular ve içeri daldılar. Sati'nin babası yüzünden kendini yaktığını anladıklarında öfkelendiler ve silah alıp Daksha'ya saldırdılar. O anda, aziz Bhrigu kurban ateşine adaklar attı ve bir mantra okudu ve ateşten birçok iblis çıktı ve Shiva'nın adamlarıyla savaşmaya başladı. Bunalmış bir şekilde, hemen Shiva'ya koştular ve tüm hikayeyi ayrıntılı olarak anlattılar.

Shiva'nın gözlerinde kontrol edilemeyen bir öfke yükselmeye başladı. Ayağa kalktı ve bir avuç saçını kesip yere vurdu. Sonra saç ikiye ayrıldı ve Virabhadra ve Maha Kala, korkutucu yüzleri ve güçlü güçleriyle ortaya çıktı. Shiva onlara bir emir verdi.

"Hemen şimdi istediğin kadar astını al ve Daksha'nın sunduğu kurbanı iz bırakmadan yok et."

Daksha, Şiva'nın ordusunun sarayına doğru ilerlediğini duyduğunda, ne yapacağını bilemeyecek kadar korktu. İndra'ya koştu ve önünde diz çöküp yalvardı.

"Tanrıların kralı Indra, lütfen beni ve bu kurbanı kudretli gücünle koru."

Indra bir file bindi ve tanrılar ordusunu Shiva'nın ordusunu durdurmak için yönetti. Ancak, tanrılar ordusu ve Bhrigu'nun iblisleri

Virabhadra ve Maha Kala'nın gücüne karşı güçsüzdü. Güçlü güçleri karşısında ezilen tanrılar teker teker cennete kaçtılar, ancak Indra pes etmedi ve Shiva'nın bindiği boğa Nandin'e saldırdı. Nandin de cesurca Indra'yı üç çatallı bir zıpkınla bıçaklamak için koştu, ancak Indra'nın attığı bir yıldırımla vuruldu ve olay yerinde öldü. Nandin'in ölümüne tanık olan Virabhadra öfkeyle Indra'ya bir ok attı. Vücuduna bir ok isabet eden Indra'nın cennete kaçmaktan başka seçeneği yoktu. Bu sefer, Vishnu Garuda'ya bindi ve Virabhadra'ya doğru koştu, ancak mızrağıyla bıçaklandı ve baygın bir şekilde yere düştü.

Tüm tanrılar cennete kaçtığında, Virabhadra sarayı aradı ve Daksha'yı bir köşede titreyerek yatarken buldu. Daksha'yı saçlarından yakaladı ve kurbanın yapıldığı yere sürükledi. Tek kelime etmeden, Daksha'nın kafasını oracıkta kesti ve kurban ateşine attı. Shiva'nın adamları zaferle Kailasa Dağı'na döndüler.

Geri çekildikleri Daksha sarayı, sayısız cesedin kanı ve yaralıların inlemeleriyle harap haldeydi. O sırada, tanrı Brahma, başı kesilmiş halde ölmüş olan Daksha'ya koştu. Oğlu Daksha'nın bedenini kollarında tuttu ve Vishnu'dan ona bakmasını istedi.

"Lütfen oğlum Daksha'nın hayatını canlandırmanın bir yolunu bulun."

Sonra İndra öne çıktı ve cevap verdi.

"Bütün bunlar Daksha'nın aptallığı ve bunun sonucunda Şiva'nın öfkesi yüzünden başladı. Bu yüzden önce Şiva'ya gitmeli ve onun öfkesini yatıştırmalıyız."

Brahma ve diğer tanrılar Kailasa Dağı'na giderek Şiva ile buluştular.

“Yüce Varlık, sen merhametli bir tanrısın. Daksha'nın küstahça niyetlerle yaptığı tüm fedakarlıklar yok edildi. Sadece bu da değil, Daksha'nın kendisi de küçüklüğünün bedeli olarak sefil bir ölümle karşılaştı. Şimdi sen de öfkeni yatıştırmalı ve Daksha'ya sonsuz merhametle bir şans daha vermelisin.”

Tanrıların isteği üzerine Şiva'nın öfkesi yatıştı ve eski dingin keşiş görünümüne kavuştu.

“Aptal Daksha, anlık yanılgıdan doğan nefrete yenik düştü. Başkasından nefret eden veya ona zarar vermeye çalışan herkes, sonuçlarının kesinlikle kendisine geri döneceğini bilmelidir. Bu, asla geri alınamayacak karma yasasıdır. Onun ölümü benim hatam değildi, sadece ektiği tohumların sonucuydu. Sizin içten isteğiniz üzerine, günahlarının bedelini ölümle çoktan ödemiş olarak ona bir şans daha

vereceğim. Ancak sorun şu ki, başı çoktan ateşe atılmış ve yakılmış. Kurban ettiği keçinin başını bedenine bağlayarak onu diriltmekten başka seçeneğim olmayacak."

Shiva, diğer tanrılarla birlikte kurban kaosunun olduğu yere geldi ve bir keçinin başını buldu. Başını kaldırıp Daksha'nın boynuna koydu ve derin bir meditasyona daldı. Bir süre sonra Daksha, sanki uzun bir uykudan yeni uyanmış gibi büyük bir esnemeyle uyandı. Neler olup bittiği hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi etrafına baktı ve Shiva'yı görünce aklı başına geldi ve onun önünde diz çöktü.

"Büyük Tanrım, aptallığımın kölesi olarak sana karşı büyük günah işledim. Kendi büyüklüğümün gururuyla yanlışlar yaptım ve bedelini ödemeliyim. Yine de bana merhametinle bir şans daha verdin. Bundan sonra büyüklüğünden asla şüphe etmeyeceğim ve sadece senin için fedakarlıklar yapacağım."

Daksha'nın samimi tövbesini kabul eden Shiva, onun için yapılan kurbana katıldı ve ona kutsamalarını bahşetti. Her şey sorunsuz bir şekilde tamamlandıktan sonra Shiva dağa geri döndü ve çileciliğine devam etti.

Bu arada kocasına yapılan hakarete dayanamayıp ateşe atlayan Sati, yemin ettiği gibi manevi dünyada Şiva'nın karısı (Parvati) olarak yeniden doğma fırsatını bekledi . Şiva da Brahma'nın Sati'ye söylediği gibi, sadece ona olan aşkını koruyarak kendini sadece çileciliğe adadı.

Yukarıda anlatılanlar diğer literatürlerde biraz farklı anlatılmaktadır.

Uma (Sati), Şiva'nın Dakşa'nın kurban törenine neden katılamadığını duyduğunda çok öfkelendi .

"Bu saçmalık. Seni, tanrıların en büyüğünü davet etmemek gerçekten aptallık. Belki de zayıflıklarını gizlemek için seni bilerek davet etmediler. Onlara aptalca davranışlarının sonuçlarını açıkça göstermelisin. Hemen kurban törenine katıl ve onlara yanlış davranışlarının sonuçlarının ne kadar acınası olduğunu göster."

Uma'nın ısrarlı iknası üzerine, Shiva oturduğu yerden kalktı, korkunç görünümlü adamlarını yönetti ve yoga güçlerini kullanarak Daksha'nın kurbanının tutulduğu yere gitti. Kurban ateşini söndürmek için kan serptiler, etraflarındaki kazıkları çıkardılar ve orada bulunan varlıkları vahşice sallayarak yemeye başladılar. Ciddi kurban hızla kanlı bir kaos sahnesine dönüştü ve katılımcılar hayatlarını kurtarmak için oradan oraya koşturmakla meşguldüler. Süt dolu şişeler kırıldı,

cömertçe hazırlanmış yiyecekler oraya buraya dağıldı ve çığlıklar her yerde devam etti.

Kurban törenine başkanlık eden Daksha hızla bir geyiğe dönüştü ve kaçmaya çalıştı. Shiva onu kovalarken alnından büyük ter damlaları aktı. Ter damlarken, şiddetli bir alev belirdi ve kısa boylu, kan kırmızısı gözlü ve yeşil sakallı korkunç bir varlık ondan çıktı. Shiva'nın yerine Daksha'yı kovaladı ve onu yedi. Sonra hiçbir ayrım yapmadan çılgınca etrafta koşturan tanrılara ve münzevilere saldırmaya başladı.

Öfkelenen tanrılar yardım için Brahma'ya gittiler. Brahma, Şiva'ya göründü ve ondan öfkesinin terinden doğan canlıları geri getirmesini istedi ve gelecekte herhangi bir kurban sunmaya onu davet edeceğine söz verdi.

"Niyetinizi anlıyorum, ancak ne yazık ki o yaratığı nasıl ortadan kaldıracağımı bilmiyorum. O benim kontrol edilemeyen öfkemden doğdu ve ben var olduğum sürece benimle yaşamak zorunda."

Brahma, Şiva'nın sözlerini duyduktan sonra bir an düşündü ve sonra şu öneriyi yaptı.

"Eğer bir çıkış yolu bulamazsan, yarattığın ölümsüz yaratık yüzünden evren kaçınılmaz olarak sona erecek. Eğer dediğin gibi ölümsüzse, neden onu parçalara ayırıp gücünü zayıflatmıyoruz?"

Shiva, Brahma'nın önerisini izleyerek canlıyı birkaç parçaya böldü ve her biri heyecan ve ateş adıyla hayvanlar ve insanlar arasında yaşamalarını sağladı. O andan itibaren hayvanlar ve insanlar çeşitli durumlarda kolayca heyecanlanmaya ve ateşlenmeye başladılar. Bir canlı hasta olduğunda veya acı çektiğinde, bunun nedeni aslında içinde ısı olmasıdır. Sonunda, Shiva'nın öfkesi nedeniyle hayvanlar ve insanlar küçük şeylerde bile ateş gibi heyecanlandılar ve ateşlendiler veya vücutları anormalleşti.

Bu nedenle Mahabharata'da, eğer bir kişi içtenlikle Şiva'nın adını anar ve ona ibadet ederse, asla ateşten muzdarip olmayacağı yazılmıştır. Ayrıca hayatı boyunca hiçbir kötülükle karşılaşmayacak, tüm hastalıklar ve acılar doğal olarak iyileşecek, tüm istekleri yerine getirilecek ve asla bir hayvan olarak doğmayacaktır. Bunun nedeni, tüm insan hatalarının Şiva'nın öfkesinden kaynaklanmasıdır, bu öfke insanlarda ateş ve heyecan olarak bulunur.

Parvati'nin Doğuşu

Sati bedenini yaktıktan sonra, Shiva Himalayalara gitti ve kendini meditasyona adadı. Shiva'nın meditasyon yaptığı yerin yakınında, Himalayaların kralı Himavat, karısı hava perisi Menaka ile yaşıyordu. İkisi birbirlerini çok seviyordu ve halk tarafından büyük saygı görüyorlardı.

Mutlu bir hayat yaşayan Himavat ve eşi Menaka'nın güzel bir kızı oldu. Tüm ülke halkı prensesin doğumunu tüm kalpleriyle kutladı. Kral çocuğa Parvati adını verdi. Önceki hayatında Shiva'nın eşi Sati olan Parvati, Shiva'ya söz verdiği gibi bu dünyaya tekrar reenkarne oldu. Parvati, anne babasının ve halkının bakımı altında güzel ve erdemli bir şekilde büyüdü. Zaman geçtikçe, evlenme yaşına geldiğinde, Menaka kocasına sordu.

"Sevgili kızımız Parwati'nin artık bir aile sahibi olacak yaşa geldiğini biliyorsun. Sence onun için en uygun damat kim olur?"

Kral kendi kendine düşündü.

'Kızım Parvati dünyanın en güzel ve en saf kalpli insanıdır. Bu yüzden, damadının dünyanın en saygın insanı olması doğaldır.'

Bir gün, aziz Narada Himavat'ı ziyaret etti. Kral onu karşıladı ve kızını selamlaması için çağırdı. Parvati'yi yakından izleyen Narada, içeri girdiğinde kralla sakin ve kendinden emin bir sesle konuştu.

"Kızınız Parvati, büyük tanrı Şiva'nın karısı olmaya çoktan mahkûm. Hiç kimse doğumundan itibaren kararlaştırılmış olan kaderi alt edemez. Önce onu alıp Şiva'yı kendiniz görmelisiniz."

Kral, evliyanın bu beklenmedik sözlerini duyunca çok üzüldü.

“Büyük Lord Shiva artık tamamen meditasyona dalmış durumda, tüm dünyevi arzulardan tamamen özgür. Karısı Sati'nin ölümünden beri hiçbir kadına ilgi göstermedi. Kişi ona nasıl yaklaşabilir?”

Uzun uzun düşündükten sonra kızını ve arkadaşlarını Şiva'nın meditasyon yaptığı yere götürdü. Kral, Şiva'ya saygıyla eğildi ve ona ziyaretinin amacını anlattı.

"Sevgili Tanrım, meditasyon pratiğinizde size yardımcı olacak birine ihtiyacınız var. Kızım Parvati burada pratiğinizde size yardımcı olabilir. Lütfen onun size yardım etmesine izin verin."

Uzun süredir sessizce izleyen Shiva, Himavat'ın bencil bir amacının olmadığını anlayınca teklifini kabul etti. Himavat, kızını ve arkadaşlarını mutlu bir şekilde Shiva'ya bıraktı ve eve döndü. Parvati,

Shiva'ya herkesten daha fazla bağlılık ve özenle baktı. Arkadaşları ara sıra onunla dalga geçse bile, o hiç aldırış etmedi ve günlerini sadece Shiva'yı düşünerek geçirdi.

Bu arada, cennet tanrıları için büyük bir sorun ortaya çıktı. Tanrılara karşı savaş açan iblis Taraka'nın ordusuydu. Zorluklara katlandıktan sonra Taraka, tanrıların meydan okumaya cesaret edemeyeceği güçlü güçleri Brahma'dan elde etti. Kibirlendi ve tanrılara zarar vererek ve istediği gibi eşlerini alarak vahşetler işledi. Onun liderliğindeki iblisler, tanrılara, azizlere ve insanlara karşı tarifsiz kötü suçlar işlediler. Ayrım gözetmeksizin öldürdüler, azizlerin kurban törenlerini mahvettiler, kutsal inekleri çaldılar ve hatta kutsal yerlere kan ve pislik saçtılar. İblislerin vahşetinden korkan azizler, inziva yerlerini terk edip dünyayı dolaştılar. Doğal olarak, kurban törenlerinin kutsal ateşi ve Vedaların öğretileri ihmal edildi. Bu durumda bile, zayıf tanrılar hiç yardım edemediler. Tanrılar çok düşündükten sonra Brahma'ya gittiler ve yardım istediler.

“Brahma, kudretli iblis Taraka'yı yenmek için yardımını aramaya geldik. Onun gücü o kadar büyük ki tanrıların kralı Indra bile buna karşı koyamaz. Bize yalnızca sen yardım edebilirsin. Bu yüzden lütfen bize yardım et.”

Tanrı Brahma ona, yalnızca Şiva'nın oğlunun onu yenebileceğini bildirdi.

“İblis Taraka, mükemmel uygulamasının bir sonucu olarak benden böyle bir güç elde etti. Ne Indra ne de Vishnu onu yenemez. Tek bir yol var: Indra'nın doğurduğu çocuğun tüm tanrılardan üstün bir tanrının tohumunu içmesi. Bu üstün tanrının saçları yukarıda ve cildi mavi ve kırmızı olmalı. Bu tür koşullara sahip olan tek tanrı Shiva'dır. Şu anda sevgili karısı Sati'yi kaybetmenin acısını unutmak için meditasyona dalmış durumda. Güzel Parvati tüm kalbiyle ona baksa da, gözleri kapalı ve ona bir kez bile bakmıyor. Parvati, önceki hayatından gelen Sati'dir ve Shiva'nın karısı olmaya mahkumdur. Ancak Shiva bu gerçeği bile bilmiyor. Önce kendini gizleyen Indra'yı bulmalı ve Shiva ile Parvati'yi evlendirmelisin. Bunu yaparsan, onlardan doğan çocuk istediğin gibi iblis Taraka'yı yok edebilecek.”

Uzun bir araştırmadan sonra tanrılar, Taraka tarafından yenilen Indra'nın Meru Dağı'nın tepesinde saklandığını buldular. Indra'ya gidip ona Brahma'nın tavsiyesini söylediler. Tanrılarla görüştükten sonra Indra, Shiva'nın arzusunu uyandırmak için aşk tanrısı Kamadeva'yı

göndermeye karar verdi. Ancak Shiva'nın korkusunu bilen Kamadeva, tanrıların isteğini kabul etmekte isteksizdi. Sonra Brahma devreye girdi ve Kamadeva'yı ikna etti.

"Endişelenme ve sana verilen görevi yerine getir. Shiva'nın gazabı yüzünden ölsen bile, seni yeniden canlandıracağımdan emin olacağım."

Kamadeva, karısı Rati ve arkadaşı Vasanta (Bahar) ile birlikte gizlice Şiva'nın pratik yaptığı yere yaklaştı. Şiva bu durumdan tamamen habersizdi ve derin meditasyon halindeydi. Tüm arzuların kaybolduğu meditasyon hali nedeniyle çevredeki manzara da kasvetli bir şekilde değişmişti. Arkadaşı Vasanta, Şiva'nın kaldığı ormanı güzel çiçeklerle ve kuş cıvıltılarıyla dolu bir bahar çiçek bahçesine çevirmişti. Bunu gören Parvati ormana girdi, mis kokulu çiçekler topladı ve Şiva'ya sunmak için bir kolye yaptı. Çiçek kolyesiyle Şiva'ya yaklaştı, ona eğildi ve boynuna takmaya çalıştı. Tam o sırada saklanıp fırsat bekleyen Kamadeva, Şiva'nın kalbine bir sevgi oku fırlattı. Okla vurulan Şiva, önündeki Parvati'ye baktığında kalbinde bir sevgi dalgası hissetti. Meditasyonunun bir anlığına kesintiye uğradığını fark eden Şiva, bunun Kamadeva'nın işi olduğunu hemen anladı.

"Kamadeva'nın sakin zihnimi bozmaya cesaret etmesini kesinlikle affedemem."

Öfkesi büyüdükçe, Shiva'nın üçüncü gözü (alnının ortasındaki aydınlanmayı simgeleyen göz) aniden açıldı. Sonra, ondan şiddetli bir alev fırladı ve doğrudan Kamadeva'nın saklandığı yere yöneldi. Kamadeva çığlık bile atmadan oracıkta küle döndü. Göz açıp kapayıncaya kadar, sevgili kocası hemen yanında küle döndü ve karısı Rati yüksek sesle çığlık atarak bilincini kaybetti. Kamadeva'nın daha sonraki yeniden doğuşunun hikayesi daha önce 'Aşk Tanrısı Kamadeva'da anlatılmıştı, bu yüzden burada atlanacaktır.

Kamadeva'yı yakan Şiva, hemen orayı terk etti ve arzunun alevlerini söndürmek için Kalinda Nehri'ne atladı. Şiva'nın arzusunun kaynayan alevlerine dayanamayan nehir suyu siyaha döndü ve kurudu. O andan itibaren Kalinda Nehri orman boyunca siyah suyla akmaya başladı. Ancak, nehir suyuyla bile arzularını tamamen söndüremeyen Şiva, istikrarını yeniden kazanmak için oradan oraya dolaşmaya başladı.

Bir gün, Şiva azizlerin kaldığı ormana girdi. Sonra, azizlerin eşleri Şiva'nın görünüşünden o kadar etkilendiler ki, hepsi evlerini terk edip onu takip ettiler. Azizler bunu görünce, Şiva'ya cinsel organlarının

düşeceği lanetini verdiler. (Bu hikaye daha sonra 'Küller Neden Tüm Vücuda Konur' bölümünde tekrar anlatılacak)

Bu arada Parvati, sevgilisi Shiva'nın gidişiyle derinden üzülmüş ve yıkılmıştı. Babası Himavat haberi duyduğunda, derin üzüntü içinde olan onu hemen Himalayalara geri götürmek için koştu.

Uzun uzun düşündükten sonra Parvati, Shiva'nın adanmışlık eksikliği yüzünden gittiği sonucuna vardı ve daha önce olduğundan daha da aşırı çilecilikler uygulamaya karar verdi ve ormana gitti. Meditasyon yaptı ve Shiva'ya karşı tek fikirli bir adanmışlıkla çilecilikler uyguladı, bir çim bile olmadan çıplak zeminde yattı ve sadece asgari düzeyde yiyecek yedi. Zaman geçtikçe, aşırı çilecilikler uygulamaya başladı, hatta asgari düzeyde yiyeceği kesti. Etrafındaki münzeviler bunu gördüklerinde onu övdüler.

“O kadın artık hiçbir şey yemiyor ve sadece meditasyona dalmış durumda. Zihni bir elmas gibi ve kimse onu rahatsız edemiyor. Buz gibi suya daldırılıp tüm vücudu maviye döndüğünde bile, efendisi hakkındaki düşüncelerini asla bırakmıyor. O, çileciliğin çileciliğini doğru bir şekilde uygulayan tek kişi.”

Parvati'nin Shiva'ya olan bağlılığı, uzun yıllar boyunca çilecilik uygulamasıyla derinleşti. Bir gün, tam bir ritüeli tamamlayıp suya girmek üzereyken, ormandan gelen genç bir çileci ona yaklaştı ve onunla konuştu.

“Kadın, neden güzelliğine ve saflığına bu kadar dikkatsiz davranıyorsun? Şimdiye kadar yaptığın pratiklerle o kadar mükemmel oldun ki kimse sana meydan okumaya cesaret edemiyor. Öyleyse neden bu kadar sert çileciliği uygulamaya devam ediyorsun? Daha fazla çileciliğin bir anlamı yok. O yüzden şimdi evine git. Eğer çileciliğine burada son verirsen, şimdiye kadar edindiğim gücün yarısını sana vereceğim.”

Parvati, Şiva'ya olan hislerinden kısaca bahsetti ve daha fazla cevap vermedi. Sonra genç münzevi Şiva'ya iftira atmaya başladı.

“Eğitiminizin amacı sadece Shiva’nın sevgisini kazanmak mı? Zavallı Shiva! Shiva’nın kim olduğunu biliyorum. Boynunda bir yılan taşıyor, tüm vücudunu kirli küllerle kaplıyor ve kötü kokulu bir hayvanın derisini giyiyor. Sizin gibi güzel bir kadın neden damat olarak böylesine kirli bir Shiva’yı istesin ki? Shiva son derece fakir ve siz onun atalarını bile tanımıyorsunuz. O sizin için tamamen

uygunsuz. Onu bırakıp daha iyi bir damat aramanız sizin için daha iyi olur.”

Parvati genç zühdün bu sözlerine daha fazla dayanamadı ve öfkelendi.

“Sadece büyük bir ruha sahip olanlar büyük bir ruhu gerçekten tanıyabilirler. Aşağı olanlar asla ilahiliğin gerçek anlamını anlayamaz. Lord Shiva'nın gerçek doğasını bilmeyen sizler kesinlikle aşağı varlıklarsınız. Onun gerçek değerini asla bilemeyeceksiniz. Dediğiniz gibi, O'nda doğru olandan çok daha fazla yanlış olsa bile, Benim seçimim değişmeyecek. Bu yüzden beni daha fazla rahatsız etmeyin ve kendi yolunuza gidin.”

Konuştuktan sonra ondan uzaklaştı ve ayrılmaya çalıştı. O anda, genç bir münzevi hızla öne çıktı ve iki koluyla onu engelledi. Parvati yukarı baktığında, genç münzevi iz bırakmadan kaybolmuştu ve bunun yerine, unutulmaz Shiva onun önünde duruyordu.

“Büyük kadın, senin zühdün ve bağlılığın beni fethetti. Bundan sonra gönüllü olarak senin kölen olacağım.”

Şiva konuşmasını bitirdikten sonra hemen yedi evliyayı yanına çağırdı.

“Lord Brahma bir keresinde sadece oğlumun iblis Taraka’yı yenebileceğini söylemişti. Şimdi evrene barış ve istikrarı geri getirmek için Parvati ile evleneceğim. Git ve tanrılara bundan bahset.”

Konuşmalarını bitirdikten sonra, Shiva ve Parvati Himavat'ın yaşadığı Himalayalar'daki kaleye gittiler ve görkemli bir düğün töreni düzenlediler. Daksha'nın kızı olarak doğan ve kocası için kendini ateşe atan Sati, söz verildiği gibi tekrar Shiva'nın karısı oldu. Shiva, kaybettiği karısını geri almanın sevinciyle kendi görevlerini unuttu ve bütün gün Parvati ile kaldı. Tanrılar, Shiva'nın iblis Taraka'yı çabucak yenmelerine yardım etmesini istediler. Tanrıların kralı Indra sabırsızlandı ve Agni'yi Shiva'yı teşvik etmesi için gönderdi.

"Size görevinizi hatırlatmaya geldim. Tüm tanrılar iblisleri en kısa sürede yenmeyi ve istikrar ve barışa ulaşmayı dilerler."

Şiva, Agni'nin sözlerini duyunca hemen tohumunu onun avucuna koyup ona verdi.

"Eğer bu tohum büyürse, şeytanları yenebilecek bir çocuk doğacak. Bunu Tanrıların Kralı'na götür."

Agni'nin elindeki Şiva tohumu o kadar sıcaktı ki, ancak cennete geri dönmeyi başardığında artık dayanamadı. Bunu gören İndra ona Ganj Nehri'ne gitmesini emretti.

"Hemen al ve Ganj Nehri'ne git. Soğuk suya daldır ve ellerindeki sıcaklık soğuyacaktır."

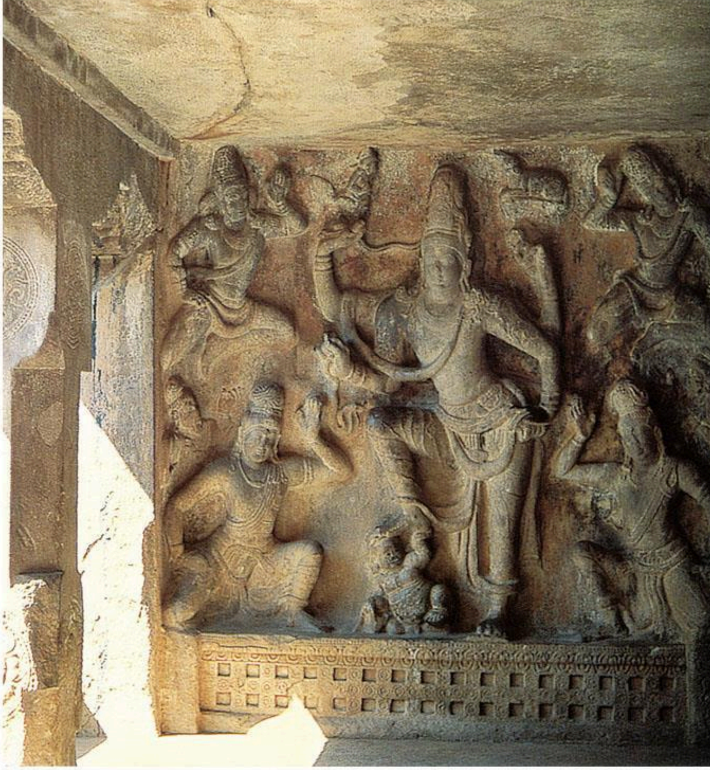
Agni tohumu Ganj'a daldırdığında, yoğun sıcağa dayanamayan su kaynamaya başladı. Tanrıça Ganga (Ganga) daha fazla dayanamadı ve Şiva'nın tohumunu nehir kıyısına fırlattı. O anda, nehirde yıkanan altı perisi tohumu buldu. Parlayan tohumları topladılar ve kutsal otların üzerine koydular. Birdenbire tohum büyüdü ve altı yüzlü bir çocuk belirdi. Sonra, altı peri, Ganj ve Agni, çocuğu kimin alacağı konusunda tartışmaya başladılar. O anda, Şiva ve Parvati tartıştıkları yerde belirdiler.

"Tanrılara liderlik edecek ve şeytanları yenecek olan bu çocuğu yalnızca Parvati yetiştirebilir."

Konuşmasını bitirdikten sonra Shiva, çocuğu Parvati ile birlikte Kailasa Dağı'na geri götürdü. Kartikeya adlı çocuk, Parvati'nin sevgi dolu bakımı altında hiçbir sorun yaşamadan büyüdü. Yetişkin Kartikeya'nın gücü ve bilgeliğiyle kimse rekabet edemezdi. Tanrıları verilen görevi yerine getirmek için bir araya çağırdı ve sonra iblis Taraka'nın ordusuyla bir savaş başlattı. Böylece, kaderinde olduğu gibi Taraka, Kartikeya tarafından öldürüldü ve tanrılar kaybettikleri statülerini geri kazandılar.

쉬바의 부인 파르와티

강가를 받으려고 머리카락 한 가닥을 잡고 있는 쉬바 강가는 쉬바의 머리카락을 통해 지상으로 떨어져 성스러운 강을 이루었다. 그 강이 갠지스 강이다.

Üç şehrin yıkılması

İblis Taraka Kartikeya tarafından öldürüldüğünde, üç oğlu babalarının intikamını almaya karar verdi. Ormana gittiler ve tanrılardan daha büyük güçler elde etmek için şiddetli çilecilik uyguladılar. Çilecilikleri Prajapati'yi memnun etti. Prajapati ortaya çıktığında, ölümü asla bilmeden sonsuz yaşam istediler. Ancak Prajapati onların isteğini reddetti.

"İstediğin ölümsüzlük tanrılar dışında hiçbir canlıya verilemez. Bunun yerine başka bir dilek dile."

Hayal kırıklığına uğrayanlar bir süre bir araya gelip konuyu görüştükten sonra tekrar taleplerini ilettiler.

“Tanrıların babası Prajapati, şimdi gökyüzünde, havada ve yeryüzünde bir şehir inşa edeceğiz. Üç kardeşimizin her biri üç şehri yönetecek. Bin yıl sonra, bu şehirler birleşerek tek bir şehir olacak.

Birleşen şehir tek bir okla yok edilebildiğinde, lütfen ölmemize izin verin. Bu sizden isteğimizdir.”

Prajapati’nin onayını aldıktan sonra, hemen iblisler arasındaki büyük mimar olan Maya’yı çağırdılar ve ona üç şehir inşa etmesini emrettiler. Maya, yoga güçleriyle gökyüzünde altınla, orta dünyada gümüşle ve yeryüzünde siyah demirle bir şehir inşa etti. Kare şeklindeki şehirler, sayısız ev ve bahçeyle muhteşem bir şekilde dekore edilmişti. Göz kamaştırıcı güzellikteki şehirler olarak tamamlanınca, en büyük kardeş altın şehrinin kralı, ikincisi gümüş şehrinin kralı ve üçüncüsü demir şehrinin kralı oldu. Bu üç kardeş Prajapati’den aldıkları büyük gücü kullandılar ve tüm evreni yönettiler. Her yere dağılmış iblisler doğal olarak onların astları oldular ve hiçbir korku duymadan rahatça yaşadılar.

Bu arada en büyük ağabeyin Hari adında güçlü bir oğlu vardı ve o da babası gibi çilecilik yaparak Prajapati'den dileklerini sorma hakkını elde etti.

"Lütfen bu şehrin içinde büyük bir göl yaratın. Gölün suları sadece silahlarla yaralanan tüm canlıları iyileştirmekle kalmayıp, onlara eskisinden daha büyük bir güç de versin."

Hari sayesinde, şehrin içinde ölüleri canlandırabilecek gizemli bir göl yaratıldı. Sonuç olarak, şehirde yaşayan iblislerin korkacak hiçbir şeyi kalmadı. Tanrılara istedikleri gibi saldırdılar ve azizlerin kutsal evlerini yok ederek evreni büyük bir kaosa sürüklediler.

Tanrıların kralı Indra, şehirleri silahı olan yıldırımla vurarak yok etmeyi birkaç kez denedi, ancak nafile. Umutsuzluk içinde, Indra da dahil olmak üzere tanrılar Prajapati'yi görmeye gittiler.

“Tanrılardan nefret eden kötü iblisler, çilecilikleri yüzünden sürekli size saldırır ve sizi taciz eder. Ancak, edindikleri güçle evrenin yasalarını yok ediyorlar ve bahsettikleri koşullar tarafından kesinlikle yok edilecekler. Size ölümcül zayıflıklarından bahsedeyim. İnşa ettikleri şehirler yalnızca bir okla yok edilebilir. Doğal olarak, ok çok güçlü olmalı. Bu evrende, yalnızca Shiva'nın böyle bir gücü var. Shiva'ya koşup yardım istemelisiniz. Shiva, iblisleri istediğiniz gibi yenecektir.”

Tanrılar, Şiva'nın çilecilik yaptığı Himalayalara koştular ve yardım istediler. Şiva onlara gülümsedi ve yumuşak bir sesle cevap verdi.

"Hiç endişelenmene gerek yok. Düşman kesinlikle yok edilecek. Ancak, bunu tek başıma yapamam. Hepiniz şeytanlarla savaşmak için

güçlerinizi birleştirmelisiniz. Kazanmanıza yardımcı olmak için enerjimden yapılmış güçlü silahlar vereceğim. Unutmayın, yalnızca bir olarak birleştiğinizde en büyük gücünüz olur."

"Ama iblisler bizden iki kat daha güçlü."

"Kötü iblislerle hemen başa çıkılmalı. Hiçbir şey için endişelenme, sadece sana verdiğim silahları kullan ve onları hemen yok et."

"Büyük Tanrım, bunu yapmaya gücümüz yetmez. Tüm gücümüzü sana vermeyi tercih ederiz. Öyleyse sen şeytanları kendin yen."

Şiva tanrıların bu içten isteğini reddedemedi. Şiva'nın tanrılar tarafından güçlendirilen bedeni giderek büyümeye başladı.

“Bana bir yay, oklar ve bir savaş arabası yap. Onlarla cinleri yok edeceğim.”

Mimarinin tanrısı Vişvakarman, hemen büyük bir özenle görkemli ve ihtişamlı bir savaş arabası tasarladı. Tanrılar planı aldılar ve toprak tanrıçasının bedenini, aksını, tekerlek tellerini ve savaş arabasının kapağını mandala dağlarından, nehirlerden ve gökyüzünün tüm alemlerinden yarattılar. Vişnu, Soma ve Agni kendilerini ok uçlarına, tüylere ve şaftlara dönüştürdüler ve her biri bir ok oldu. Diğer tanrılar da yeteneklerine göre savaş arabasının parçaları oldular. Tanrılar, kendilerini birleştirerek yarattıkları savaş arabasına hayran kaldılar. Evrenin tüm enerjilerini birleştirerek yapılmıştı. Daha önce hiç tüm güçlerin bir araya geldiği böylesine muhteşem bir manzara görmemişlerdi.

Araba tamamlandığında, Şiva gururla arabaya bindi ve üç tanrının yaptığı yayı ve okları tuttu. Tanrılar tezahürat edip sevinirken Şiva konuştu.

"Şimdi bu zafer arabasını benim için kim sürecek?"

"Adını söyle. Damat olmaktan mutluluk duyacaktır."

"Bu arabayı süren, tüm evrenin birleşik gücünü içinde barındıran ve şeytanlara cesurca saldıran sürücü benden daha büyük bir varlık olmalı."

Tanrılar, Şiva'nın sözlerini duyunca doğruca Brahma'ya koştular; çünkü tanrıların büyükbabası Brahma, Şiva'nın arabasını sürecek en doğru kişiydi.

“Ey Lord Brahma, şimdi şeytanları yenmek için tüm hazırlıklar tamamlandı. Hepimiz bir araba, bir yay ve oklar yaratmak için güçlerimizi birleştirdik. Ancak dört Veda'nın çektiği arabayı sürecek

yetenekli bir arabacıya ihtiyacımız var. Bu görevi tek başına sen üstlenebilirsin.”

"Endişelenmeyin. Seve seve Şiva'nın arabasının dizginlerini alıp zafer için savaşa katılırım."

Brahma arabasını sürdü ve Şiva ile birlikte rüzgar kadar hızlı bir şekilde iblislere doğru koştu. İblislerin yaşadığı üç şehir, güçlü bir şekilde yuvarlanan araba tekerleklerinin yüksek sesi nedeniyle şiddetle sallanmaya başladı. Şaşkına dönen iblisler onu durdurmaya çalıştılar, ancak fırtına gibi koşan Şiva'yı durduramadılar. Taraka'nın üç oğlu dehşete kapıldılar ve iblislerin Şiva'nın kullandığı mızraklara çaresizce düşmesini izlerken tüm vücutları titredi.

Savaşta yaralanan iblisler güçlerini geri kazanmak için doğrudan mistik göle koştular ve sonra tekrar Shiva'ya saldırdılar, ancak hangi yöntemi kullanırlarsa kullansınlar, onu yenmeye yetmedi. Daha fazla dayanamayan iblisler şehre girdiler, kapıları kilitlediler ve saklandılar. Tüm iblislerin şehre girdiğini doğruladıktan sonra Shiva, şehre üç tanrıdan oluşan bir ok fırlattı ve derin meditasyona girdi. Bir süre sonra, Shiva'nın meditasyon yeteneği nedeniyle üç şehir hareket etmeye başladı ve yavaş yavaş tek bir şehir olarak üst üste gelmeye başladı. Üç şehir sonunda tamamen birleştiğinde, tanrılar bağırdı.

"Şimdi geldi. İblislerin yıkım koşullarını belirledikleri an geldi. Shiva, oklarını kudretli gücünle hemen ateşle ki, kaleleri bir anda delsinler."

Shiva yayını tüm gücüyle geri çekti ve kader okunu fırlattı. Keskin bir sesle ok rüzgarın içinden uçtu ve üç şehri tek seferde deldi. Sonra, Shiva'nın gözlerinden çıkan şiddetli bir ateş şehirleri sardı. Taraka'nın üç oğlu bir şey yapamadan, diğer iblislerle birlikte alevler içinde kaldılar. Tanrılar sevinçle bağırdılar ve her biri yüksek sesle Shiva'ya ilahiler söylemeye başladı.

Shiva karşılık olarak elini kaldırdı ve şöyle dedi:

“Bugünkü zafer benim kendi gücümle değil, hepimizin birleşik gücüyle elde edildi. Tüm evren bir olduğunda, ondan gelen güç herkes için dayanılmaz olacak. Şu an olduğumuz gibi bir olabilirsek, kriz anı ne olursa olsun, onu kolayca aşabiliriz. Şimdi, tekrar dağılmalı ve kendi sorumluluk alanlarımıza geri dönmeliyiz. Ancak, istediğimiz zaman şu an olduğumuz gibi bir olabileceğimizi asla unutmamalıyız.”

Linga İbadetinin Kökenleri

Daha önce de belirtildiği gibi Hindular, Shiva'ya diğer tanrılar gibi sadece insan formunda değil, aynı zamanda linga adı verilen sembolik bir formda da taparlar. Linga, erkek cinsel organını simgeleyen uzun, yuvarlak bir taştan yapılır ve kadın cinsel organı veya lotus şeklindeki yoni üzerine yerleştirilir. Bu, eski genital tapınmanın bir uzantısı olabilir. Tantrizm'e göre, cinsel birleşme, yani iki cinsiyetin birleşmesi, mükemmellik veya kurtuluş anlamına gelir. Cinsel eylemin kendisinin kurtuluş olmadığı, ancak böyle bir birleşmenin biçimi ve doğasının mükemmellik veya kurtuluşun sembolü olduğu unutulmamalıdır. Bu gerçek, Hindistan'da nihai tanrının erkek veya dişi olarak kabul edilmemesi, bunun yerine kişiliksizleştirilmiş "o" veya "şu" ifadesinin kullanılması gerçeğinde de görülebilir.

Aşağıdaki, Shiva'nın insan formunda değil de bir linga formunda tapınılmasının nedenini bize fikir veren bir mittir. Ayrıca, Shiva'nın neden kül uyguladığına dair aşağıdaki açıklama da linga tapınmasının kökeni olarak görülebilir.

Bir zamanlar, büyük bir fırtına dünyayı kasıp kavurdu ve yedi denizi kuruttu. Dünyanın suları kurudukça, ilk güneş doğuda belirdi ve ikinci güneş batıda belirdi, yoğun güneş ışığıyla parladı ve dünyanın tüm sularını kuruttu. Sular kuruduğunda, üçüncü güneş güneyde belirdi ve dördüncü güneş kuzeyde belirdi ve tüm dünyayı yaktı.

Bu şekilde, on iki güneş belirdi ve dünyayı iz bırakmadan yok etti ve tüm canlılar yok oldu. Dünya üzerindeki dünya tamamen yok olduğunda, bu sefer evrenin yok edicisi Rudra (Şiva) , dünyanın altındaki cehennemden belirdi ve tüm gökyüzünü doldurdu. Sadece dünyayı değil, aynı zamanda dünyanın sonundaki dünyayı da yaktı ve sonra meskenine geri döndü.

Rudra meskenine döndüğünde, gökyüzünde aniden bulutlar toplanmaya başladı. Bulutlar giderek genişledi ve yoğun yağmur yağdı, gökyüzünü ve dünyayı kapladı. Tüm dünyanın gökyüzü ve dünyası suya battı ve tüm evren tek bir büyük okyanusa dönüştü. Böylece, evrenin bir yüzyılı sona erdi.

Bilinmeyen sayıda yıl sonra, Brahma, Vishnu ve Shiva (Rudra) okyanustan belirdi. Brahma ve Vishnu, Shiva ile konuştu.

"Artık yeni bir evren yaratmanın zamanı geldi. Sen her şeyin efendisisin, o yüzden dilediğin gibi yaratmaya başla."

Shiva onların teklifini kabul etti ve on binlerce yılını okyanusun derinliklerinde yaratılışı tasarlayarak geçirdi. O görünmeyince, Brahma ve Vishnu birbirlerine baktılar ve dediler ki,

"Shiva'nın yaratıcı eylemi çok gecikti. Onsuz ne yapabiliriz? Yaratılış nasıl gerçekleştirilebilir?"

Vişnu Brahma'ya dedi.

"Daha fazla gecikme olamaz. Evren daha fazla harabe halinde bırakılamaz. Yine de suya giren Şiva henüz ortaya çıkmadı. Artık onu bekleyemeyiz, Brahma, bunun yerine yarat. Dünyada çeşitli yaşam formları yaratma gücüne sahipsin. Yaratmaya başlarsan, sana güç de vereceğim. Şiva yerine yaratıcı ol."

Vishnu'nun ısrarıyla Brahma yaratılış hakkında düşünmeye başladı. Düşünmeye başlar başlamaz, tüm şeyler –tanrılar, iblisler, yakshalar, insanlar, yılanlar– belirmeye başladı. Brahma kendi fikrine göre yaratmayı bitirdiği anda, suyun içinde olan Şiva dışarı çıktı. Ancak, Brahma dünyayı çoktan yaratmıştı. Planının boşa çıktığını anladığında öfkelendi.

"Suyun içinde nasıl güzel ve uyumlu bir şekilde yaratacağımı düşünüyordum. Şimdi tüm planlarımı tamamlayıp onları uygulamaya koyduğumda, Brahma'nın her şeyi çoktan yarattığını görüyorum. Şimdi ne yapabilirim? Planladığım güzel ve huzurlu dünya bir baloncuğa dönüştü. Brahma'nın yarattığı her şeyi yok edeceğim. Sadece bu değil, yaratılışın kaynağı olan kendi tohumumu bile keseceğim."

Öfkelenen Şiva, ağzından güçlü bir ateş üflemeye ve her şeyi yakmaya başladı. Brahma şok oldu ve yarattığı her şeyin Şiva tarafından yakıldığını görünce ne yapacağını bilemedi. Kendini toparladı ve hemen Şiva'ya koşup özür diledi ve onu yatıştırdı. Şiva'nın kalbi, samimi özür dilemesi sayesinde yumuşamaya başladı.

"Ben büyük tanrıyım. Her şeyi tamamlayabilenim. Bana kendini adayan herkesin isteklerini yerine getirenim. Özrün öfkemi yatıştırdı. Şimdi, eğer bir dileğin varsa söyle. Onu yerine getireceğim."

"Bütün bunları yaratan benim. Bunlar benim çabalarımın ve terimin sonucudur. Bu yüzden lütfen onları olduğu gibi bırakın."

"Ama ben zaten yarattığın her şeyi yok etmek için tüm enerjimi topladım. Bu güçle ne yapmalıyım?"

Brahma, Şiva'nın sözlerini duyduktan sonra bir an düşündü ve sonra şöyle cevap verdi:

“Enerjinizi güneşe verin, güneş sürekli olarak yaratma, sürdürme ve yok etme gücünüzü ele geçirecektir. Güneşin enerjisinde tüm ölümsüzlerle yaşayacağız. Sonra, bu evrenin sonu geldiğinde, tüm evreni güneş biçiminde yakacaksınız.”

Shiva, teklifini tatmin olmuş bir gülümsemeyle kabul etti. Sonra tohumunu, yaratılışın kaynağını elinde tutan Brahma'ya baktı ve ciddi bir sesle şöyle dedi:

"Doğum veya gebe kalma yoluyla yaratılış için bu lingadan daha gerekli hiçbir şey yoktur."

Shiva konuştuktan sonra lingasını yere koydu ve göğe yükseldi. Vishnu ve Brahma, Shiva'nın fırlattığı devasa linganın başlangıcını ve sonunu bulmaya çalıştılar, ancak başaramadılar. O anda, Shiva'nın sesi gökyüzünden yankılandı.

“Kim Şiva Linga’sına samimiyetle ibadet ederse, her ne isterse mutlaka yerine getirilecektir.”

O zamandan sonra, Brahma ve Vishnu da dahil olmak üzere tüm tanrılar ve canlı varlıklar, Şiva'nın lingasını kutsallaştırdılar ve ona bağlılıkla taptılar. Böylece Şiva, kendi özel formu yerine linga adı verilen sembol aracılığıyla tapınılan bir tanrı oldu.

링가 링가(좌)는 쉬바 신을 형태로 표현한 남근상이다. 주로 여성의 성기를 상징하는 요니 위에 안치되어 있다(아래).

Shiva'nın Linga'sı

Hint destanı Ramayana'da, Rama'nın karısı Sita'yı Lanka'ya kaçıran Ravana, bir gün krallığını düşmanlar tarafından fethedilemeyecek

ölümsüz bir toprak haline getirmek için Himalayalar'daki Kailash'a gitti. Ravana, Lord Shiva'nın meskeni olan orada çilecilik uyguladı ve dileğinin gerçekleşmesi için dua etti. Bir süre geçtikten sonra hiçbir cevap gelmediğini düşündü.

'Dünyadaki herkesten daha güçlüyüm. Lord Shiva dualarıma cevap vermiyor. Eğer öyleyse, gücümü kullanarak Kailash Dağı'nı kaldırıp Lanka adasına taşıyacağım.'

Ravana, Kailash Dağı'nı iki eliyle kavradı, derin bir nefes aldı ve kaldırmaya başladı. Bunu gören Shiva genişçe gülümsedi ve parmaklarıyla Kailash Dağı'nın tepesine bastırmaya başladı.
Ravana tüm gücüyle mücadele etti, ancak Shiva'nın baskısını yenemedi ve dağ parmaklarının arasına sıkıştı. Ravana, parmakları parçalanıyormuş gibi acı içinde çığlık attı, ancak Shiva onu görmezden geldi. (Başka bir versiyonda, Shiva'nın parmaklarını şıklattığı ve Ravana'yı uzaklara uçurduğu söylenir .)

Şiva'nın gücünü bizzat deneyimleyen Ravana, bin yıl boyunca durmadan Şiva'ya övgüler söylemeye devam etti ve ciğerlerinin tüm gücüyle bağırdı. Hindular, bin yıl boyunca o kadar yüksek sesle şarkı söylediği için ona Ravana (yüksek sesle bağıran) adının verildiğini söylerler ki, haykırışları Himalayalar boyunca yankılanmıştır.

Bin yıl sonra, onun çileciliği ve samimiyetinden etkilenen Şiva, ona gücünü içeren on iki lingadan birini hediye olarak verdi. Amacına ulaşan Ravana, Şiva'nın simgesi olan taş lingayı iki elinde tuttu ve Lanka adasına doğru yola koyuldu. Lingayı Lanka adasına götürmeyi ve Şiva için bir tapınak inşa etmeyi planladı. Uzun bir yolculuğun ardından Ravana, Hindistan'ın en güney ucuna vardı. Artık krallığına, Lanka adasına ulaşmak için tek yapması gereken denizi geçmekti.

Bu arada, tanrılar, Ravana'nın gücünün Lord Shiva'ya olan bağlılığıyla daha da güçleneceğini fark ederek büyük bir korkuya kapıldılar. Bir araya toplandılar ve onu durdurmanın yollarını tartışmaya başladılar.

Tanrılar, Şiva'nın Linga'yı Ravana'ya verdiğini öğrenince şöyle dediler:

"Bu lingayı bana yaptığınız dualar ve fedakarlıklar için minnettarlığımın bir göstergesi olarak size veriyorum. Bu kutsal lingayı buradan ayrıldıktan sonra yere koyduğunuz ilk yere koymalısınız. Bu gerçeği unutmayın."

Shiva'nın sözlerini duyan Ravana, lingayı gece gündüz sıkıca elinde tutarak Lanka adasına doğru yolculuğuna devam etti, böylece kayıp gitmeyecekti. Tanrılar, Lanka adasına ulaşmadan önce lingayı yere koyması için bir plan tasarladılar.
Varuna'dan bu görevi üstlenmesini istediler.

"Varuna, lütfen hemen Ravana'nın bedenine gir ve linga tutan elinden gücün çıkmasını sağla."

Varuna, formunun kaybolmasını sağladı ve gizlice Ravana'nın bedenine girdi, lingayı tutan elinde yoğun bir acıya neden oldu. Ravana aniden o kadar yoğun bir acı hissetti ki lingayı artık tutamadı. Dişlerini gıcırdattı ve linganın yere düşmesini engellemeye çalıştı. Sonra, yaşlı bir Brahmin rahibi kılığında tanrı Indra önünde belirdi.

Rahip, Ravana'nın hareketlerine acınası bir ifadeyle baktı ve ona yardım teklif etti. Ravana, Indra'nın kılık değiştirmesinden tamamen habersiz, lingayı ona hemen verdi. Indra lingayı hemen yere bıraktı. Linganın sadece üst kısmı yere değdi, geri kalanı ise derin bir şekilde toprağa gömüldü. Şaşıran Ravana, lingayı iki eliyle aceleyle çıkarmaya çalıştı, ancak nafile. Amaçlarına ulaştıktan sonra, Indra ve Varuna hemen cennete geri döndüler.

Hintliler, Shiva'nın lingasının yere değdiği yerin Güney Hindistan'ın Virubhum bölgesindeki Vaidyanath olduğunu söylerler. Oraya giderseniz, hasarlı yüzeyiyle linga kalıntılarını görebilirsiniz. İnsanlar, hasarlı yüzeyin Ravana'nın lingayı yerden çıkarmak için verdiği mücadelenin işareti olduğunu söylerler.

Bu arada, Varuna'nın görevini tamamlayıp Ravana'nın bedeninden çıktığı yerde Kurusu adlı bir nehir yaratıldı. Kızılderililer bugün bile bu nehrin suyunu içmediklerini söylüyorlar. Bunun nedeni, nehrin suyunun tanrı Varuna ortaya çıktığında Ravana'nın kirli bedeninden akan sıvı olduğuna inanmalarıdır. Tanrı Varuna'nın ortaya çıktığı yerde bir nehrin yaratılmasının bir diğer nedeni de Varuna'nın bazen deniz tanrısı olarak kabul edilmesi ve nehrin suyunun sonunda denize akmasıdır.

Neden vücudumuza kül sürüyoruz?

Genellikle, Şiva tarikatının yoga uygulayıcıları arasında, yakma alanlarının yakınında yaşayan ve yakma alanlarından külleri tüm

vücutlarına uygulayan ve meditasyon yapanlar vardır. Bugün bile, Hindistan'ı dolaşırsanız, uygulayıcıların vücutlarının her yerinde küllerle dolaştığını veya meditasyon yaptığını görebilirsiniz. Küller, tamamen yanmış bir ateşin kalıntılarıdır, yıkımın veya ölümün bir sembolüdür, ancak aynı zamanda, eski mangallarda görüldüğü gibi, yeni kıvılcımlar içeren bir yaratılış sembolüdür. Bu nedenle, yaşam ve ölümden sonra kurtuluşa ulaşmayı amaçlayan uygulayıcılar için küller, uygulamanın temel bir öğesidir. Ancak, sıradan bir insanın bakış açısından, külleri tüm vücuda uygulama eylemi anlaşılması zor ve biraz tuhaf hissettirir.

Aşağıda, Şiva'nın cinsel organı olan linga'yı kesmesinin nedeni ve bunun sonucunda linga tapınma süreci, önceki mite benzer şekilde, ancak farklı bir nedenden dolayı açıklanmıştır. Ayrıca, kişinin tüm vücudunu külle kaplama uygulamasında külün önemini de açıklar.

Kutsal Himalayaların zirvesinde, tüm toplumsal yükümlülüklerden kurtulmuş Brahman rahipleri kendilerini çileciliğe adıyorlardı. Azizler Çam Ormanı denen bir yere yerleşmişlerdi ve her biri kendi hedefini takip etmek ve kendi çileciliğini yapmak için rahatsız edilmeden dağılmıştı. Çileciler çileciliklerini kendi yollarıyla uyguluyorlardı: sadece yosun yiyorlardı veya bütün gün kendilerini suya gömüyorlardı veya ayak baş parmaklarının üzerinde durup kollarını göğe doğru kaldırıyorlardı, dua ediyorlardı veya bütün gün taş kırıyorlardı veya vahşi hayvanlarla vakit geçiriyorlardı.

Bir gün, Lord Shiva ormanda onların tutkusunu test etmek için kılık değiştirmiş bir şekilde belirdi. Çıplaktı ve pis kokulu küllerle kaplıydı. Yüzü korkunç derecede çarpıktı, saçları darmadağınık ve dağınıktı. Ayrıca elinde bir meşale tutuyordu ve gözleri kan çanağına dönmüştü. Garip bir şekilde beliren Shiva, bazen korkunç bir şekilde gülüyor, bazen nazikçe gülümsüyor ve şarkı söylüyordu. Bazen çılgınca dans ediyor ve sonra aniden yüksek sesle çığlık atıyordu. Ancak, iğrenç görünümüne rağmen, dansı o kadar büyüleyiciydi ki onu görenlerin kalplerini heyecanlandırıyordu.

Şiva'nın dansını gören azizlerin eşleri anında ona aşık oldular. Yabani otlardan yapılmış süslerle kendilerini güzelce süslediler ve Şiva'ya yaklaştılar. Şiva onları birer birer boğa gibi sert bir kükremeyle baştan çıkarmaya başladı. Eşlerinin Şiva ile gülüp neşeyle oynadıklarını gören azizler, artan öfkelerini bastıramadılar. Her biri,

evrenin efendisi Şiva ile uğraştıklarını bilmeden birbirlerine küfür etmeye başladılar.

"Şarkın bir eşeğin anırmasına benziyor. Eşek olacaksın."

“Evli bir kadını dikkatsizce baştan çıkaran sen kötü bir şeytan olursun.”

Her biri hayatları boyunca geliştirdikleri yoga güçlerini ellerinden gelenin en iyisini kullanarak tüm lanetlerini Shiva'ya yağdırdılar. Ancak ne yazık ki Shiva'nın sonsuz gücüne ulaşamadılar ve lanetlerinin hiçbiriyle Shiva üzerinde en ufak bir etki bile yaratamadılar. Başlarını eğdiler ve birbirlerine kısık sesle fısıldaştılar.

"Onun hareketleri bizim gibi bir aile babasının hareketleri değil. Hayırsever bir varlığın hareketleri de değil. Bir vahşinin veya bir rahibin hareketleri de değil. Daha önce buna benzer bir şey görmedik. Ancak bizim yargımıza göre, bu mevcut küstah hareket en kötüsü. Onunla kendi başımıza başa çıkamayacağımıza göre, bu sefer onu lanetlemek için hepimiz güçlerimizi birleştirelim."

Evliyalar birbirleriyle istişare ettikten sonra birleşip ona yüksek sesle lanet okudular.

"Kötü eylemleriniz yüzünden, yaşam sembolünüz olan linga (erkek cinsel organı) düşecek. Şu anki eylemleriniz bir uygulayıcının eylemleri değil. Linganızı kaybedecek ve başkaları tarafından hor görüleceksiniz."

Şiva onların bu sözlerini duyduktan sonra yüzünde büyük bir gülümsemeyle cevap verdi.

"Siz aptal çileciler, sadece Brahma değil, başka herhangi bir tanrı da lingamın düşmesine neden olamaz. Ama şimdi lingamın sizin lanetinize göre düşmesine neden olacağım."

Shiva lingasını gözlerinin önünde yırtıp kayboldu. Azizler intikamlarını Shiva'nın kopmuş cinsel organlarını parçalayarak aldılar.

Shiva ortadan kaybolduğunda ve linga'sı yok olduğunda, dünyadaki tüm varlıkların içindeki ilahilik de aniden ortadan kayboldu. Tüm varlıklar büyük bir karmaşaya sürüklendi. Gökyüzündeki güneş ışığını kaybetti ve kurbanın kutsal ateşi artık yanmıyordu. Ay ve yıldızlar karanlığa gömüldü ve azizlerin eşleriyle çocuk sahibi olması gereken mevsimler artık gerçekleşmedi. Azizler kaybettikleri güçlerini geri kazanmak için sayısız çaba sarf ettiler, ancak nafile. Bir araya gelip birbirlerine danıştılar, ancak kayıplarının nedenini anlayamadılar. Uzun tartışmalardan sonra, tanrı Brahma'dan yardım istemeye karar

verdiler. Brahma'ya uğraştıkları varlığın kimliğini ve kaybettikleri güçlerini nasıl geri kazanacaklarını sordular.

“Ey Lord Brahma, kocaman dişleri, darmadağınık saçları ve korkutucu görünüşü olan bir adam evimize geldi ve kadınlarımızın önünde cinsel organları açıkta dans etti. Onun deli olduğunu düşünerek ona küfür ettik, onu dövdük ve cinsel organlarını kestik. O ortadan kaybolduktan sonra, dünyadaki her şey aniden kaotik hale geldi. Lütfen bize bunun neden olduğunu anlatın.”

Brahma meditasyona girdi, bütün gerçekleri öğrendi ve sonra azizlere cevap verdi.

"Onun evrenin yüce Efendisi olduğunu gerçekten bilmiyor muydun, Şiva? Onun doğası sadece azizler ve atalar tarafından değil, tanrılar tarafından bile bilinmemektedir. Bir yüzyılın sonunda, bu dünya parçalandığında, Şiva tüm canlıları yok edecek ve son yargıç olacaktır.

Ayrıca, gelecek yüzyıl geldiğinde, sadece Şiva kendi gücüyle canlı varlıkları yeniden yaratır. O, hakikat çağında büyük yogi, dharma çağında kurbanlık sunumu, ikilik çağının sonunda beliren yıkım ateşi ve çözülme çağında dharma'nın koruyucusudur.

Sadece bilgeler Shiva'nın üç formunu bilebilir. Karanlık formu Agni, ateş tanrısıdır; tutkulu formu Brahma, yaratıcıdır; iyi formu Vishnu, koruyucudur. Çıplak formu Shiva olarak bilinir. Yoga dolu formdur. Bu gerçeği daha önce bilseydiniz, böylesine korkunç bir hata yapmazdınız.

Ona gidin ve O'ndan af dileyin. Ayrıca, öfkenizi ve aptalca arzularınızı tamamen yenmelisiniz. Bunun için, her şeyden önce, Shiva Linga'nın kutsal bir resmini yapın ve O'na samimiyetle ibadet edin. Sonra, egolarını yenememiş olanlar için tamamen görünmez olan O, önünüzde belirecektir."

Brahma'nın tavsiyesini izleyen azizler çam ormanına geri döndüler ve hemen Şiva'nın öfkesini yatıştırmak için bir linga yaptılar. Onların bağlılığına karşılık Şiva eski haliyle önlerinde belirdi. Azizler çok sevindiler ve onu öven şarkılar söylediler. Şiva'ya birçok adak ve çelenk sundular ve yaptıkları yanlışlar için af dilediler.

“Tanrıların Rabbi, bilmeyerek işlediğimiz günahlarımızı bağışla.”

Şiva onların hatalarını affetti ve şöyle dedi:

“Küllerimden sevinç duyanlar tüm günahlarını yakıp yok edebilirler. Kendilerini kontrol eden, meditasyon yapan ve söylediklerini yapan kişiler onlardır. Akıllı bir adam onları asla dış görünüşlerine göre

eleştirmez. Onları eleştirmek yüce Tanrı'yı eleştirmektir. Hangi ibadeti yaparlarsa yapsınlar, bu Şiva'ya ibadettir. Siz de böyle davranırsanız, benim aracılığımla mükemmelliğe ulaşırsınız.”

Azizler, Şiva'nın öğretilerine göre kurbanlar sunduklarında, dünyayı kaplayan karanlık anında yok oldu. Sadece bu da değil, azizlerin o zamana kadar sahip olduğu korku, açgözlülük ve yanılgı da yok oldu. Azizler, Şiva'nın simgesi olan Linga'ya tapınırken kendilerini uygulamaya adadılar. Şiva çok memnun oldu ve azizlerle konuştu.

"Samimi uygulamanız beni çok memnun etti. Yeminlerinizi sadakatle yerine getirdiniz. Şimdi bana ne istediğinizi söyleyin. Onu yerine getireceğim."

"Neden bu kadar tuhaf davrandığınızı bilmek istiyoruz."

Şiva, azizlerin sorularını ayrıntılı bir şekilde yanıtladı.

“Öncelikle, neden vücudumun her yerine kül koyduğumu açıklayayım. Ben Soma ile birleşmiş Agni'yim ve ben de Agni ile birleşmiş Soma'yım. Evren Agni ile sonsuza dek yanıyor. Tüm evrenin saflığı, yanmadan sonra kalan küllerle tamamlanıyor. Tohumumu küllerin içine koyuyorum ve canlılar arasında dağıtıyorum. Ateşle yapılması gerekeni yapan kişi, geçmişin, bugünün ve geleceğin efendisi olacak. Tohumumu içeren küller aracılığıyla, insanlar tüm günahlarından kurtulabilirler. Her şey parlak bir şekilde yakıldığında, geriye kalana kül denir. Dünyanın tüm kötülükleri yakıldığında, geriye sadece küller kalır.

Atalar ve tanrılar Soma'dan doğmuştur, çünkü evrenin ruhu Agni ve Soma'dır. Ben enerjinin büyük ateşiyim ve eşim Ambika (Parvati'nin bir diğer adı) Soma'dır. Ben aynı zamanda Agni ve Soma'yım. Bir erkek olarak doğayla birleşmişimdir. Bu yüzden tohumumu içeren küllerim kadınları dinsizlerden korur ve çocuk sahibi olmalarını sağlar. Ruhları saf olanlar, küllerde yıkanarak öfkelerini yenerler. Tüm şehvetli arzularını ve öfkelerini yenenler bana gelecek ve bir daha reenkarne olmayacaklar, ancak sonsuz mutluluğun tadını çıkaracaklar.

Sonra, neden çıplak olduğumu açıklayacağım. İnsanlar, azizler ve hatta tanrılar saf çıplak bir halde, hiçbir şey giymeden doğarlar. Duyusal zevklerin üstesinden gelmemiş bir varlık, giydiği kıyafetler ne kadar güzel olursa olsun çıplaktır. Duyusal zevklerin kölesi olan bir kişi arzularını hiçbir kıyafetle gizleyemez. Sabır, özveri, şeref ve onursuzluğa karşı kayıtsızlık - bunlar gerçekten gerçek ve mükemmel olan tek kıyafetlerdir.

“Mükemmel mutluluğa ulaşmak istiyorsanız, tüm vücudunuz küllerle kaplı olan Yüce Varlık üzerinde meditasyon yapın. Sadece küllerle yıkanmış olan kişi tüm günahlarını yakabilir.”

Evliyalar, Şiva'nın öğretilerini yüreklerinde tutarak, doğru uygulamaları uyguladılar ve nihai amaçlarına ulaştılar.

Fil şeklindeki tanrı Ganesha

Ganesha, fil başlı bir tanrıdır ve ayırt etme ve sağduyu tanrısıdır. Bu nedenle, daha sonraki Hintliler ona bilgelik tanrısı da derler.
Shiva ve Parvati'nin oğludur ve Ramayana'da görülen bir maymun olan Hanuman ile birlikte bir hayvan formunda temsili bir tanrıdır. Başka bir deyişle, eğer bir maymun olan Hanuman, Vishnu mezhebindeki temsili hayvansa, o zaman bir fil olan Ganesha, Shiva mezhebindeki temsili hayvandır.

Genellikle dört kolu vardır, ancak bazen iki, altı veya sekiz kollu olarak gösterilir. Dört kol, şeyleri veya tüm dünyayı (kuzey, güney, doğu, batı) oluşturan dört elementi veya kategoriyi (toprak, su, ateş ve rüzgar) temsil eder . Diğer tanrıların aksine, yuvarlak bir göbeği olan oldukça komik bir vücuda sahiptir. Yuvarlak göbeği tüm evreni sembolize eder. Ayrıca, uzun burnu engelleri kaldırmak için bir aracı temsil eder. Sıra dışı olan, iki dişinden birinin kırık olmasıdır. Bu nedenle, Hindistan'da Ganeşa heykelleri satın alan kişilerin bazen dişlerden birinin kırık olduğunu bulup sinirlenerek arızalı olduğunu söylemeleri gibi gülünç olaylar yaşanmaktadır. Shiva'nın tehlikedeki bir şeyi kurtarmaya çalışması nedeniyle kırıldığına dair bir teori ve birinin onu çalıp kaçtığı yönünde bir başka teori var. Ancak, sembolik anlam, iki azı dişinin aydınlanmayı ve gerçekte yanıltıcı reenkarnasyon dünyasının üstesinden gelmeyi temsil etmesidir.

Doğumunun hikayesi oldukça benzersizdir, ancak literatürde biraz farklılık gösterir. Bir fil başıyla doğmamıştır, ancak bir dizi olay onun ortaya çıkmasına yol açmıştır. Aşağıdaki mitler, Ganesha'nın fil başını nasıl edindiğini açıklar.

Çocuk sahibi olmak isteyen Parvati bir gün Şiva'ya şöyle dedi.

"Çocuğu olmayan bir kişi asla torunlarından fedakarlık alamaz. Senin de yerine geçecek bir çocuğa ihtiyacın var. O yüzden şimdi benimle bir ol ve bir oğul sahibi ol, diğer benliğin."

Şiva, Parvati'nin sözlerine gülümsedi ve yumuşak bir sesle cevap verdi.

“Ben bir aile hayatını sürdürme görevi olan bir ev sahibi değilim, toplumsal görevlerini aşmış bir keşişim. Zaten tüm dünyevi arzulardan vazgeçmiş ve artık reenkarnasyonun olmadığı mutlak bir kurtuluş dünyasında olan bana bir oğul ne işe yarar? Diğer tanrıların tavsiyesi üzerine seni karım olarak aldım. Bir eş, tüm duyusal arzulardan kaçmış özgür bir varlık için en büyük zincirdir. Dahası, münzeviler hamileliğin bir kazığa ilmik bağlamak gibi olduğunu söylerler. Elbette, bir aile hayatı süren ev sahiplerinin kesinlikle bir oğula ve mala ihtiyacı vardır. Onlara göre, bir eş, bir oğul sahibi olmak için vazgeçilmez değerli bir varlıktır ve bir oğul, ataların ayinlerini yerine getirmek için kesinlikle gereklidir. Ancak, tanrıça, ölümü bilmeyen bir tanrı olan ben, bir oğula ihtiyacım yok. Sanki hiçbir hastalığı olmayan bana ilaç vermeye çalışıyorsun. Sen dişisin ve ben erkeğim. Dünyadaki iki cinsiyet, hamilelik yoluyla yaratılış amacıyla var olur. Yaratılış süreci her zaman acı ve sevinçle birlikte. Ancak, insanlara verilen bir görevdir. Bu nedenle, tanrılar olarak, siz ve ben sadece hamile kalmadan seksin sevincini yaşamalıyız. Hadi yapalım."

Parvati, Şiva'ya öfke dolu gözlerle baktı.

“Tanrıların tanrısı, mavi boğazlı, üç gözlü, az önce söylediklerinin hepsi doğru. Yine de, şimdi bir çocuk istiyorum. Lütfen bir çocuğum olsun. Çocuğu tek başıma büyüteceğim ve asla senin âdetine karışmayacağım. Doğurduğum çocuğu öpmek istiyorum. Karın olarak, doğal olarak bir çocuğa sahip olma hakkım var. Eğer istersen, çocuk büyümeyebilir ve evlenmeyebilir. O zaman aile soyunu devam ettirmek için soyundan gelmene gerek kalmaz.”

Parvati ağladı ve yalvardı, ama Shiva öfkelendi ve dışarı çıktı. Parvati arkadaşlarına ilişkisini anlattı. Arkadaşları Parvati'nin üzücü duygularını duyduklarında Shiva'ya koştular ve onu teselli ettiler. Bir süre sonra sakinleşen Shiva eve döndü, ağlayan karısına sarıldı ve onunla sevgi dolu bir sesle konuştu.

"Güzelim, oğlun olmaması çok mu üzücü? Eğer gerçekten gebe kaldığın oğlunun yanağını öpmek istiyorsan, sana bir oğul yapacağım."

Şiva konuştuktan sonra kırmızı elbiselerini kesip bir oyuncak bebek yaptı.

"Şimdi, tanrıça, işte çok istediğin çocuk. Artık yanağını hiçbir arzu duymadan öpebilirsin."

Parvati o kadar şaşırmıştı ki yüksek sesle bağırdı.

"Eğer gerçekten beni önemsiyorsan, bir bez parçasından nasıl çocuk yapabilirsin? Ne olursa olsun, bu benim için sadece bir bez parçası. Lütfen beni daha fazla işkenceye sokma. Bir bez parçasından yapılmış bir çocukla yetineceğimi mi sanıyorsun?"

Parwati bebeği göğsüne bastırdı ve hüzünle ağladı. Tam o anda, inanılmaz bir şey oldu. Kumaş parçalarından yapılmış bebek, göğsüne değdiği anda yaşayan bir çocuğa dönüştü ve hareket etmeye başladı. Parwati o kadar şaşırdı ki, çocuğa inanmaz gözlerle baktı ve sonra çığlık attı.

"Yaşıyor. Yaşıyor. Çocuk yaşıyor."

Bunun üzerine çocuk hemen cevap verdi.

"Anne, anne."

Çocuğun ağzından “anne” kelimesi çıktığında, Parvati sevinç ve utançla dolup taştı. Çocuğu mutlu bir ifadeyle emzirdi. Çocuk sanki bunu bekliyormuş gibi kuvvetlice emdi. Yüzü tarif edilemez bir sevinçle doldu. Sonunda Şiva’nın gerçek karısı ve bir çocuğun annesi olduğunu hisseden Parvati, Şiva’ya şefkatli gözlerle baktı ve minnettarlığını dile getirdi.

"Ey Shiva, büyük tanrı ve nazik koca, bana olan sevginden hiçbir şüphem yok. Kalbimin şimdi ne kadar mutlu olduğunu biliyor musun?"

Fakat Şiva'nın ağzından çıkan cevap Parvati'nin beklediğinden tamamen farklıydı.

“Tanrıça, seni kızdırmak için başlangıçta kumaştan bir bebek yaptım. Ama çocuğun canlanmış olması o kadar şaşırtıcı ki ben bile ifade edemiyorum. Senin içten ve samimi dileğin yüzünden gerçekleşen bir mucize olmalı. Şimdi bana çocuğu göster. Çocuk yaşıyor ama bedeni hala kumaş parçalarından yapılmış. Çocuğun nasıl canlandığını bulmalıyım.”

Shiva çocuğu kollarında tuttu ve her taraftan baktı. Bir süre sonra Shiva çocuğu Parvati'ye geri verdi ve ciddi bir ifadeyle şöyle dedi:

"Bu çocuk, intihar gezegeninin (Hindu astrolojisinde Satürn intihar gezegeni olarak kabul edilir) verdiği burcundaki bir yara ile doğduğu için yakında ölmeye mahkûmdur ."

Konuşmasını bitirir bitirmez, çocuğun kuzeye bakan başı (ölümü simgeleyen yön) aniden yere düşüp başı koptu. Parvati, bu beklenmedik manzara karşısında yüksek sesle çığlık attı.

“Aman Tanrım, bebeğim, bebeğim…”

Çocuğun kesik başını tutarak sanki dünya sona erecekmiş gibi ağlayan Parvati'yi Şiva teselli etti.

“Parvati, ağlama. Dünyada bir çocuğun kaybından daha büyük bir acı yoktur. Ruhun en acınası kurumasıdır. Ben de senin kadar, hatta senden daha fazla üzgünüm. Ama, zayıf kadın, üzüntünü durdur. Çocuğun başını omuzlarına geri koyacağım ve ona senin için hayat vereceğim.”

Shiva konuşmasını bitirdikten sonra çocuğun kopmuş kafasını orijinal pozisyonuna geri koydu. Ancak, bir kez koptuktan sonra, kafa eskisi kadar sıkı tutunmadı ve düşmeye devam etti. Shiva başını eğip düşüncelere daldığında, gökyüzünden aşağıdaki ses geldi.

“Şiva, o çocuğun başı, bildiğin gibi, talihsiz bir kaderle doğmuş. Bu yüzden o baş ile asla canlandırılamaz. Çocuğu canlandırmak istiyorsan, çocuğun omuzlarına başka bir baş koy. O zaman çocuk canlandırılacak. Ancak, başı kuzeye baktığı için, aynı yöne bakan bir baş bul ve üzerine koy.”

Gökyüzünün tavsiyesi üzerine, Shiva boğa Nandin'i çağırdı ve ona çocuğun kafasının yerine hemen bir yedek bulmasını emretti. Nandin hemen gökyüzüne çıktı ve Indra'nın bindiği fil Airavata'yı buldu. Bunun nedeni Airavata'nın yüzünün kuzeye bakmasıydı.
Nandin, Airavata'yı çimenlerde ağır ağır yürürken buldu ve kafasını kesmek için koştu. Şaşkına dönen fil yüksek sesle ağladı ve tekmeledi ve sesi duyduğunda Indra ve diğer tanrılar koşarak geldi.

"Sen kimsin ki İndra'nın filinin başını kesmeye cesaret ediyorsun? Tanrıların kralının filinin başını kesmemi emretmeye kim cesaret etti?"

İndra'nın haykırışı üzerine Nandin başını dik tutarak kendinden emin bir şekilde cevap verdi.

“Ben Nandin, Lord Shiva’nın hizmetkarıyım. Efendim, büyük Shiva, bu filin başına ihtiyaç duyuyor. Oğlu lanetli bir kader yüzünden başını kaybetti. Onu canlandırmak için kuzeye bakan bir başa ihtiyacı var. Airavata’nın başı kuzeye baktığı için başını alacağım. Beni

durdurmaya çalışırsanız, hayatlarınız tehlikede olacak. Bu yüzden, müdahale etmeyin ve hemen yolumdan çekilin."

İndra, Nandin'in bu küstah tavrından dolayı öfkelendi.

"Şiva'nın emri olsa bile, tanrıların kralı olan filime zarar vermeye cesaret ettiğin için seni asla affedemem."

Indra yüksek sesle kükredi ve mızrağını Nandin'e fırlattı. Bunu gören Nandin, uçan mızrağı sert bir homurtuyla küle çevirdi. Indra diski tekrar fırlattı, ancak Nandin sanki hiçbir şey yokmuş gibi sol eliyle hafifçe yakaladı.

"Indra, attığın disk burada. Bu sefer ben sana atacağım ve sen onu yakalamaya çalışacaksın."

Ancak Nandin'in attığı disk Indra'nın göğsüne çarptı. Acısını bastıran Indra mızrağı ve diski atmaya devam etti, ancak faydası olmadı. Indra en güçlü silahı olan şimşeği tuttu ve fil Airavata'ya binerek şiddetle Nandin'e doğru koştu. Nandin de kılıcını çekti ve Andra'ya doğru koşarken yüksek sesle bağırdı. Diğer tanrılar ikisi arasındaki şiddetli savaşta gözlerini bile açamadılar. Indra zaman geçtikçe gücünün tükendiğini hissetti, ancak Nandin'in saldırıları daha da güçlendi. Diğer tanrılar akıllarını başlarına toplayıp etrafa baktıklarında filin başı Nandin'in keskin kılıcı tarafından çoktan kesilmişti.

Görevini başarıyla tamamlayan Nandin, tanrılar şaşkınken fil başıyla birlikte yavaşça ortadan kayboldu. Shiva, Nandin'in getirdiği fil başını oğlunun omuzlarına koydu. Sonra baş gövdeye sıkıca sabitlendi ve tüm gövde güzel bir çocuğa dönüştü. Böylece çocuk bir fil başı, dört kol ve hafifçe tombul, kırmızı bir yüzle hayata geri döndü.

Bunu gören Brahma ona "çömlek karınlı çocuk" lakabını taktı ve ona bir dua ipi hediye etti. Saraswati ona çeşitli renklerde mürekkep ve kalemler verdi, Indra ona bir kaplan derisi verdi, Brihaspati ona kurbanlık için bir iplik verdi ve toprak tanrıçası ona bir araba çekmesi için bir fare verdi. Bunlar arasında, daha sonra Hintliler Saraswati'nin verdiği mürekkep ve kalem nedeniyle ona bilgelik tanrısı dediler.

Brahma konuşurken bütün tanrılar Şiva'nın oğlunu tebrik ediyorlardı.

"Shiva, bu çocuk senin oğlun ve sen de bu çocuksun, çünkü oğul babanın diğer benliğidir. Bundan böyle senin dışında tüm tanrılar tarafından tapınılacak. Dahası, sen de sonsuza dek diğer tanrılar tarafından saygı göreceksin. Bu çocuk orduların (Ganadhipa veya

Ganesa) hükümdarı olacak. Ayrıca, şekline göre fil başlı (Gajanana) olarak da adlandırılacak. Başkalarının işini engelleyenler bundan böyle onu düşündüklerinde korkacaklar. Bu nedenle, ona engelleri kaldıran (Vighnesa) adını ver. Ayrıca, biri seyahat ederken adını hatırlarsa, hiçbir zorlukla karşılaşmayacaktır. Shiva, eğer biri oğlun Ganesha'ya bağlılıkla tapınırsa, diğer tüm tanrılar tarafından saygı görecek ve işini başaracaktır.”

Bu zamandan sonra, Şiva'nın oğlu diğer isimlerin yanı sıra Ganeşa olarak anıldı ve bilgeliğin, ticaretin ve seyahatin tanrısı olarak kabul edildi. Brahma'nın kutsamaları sona erdiğinde, Indra, filini kaybetmenin üzüntüsünü bastırarak şöyle dedi:

“Büyük Lord Shiva, hizmetkarınız Nandin filimi öldürdü. Hiçbir şey bilmeden onunla savaştım. Lütfen aptalca hareketimi bağışlayın. Eski bir söz vardır, eğer biri isterse, ona başınızı vermelisiniz. Ama ben bunu yapmadım. Bunun için de sizden af diliyorum.”

İndra başını eğip Şiva'dan özür dilediğinde Şiva gülümsedi ve şöyle dedi:

“Indra, endişelenme ve başını kaybeden fili okyanusa at. Sonra fil süt okyanusundan (yaratılış) tekrar yükselecek . Filler arasında tekrar bir kralın olacak. Süt okyanusundan gelen fil ölümsüzdür. Bu, oğluma filin başını vermen karşılığında sana hediyemdir.”

Her şey sorunsuz bir şekilde tamamlandığında, Indra da dahil olmak üzere tanrılar sevinçle evlerine döndüler. Tanrıça Parvati, Ganesha'ya sıcak bir anaç kalple baktı. Ganesha büyüdükçe, babası gibi dünyevi meselelere kayıtsız kalan bir yogi oldu. Bunu izleyen azizler, uzun süre onun erdemlerini övdüler.

İşte Hindular arasında bir öncekinden daha popüler olan, Ganeşa'nın fil başını nasıl yaptırdığına dair bir başka hikaye.

Shiva ve Parvati'nin yaşadığı Himalayalar'daki Kailasa Dağı, tüm tanrılar ve azizler için bir hac yeri haline gelmiştir. Bu nedenle, dağ her zaman hacılar tarafından kurulan çadırlarla doludur ve gürültülü ve kalabalıktır. Bir gün, Parvati dağdaki gölde banyo yapmaya karar verdi. Ancak, sürekli gelip giden çok sayıda hacı olduğu için, tek başına sessiz bir zaman geçirmek zordu. Vücudunu ovuşturdu ve sağlıklı, güçlü bir oğlan yarattı, ona hayat verdi ve ona emir verdi.

“Sen benim oğlumsun. Bana her zaman saygı göstermelisin. Bundan sonra kimse tarafından rahatsız edilmeden rahatça banyo

yapacağım. Huzurumun bozulmaması için dışarıda nöbet tutmalısın. Benim iznim olmadan kimse içeri giremez.”

Konuştuktan sonra ona gücünü verdi ve eline güçlü bir asa koydu. Tüm önlemler alındıktan sonra, Parvati huzur içinde banyo yaparken, tesadüfen kocası Şiva eve geldi. Şiva düşünmeden içeri girmeye çalıştığında, onu gören çocuk kim olduğunu bilmeden onu engelledi. Şiva da onun Parvati tarafından yaratılan çocuk olduğundan habersizdi ve öfkelenip onu azarladı.

"Böyle aptalca bir şey yapmak için kimsin? Ben Parvati'nin kocasıyım ve bu evin sahibiyim. Evime girmeye çalıştığımda bu kadar kaba bir şekilde yoluma çıkmak için kimsin?"

Çocuk onu dinlemeyi reddetti ve sürekli sözünü kesti.

"Kim olduğunuz önemli değil. Burada duruyorum ve Parvati'nin izni olmadan kimseyi içeri almamam emredildi. Bu yüzden lütfen geri dönün."

Onun kendinden emin ve korkusuzca cevap verdiğini gören Şiva, şaşkın bir ifadeyle arkasına döndü, ama sonra aniden aklına bir fikir geldi ve tekrar sordu.

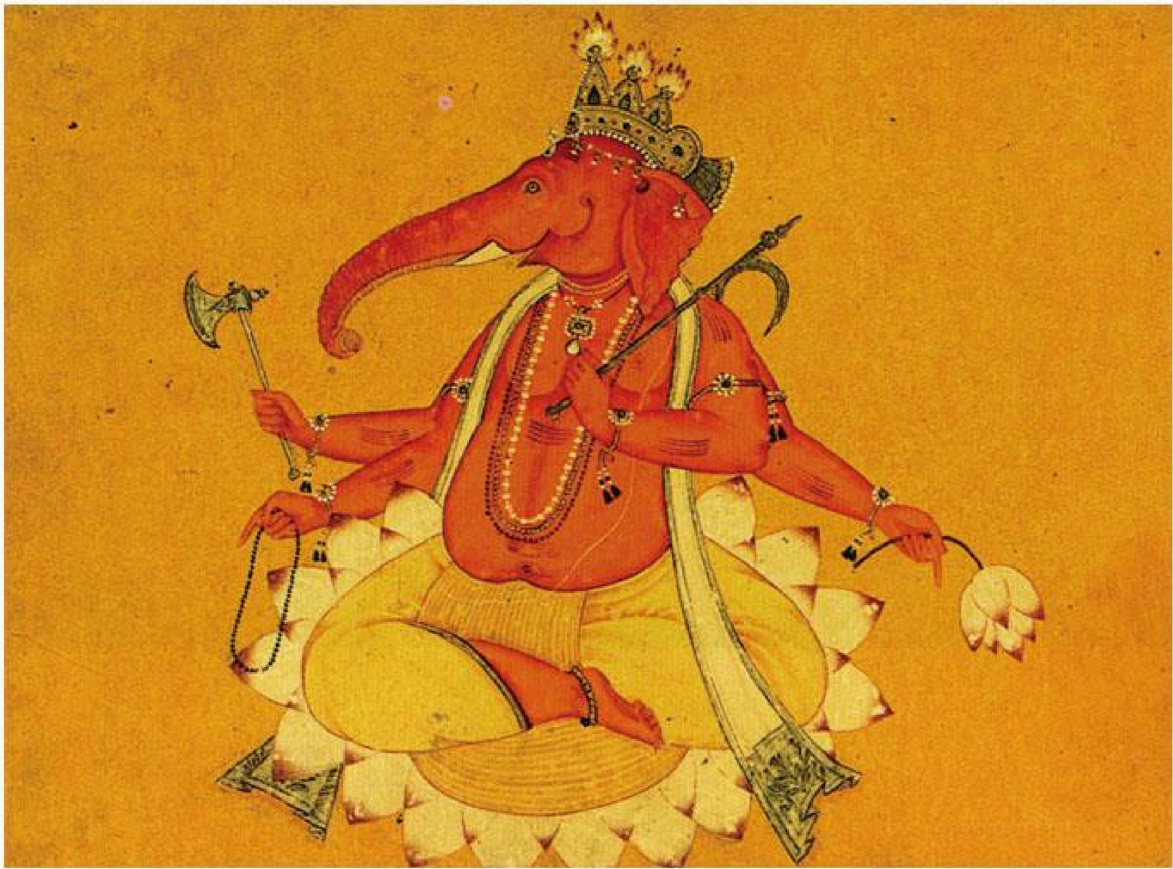
"Peki sen kimsin ve buraya ne amaçla geldin?"

“Ben Parvati’nin oğluyum. Annemin emriyle burayı koruyorum. Şu anda banyo yapıyor ve rahatça dinleniyor. Siz kimsiniz bilmiyorum. Belki de beni ortadan kaldırma misyonuyla buraya geldiniz. Ancak yine de çabalarınız başarısız olacak. Bu yüzden işe yaramaz faaliyetlerinizi durdurun ve hemen geri dönün.”

Shiva, daha önce hiç bilmediği bir oğlu olduğu için öfkeyle doldu. Hemen kılıcını çekip çocuğun kafasını kesti. Dışarıda bir kargaşa kopup çocuğun çığlıkları duyulunca, yıkanmakta olan Parvati dışarı çıktı. Çocuğu, kafası kesilmiş bir şekilde Shiva’nın yanında yatarken görünce bilincini kaybetti ve olduğu yere yığıldı. Bir süre sonra kendine geldi ve öfkesini ve üzüntüsünü yenemeyerek dışarı koştu ve tüm dünyayı yok etmeye başladı. Tanrılar ve azizler şaşkına döndüler ve ne yapacaklarını bilemediler ve ondan kaçmakla meşguldüler. Bir süre sonra, sonunda kendine gelmiş gibi göründüğünde, hemen yanına koştular ve neden öfkeli olduğunu sordular.

"Tanrıça, sen her zaman sıcak ve şefkatliydin. Ama bugün neden bu kadar öfkelisin? Bu senin gerçek benliğin değil. Öfke sana hiç yakışmıyor. Lütfen bize sebebini söyle, sana elimizden geldiğince yardım edelim."

Parvati ağlamaya ve oğlunun başına gelen sefaletin hikayesini anlatmaya başladı. Tüm hikayeyi ondan dinledikten sonra, tanrılar ve azizler hemen Şiva'ya koşup ona ayrıntıları anlattılar ve tekrar çocuğu kurtarması için yalvardılar. Şiva, aceleci davranışından pişman olarak onlardan kuzeye bakan başı getirmelerini istedi. Dışarı çıktılar ve kuzeye bakan bir fil buldular. Hemen filin başını kesip Şiva'ya getirdiler. Şiva başı çocuğun omuzlarına koydu ve ona hayat verdi. Parvati, oğlunun dirildiğini anladığında çok mutlu oldu ve Şiva'ya teşekkür etti. Böylece dünya barışa kavuştu ve filin başını taşıyan çocuğa Ganeşa adı verildi.

가네샤

Sati

Hindistan'da, bir eşin yakılma ateşine atlayıp kocası öldüğünde onunla birlikte öldüğü sati adı verilen bir gelenek vardı. Hindistan'da, bir eş kocasının bir parçası olduğu için, kocası ölen bir dul kadının benliğinin olmadığı düşünülürdü. Bir kadın, kocası öldükten sonra renkli giysiler veya lezzetli kızarmış yiyecekler bile yiyemezdi. Erken evlilik geleneği nedeniyle, Hintli kadınlar genellikle kendi seçimlerine bakılmaksızın genç yaşta evlenir ve kocaları yerine kendi evlerinde kalırlar. Daha sonra, işgücü sıkıntısı olduğu bazı durumlar hariç, doğum yapabilecek duruma geldiklerinde, yani ilk adetlerini gördükten sonra, ev işlerini yapmak ve anne rolünü oynamak için kocanın evine gönderilirler.

Ancak sorun, bir kadın hala ebeveynleriyle yaşarken kocası öldüğünde, istisnasız bir dul olarak muamele görmesiydi. Bu mantıksız evlilik sistemi, sati gibi geleneklere yol açmış olabilir. Bazı bilginler bu geleneğin Ramayana'daki iki olaydan kaynaklandığını söylüyor; Sati, Shiva'nın karısı, ve Sita iffetini kanıtlamak için ateşe atlıyor. Bir tür cenaze töreni olan bu gelenek, İngilizler hüküm sürdüğünde yasaklanana kadar Hindistan'ın bazı bölgelerinde devam etti. Bugün bile bu tür barbarca eylemler gizlice işleniyor.

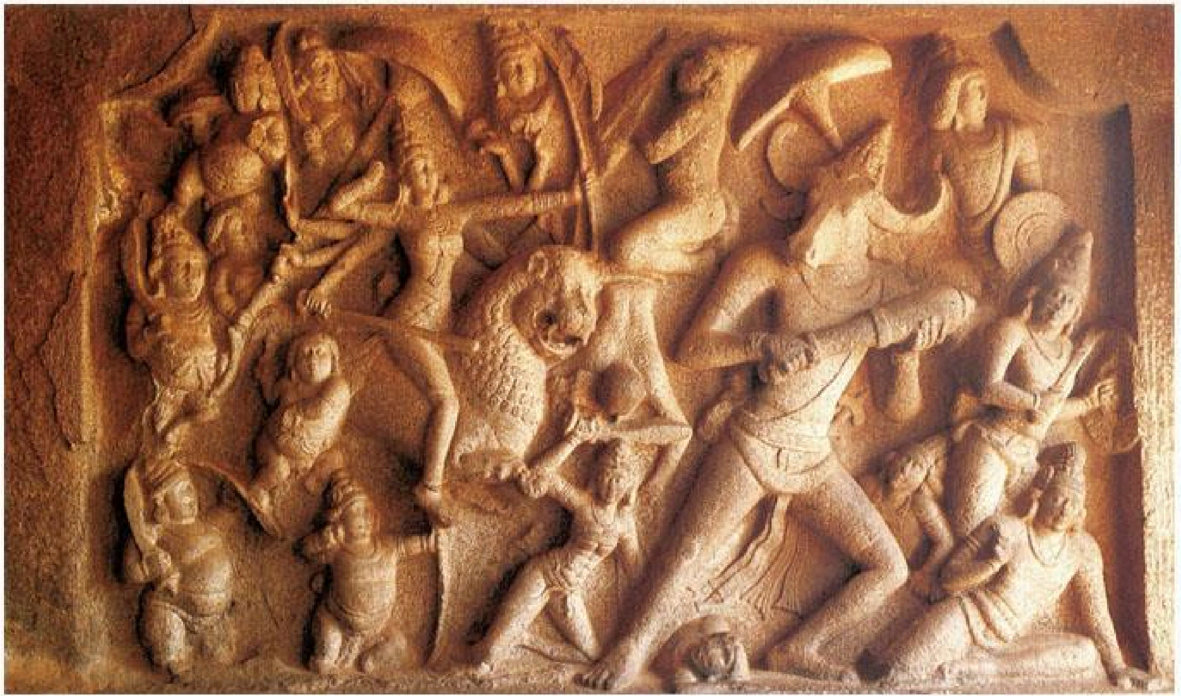

17

Shiva'nın bir diğer karısı Durga veya Kali

Tanrıça Durga veya Kali yıkım tanrıçasıdır. Bazen Şiva'nın karısı olarak tasvir edilir, ancak katı bir anlamda, yaratıcılığı ve doğurganlığı temsil eden tanrının dişil gücünün (Sakti) tanrılaştırılmasıdır. Şiva evrenin yıkımından sorumlu tanrı olduğundan, dişil gücü de

korkutucu ve vahşi olarak tasvir edilmiştir. Sekiz kolu vardır. Sol elinde bir mızrak, bir kılıç, bir yılan ve bir çan, sağ elinde ise bir davul, bir kalkan, bir kupa ve bir sürahi tutmaktadır. Boynunda yendiği düşmanlarının kafataslarından yapılmış bir kolye takmaktadır. Ayrıca, Şiva'nın bedeni üzerinde coşkuyla dans ederken, kan damlayan bir düşmanın kesik başını tutarak zaferinin tadını çıkarırken tasvir edilmiştir. Bu tanrıçaya çoğunlukla Hindistan'ın doğusundaki Bengal bölgesinde, Kalküta çevresinde tapınılır ve şamanistik popüler inançlar veya Tantrik ezoterizmle yakından ilişkilidir.

악신과 싸우는 두르가

Durga'nın Doğuşu

Tanrılar ve iblisler arasındaki savaşta, Diti'nin tüm oğulları tanrılar tarafından öldürüldü. Keder içinde olan Diti, tanrılardan intikam almaya yemin etti ve kızına şöyle dedi:

“Çocuğum, zahitler ormanına git ve ölen oğullarım için kefaret öde ve tanrıların kralı Indra ve diğer tanrılar tarafından öldürülen oğullarımın ölümünün intikamını al.”

Annesinin içten isteği üzerine ormana gitti, bir kurban ateşi yaktı ve sert bir çileciliğe başladı. Onun çileciliği sadece tüm dünyayı değil, hatta tanrıları bile korkudan titretti. Onun çileciliğinden etkilenen aziz Suparshva belirdi ve ona ne istediğini sordu.

"Samimi uygulamanızdan çok etkilendim. Sizi bu kadar zor bir çileye katlanmaya iten dileğiniz nedir? Dileğinizi yerine getireceğim."

Azize şükranlarını sunmak için eğildi ve ardından dileğini diledi.

"Güçlü bir bizon olup annemin intikamını almak istiyorum."

"Dileğinizi yerine getireceğim. İnsan vücudu ve bir bufalo kafası olan bir çocuk doğuracaksınız. Çocuğa Mahisha (bufalo) adını vereceksiniz. Çocuk rakipsiz bir güce sahip olacak ve Indra'yı ve diğer tanrıları yenebilecek."

Azizin önceden haber verdiği gibi, Mahisha büyüdü ve tanrıların bile başa çıkamayacağı kadar korkunç bir güç göstermeye başladı. İblisler Mahisha'nın altında toplandılar.

"Daha önce gökyüzünde yaşayan krallardık. Ama tanrılar krallığımızı gasp etti. Mahishya, lütfen gücünle kayıp krallığımızı geri getir. Liderimiz ol ve sonsuz gücünü serbest bırak."

Şeytanların kralı Mahisha, ordusunu tanrılara karşı savaş açmak için göğe götürdü. Tanrılar ve şeytanlar arasındaki korkunç savaş tekrar başladı. Savaş yüz yıl sürdü, ancak tanrılar Mahisha'nın yönettiği şeytanların gücünü yenemediler. Köşeye sıkışan tanrılar, tehlikede olduklarında her zaman yaptıkları gibi yardım için Brahma'ya gittiler. Bunu tek başına yapamayacağını bilen Brahma, Şiva ve Vişnu'yu çağırdı ve onlara ayrıntıları anlattı ve yardım istedi.
Tanrıların sefil durumunu duydukça, iki tanrının yüzleri artan öfkeyle giderek çarpıklaştı. İki tanrının öfkesi zirveye ulaştığında, yüzleri o kadar korkunç hale geldi ki kimse onlara bakamadı. O anda, Vişnu ve Şiva'nın ağızlarından büyük bir enerji yayılmaya başladı. Bunu gören Brahma ve diğer tanrıların bedenlerinden de büyük bir enerji çıktı ve hepsi bir olmaya başladı.

Tanrıların birleşik enerjilerinin büyük aurası yavaş yavaş bir kadının formunu ortaya çıkarmaya başladı. Böylece Durga doğdu, başı Şiva, iki kolu Vişnu, iki ayağı Brahma ve diğer vücut parçaları diğer tanrıların enerjilerinden oluşan korkutucu bir kadındı. Durga, tüm tanrıların enerjilerinin birleşimiyle doğal olarak diğer tüm tanrılardan daha güçlü hale geldi. Tanrılar durumları hakkında Durga'ya başvurdular.

“Tanrıça, o iblis Mahisha, sıkı bir çilecilik uygulamasının sonucu olarak doğmuş bir varlıktır. Tanrıların ve iblislerin bile onunla kıyaslamaya cesaret edemeyeceği korkunç bir güce sahiptir. Onu yenmek için koşullara sahip olan tek kişi sensin. Tanrılara dileğini ilettiğinde, yalnızca bir kadın tarafından öldürülmesini istedi. Ancak, zayıf bir kadının onu yok etmesi imkansızdır. Ancak, sen evrendeki tüm tanrıların enerjisine tek bir vücutta sahip olan en güçlü kadınsın. Sen iblis Mahisha'yı yok etmek için doğan tanrıçasın. Evrenin tanrıçası, lütfen o korkunç iblisi şimdi bizim için yen.”

Tanrıça, dehşete kapılmış tanrıların çaresiz yalvarışlarını duyunca kendinden emin bir sesle konuştu.

"İsteğinizi kabul ederek, şeytanları yenme gücünü elde etmek için çileciliğime başlayacağım. Çileciliğimi yaşarken, yardımımı arayan hepiniz güvende olacaksınız. Düşmanınız Mahishya, kesinlikle benim tarafımdan yok edilecektir. Hiçbir endişe duymadan geri dönebilir ve bekleyebilirsiniz."

Tanrılar gittikten sonra tanrıça, kendisinin çilecilik yapacağı dağın tepesinin dört yamacını korumaları için dört oğlan ayarladı.

“Ben zühd yaparken, yorgun, aç ve susuz olan yolculardan başkasını içeri sokma.”

Tanrıça sözlerini bitirdikten sonra hemen çileciliğine başladı. Çevreye doğru zamanda uygun yağmur yağmaya başladı ve ağaçlar lezzetli meyveler verdi. Yakınlardaki tüm hayvanlar ve bitkiler de onun çileciliğiyle hareketlendi ve vahşi doğalarını terk ettiler. Orman yavaş yavaş tüm canlılar için bir sığınak haline geldi.

Bir gün, iblis Mahisha adamlarını onun çilecilik yaptığı ormanın yakınında avlanmaya götürdü. Bulabildikleri her hayvanı yediler. Vahşi hayvanlar bile iblislerin vahşi davranışlarından dehşete kapıldılar ve korku içinde etrafta koştular. Dehşete düşen hayvanlar tanrıçanın kaldığı ormana kaçtılar.
İblisler de hayvanları kovalayarak ormana koştular. Sonra, tanrıçanın emriyle ormanı koruyan dört çocuk yollarını kesti.

"Daha fazla içeri girme. Burası senin girebileceğin bir yer değil."

Şeytanlar güldüler ve onlara sorular sordular.

"Bizi engellemeye cesaret eden kimdir?"

“Burası tanrıçanın pratik yaptığı kutsal bir yer. Ayrıca hayatları tehlikede olan varlıkların korunduğu bir yer. Burada, güçlü varlıklar

bile canlılara asla zarar vermemeli. Bizler, böyle şeylerin olmaması için tanrıçanın emriyle burayı koruyanlarız.”

İblisler oğlanların kendinden emin görünümü karşısında irkildi ve bir anlığına geri çekildiler. Ancak, ne kadar düşünürlerse düşünsünler, Mahisha'nın astları olan kendilerinin böyle geri çekilmesinin imkansız olduğunu hissettiler. Büyülü bir güce sahip kuşlara dönüştüler ve ormana uçtular. Ormana girdiklerinde etraflarındaki manzara karşısında gözleri büyüdü. Dış dünyadan tamamen farklı, nazik ve göz kamaştırıcı derecede güzel bir manzaraydı. Her çeşit çiçek açmıştı, ağaçlar lezzetli meyvelerle doluydu ve vahşi hayvanlar da dahil olmak üzere her çeşit hayvan korkusuzca etrafta dolaşıyordu. Her şeyin ormanın ortasında sessizce pratik yapan tanrıçanın bedeninden gelen gizemli enerjiyle sarıldığını fark eden iblisler, tüm vücutlarında bir ürperti hissettiler ve hızla ormandan kaçtılar. Hikayeyi iblislerden duyan Mahisha, yaşlı ve zayıf bir ihtiyara dönüştü ve gerçeği kendi gözleriyle doğrulamak için ormana girdi. Ormanda huzur içinde pratik yapan bir grup keşişe sordu.

"Bu kadın neden bu kadar riyazet yapıyor?"

“Sevgilisini memnun etmek için pratik yapıyor. Ancak büyük olan hala onun samimiyetini kabul etmek istemiyor. Ancak, zamanla dileğinin mutlaka gerçekleşeceğine inanıyoruz.”

Mahisha onların cevabına içtenlikle güldü ve konuşmak için yanına yaklaştı.

"Uygulamanızın meyvelerini toplamak için buraya geldim. Ben Mahisha'yım, tanrıların bile eğilmesini sağlayan şeytanların kralıyım. Beni kocanız olarak seçerseniz, benimle birlikte tüm zevklerin tadını çıkarırsınız. Daha fazla uzatmadan beni seçin."

Mahisha'nın sözleri üzerine yavaşça başını çevirip ona baktı ve hafifçe gülümsedi.

"Bu kadar uzun süredir pratik yapmamın tek sebebi güçlü bir adamın karısı olmak. Eğer söylediğin kadar güçlüysen, lütfen bana gücünü kendin göster. Gücünü kendim test edeceğim ve sonra bir karar vereceğim."

Tanrıça konuşmasını bitirir bitirmez, aniden ona doğru atıldı ve gözlerinden şiddetli alevler saçtı. Hiçbir şeye hazırlıklı olmayan Mahisha bir an irkildi, ancak hemen aklı başına geldi ve saldırısına karşılık verdi. O anda, daha önce Brahma'ya verdiği, bir kadın eliyle ölmemesi gerektiğini söylediği sözü tamamen unuttu. Karşısındaki

rakibin sadece bir kadın olduğunu düşündü ve hafifçe ona doğru döndü. Brahma, Vishnu ve Shiva dahil olmak üzere tüm tanrıların silahlarının birleştirilmesiyle yapılmış güçlü bir kılıç tutuyordu ve bir aslana binip şeytana doğru şiddetle koştu. Tanrıçanın güçlü gücü tüm dünyayı kapladığında, Mahisha onun kendi gücüyle alt edemeyeceği bir rakip olduğunu fark etti. İblis hızla kaçmaya başladı, ancak tanrıça ısrarla onu takip etti. Sonunda, kaderin emrettiği gibi, Mahisha'nın kafası bıçağıyla kesildi ve öldü. Tanrıça iblisin kesik başını göğe kaldırdığında, bunu gören tanrılar sevinçle doldular ve tanrıçaya övgüler yağdırdılar. Böylece evren tanrıça Durga tarafından barışa kavuşturuldu.

Kali'nin Doğuşu

Shiva kollarını karısı Parvati'nin omuzlarına doladı. Vücudu yeni ayın ışığında soluk beyaza dönmüştü. Öte yandan, onun teni koyu mavi bir lotustu. Bunu gören Shiva yaramaz bir surat yaptı ve onun koyu mavi ten rengiyle ilgili onunla dalga geçmeye başladı.

"Zayıf vücudun beyaz vücudumda siyah bir şekilde parlıyor, tıpkı sandal ağacının etrafına dolanmış siyah bir yılan gibi. Teninin ışığı, ay ışığında yıkanmış karanlık bir gece gibi parlak ışığımı gizliyor."

Kocası kendisine sataştığında sinirlenip, boynunu okşayan elini itti.

"Siyah olduğum için benimle dalga geçiyorsun. Burada kalıp böyle alay konusu olmak istemiyorum. Hemen şimdi Himalayalar'daki evime geri dönmek istiyorum."

Shiva, onun beklenmedik davranışı karşısında şaşırdı ve hemen bahaneler uydurdu.

"Yemin ederim seni eleştirmek istemedim. Sadece seninle dalga geçmek istedim. Bu kadar sinirleneceğini hiç düşünmemiştim. Lütfen beni affet. Bir daha asla böyle bir şaka yapmayacağıma söz veriyorum."

Ama Thorazin Parvati'nin kalbi, Shiva'nın samimi özür dilemesiyle bile yumuşamayacaktı. Shiva ne derse desin eşyalarını toplamaya başladı. Bunu gören Shiva, sinirle yükselen sesiyle açıkça konuştu.

“Karakterin baban Himalaya'ya çok benziyor. Zihnin büyük Himalayalar'daki bir mağara gibi derin ve karanlık ve bunu kavramak

imkansız. Soğukluğun mağara tavanından dışarı çıkan sarkıtlar gibi ve kararsızlığın çeşitli ağaçlar gibi ve bunu kavramak benim için imkansız. Dahası, kayırmacılığın Himalayalar'daki birçok nehrin akışı kadar tahmin edilemez.”

Kocasının sözleri karşısında kızıl dudakları büyük bir öfkeyle titredi.

“Shiva, kendini onlarla karşılaştırarak başkalarını eleştirme. Kendini çok mu üstün sanıyorsun? Boynuna dolanmış bir yılan gibisin, tek ağızla iki şey söylüyorsun. Üstündeki kirli küller yüzünden, içinde sevgiden eser yok. Kalbin ayın lekesi gibi lekeli. Aptalsın, kavgacısın ve çıplak benliğin kadar utanıyorsun.”

Parvati konuşmasını bitirir bitirmez, arkasına bakmadan dışarı çıktı. Yakınlarda bulunan Shiva'nın hizmetkarları onu durdurmaya çalıştılar, ancak nafile. Aralarında Viraka ayaklarını tuttu ve gözlerinde yaşlarla yalvardı.

“Tanrıça, nereye gidiyorsun? Bu ne? Seni bu kadar kızdıran ne? Seni takip edeceğim. Beni almazsan, buna dayanamam.”

Parvati sağ elini kaldırıp yüzünü okşadı ve şöyle dedi:

“Oğlum, üzülme. Beni takip etmen doğru değil. Şiva, koyu tenli olduğum için tenimle alay etti. Böyle bir hakarete dayanamam. Bundan sonra çile çekeceğim ve tenimi altın rengine çevireceğim. Ben yokken, beyaz tenli Şiva başka kadınların peşinden gidebilir. Bu yüzden, Şiva'ya göz kulak olmalı ve çile çekerken başka hiçbir kadının ona yaklaşmamasını sağlamalısın.”

Fil kafasına sahip olan Ganesha, Viraka ile birlikte Parvati'ye de gitmek istedi. Viraka'nın aksine, Parvati Ganesha'yı da yanına almaya karar verdi.

"Belki de Shiva seni bir fil başıyla gördüğünde, tıpkı benim ten rengimle alay ettiği gibi seninle de alay edecektir. Bu yüzden benimle Himalayalara gideceksin."

Parwati, Ganesha ile Himalayalara giderken annesinin arkadaşıyla karşılaştı. Parwati'yi karşıladı, ona sarıldı ve nereye gittiğini sordu. Parwati ona neden evden ayrıldığını söylediğinde, öfkelendi ve yüksek sesle bağırdı.

“Sen bir tanrıçasın, Himalayalar kralının kızı. Seni kendi kızım gibi seviyorum. Sana hakaret etmeye cesaret edemem. Şu andan itibaren Shiva'ya göz kulak olacağım ve eğer başka bir kadın onun evine girerse, hemen sana haber vereceğim. Hiçbir şey için

endişelenmemeli ve arzuladığın şeyi elde etmek için özenle kefaret uygulamalısın."

Parvati ona teşekkür etti ve dağlara doğru gitti. Ganesha gözlerini ondan hiç ayırmadı ve yanında kalarak, zihninin huzur içinde uygulamasına odaklanmasına yardımcı oldu. Onun çileciliği o kadar uç noktalardaydı ki, başkaları bunu hayal bile edemezdi. Kavurucu yaz ortası güneşinde, alev alev bir ateşin etrafında çilecilik yaptı, yağmur mevsiminde yağmur yağdığında suya girdi ve dondurucu kış ortasında çıplak yerde uyudu ve tek bir yiyecek tanesi bile yemedi.

Bu arada, iblis Andhaka'nın oğlu Adi, Parvati'nin Şiva'yı terk ettiğini öğrendi. Adi'nin babası Andhaka, Şiva tarafından acımasızca yenildi ve öldü. İntikam almak için bir fırsat arayan Adi, sezgisel olarak bunun Şiva'yı öldürmek için altın fırsat olduğunu hissetti. Şiva'yı öldürme gücünü elde etmek için çilecilik uygulamaya başladı. Samimi çabalarından etkilenen Brahma sonunda onun önünde belirdi.

"Ey şeytanların en büyüğü olan sen, neden bu kadar gayretli bir çilecilik yapıyorsun?"

"Ölüm bilmeden ölümsüz olmak istiyorum."

"Bu imkansız. Her canlı varlık ölmek zorundadır. Herhangi bir canlı varlık, bir bedene sahip olduğu sürece, bedenin sonsuz bir şekilde terk edilmesi olan ölümü kabul etmek zorundadır."

Brahma'nın sözlerini duyan Adi fikrini değiştirdi.

"O zaman lütfen sadece formumu değiştirirsem ölmeme izin ver. Başka bir deyişle, lütfen formumu değiştirmediğim sürece ölüm tanrısının beni alamamasını sağla."

Brahma'nın iznini alan Adi, formunu değiştirmek için hiçbir nedeni olmadığı için ölümsüzleştiğini düşünerek çok sevindi. Şeytanlarını topladı ve tanrılar ordusunu tereddüt etmeden yenerek Lord Shiva'nın yaşadığı yere doğru ilerledi. Orada Adi, Parvati'nin emriyle kapıyı koruyan Viraka'yı buldu. Viraka'yı aldatmak için düşüncesizce kendini bir yılana dönüştürdü ve içeri gizlice girdi. Başarılı bir şekilde içeri girdikten sonra, bu sefer Shiva'yı aldatmak için kendini Parvati'ye dönüştürdü. Shiva'ya yaklaştı, kadının cinsel organlarının içine keskin dişler yaparken tüm cazibesini sergiledi. Gerçek kimliğini fark etmeyen Shiva, karısının dönüşüne çok sevindi ve ona sıkıca sarıldı.

"Geri döndün. Şimdi gerçek duygularımı mı biliyorsun? Gerçekten geri döndün. Sen gittikten sonra, tüm evren boş ve içi boş hissettirdi.

Ama şimdi kalbimi tanıdığına ve bana geri döndüğüne göre, artık dileyecek hiçbir şeyim yok."

Şiva'nın bu sözleri üzerine iblis gizlice sevinç çığlıkları atarak daha da baştan çıkarıcı hareketlerle onun kollarına atıldı.

“Derimin siyah olduğuyla ilgili söylediklerine sinirlendim, bu yüzden çileciliğe gittim. Ama orada fiziksel zevklerin tadını çıkaramadım çünkü sen orada değildin. Bu yüzden sana geri döndüm.”

Şiva, onun bu alışılmadık cilvesi karşısında aniden garip hissetti.

"Açıkça bana kızdı ve evden kaçtı. Sözünü tutan ve sözlerini tutan bir kadındır. İstediğini elde etmeden nasıl geri dönebilir? Bu onun için kesinlikle imkansız."

Shiva hemen meditasyona girdi ve onu baştan çıkaran kadının kimliğini anladı. Shiva gülümsedi ve hiçbir şey bilmiyormuş gibi davrandı ve iblisin istediği gibi penisini keskin dişlerle dolu vajinasına soktu. İblisin vücudunu penisinin içine gizlice sakladığı güçlü bir silahla deldi. İblis yüksek sesle çığlık attı ve vücudu dönüştüğü için anında öldü.

Bu sırada dışarıda olan Viraka içeride olup bitenlerden tamamen habersizdi, ancak Parvati'nin annesinin arkadaşı, dağ tanrıçası her şeyi fark etti ve rüzgar aracılığıyla ona bildirdi. Parvati öfkelendi ve bağırdı:

“Viraka, bana verdiğin sözü bozdun ve Shiva’ya başka bir kadınla zevki paylaşma fırsatı verdin. Senin hatan yüzünden, şimdi vahşi ve vahşi bir varlık olacağım. Ve sen de ölümden kaçamayacaksın.”

Parvati konuşmasını bitirir bitirmez, içindeki öfke ağzından korkunç bir aslan biçiminde patladı. Tanrıçanın ağzından çıkan aslan çok büyüktü, ateşli bir dili, vahşi dişleri ve kocaman bir kuyruğu vardı. Tanrıça aslanın ağzına kendisi girmeye çalıştı. Bunu gören Brahma hemen koşup onu durdurdu.

"Tanrıça, ne arzuluyorsun? Dileğini yerine getireceğim, o yüzden hemen şimdi yapmak üzere olduğun şeyi bırak."

"Kocam Shiva'yı sert bir çilecilikle yenmek istiyorum. Bazen siyah tenimle ilgili benimle dalga geçiyor. Bunu duymaktan nefret ediyorum. Dileğimi yerine getirirsen, bana altın bir ten ver ki Shiva beni tekrar sevebilsin ve benimle bir olabilsin."

Brahma izin verdiğinde, Parvati'nin bedeninden koyu mavi tenli bir kadın çıktı. Brahma onunla konuştu.

"Ey koyu mavi tenli kadın, Parvati'nin bedeniyle temasa geçerek ve benim emrimle tam bir tanrıça oldun. Bundan sonra onun bir parçası değil, bağımsız ve tam bir varlıksın. Sana Parvati'nin gazabından doğan bir aslan vereceğim. Onu Vindhya Dağı'na sür ve iblis Taraka'nın hizmetkarları Sumba ve Nisumba'yı yok et. Adın bundan böyle Kausiki (deri) olacak , çünkü sen Parvati'nin koyu mavi derisinden geldin."

Brahma'nın emri üzerine Kaushki, şeytanın olduğu yere doğru yola çıktı.

Kaushki bedenini terk ederken çok arzuladığı altın tene kavuşan tanrıça, gerçeği ona bildirmek için aceleyle Shiva'ya geri döndü. Ancak, onun değiştiğini bilmeyen Viraka, gözlerini kocaman açarak onu kapıdan engelledi ve şiddetle bağırdı.

"Dur! Benim iznim olmadan buraya girmeye cesaret eden kimsin? Efendim Shiva bana hiçbir kadının içeri girmesine izin vermemem konusunda kesin bir emir verdi. Bir keresinde kadın kılığına girmiş bir iblis tarafından neredeyse öldürülüyordu. Bu yüzden karısı Parvati dışında kimsenin içeri girmemesini emretti. Ne kadar yalvarırsan yalvar, seni asla içeri almayacağım. Bu yüzden lütfen hemen geri dön."

Onun sözlerini duyduğu an kendi kendine düşündü.

'Anlıyorum, karşılaştığı varlık bir kadın değil bir iblisti. Rüzgar bana yanlış haber getirdi. Ve yine de, detayları bilmeden, öfkelendim ve Viraka'ya lanet ettim. Öfke, yapılmaması gereken şeyleri yapmanın bir yoludur. Öfke itibarları yok eder ve biriktirilen tüm serveti uçurur. Öfkem yüzünden böyle aptalca bir eylemde bulundum.'

Özür dileyen bir tavırla Viraka'ya söyledi.

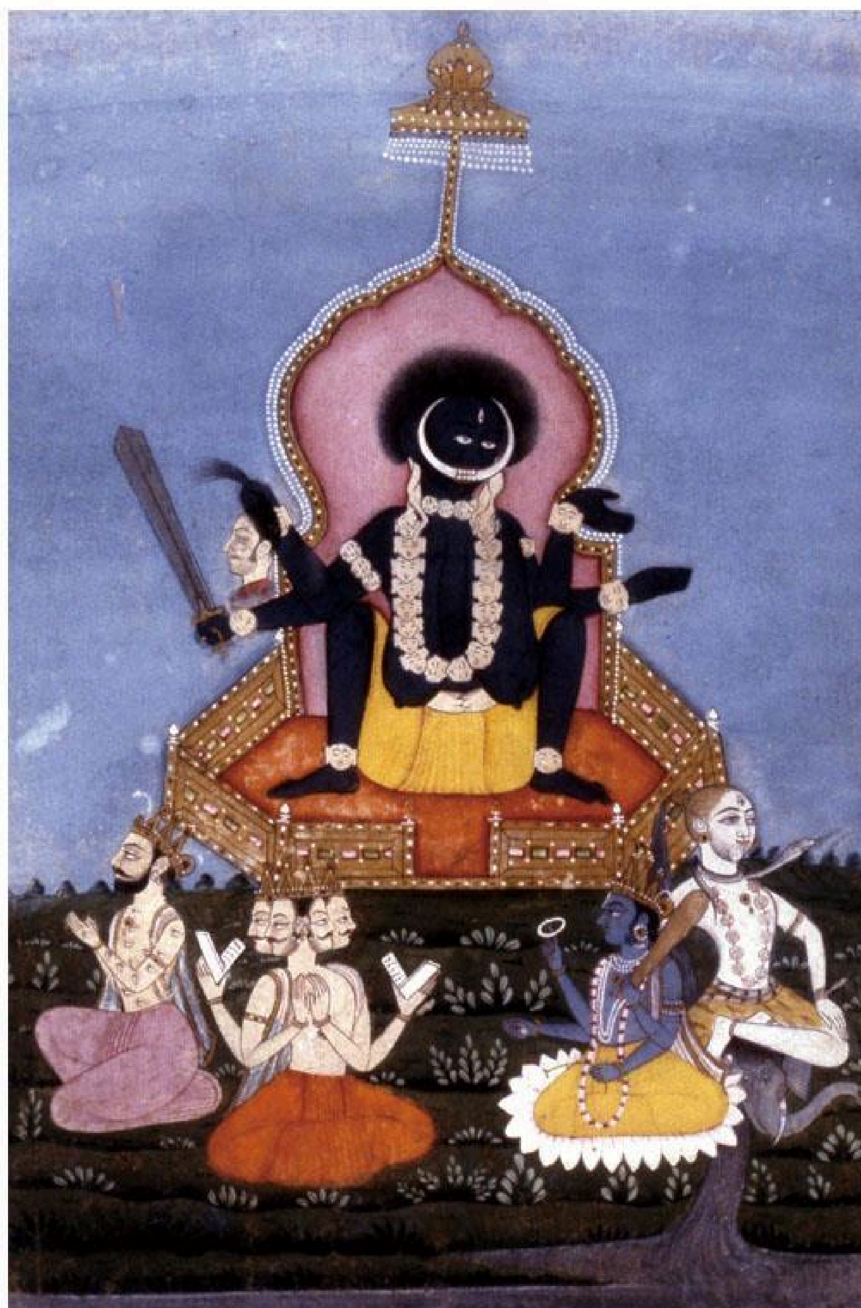
"Viraka, ben Himalayaların kızı ve Şiva'nın karısı Parvati'yim. Bana bu kadar şüpheyle bakma. Bu altın ten Brahma'nın bir hediyesi. Şimdiye kadar gerçeği bilmiyordum ve sadece bir kadının Şiva'nın odasına girdiğini düşünüyordum. Bu yüzden sana bir lanet koydum. Bildiğin gibi, bir kez söylenen bir lanet geri alınamaz. Ancak, Kaya adında bir kadın olarak yeniden doğmana izin vereceğim. Sonra Şarida adında bir adamla evleneceksin ve kutsal koruda pratik yaptıktan sonra kurtuluşa erişeceksin. Şiva'nın yanına döndüğünde,

Nandin olarak adlandırılacaksın ve şu anda olduğun gibi bu kapının muhafızı olacaksın.”

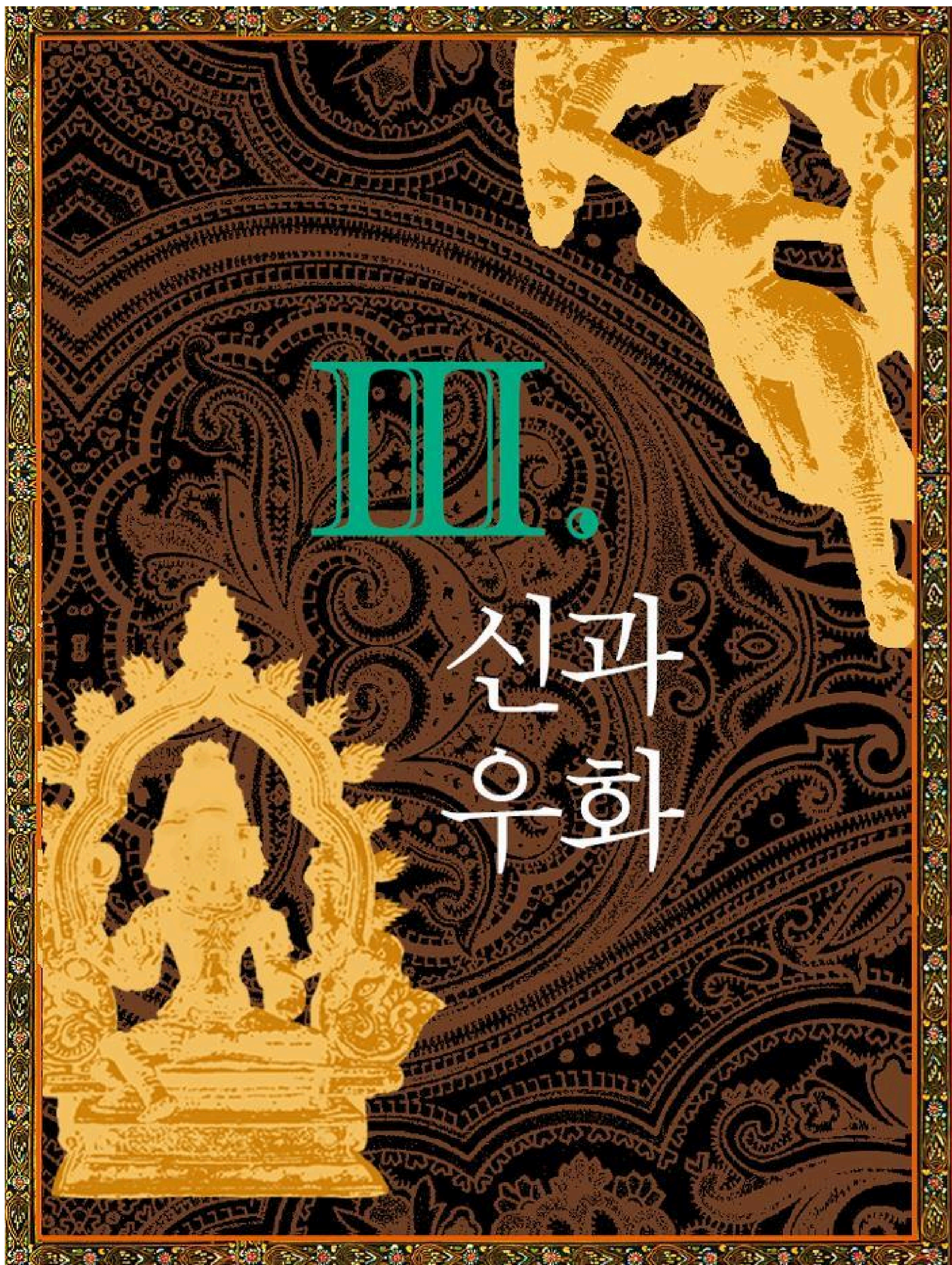
Parvati'nin sözlerini duyan Viraka başını ona doğru eğdi ve teşekkür etti.

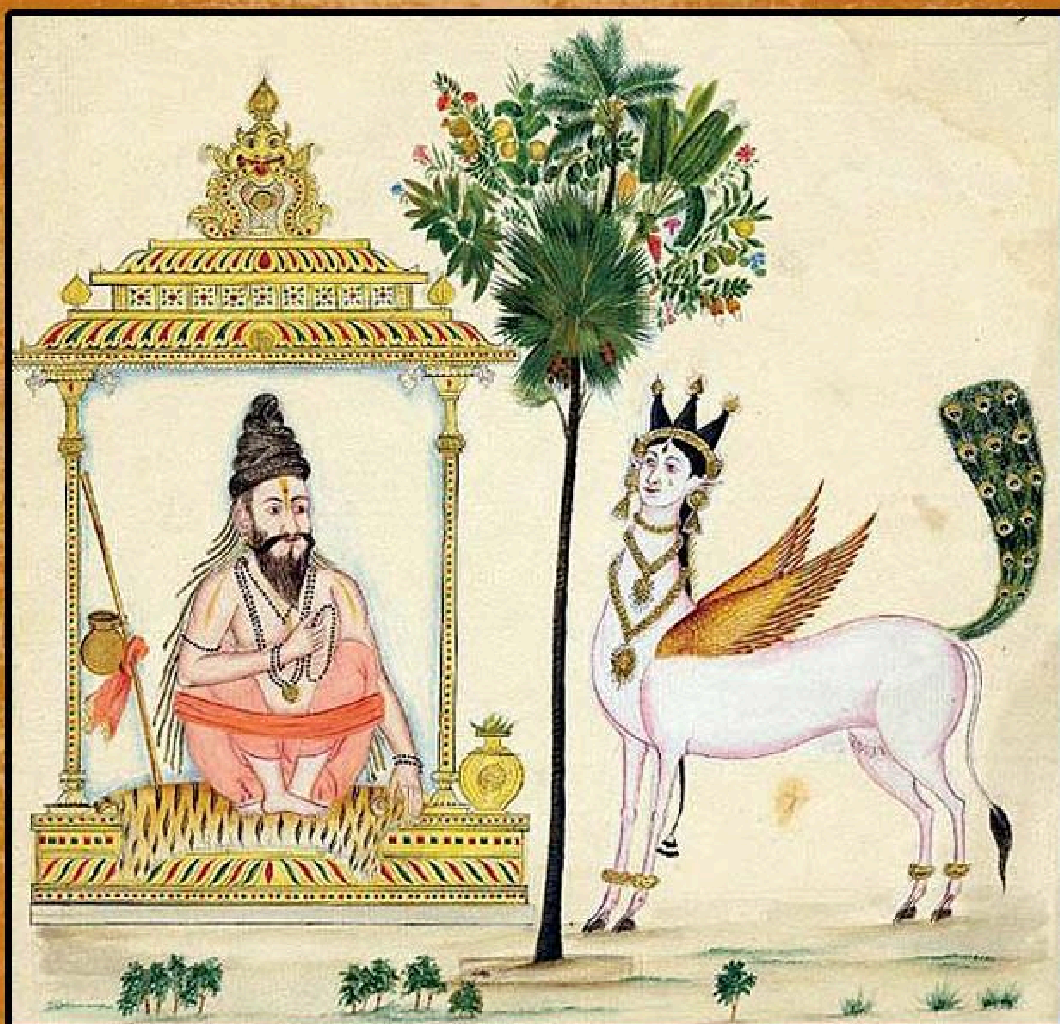
“Tanrıça, bana insan olarak doğma fırsatı verdiğin için sana çok minnettarım. Bu dünyada insan olarak doğmak nadir bir fırsat. Bana verdiğin lanet, insan olarak doğmak benim için bir sevince dönüştü. Şimdi, dediğin gibi, dağlara gideceğim ve Shiva'ya ve sana dönme zamanını bekleyeceğim.”

Viraka dağlara doğru yola çıktığında, Parvati doğrudan içeri girdi ve sevgili kocası Shiva ile tanıştı. Başını, onu değişmeyen bir sevgiyle karşılayan ve yaptığı uygunsuzluk için özür dileyen kocasına doğru eğdi. Bu arada, Parvati'nin mavi tenli Kaushiki'si Brahma'nın talimatı doğrultusunda iblisleri yendi. O zamandan beri, insanlar mavi tenli tanrıçaya Kali olarak tapmaya başladılar.

칼리 공포의 여신으로 묘사되는 칼리는 검은 피부에 해골로 만든 목걸이를 걸고 있다.

III.
신과
우화

사람의 얼굴을 한 암소 수라비 수라비는 신들이 불사의 감로수를 얻기 위해 우유의 바다를 휘저었을 때 나온 선한 것들 가운데 제일 먼저 나온 것이다. 소의 성스러운 탄생과 신적인 본성으로서의 무한한 포용력을 나타내는 존재이다.

1

Hindu inek tapınması

Hepimizin bildiği gibi, inekler Hindistan'da kutsal kabul edilir. İneklerin Hindistan'da neden kutsal kabul edildiğine dair çeşitli yorumlar vardır. Bir yandan, ineklerin öneminin Hindistan'ın bir tarım toplumuna girmesiyle vurgulandığı öne sürülürken, diğer yandan insanların ineklerden süt, et ve deri aldığı için olduğu ileri sürülür.
Bu çeşitli spekülasyonlara rağmen, mitleri incelediğimizde, başlangıçta boğalara tapıldığı, ancak zamanla bunların yerini yavaş yavaş ineklerin aldığı açıktır. Ancak bu, Hindistan'da tüm ineklere tapıldığı anlamına gelmez. Bugün Hindistan'da seyahat ederseniz, ineklerin yolun ortasında rahatça oturduğunu ve ağır arabaları çekerken sürücüler tarafından dövüldüğünü gördüğünüzde başınızı eğeceksiniz.
Aşağıdaki hikaye, ineklerin kutsal doğumunu ve ilahi doğa olarak sonsuz kapsayıcılıklarını açıkça göstermektedir. Bu mit ayrıca, ilahi gücün kişisel açgözlülüğe sahip belirli bir kişi tarafından elde edilemeyeceğini, ancak yalnızca sonsuz sevgi ve merhamete sahip azizler tarafından elde edilebileceğini ince bir şekilde vurgular.

Tanrılar ölümsüzlük nektarını elde etmek için süt okyanusunu çalkaladıklarında, Shiva'nın ilgilendiği zehir önce çıktı ve sonra iyi şeyler. İnek Surabhi ilk çıktı. Kamdhenu olarak da bilinen kutsal inek,

aziz Vasishtha'nın malı oldu. Kamdhenu sadece yiyecek ve içecek değil, aynı zamanda giysi, değerli mücevherler ve azizin arzuladığı her şeyi de üretti. Ayrıca, ineğe bakan veya böğürmesini duyan herkes kıskançlıktan veya açgözlülükten tamamen kurtuldu.

Bir gün, Kral Vishwamitra ve saray mensupları avlanırken Vasishtha'nın evine geldiler. Aziz, kralın partisini nezaketle karşıladı. İnek Kamdhenu'dan kral ve saray mensupları için en iyi yemeği hazırlamasını istedi. İnek, onları memnun etmek için sürekli olarak her türlü lezzeti ve içeceği hazırladı. Kral, her şeyin inekten geldiğini anlayınca açgözlü oldu. Tüm arzularını elde etmek için ineğin kendisine ait olması gerektiğini düşündü. Bu yüzden azize ince bir şekilde sordu.

"Dünyanın tüm zenginliklerinden ve onurlarından vazgeçip ormanda bir münzevi oldun. Tüm zenginliğin kaynağını sağlayan bir ineğe sahip olman yanlış değil mi? O halde bana o ineği ver, karşılığında sana on bin inek daha vereyim."

Evliya, kralı gücendirmemek için bu teklifi nazikçe reddetti.

"Ey merhametli kral, bu inek ormanda çilecilik yapan biz münzevilere bakan bir anne gibidir. Bu inek olmadan, çileciliğimizin amacına uygun şekilde ulaşamayız. Bu nedenle, lütfen bizim hatırımız için bu teklifi geri çekin."

Kral, karşılığında krallığını ona vermeyi tekrar teklif etti, ancak evliyanın cevabı aynı kaldı.

"Üzgünüm Majesteleri, bu inek sadece bana değil, aynı zamanda tanrılara da yiyecek sağlıyor."

Bunun üzerine kral birden öfkelendi.

"Bu ülkenin kralı olduğumu bilmiyor musun? Bir kral olarak istediğim her şeyi zorla alma hakkına sahip olduğumu bilmiyor musun?"

Kralın tehdidine Aziz Vasishtha, bir santim bile kıpırdamadan, sakin ve soğukkanlı bir ifadeyle karşılık verdi.

"Ben bir Brahman'ım, Vedaların bir adanmışıyım, hayatını onları inceleyerek ve uygulayarak geçiren biriyim. Bir Brahman, güçlü insanların otoritesine aykırı olarak hiçbir güce veya otoriteye sahip olmamaya yemin etmiş kişidir."

İktidardakiler, istediklerini veya beğendiklerini elde etmek için her türlü yolu deneme alışkanlığına sahiptir. Aziz, açgözlülük tarafından

kör edilmiş olan kral üzerinde hiçbir iknanın işe yaramayacağını anladı. Öfkeli kral, azizin reddetmesine rağmen, Kamdhenu'yu boynuna bir ip geçirerek zorla sürüklemeye çalıştı. İnek, kralın sürüklemesine direnmek için mücadele etti ve Vasishtha'ya acınası gözlerle baktı. İnek direnince, kral öfkelendi ve bir sopayla kafasına birkaç kez vurdu. Sessizce izleyen aziz, bunu gördüğünde üzgün bir sesle şöyle dedi.

“Sevgili ineğim, şimdi senin feryatlarını dinlerken yüreğim parçalanıyor. Ben de seni kaybetmek istemiyorum. Ama şu anda yapabileceğim hiçbir şey yok. Kral güçlü bir varlık. Seni zorla götürmek isterse, onu durduramam. Brahman'ın görevi her şeyde sabırlı olmak ve affetmektir.”

İnek Vasishta'nın sözlerini duyduktan sonra kendisini tutanları iterek, azizenin yanına gitti ve gözyaşları içinde ona yalvardı.

"Gerçekten krala götürülmemi mi istiyorsun? Bana şimdiye kadar gösterdiğin tüm sevgi nereye gitti? Kralın beni nasıl karşıladığı ve bana nasıl davrandığı umurunda değil mi?"

Evliya, sabır ve özdenetimle duygularını dizginleyerek cevap verdi.

"Ne diyebilirim? Kraliyet ailesi istediğini alma gücüne sahiptir ve Brahman'ın gücü affedici zihinde yatar. Eğer gitmek istiyorsan, gönüllü olarak git. Ama sana açıkça söylüyorum ki seni asla terk etmeyeceğim."

"Sadece beni terk etmeyeceğini söylemen yeterli. Ben zorla alabileceğin biri değilim."

Konuşmasını bitirir bitirmez, Kamdenu'nun görünüşü gizemli bir şekilde değişmeye başladı. İki gözü ateş gibi parladı ve başı ve boynu kocaman oldu. Görünüşü değişen Kamdenu, doğrudan krala ve tebaasına doğru koştu. Yüzüğünün üzerinden yağmur gibi yanan kömürler döküldü ve yavaş yavaş vücuduna yayıldı. Kamdenu'nun vücudundan dökülen kömür her yöne yayıldı ve ayrım gözetmeksizin krala ve tebaasına saldırdı. Panik içinde kaçtılar.

Sonunda nefesini tutan kral, yeteneklerinin Brahman'la karşılaştırıldığında ne kadar önemsiz olduğunu fark etti. Kral, azizi yenmek için elinden geleni yaptı ama her savaşta yenildi. İntikam arzusuyla yanıp tutuşan kral, tahtı kalan tek oğluna verdi ve çilecilik yapmak için Himalayalara gitti. Yıllarca süren çilecilikten sonra, Lord Shiva tarafından azizi yenebilecek güçlü bir silah hediye edildi.

Kral, Shiva'nın ona verdiği silahı elinde tutarak, Vasishtha'nın kaldığı yere güvenle gitti. Azizin öğrencileri ona kaçmasını tavsiye ettiler. Ancak, aziz onların tavsiyesini reddetti ve kralla onurlu bir şekilde yüzleşmeye karar verdi. Dehşete düşen öğrenciler teker teker kaçmaya başladı ve sonunda aziz yalnız kaldı.

Brahman rahiplerinin kullandığı asayı elinde tutarak, korkusuzca krala yaklaştı. Kral azize şiddetli saldırılar başlattı, ancak elinde tuttuğu asayla her şeyi engelledi. Kral, hiçbir silahın azize zarar veremeyeceğini anladı.

"Artık gerçek pratiğin tek güç olduğunu anlıyorum."

Kral, intikam duygularının hepsinin boş arzulardan doğduğunu fark etti, bu yüzden ormana gitti ve bir münzevi oldu. Brahman olabilmek için hararetle dua etti. Birkaç yıllık aşırı münzevilikten sonra, kral sonunda istediğini elde etti. Aydınlanmaya erişen ve bir aziz olan kral, cennet dünyasına yükseldiğinde, tanrı Indra ona ölümsüzlük nektarı olan Soma'yı verdi ve onu ölümsüz yaptı.

2

Brahman rahip kastı

Hindistan'da insanların statüsü kast sistemi adı verilen bir sınıf sistemi tarafından belirlenir. Kesin olarak söylemek gerekirse, kast sistemi Vedik dönemden sonra mit koleksiyonu "Purana" ve yasa kitabı "Dharmasastra"da görülen bir terimdir ve toplum geliştikçe işbölümü ortaya çıktıkça çeşitli meslekler ortaya çıktıkça mesleğe göre belirlenen bir statü sistemini ifade eder. Vedik dönemin statü sistemine ten rengi anlamına gelen Varna denir ve bazı bilginler bu sistemin fethedilen ve fethedilen insanlar arasındaki ayrımdan kaynaklandığına inanır. Ancak, daha sonraki zamanlarda her iki

kavram da "kast" olarak anılmaya başlandı. Bu terim, kanın saflığı vb. anlamına gelen Portekizce "Casta" kelimesinden türemiştir.

Hindistan'daki kastlar genel olarak dörde ayrılır: Brahman rahip kastı, Kshatriya savaşçı veya kraliyet kastı, tüccar ve sanayi sınıfının Vaishya kastı ve işçi sınıfının Shudra kastı. Mitolojik anlatıya göre, Purusha kendini yok ederek yaratılışa devam ettiğinde ağzı Brahman, kolları Kshatriya, uylukları Vaishya ve ayakları Shudra oldu.

Hindistan'daki kast sistemi, tıpkı bizim kadim ülkemizde olduğu gibi, kesin bir şekilde doğumla belirlenir. Ayrıca, her bireyin böyle bir sosyal ayrımcılığa sahip olmasının nedeni karma ile açıklanır . Başka bir deyişle, bir kişinin belirli bir ortama doğması, önceki yaşamındaki eylemlerinin sonucudur. Ancak, karma teorisinin mutlaka olumsuz bir anlamı olmadığı unutulmamalıdır. Aksine, bir kişinin doğduğu belirli ortam, önceki yaşamındaki eylemlerinin sonuçlarını çözmek için en uygun koşuldur. Bir kişinin bu dünyaya belirli bir görünüm ve koşullarla doğması, bir tesadüf veya dışsal mutlak bir varlığın kaçınılmaz bir emri nedeniyle değil, tamamen kendi seçimidir. Bu bakımdan, karma teorisi basitçe insanın özgür iradesini reddeden determinizm veya kadercilik olarak sonuçlandırılmamalıdır.

Doğumda statünün belirlendiği kast sistemi, kişinin şu anki yaşamı boyunca hiçbir koşulda değiştirilemez. Hintliler ayrıca kastlar arası evlilikleri kesin bir şekilde yasaklayarak saf kan hatlarını korumaları gerektiğine inanırlar. Bu gerçek, yalnızca kişinin ebeveynlerinin yedi nesil ataları incelendiğinde ve saf oldukları kanıtlandığında kişinin kan hattının saf olarak tanınabileceğini belirten Budist kutsal yazıtlarında görülebilir.

Ancak zaman değiştikçe ve insanların bilinci giderek geliştikçe, antik Hindistan'daki her sınıfın saflığı önemli ölçüde azaldı. Bu olgunun süreci, ticaretin gelişmesi ve Çin'deki İlkbahar ve Sonbahar Dönemi ve Savaşan Devletler Dönemi gibi uzun bir siyasi ve sosyal kaos döneminde değişen çeşitli hanedanlıklar nedeniyle farklı kültürler arasındaki temastan büyük ölçüde etkilendi. Ayrıca, kişisel sosyal ilerleme arzusu da göz ardı edilemeyecek bir faktördür. Ancak buna rağmen, Hindistan'daki kast sistemi diğer herhangi bir ülkeden daha güçlü bir şekilde korunmaktadır. Böyle bir sistem bugün yasal olarak ortadan kalkmış olsa da, kast sistemine dayalı sınıf bilinci hala Hint toplumuna hakimdir.

Aşağıdaki iki hikaye, alt kastların en yüksek kast olan Brahman'a yükselip yükselemeyeceğiyle ilgilidir. Kastlar arasındaki karışıklık, Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Parashurama ile ilgili olarak daha önce bir kez ortaya çıktı, ancak burada sunulan içerik tüm kast için bir sorun değil, her bir birey için bir sorundur. Statüde yükselmenin olasılığı ve imkansızlığıyla ilgili iki hikaye, değişen zamanlarla birlikte ortaya çıkan kast sisteminin sorunlarıyla ilgili olarak görülebilir. Genel içeriği aşağıdaki bakış açısıyla yorumlamak faydalı olacaktır.

Birincisi, tarihsel ve toplumsal açıdan kralların otoritesini güçlendirme sürecinde Brahman sınıfıyla siyasi hakimiyet konusunda yaşanan çatışmayı temsil ediyor olabilir. Antik toplum, siyaset ve dinin birlik olduğu bir toplumdu. Bu nedenle siyasi ve dini hakimiyet rahiplerde yoğunlaşmıştı. Ancak zamanla kabilelerin bütünleşmesiyle devletler ortaya çıktı ve bunun sonucunda çıkan birçok savaş doğal olarak savaşçı sınıfın otoritesini güçlendirdi. Sonuç olarak savaşçı sınıf yeni bir yönetici (kraliyet) sınıfı olarak ortaya çıktı ve rahip sınıfının sahip olduğu siyasi hakimiyet onlara devredildi. Bu süreçte, iki sınıf arasındaki hakimiyet konusundaki yüzleşme ve çatışma, Hint klasik Upanişadlar ve Budist edebiyatında sıklıkla görülür.

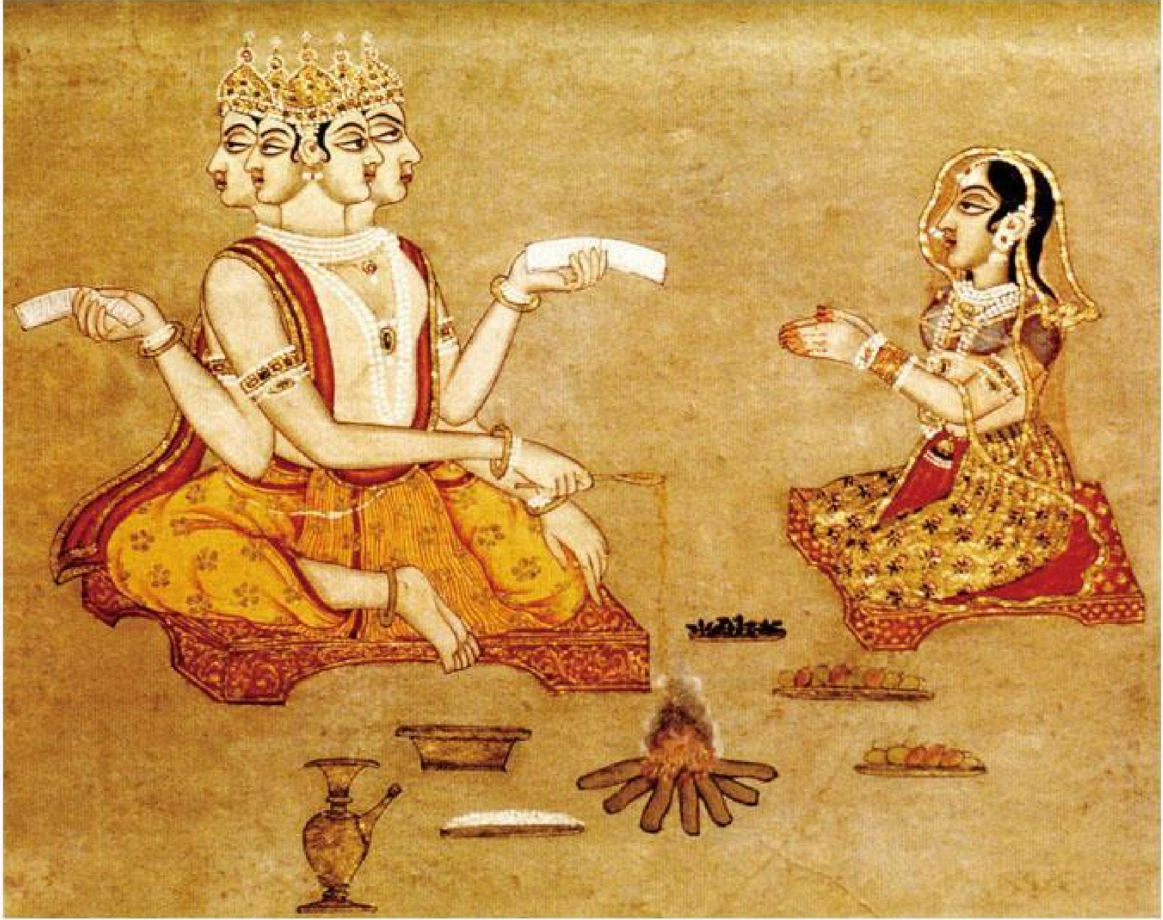
İkinci olarak, dini bir bakış açısından, uygulayıcıların veya aydınlanmış varlıkların bakış açısından sınıf ayrımcılığının olamayacağı anlamına geldiği görülebilir. Hint yaşamının dört aşaması arasında, münzevilik, kişinin artık sosyal yükümlülüklerle bağlı olmadığı ve insanların orijinal amacını takip etmek için bu kısıtlamalardan özgür olduğu bir dönemdir. Münzevilerin sosyal yükümlülükler ve ahlakla bağlı olması, hala sosyal varoluş çerçevesinden kaçamadıkları anlamına gelir. Bu nedenle, münzevilerin kast gibi bir statü sistemine bağlı olmaları gerekmez.

Ayrıca bu hikayede görünen içerikler arasında (yukarıda da belirtildiği gibi) tanrıların bile yapamayacağı şeyler vardır. Bu nedenle Hint mitolojisinde, adı konulmayan yüce varlık veya varoluş ilkesinin yaratılış için yaptığı ilk şey, yaratılış rolünü üstlenen yaratıcıyı ve diğer tanrıları yaratmak olmuştur. Daha sonra, sırayla insanları, hayvanları, bitkileri vb. yarattığı da söylenir. Bu durumda, tanrılar yaratılmış varlıklar oldukları için doğal olarak sınırlamaları vardır. Bu sınırlamalar arasında, yaratılışı simgeleyen süt okyanusunu karıştırarak ve ölümsüzlük nektarını içerek ölümün üstesinden gelinir. Bununla

ölümsüzleşmiş olsalar da, ölümsüzlük nektarını kendilerinden başka varlıklarla paylaşmak onların hakkı değildir.

İkinci en temsili imkansızlık, herhangi birinin kendi çabaları olmadan, yalnızca tanrıların yardımıyla Vedaları öğrenebilmesidir. Günümüz terimleriyle, kendi kendine çalışmak imkansızdır. Vedalar, Mutlak'ın veya daha doğrusu Mutlak'ın kendisinin vahiyleridir ve evrenin tüm yasalarını ve ilahi gerçekleri içerir. Tanrılar, yalnızca yaratılış döneminde öğretiler aracılığıyla Vedaları insanlara iletmek ve yıkım döneminde bunları toplamak ve korumak için hizmet ederler. Bu nedenle, tanrılar yalnızca öğretmen olarak hareket edebilirler ve bunlara tam olarak hakim olmak tamamen insan çabasına bağlıdır.

Hint bakış açısından, Vedaları öğrenmek yalnızca Brahman rahiplerinin yapabileceği bir şeydir ve bu nedenle Vedaları ustalaşmış olanlara gerçek Brahmanlar denir. Bu yüzden tanrılar bile düşük sınıftan bir insanı Brahman yapmalarının imkansız olduğunu söylerler. Bazıları bunu Hint dininin yeterince gelişmemiş olması nedeniyle eleştirir, ancak bunu insan bilincinin gelişiminin bir sembolü olarak görmek daha mantıklıdır. Düşük sınıftan insanların, sosyal yükümlülüklerle bağlı olanların gerçek aşkın bilgiyi takip etmesi imkansızdır. Bunu istiyorlarsa, sosyal yükümlülüklerinden vazgeçmeleri gerekir. Bu nedenle, uygulayıcının her şeyden vazgeçmiş bir sahip olmama ruhuna sahip olması gerekir. Ayrıca, Vedaları ustalaşmak aşkın mutlak ile bir olmak anlamına geldiğinden, aydınlanmış olanın tanrılardan üstün olduğu fikri doğal olarak oluşur. Bu gerçek Budist literatüründe de açıkça ortaya konmuştur. Aydınlanmanın tanrılardan daha yüksek olan en yüksek mutlak seviyeye yol açması, içsel bir insan merkezli unsur olarak görülebilir.

《베다》를 든 브라흐마

Brahman Olan Kral

Kutsal inek hakkındaki önceki hikayede, Brahman Vasishtha'nın Kral Vishwamitra'yı nasıl alt ettiğini gördük. Rahip tarafından alt edilen kral, kendi amacı için Himalayalara gitti ve aşırı çilecilik uyguladı. Ramayana'ya göre, kendisi ve karısı kuzey Himalayalara değil, Hindistan'ın güney kısmına gittiler ve burada bin yıl boyunca çilecilik uyguladılar, ağaç kökleri ve kabuklar üzerinde yaşadılar. Aşağıdaki hikaye, Vishwamitra'nın aydınlanmış olanın sembolü olan bir Brahman rahibi olmak için çilecilik sürecinden nasıl geçtiğini açıklıyor.

Bir gün, kralın huzuruna tanrı Brahma çıktı ve onun katı çileciliğinden etkilendi.

“Neden bedeninize ve hayatınıza hiç aldırmadan bu kadar aşırı bir riyazet uyguluyorsunuz?”

“Aman Tanrım, ben kraliyet ailesinin bir üyesi olarak bir aziz (Brahman) olmak için bu kadar aşırı çileler çekiyorum .”

Vishwamitra'nın cevabına rağmen Brahma tek kelime etmeden ortadan kayboldu. Brahma tek kelime etmeden ortadan kaybolurken, hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle başını eğdi ve kendini yok etme durumuna düştü.

"Kraliyet rütbesindeki bir kişinin aziz olması gerçekten imkansız mı? O zaman, bin yıldır katlandığım tüm zorlukların işe yaramadığı anlamına mı geliyor?"

Ancak şüphelerini bir kenara bıraktı ve şimdiye kadar yaptığından daha fazla çaba sarf etmeye karar verdi. İlk olarak, bölgenin uygulaması için uygun olmadığını fark etti, bu yüzden kuzeye, güzel bir gölün olduğu Pushkar'a taşındı. Bu göl bugün hala Himalayaların Gözü olarak anılıyor ve tüm günahları temizleme gücüne sahip kutsal bir yer olarak kabul ediliyor. Orada bin yıl boyunca daha da sert kefaretleri uyguladı. Bin yıllık kefaretten sonra Brahma tekrar ortaya çıktı.

“Şimdi, uygulamanızın bir ödülü olarak, krallığınızın refah içinde olmasını kutsayacağım. Ayrıca size aziz unvanını da vereceğim.”

Vishwamitra bundan memnun değildi ve Brahma'dan onu önce bir Brahman rahibi yapmasını ve sonra ona aziz unvanı vermesini istedi. Lord Brahma hiçbir şey söylemeden tekrar ortadan kayboldu ve Vishwamitra münzevi uygulamalarına devam etti. Zaman geçtikçe, bir gün Menaka adında güzel bir peri yıkanmak için kutsal göle indi. Vishwamitra onun güzelliğinden o kadar büyülendi ki onunla on yıl yaşadı. Uyguladığı münzevi uygulamalarından vazgeçti ve sadece içinde yükselen içgüdüsel sesi dinledi.

Bir gün, kral kendine baktığında utandı ve öfkelendi. Neden böyle olduğunu derinlemesine düşündükten sonra, bunun tamamen tanrıların bir komplosu olduğunu anladı. Tanrılar, isteklerini engellemek için onu baştan çıkarmak için Menaka'yı kullanmışlardı. Kral, çileciliğinin boşa gittiğini fark etti. Ancak pes etmedi ve önceki uygulamasına bir saflık yemini ekledi ve tüm duyusal arzuları aşan çilecilik uyguladı. Bin yıl daha sıkı bir uygulamadan sonra, tanrılar onu kabul etmekten kendilerini alamadılar. Brahma yanına geldi ve tanrıların onu güçlü bir aziz olarak kabul ettiğini söyledi. Ancak, Vishwamitra'nın başlangıçtaki fikri hiç değişmedi.

“Beni tatmin edebilecek tek bir isim var. Yalnızca bana Brahman ismini verirsen tatmin olurum. O zamana kadar çilelerime son vermeyeceğim.”

"Eğer istediğin buysa, daha önce hiç olmadığı kadar çok çalışman gerekecek."

Brahma konuştuktan sonra tekrar göğe yükseldi. Vishwamitra, bir ayağı üzerinde durup kollarını göğe doğru uzatarak bin yıl daha çileciliği uyguladı. Gece gündüz aynı yerde bir ağaç gibi durdu. Yaz ortasında, etrafında beş kurban ateşi yaktı ve bunların içinde kaldı ve hatta rüzgar ve yağmur estiğinde yağmur mevsiminde bile, hareket etmeden sadece havayı soluyarak çileciliği uyguladı.

Tanrılar, Vishwamitra'nın çileciliğini korkuyla izliyorlardı, çünkü çileciliği devam ederse, başlarına beklenmedik bir felaket geleceğinden korkuyorlardı. Tanrılar arasında, çileciliğine en çok zarar veren Indra, daha da endişeliydi. Uzun uzun düşündükten sonra, Indra, Menaka'nın daha önce yaptığı gibi, perisi Rambha'ya onu baştan çıkarmasını emretti.

Rambha, Vishwamitra'nın hayatını alabilecek güce sahip büyük bir aziz olduğunu fark etti ve Indra'dan emrini geri çekmesini istedi. Indra, bir guguk kuşu şekline girip onu koruyacağını ve aşk tanrısının da ona yardım edeceğini söyledi. Böylece Indra ve aşk tanrısı Rambha birlikte yeryüzüne indiler ve azizi baştan çıkarmaya başladılar. Parlak bir bahar gününde, Indra'nın dönüştürdüğü guguk kuşu, azizin meditasyon yaptığı yerin yakınındaki bir ağaca oturdu ve güzel bir sesle şarkı söyledi. Rambha, azize cilveli hareketlerle yaklaştı. Aşk tanrısı, azizin kalbini coşkulu bir müzikle salladı.

Aziz, garip bir şey hissettiğinde gözlerini açıp tam önüne baktığında, perisi Rambha büyüleyici bir ifadeyle orada duruyordu. Bir anda, tüm bunların tanrıların müdahalesi olduğunu anladı. Öfkelenen Rambha'yı taşa çevirdi ve bin yıl boyunca orada durmasını sağladı. Rambha anında taşa dönüştüğünde, Indra ve aşk tanrısı korkup kaçtılar. Böylece Vishwamitra bir başka ayartmanın üstesinden geldi. Ancak, öfkesini kontrol edemediği ve öfkelendiği için, amacından yine saptı. İstediği şey, ancak en ufak bir öfke bile tamamen ortadan kalktığında elde edilebilirdi.

Şimdi Vishwamitra kimseyle konuşmuyor ve derin bir sessizliğe bürünüyor, bin yıl boyunca tüm öfkesini bırakmanın çileciliğini uyguluyordu. Ağzını, en az yiyeceği yediği zamanlar dışında kapalı tutuyordu ve sadece nefesine odaklanıyordu. Vücudu yavaş yavaş bir tahta parçası gibi oldu ve zihninde hiçbir öfke uyanmıyordu.

Bin yıl sonra, Vishwamitra bir sonraki uygulamasına başlamadan önce biraz olgun tahıl yemek için oturdu. Bu anda, Brahman kılığına girmiş Indra ona yaklaştı ve yiyecek istedi. Hiç tereddüt etmeden, yiyeceği tüm yiyecekleri ona hemen verdi. Rahip yemeğini bitirene kadar tek bir kelime etmedi ve rahip gider gitmez, tek bir yiyecek tanesine bile dokunmama çilesini hemen uyguladı. Bin yıl daha sonra, bu sefer nefes bile almadan çile aşamasına girdi. Hareketsiz görünüyor, ancak bunu ne kadar çok yaparsa, üç dünyadaki tüm varlıklar o kadar şaşkın ve korkmuş hissediyorlardı. Uygulamasına müdahale etme girişimlerinin hepsi başarısız olunca, tanrılar, azizler, iblisler ve yılanlar bir araya gelerek Lord Brahma'ya yaklaştılar ve ondan kendileri için harekete geçmesini rica ettiler.

Vishwamitra'nın uygulaması güçlendikçe, doğanın akışı tersine dönmeye başladı. Güneş ışığını kaybetti, tepeler düzleşti ve deniz artık sallanmayı reddetti. İnanç ışığını kaybettikçe, tanrıların itibarı da hızla azaldı. Tanrılar, Vishwamitra'yı bir aziz yapmadıkları sürece bu krizi aşmanın bir yolu olmadığını fark ettiler. Bu yüzden, Yaratıcı'nın izniyle, dünyaya özlemini çektiği Brahman olduğunu ilan etti.

Ancak Vishwamitra, bir Brahman rahibi olmaktan memnun değildi ve eski düşmanı Vasishtha gibi tüm Brahman rahiplerinin en iyisi olmak istiyordu. Onun mizacını iyi bilen tanrılar bile bu koşulu bile kabul etmekten kendilerini alamadılar. Böylece Vishwamitra, eski düşmanı Vasishtha'nın yoldaşı oldu ve birlikte pratik yaptılar ve sonsuza dek yaşadılar. Tanrılar da dahil olmak üzere tüm varlıklar onu övdüler ve kendi dünyalarına geri döndüler.

Tanrıya dönüşen bir insan

Aşağıdaki hikaye Hint destanı Mahabharata'dan alınmıştır.

Vahşi bir savaşın ortasında, büyük kahraman Bhisma tüm vücudundan yaralanmıştı ve hayatı tehlikedeydi. Düşmanın attığı oklardan tüm vücudu bir kirpi gibi olan hayatını kurtarmak için azizler ve Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Krishna, ona gece gündüz büyük bir samimiyetle davrandılar. Krishna durumunun çok kritik olduğunu anladığında, şöyle dedi:

“Eğer Bhishma ölürse, bu dünyada var olan her türlü bilgi onunla birlikte yok olacak. O zaman bu dünya aysız bir gece gibi zifiri karanlık olacak. Bir trajediyi önlemek için, ölürken ona mümkün olduğunca çok soru soralım. O zaman, onun cevapları sayesinde, sahip olduğu bilginin en azından bir kısmını koruyabileceğiz.”

Önce Kral Yudhishthira sordu.

"Brahman olmayan kastlar kutsal Brahman rahiplerinin statüsüne hangi yollarla ulaşabilirler?"

Sormasının sebebi, Kshatriya Vishwamitra'nın aşırı çilecilik yoluyla bir Brahman azizi haline geldiğini duymuş olmasıydı. Ancak, bu haberden haberi olmayan Bhishma, şöyle cevap verdi:

“Brahman rahip kastı yalnızca Brahman ailesinde doğanlar tarafından elde edilebilir ve başka hiçbir kastın bu konuma ulaşması imkansızdır. Çünkü Brahman kastı sayısız geçmiş yaşamda biriktirilen sayısız iyi karmanın bir sonucu olarak doğar. Bu nedenle, tanrılardan bile daha büyüktürler. Kendi güçleriyle tanrılar yaratabilirler veya yaratmayabilirler.”

Bhishma, şu anekdotu örnek vererek şöyle konuştu:

Bir zamanlar bir şehirde Matanga adında bir adam yaşarmış. Kendisinin bir Brahman rahibi olduğunu sanıyormuş ama gerçekte, babasının bilgisi dışında düşük kastlı bir adamla ilişkisi olan bir Brahman annenin çocuğuymuş. Bir gün, bundan haberi olmayan babası, Matanga'yı kurban töreni için bir asa almaya göndermiş. Matanga, genç bir eşeğin çektiği bir arabayla yola çıkmış. Genç eşek bir süre yürüdükten sonra annesinin yol kenarında durduğunu görmüş. Genç eşek, efendisinin emirlerini hiçe sayarak annesinin yanına gitmeye çalışmış. Öfkelenen

Matanga, bir kırbaç almış ve genç eşeğin sırtına acımasızca vurmuş. Bu sahneye tanık olan anne eşek, üzüntüsünü ve kızgınlığını bastıramamış ve Matanga'ya bağırmış.

"Kendini bir Brahman sanıyorsun, ama şimdi hiç de öyle olmadığını görüyorum. Brahmanlar her zaman ve her yerde tüm canlı varlıklarla sıcak ve nazik kalpleriyle ilgilenirler. Şu anki tavrın kesinlikle bir Brahman'ın davranışı değil. Belki de bir Brahman değilsin, alt sınıftan birisin. Şu anki davranışın bunu açıkça kanıtlıyor."

Beklenmedik sözlerle irkilen Matanga, doğruca eve gitti ve doğumunun sırrını annesinden öğrendi. Hindistan'da, yüksek kastlı bir erkekle düşük kastlı bir kadın arasındaki evlilik, eski zamanlardan beri izin veriliyordu. Bu durumda, doğan çocuk, babanın değil, annenin kastına ait olacaktı. Öte yandan, yüksek kastlı bir kadınla düşük kastlı bir erkek arasındaki evlilik, her koşulda yasaktır. Eğer bunu yaparlarsa, derhal kastlarını kaybedecek ve dokunulmazlar olacak ve köyün dışında uzak bir yere sürgün edileceklerdi. Elbette, aralarında doğan çocuklar için de aynı şey geçerliydi.

Matanga doğumunun sırrını öğrendiğinde o kadar yıkılmıştı ki hemen evden ayrıldı ve ormana gitti ve orada tek amacı Brahman olmak olan çilecilik uygulamaya başladı. Yıllar geçtikçe çileciliğinin sıcaklığı cennetteki tanrılar dünyasını ısıtmaya başladı. Onun sıcaklığı yüzünden tanrıların şehirleri yanıyordu ve tanrılar bile bu sıcaklığa dayanamıyordu. Şaşkına dönen tanrı Indra aceleyle yeryüzüne indi ve Matanga ile karşılaştı.

“Genç adam, kendini duyusal zevklere adaman gereken bir yaşta, neden bu fırsatları kaçırıp bu kadar aşırı bir çilecilik yapıyorsun? Gerçekten arzuladığın şey nedir? Gençliğin verdiği zevkin tüm olasılıklarını reddettin ve kendini tek bir düşünceyle yakıyorsun ve bunun için ödüllendirilmeyi hak ediyorsun. Bana dileğini hemen söyle, ben de yerine getireyim, bu yüzden çileciliği bırak. Cennetteki tanrılar, şu anda uyguladığın çileciliğin harareti yüzünden çok acı çekiyorlar.”

"Beni bir Brahman rahibi yap. Eğer bu olursa, tanrıları rahatsız eden kefaretleri artık yerine getirmeyeceğim ve hemen eve döneceğim."

İndra, onun bu sözlerini duyunca mahcup bir ifadeyle şöyle dedi:

"İmkansız bir dilek istiyorsun. Tanrıların, insanların ve hatta iblislerin tanıdığı bu evrendeki en yüksek ve en büyük sınıfa nasıl girebilirsin? Dileğinin evrenin yasalarını çiğnemek olduğunu bilmiyor musun? Böyle bir dilek sadece kendi yıkımına yol açacaktır. Öyleyse bana gerçekleştirebileceğim olası bir dilek söyle."

Matanga, Indra'nın teklifini kesin bir dille reddetti ve çileciliğinin yoğunluğunu artırarak yüz yıl boyunca tek ayak üzerinde durmayı denedi. Indra tekrar ortaya çıktığında ve ona ne istediğini sorduğunda, cevabı aynıydı. Indra ayrıca bunun ancak sayısız yaşam boyu süren sonsuz iyiliklerden sonra mümkün olduğunu açıkladı.

“Ruh, hesaplanamayan bir süre boyunca iyi karma biriktirdikten sonra ancak bir insan olarak doğabilir. O zaman, doğan ilk insan, şu anda ait olduğunuz dokunulmazların en alt kastıdır. Bu kastta bin yıl boyunca iyi işler biriktirdikten sonra, dört kastın en düşüğü olan Şudra kastı olur. Bu kastta üç bin yıl daha geçirdikten sonra, tüccar ve zanaatkarlardan oluşan Vaişya kastı olur. Ve eğer bir Vaişya, kraliyet kastı olan Kşatriya olarak doğmak istiyorsa, 1,8 milyon yıl boyunca iyi işler biriktirmelidir. Son olarak, bir Kşatriya, Brahman rahibi olmak istiyorsa, tam 108 milyon yıl boyunca bu kastta kalmalıdır.

Ama her şey bununla bitmiyor. Çünkü aynı Brahman kastı içinde bile dereceler var. En düşük Brahman'dan daha yüksek bir Brahman'a geçmek istiyorsanız, 2,16 milyar yıl daha beklemeniz gerekir. O zamana kadar ancak sağlam bir Brahman olabilirsiniz. Bu durumda 648 milyar yıl daha kaldıktan sonra, ev ritüellerini ve diğer kutsal törenleri gerçekleştirebilen bir Brahman olabilirsiniz ve son olarak, 259 milyon yıl daha sonra, tüm Vedaları ve diğer kutsal yazıtları ustaca öğrenmiş tam bir Brahman olabilirsiniz. Ayrıca, her dönemde, bir sonraki aşamaya geçmeden önce sürekli olarak iyi işler biriktirmeli ve tüm kızgınlık, öfke, üzüntü, acı, zevk vb. duyguların tamamen üstesinden gelmelisiniz. Bu nedenle, son aşamaya, yani tam Brahman'a ulaşan kişi, kendisini yalnızca sevgi yoluyla gösterir ve tanrılardan daha büyük bir

varlık haline gelir. Artık bu dünyada doğmamıştır ve samsara döngüsünden acı çeker ve sonsuz yaşamın tadını çıkarır. Ancak diğer insanlar, eylemlerinin sonuçlarına bağlı olarak, insanlara olduğu gibi hayvanlara da reenkarnasyon geçirirler ve her aşamada yukarı ve aşağı giderek reenkarnasyon döngüsünden geçmeye devam ederler.”

Indra'nın ayrıntılı açıklamasına rağmen, Matanga kararlılığından vazgeçmedi. Öncekinden daha fazla konsantre oldu ve aşırı çileciliğine bin yıl daha devam etti. Indra üçüncü kez göründü ve onu öncekiyle aynı açıklamayla ikna etmeye çalıştı, ancak işe yaramadı. Matanga ormandaki çileciliğinden vazgeçti ve Gaya bölgesine taşındı. Orada çileciliğine önceki gibi devam etti. Yüz yıl sonra, tüm fiziksel gücü tükendi ve olduğu yerde yığıldı, sinirleri aşırı derecede köreldi ve tüm vücudu sadece deri ve kemiklere dönüştü. Gökyüzünden izleyen Indra hemen aşağı indi ve Matanga'nın kalkmasına yardım etti. Matanga yüzünü Indra'nın kollarına gömdü ve yalvararak bağırdı.

“Tanrım, lütfen bana daha fazla işkence etme. Aklında sadece bir düşünce olan, iyilikler biriktiren zayıf bir insanın, ölüm gibi saçma bir sonuçla karşılaşmasına izin verme.”

Indra'nın ifadesi Matanga'nın içten çağrısına karşılık acınasıydı, ancak cevabı hala olumsuzdu. Artık dayanamadı ve yüksek sesle ağladı.

"Sıradan bir insan olarak doğmam benim suçum mu? Yanlışı yapan ben değildim, annemdi. Eğer öyleyse, cezayı alan o olmamalı mıydı? Aksine, ben sadece annemin yanlışlarının kurbanıyım."

Indra sakin ama ciddi bir sesle cevap verdi.

“Matanga, çoğu insan sadece içinde yaşadığı anı bilir. Bu yüzden şu anki talihsizlikleri için başkalarını suçlamaya çalışırlar. Ancak, zihninizi sakinleştirin ve dikkatlice düşünün. Neden bu şekilde doğdunuz? Neden diğer tüm iyi koşulları geride bırakarak en düşük kastta doğdunuz? Tüm bu doğumların nedeni kendi içinizdedir. Önceki hayatınızdaki eylemlerinizin sonuçları, şu anki hayatınızı belirler. Benzer şekilde, bir sonraki hayatınızın koşulları da bu hayattaki eylemleriniz tarafından belirlenir. Bu, Tanrı'nın bile kaçınamayacağı değişmez karma yasasıdır. Mevcut hayatınızın biçimi, geçmiş eylemlerinizin sonucundan başka bir şey değildir. Bu dünyada, bu sonuçların meyvelerini toplamak için yeniden doğdunuz. Ebeveynleriniz, geçmiş eylemlerinizin meyvelerini toplamak için doğru koşullara sahipti. Koşullarınızı karşılayan ebeveynlerinizin bedenleri aracılığıyla kendi kararınızla doğdunuz. Bu nedenle, doğumunuzun ebeveynlerinizin veya Tanrı'nın sorumluluğu olmadığını, yalnızca kendi seçiminiz olduğunu açıkça anlamalısınız. Bir insana verilen kader, kendi çabalarınızdan daha güçlüdür. Gücü vardır çünkü kader bile, ona bakarsanız, kişinin daha önce yaptığı eylemlerin sonucudur.

“Tanrılar, insanların isteklerinin çoğunu kurbanlar veya uygulamalar yoluyla yerine getirebilirler. Ancak, insanlardan üstün bir tanrı olsa bile, sıradan birini Brahman yapamaz, çünkü mükemmel Brahman tanrılardan daha büyüktür.”

Indra'dan evrenin sırlarını duyduktan sonra, Matanga sonunda dileğinden vazgeçmek zorunda kaldı. Indra ona başka bir dilek hakkı vereceğine söz verdi. Bir an gözlerini kapattı, derin derin düşündü ve sonra şöyle dedi:

"Gökyüzünde özgürce hareket edebilen ve istediğimi yapabilen bir tanrı olmak istiyorum. Eğer bir tanrı olursam, sadece kraliyet kastı tarafından değil, Brahman kastı tarafından bile tapınılırım."

Indra, Matanga'yı tüm kadınların tapabileceği bir tanrı yaptı. Matanga özlemini çektiği Brahman rahibi olamasa da, çileciliği ve Indra'nın yardımıyla tanrılar dünyasında kalmayı başardı.

3

Yaşarken
cennet alemine git

Genel olarak, çoğu din kurtuluşun ancak bir kişi öldükten sonra veya bedenini döktükten sonra mümkün olduğunu söyler. Bunun nedeni tüm acıların ve günah tohumlarının ruhtan değil, bedenden kaynaklanmasıdır. Hindistan'da buna videha mukti veya ölümden sonra kurtuluş denir.
Ancak insanlar ölümden sonra kurtuluşla yetinmezler. Mümkünse, yaşayan bedenlerimizde veya içinde bulunduğumuz durumda kurtuluşa veya özgürlüğe ulaşmak isteriz. Hindistan'da buna jivan mukti veya hayattayken kurtuluş denir. Budizm ve Hinduizm gibi Hint dinlerine ve ideolojilerine göre, kurtuluşun ölümden sonra değil, insan çabalarıyla şu anki yaşam durumunda elde edilebileceği inancı açıkça ortaya konmuştur. Aşağıdaki mit (veya masal), dört alemden kurtuluş kavramından yaşamdan kurtuluş kavramına geçiş sürecini göstermektedir.

Eskiden, Güneş Kabilesi'nin krallığı olan Ayodhya'da Trishanku adında bir kral yaşardı. Bir gün, aniden canlı olarak cennet dünyasına yükselme arzusu hissetti. Kral, tanrılardan izin almak için bir kurban sunmaya karar verdi. Ayrıca aziz Vasisutha'dan dileğini yerine getirmesine yardım etmesini istedi. O zamanlar, dünyada Vasisutha'dan daha büyük bir Brahman azizi yoktu. Ancak, bunun kendi yeteneğinin ötesinde olduğunu söyleyerek reddetti. Trishanku, Vasisutha'nın kesin reddine boyun eğmedi ve dileği için azizin çilecilik uygulayan yüz oğlunun yanına gitti.

“Hala hayattayken ve fiziksel bedenimdeyken cennet dünyasına yükselebilmek için bir kurban sunmak istiyorum. Başlangıçta, babanız Vasishtha'ya sordum, ancak o acımasızca hararetli isteğimi reddetti. Bu yüzden, siz azizlerden, babamın yerine bana yardım etmenizi istiyorum.”

Trishanku oğullarının babalarına şikayet dolu bir sesle hakaret ettiğini duyduğunda, onlar da çok öfkelendiler ve teklifini kesin bir şekilde reddettiler. Babalarının sadece cenneti ve dünyayı değil, cehennemi bile etkileyebilecek fedakarlıklar yapabileceğini çok iyi biliyorlardı. Yine de Trishanku'nun teklifini reddettiler çünkü herhangi birinin hala hayattayken ve fiziksel bir bedendeyken cennet dünyasına girmesi kesinlikle imkansızdı. Bir kişi ancak öldükten sonra, şimdiki hayatının temel unsuru olan bedenini terk ettiğinde, karma yasasına göre

eylemlerinin sonuçlarına göre cennete veya cehenneme gidebilirdi. Bu gerçeğe rağmen Trishanku azizlerin reddetmesine olan öfkesini bastıramadı ve onlara saldırdı.

“Sadece siz değil, babalarınız bile bu fedakarlığı üstlenmeyi reddediyorlar çünkü bunu gerçekten yapabilecek kapasitede değiller. Bu durumda, sizden çok daha büyük yeteneklere sahip başka bir aziz bulmak daha iyi olur.”

Azizin oğulları onun suçlamasını duyduklarında çok öfkelendiler ve kralı lanetlediler, onu dokunulmazların en aşağısı olan Chandala yaptılar. Chandala, bir Brahman kadın ile alt kasttan bir erkek arasında doğan kişidir. Manu Kanunu, bir Chandala'nın bir Brahman'ın yüzüne bakmaya bile cesaret edememesi gerektiğini belirtir. Dahası, dini ilgisi olan hiç kimse onunla yüz yüze bile görüşmemelidir, çünkü o kirli bir varlık olarak kabul edilir. Bir Chandala asla insanlarla dolu bir köyde yaşamamalı ve mülk olarak sadece bir köpeğe veya eşeğe sahip olabilir. Ölülerin kıyafetlerini giyerler ve kralın emriyle ailesi veya akrabaları olmadan ölenlerin bedenlerini gömerler. Kutsal Güneş Üçlüsü'nün soyundan gelen Kral Trishanku için, bir Chandala olmak dünyadaki en korkutucu ve iğrenç şeydi. Bu yüzden Manu Kanunu, kralları ve prensleri kendi güçlerine fazla güvenmemeleri ve Brahman rahiplerini kızdırmamaları konusunda kesin bir şekilde uyarır. Brahman azizi, yoga pratiğinin gücüyle, kralın sahip olduğu her şeyi bir anda yok edebilir.

Trishanku yaptığı uygunsuzluğun farkına vardığında, lanet çoktan etkisini göstermişti. Kral bir chandala'ya dönüştüğünde, bakanları ve saray mensupları onunla karşılaşmaktan kaçınmak için kaçtılar. Trishanku saraya döndü ve laneti ortadan kaldırmanın bir yolunu bulmak için kendini odasına kilitledi. Bir gün, Güney Hindistan'daki Kral Vishwamitra'nın çilecilik yoluyla bir aziz haline geldiğini öğrendi. Kral, Vishwamitra'nın ona yardım edebileceğini umarak hemen kaldığı yere koştu. Kral ona neden bir chandala'ya dönüştüğünü ve şu anki bedeniyle cennet dünyasına gitme isteğini itiraf etti.

"Bu deneyim sayesinde, insanların bir şey başarmak için çabalamasının boşuna olabileceğini düşünmeye başladım. Her şeyin kader tarafından belirlendiği, insan çabasından bağımsız gibi görünüyor. Ancak yine de, eğer yapabilirseniz, kalbimde tuttuğum dileği yerine getirmek isterim."

Kralın samimi kalbini duyduktan sonra, Vishwamitra derin bir meditasyona girdi ve kralın iç benliğini inceledikten sonra ona yardım etmeye karar verdi. İlk olarak, her yere dağılmış Brahman rahiplerini, azizleri ve münzevileri çağırdı ve onlardan yardım istedi. Talebini duyan birçok aziz kurban için toplandı, ancak sadece biri, Vasishtha katılmayı reddetti. Kendisine gelen Vishwamitra'nın oğullarına şöyle dedi:

"Yapmak üzere olduğun kurban Chandala içindir, kral için değil. Hangi tanrı Chandala'nın sunularını kabul eder?"

Eve dönüp duyduklarını babalarına anlattıklarında Vishwamitra öfkelendi.

“Ben en katı disiplini uygulayanlardanım ve tavrım saf, hiçbir sitem yok. Beni eleştirmeye nasıl cüret edersin? Şimdi bana hakaret eden Vasishtha'ya yaptığım lanetin aynısını Kral Trishanku'ya yapacağım. Bundan sonra o da bir Chandala olacak. Dahası, yüz oğluna da korkunç bir lanet yapacağım. Sadece bu hayatta değil, tüm gelecek hayatlarında, tek bir arkadaş olmadan, ölülerin kıyafetlerini giyerek ve köpek eti yiyerek, sefil bir hayat yaşayarak engebeli topraklarda dolaşacaklar.”

Vishwamitra'nın korkunç lanetini duyan diğer rahipler, onun yaptığı şey hakkında hiçbir soru veya şikayette bulunamadılar ve kurbanı yapmaya devam ettiler. İnsancıl düşünce tarzına göre, ritüel metinleri doğru bir şekilde okunursa ve katı kurallara uygun şekilde uyulursa, tanrı kesinlikle ortaya çıkacak ve dileklerini yerine getirecektir. Yine de, bu kurbanda hiçbir tanrı cevap vermedi veya görünmedi. Vishwamitra, başkanlık ettiği kurban her bakımdan mükemmel olmasına rağmen tanrıların gelmediğini görünce öfkesini bastıramadı. Diğer rahiplere döndü ve haykırdı:

"Bundan sonra daha önce hiç görmediğiniz mistik bir manzara göreceksiniz. Ben şahsen, yoganın gücüyle, Trishanku'yu yaşayan bir bedende cennet dünyasına yükselteceğim."

Vishwamitra bacak bacak üstüne atarak oturdu ve derin bir meditasyon durumuna girdi. Sonra Trishanku'nun bedeni yükseldi ve göğe yükselmeye başladı. Tanrılar suskundu ve ağızları açık bir şekilde sadece izlediler. Trishanku'nun bedeni yükseldi ve cennet dünyasının girişine ulaştı. Sonra akılları başlarına gelen tanrılar hep birlikte bağırdılar.

"Geri dön, Trishanku, geri dön. Bu cennet dünyası o formda girebileceğin bir yer değil. Büyük bir münzevi tarafından bir Chandala olman için lanetlenmedin mi? Buraya girmeye bile layık değilsin."

Tanrıların emriyle Trishanku'nun bedeni başı aşağı bakacak şekilde yere düşmeye başladı. Yardım için Vishwamitra'ya haykırdı. Sonunda tanrılar ve aziz arasında bir güç gösterisi gerçekleşti.

"Aşağı in. Aşağı in."

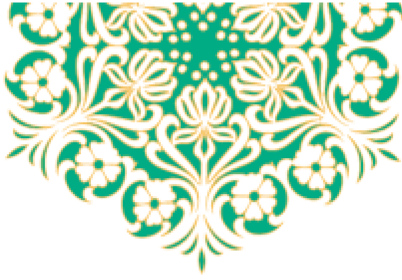
Lord Indra güçlü bir emir verdiğinde, Vishwamitra da bağırdı:

"Trishanku, istediğin yerde kalmana izin ver."

Indra ve Vishwamitra arasındaki mücadele nedeniyle Trishanku havada asılı kaldı ve hareket edemedi. Öfkelenen Vishwamitra, gücüyle yıldızlar, azizler ve hatta tanrılar yaratmaya başladı. Indra dikkatli olmazsa, Indra'nın kendisini bile yaratıp onu durduracağına karar verdi. Vishwamitra gücüyle yeni bir cennet yarattığında, yalnızca orijinal cennet değil, aynı zamanda tüm evrenin temel yapısı da bir anda sarsılmaya başladı. Tanrılar, azizler ve hatta iblisler, beklenmedik ve muazzam sonuç karşısında şok oldular ve Vishwamitra'ya koşup içtenlikle gücünü elinden almasını istediler.

"Kimse canlı bir bedenle cennet dünyasına giremez. Bu evrenin değişmez bir yasasıdır. Kimse yasayı çiğnememelidir. Dahası, Trishanku azizin lanetiyle en düşük kast olan Chandala olmadı mı? Bu yüzden lütfen gücünüzü geri çekin ve her şeyi orijinal haline geri döndürün."

Vishwamitra onların içten yalvarışlarını reddetti ve Trishanku'nun yarattığı yeni göksel alemde kalmasını sağladı. Yarattığı yeni yıldızların sonsuza dek büyük gücüne tanıklık etmeleri için gökyüzünde yükselmesini sağladı. Ancak yeni yaratılan tanrılara gelecekleri hakkında hiçbir şey söylemedi. Bu şekilde Trishanku, orijinal göksel alem olmasa da, azizin yogasının gücüyle yaratılmış bir yer olmasına rağmen dileğini yerine getirebildi. Sonuç olarak Trishanku, yaşayan bir bedenle ve o da bir chandala olarak göksel aleme giren ilk insan oldu.

4

Denizi İçen Aziz

Hintliler için din, yaşamın özüdür. Bu nedenle, Hint düşüncesinde din, felsefe ve yaşam birbirinden ayrılmaz. Başka bir deyişle, dinin ortadan kalkması felsefenin ve yaşamın yok olması anlamına gelir ve tersine, birine bağlılık diğer ikisine duyulan sevgiyle tutarlıdır. Bu nedenle, tanrılar ve insanlar da ayrılmaz bir ilişki oluştururlar. İnsanların tanrılara saygısı ve tapınması, insan yaşamını sürdürmek için gereklidir ve aynı zamanda evrenin varoluşunun

temel temelidir. Aynı zamanda, tanrıların bakış açısından, insan kurbanları ve tapınma, onların var olmalarını ve bu topraklarla bağlantı kurmalarını sağlayan temel unsurlardır.

Eskiden, Orta Hindistan bölgesinde, Agastya adında büyük güçlere sahip bir aziz yaşardı. Bir gün, tanrılar ve iblisler arasında büyük bir savaş çıktı. İblisler, tanrıların saldırısından kaçınmak için denize saklandılar. Denizde saklanırken, karaya ateş, kılıç ve diğer silahlar fırlattılar ve dünyadaki ahlaki iyiliği ve dini gerçeği yok ettiler. Dini gerçek ve ahlaki iyi yok edilirse, hem cennet hem de dünya yok olur.

İblisler ayrıca herkes uykudayken gece gizlice ülkeye geldiler ve ormanlarda yaşayan münzevileri ve rahipleri öldürdüler, çünkü onlar gerçeğin ve iyiliğin standartlarıydı ve ayrıca tanrılar ve insanlar arasında arabuluculardı. İblislerin eylemleri o kadar gizliydi ki, kimse onlara kimin zarar verdiğini fark etmedi. Toprak yavaş yavaş canavarlar tarafından yutulan azizlerin kemikleriyle kaplandı ve kullandıkları kırık su testileri ve ritüel kapları her yere çirkin bir şekilde dağıldı. Ayrıca ritüelde kullanılan kutsal ateş ve rafine tereyağı kirli bir şekilde dağıldı ve toprak uğursuz şeylerle doldu.

Dünya korkusu derinleşti ve artık buna dayanamayanlar mağaralara veya dağların derinliklerindeki ormanlara saklandılar. Ancak daha da korkutucu olan, ölüm korkusunun yalnızca kişinin kendi hayatına değil, başkalarının hayatına da zarar veren ahlaki yozlaşmaya yol açmasıydı. Tüm bunların ortasında, bazı cesur insanlar görünmez düşmanın kimliğini bulmaya çalıştılar. Ancak, özenli çabalarına rağmen, düşmanın görünümü asla ortaya çıkmadı. Bunun nedeni, iblislerin gündüzleri derin denizde saklanmaları ve yalnızca etrafta kimse olmadığında derin gecede gizlice hareket etmeleriydi.

Dünyadaki insanların endişeleri de tanrılara iletildi. İnsanların ahlaki çöküşü, tanrıların varoluşunun temelini kaybetmekle eşdeğerdi, bu yüzden tanrılar endişelenmekten kendini alamadı. Tanrılar, kalan Brahman azizlerini ve rahiplerini kurtaramazlarsa, tüm evrenin yıkımını önleyemeyeceklerini biliyorlardı. Uzun bir düşünmeden sonra, tanrılar gökyüzünün kralı Indra'yı evrenin koruyucusu Vishnu'dan yardım istemeye çağırdılar.

“Lord Vishnu, lütfen rahipleri ve azizleri evrenin yıkımından kurtar. Onları kendi başımıza kurtaramayız. Onları kimin öldürdüğünü bile bilmiyoruz.”

Sonra Vişnu cevap verdi.

"Bu katillerin kim olduğunu biliyorum ve nerede olduklarını da biliyorum. Onlar tanrıların, kardeşlerimin, denizin derinliklerine attığı iblisler. Bundan sonra, hem katil hem de evrenin yıkıcısı olan iblisleri yenmenize yardım edeceğim."

Vishnu katilin kimliğini ve saklandığı yeri açıklasa da zorluklar hala devam ediyordu. Denizin derinliklerinde saklananları yakalamak için uygun bir yol bulmak zordu. Tek yol deniz suyunu boşaltmaktı ancak tanrıların hiçbiri bunu yapma yeteneğine sahip değildi. Tanrılar kendilerine yardım edebilecek bir aziz aramaya başladılar. Sonunda, aziz Agastya'nın her şeyi yutma yeteneğine sahip olduğunu buldular. Tanrılar azize koştular ve ondan yardım istediler.

Aziz, gücünü kullanarak evrenin yıkımını engellemeye karar verdi ve tanrılarla birlikte deniz kenarına gitti. Bir an derin meditasyon yaptıktan sonra, aziz derin bir nefes aldı ve deniz suyunu yutmaya başladı. Deniz suyu yavaş yavaş çekilmeye başlayınca, tanrılar bu gizemli manzara karşısında hayrete düştüler. Sonunda, son damla azizin ağzına girdiğinde, iblislerin saklandığı yer açıkça görünür hale geldi. Bir kez daha, tanrılar ve iblisler arasında şiddetli bir savaş başladı. Neredeyse tüm iblisler öldü ve neyse ki hayatta kalanlar, yerin derinliklerinde

bulunan Cehenneme gittiler. O andan itibaren Cehennem, iblislerin meskeni oldu. Her şey bittiğinde, aziz tekrar deniz suyunu kustu ve denizi doldurdu.

Ancak diğer metinler farklı bir hikaye anlatır: İblisleri yenen tanrılar, azizden denizi tekrar suyla doldurmasını isterler.

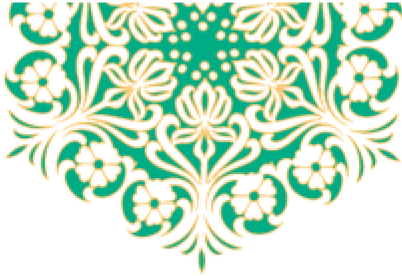
"Çok geç. Deniz suyu çoktan sindirildi. Denizi tekrar suyla doldurmak istiyorsak, başka bir yol bulmalıyız."

Tanrılar azizin cevabı karşısında şaşkına dönerken Brahma belirdi ve şöyle dedi:

"Çok fazla endişelenmene gerek yok. Bundan sonra, suyu gökten yeryüzüne indireceğim ve denize akıtacağım, bu yüzden hiç endişelenme."

Böylece tanrı Brahma'nın yardımıyla okyanus tekrar suyla doldu.

Bu içerik, Lord Shiva'nın saçlarından aşağı inen ve Ganj'ı (Ganj) yaratan suya benzer. Tanrılar iblisleri yendiğinden beri, azizler ve rahipler ahlaki ve dini bir hayata geri dönebildiler. Dünya orijinal istikrarına kavuştu ve uygulayıcıların dini hayatı normale döndükçe, tanrıların dünyası da doğal olarak istikrara kavuştu.

5

Kertenkele Olan Kral

Karma yasası, Budizm'den bildiğimiz sebep-sonuç ilkesidir. Eylem anlamına gelen karma, ilk Vedalarda esas olarak ritüel eylemleri ifade ediyordu, ancak zaman geçtikçe anlamı fiziksel eylemler, konuşma ve hatta düşünceler dahil olmak üzere tüm eylemleri kapsayacak şekilde genişledi. Karma yasası, evrendeki tüm varoluşu yaratan, sürdüren ve yok eden fiziksel sebep-sonuç yasasıdır ve aynı zamanda insan eylemlerini düzenleyen ahlaki sebep-sonuç yasasıdır. Bu nedenle,
tüm varoluşlar kaçınılmaz olarak karma yasası içinde var olur. Karma yasasına göre, tüm insan eylemleri zorunlu olarak sonuçlarla birlikte gelir. Günlük yaşamımızda, ahlaki yasaların sıkı bir şekilde uygulanmadığı durumlarla karşılaştığımızda çelişki hissederiz. Başka bir deyişle, insanların yanlışlarının sonuçlarını almak yerine, hiçbir sorun yaşamadan sosyal ve ekonomik olarak müreffeh bir hayat sürdükleri durumları gördüğümüzde, ahlaki yasaların gerçekten var olup olmadığından şüphe etmeye başlarız. Karma yasası bu soruyu açıkça yanıtlar.
"Kendi bilgimizin sınırlarını kabul etmeliyiz. Karma yasası kesinlikle gerçek ve değişmezdir. Sadece sonuçların ne zaman ve hangi biçimde ortaya çıkacağını bilmiyoruz."
Aşağıdaki hikaye bu karma yasası ve Brahman rahibinin mutlak otoritesi hakkındadır.

Çok dindar bir kral olan Ayodhya Kralı Nirga, bir gün rahiplerine bin inek sunmaya karar verdi. Sunacağı ineklerin gümüş toynakları, altın boynuzları vardı ve çeşitli renklerdeydiler: beyaz, siyah, sarı ve gri. Kral her ineğin sırtını ipekle kapladı ve yiyecek ve para dolu sepetler koydu. Kralın iyiliğinden dolayı çok minnettar olan rahipler, eve dönmek için inekleri saydılar ve birinin kayıp olduğunu gördüler. Kayıp ineği aradılar, ancak nereye gittiğini bulamadılar. Aslında, kayıp inek kralın ve saraylılarının bilgisi olmadan ahırına geri dönmüştü. Bunu bilmeyen rahiplerin kalan inekleri alıp eve dönmekten başka çareleri yoktu.

Ertesi gün, kral diğer rahiplere bir önceki gün yaptığı gibi bin inek daha teklif etmeye çalıştı. Fakat ineklerin arasında bir önceki gün sorun olan inek de vardı. Bir önceki günün rahipleri ineği bulduklarında bağırdılar.

"Bu inek bize dün kral tarafından verildi, bu yüzden onu almalıyız."

"Hayır. İnek bizimdir çünkü kral bugün bize verdi. Bu yüzden size veremeyiz."

Rahipler yüksek sesle kavga ettiler, her biri ineği kendi malı olarak talep etti ve bir çözüm belirtisi göremeyince kralın fikrini dinlemeye karar verdiler. Bu beklenmedik durumda ne yapacağını bilemeyen kral bir an düşündü ve sonra söz konusu ineği verecek kişiye 100.000 rupi gibi büyük bir meblağ teklif etti. Ancak rahipler teklifi kesin bir dille reddettiler.

“En önemsiz hediye bile takdir edilmeli ve değer verilmelidir. Hediyeler kutsaldır. Bu nedenle, bize verilen bir hediyeyi başkasına vermek kesinlikle imkansızdır. Bu, verene saygısızlık olurdu. Kral bize dini kutsallık nedeniyle bir inek verdi ve biz de onu dindar bir kalple aldık. Bu kadar kutsal koşullar altında alınan bir ineği para karşılığında vermek mümkün müdür?”

Kralın teklifini reddeden rahipler ineği orada bıraktılar. Hatasının böylesine büyük bir soruna yol açtığını fark eden kral, günahlarını daha önce olduğundan daha dindar ve saygılı olarak telafi etmeye çalıştı. Ne yazık ki çabaları işe yaramadı. Kral ölümle yüzleştiğinde ve ölüm tanrısının önünde durduğunda, işlediği günahların hala orada olduğunu gördü. Ancak, hayatı boyunca biriktirdiği iyi işlerle karşılaştırıldığında, günahları son derece önemsizdi. Ölüm tanrısı yumuşak ama kararlı bir sesle konuştu.

"Günahlarınız yaptığınız iyilikle karşılaştırıldığında önemsizdir. Ancak karma yasası anlayışsızdır. İyi ve kötü eylemlerinizin sonuçlarına katlanmalısınız. Her sonucu belirlemek benim görevimdir, ancak size seçim yapmanız için özel bir fırsat vereceğim. Önce iyi eylemlerinizin ödüllerinin tadını mı çıkaracaksınız, yoksa önce yanlışlarınızın sonuçlarına mı katlanacaksınız?"

Kral hiç tereddüt etmeden hemen cevap verdi.

“Önce günahlarımın cezasını çekeceğim, sonra da iyiliklerimin meyvesini yiyeceğim.”

"Eğer kararın buysa, öyle olsun. Aynı ineği rahiplere iki kez sunmanın günahının cezası olarak, bir kertenkeleye dönüştürüleceksin ve Gumti Nehri kıyılarındaki ormanda kuru bir kuyuda yaşayacaksın. Bu günah, Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Krishna'nın lütfuyla, o göründüğünde affedilecek."

Böylece, Kral Nirga bir kertenkele olarak yeniden doğdu. Küçük yaratıkları yiyerek kuru bir kuyunun dibinde yaşadı. Uzun yıllar sonra, Vishnu'nun bir enkarnasyonu olan Krishna dünyada doğdu. Bir gün, Krishna oğlunu ve torununu Gumti Nehri yakınlarında avlanmaya götürdü. Bir süre avın tadını çıkardıktan sonra, susadıklarını hissettiler ve bir kuyu aramak için etrafta dolaştılar. Bir süre sonra, Kral Nirga'nın bir kertenkele olarak yaşadığı söz konusu kuyuyu buldular. Krishna ve adamları su için kuyuya bakarken, su yerine bir kertenkele gördüler.

"Orada su yerine büyük bir kertenkele var. Hadi birilerini oraya götürelim ve zavallı kertenkeleyi kurtaralım."

Krishna'nın oğlu ve torunu birbirlerinin sarıklarını çözüp bir ip yaptılar ve birini kuyuya sarkıttılar. Ancak kertenkele onun kaldırabileceğinden çok büyük ve ağırdı. Yakınlardaki bir

köye gidip sağlam bir ip almaktan başka çareleri yoktu. Bu sefer Krishna kendisi aşağı indi, kertenkeleyi iple bağladı ve dışarı çekti.

Kertenkele kuyudan çıkar çıkmaz, aniden muhteşem görünümlü bir adama dönüştü. Görünüşü, önceki hayatındaki Kral Nirga'nınkine tıpatıp benziyordu. Eğildi ve Krishna'nın ayaklarına dokundu, onu kurtardığı için ona teşekkür etti. Krishna'nın torunu, beklenmedik manzara karşısında şaşkına döndü ve sordu,

"Dede, neler oluyor yahu? Kurtardığımız kertenkele nereye gitti ve şu an burada olan kişi kim?"

Krishna yüzünde bir gülümsemeyle kralla konuştu.

"Lütfen bana kim olduğunu ve kertenkele olmak için ne yanlış yaptığını açıkla."

Yavaş hareket eden adama, geçmiş yaşamında neler yaptığını ayrıntılı olarak anlatması ve sonra da şöyle demesi emri verildi:

“Şimdi, karmanın katı yasasına göre, önceki hayatımda işlediğim tüm günahları çözdüm. Bundan sonra, ölüm tanrısının bana söylediği gibi, önceki hayatımda yaptığım iyi işlerin sonuçlarının tadını çıkarma sırası bende.”

Açıklamasını bitirince Krishna ciddi bir sesle konuştu.

“Hiçbir durumda Brahman rahiplerine zarar verilmemelidir. Onlardan hiçbir şey alınmamalıdır. Onlara her zaman saygı gösterilmelidir. Rahiplere sunulan bir hediyeyi geri alan kişi, Nirga'nın yaşadığı aynı büyük acıyı çekecektir. Brahman'a bana duyduğu saygı kadar saygı gösteren kişinin ölümden hemen sonra cennet dünyasına yükseleceğini hatırlayın ve aklınızda tutun.”

Krishna konuşmasını bitirdikten sonra Kral Nirga ona tekrar teşekkür etti ve ardından tanrıların yaşadığı göksel aleme yükseldi.

6

Cennet ve yeryüzünün evliliği

Bu mit bize ülkemizdeki peri ve oduncu hikayesini hatırlatır. Antik çağlardan beri gökyüzü, sonsuz yaşama sahip tanrıların yaşadığı bir yer olarak kabul edilirken, dünya tekrar tekrar doğup ölen canlı varlıklar için bir alan olarak kabul edilirdi. Bu nedenle, insanlar gökyüzündeki tanrılarla daha yakın iletişim kurmak için yüksek dağlar aradılar veya dua etmek için sunaklar inşa ettiler. Bu iletişim sayesinde tanrılar (cennet) ve insanlar (dünya) yakın bir şekilde birbirine bağlandı. Örneğin, gökyüzü dünyaya yağmur yağdırır ve bunun sonucunda her şey canlanır ve bu sayede hayatını sürdürebilen insanlar tanrılara şükranlarını ifade etmek için kurbanlar sunarlar. Ritüeller sırasında bir ateş yakılır ve yakılan adakların dumanı yükselen alevleri takip ederek göğe yükseldiği için içine adaklar atılır. Diğer antik mitlerde, ikisi arasındaki ilişki bazen bir baba ve kız ilişkisi olarak tanımlanır ve bu da ikisi arasında yakın bir bağlantı olduğu anlamına gelebilir. Ancak, insanların bakış açısından, en iyi ihtimalle, gökyüzüne ulaşmak için bir dağın tepesinden veya yüksek bir sunağın ötesine geçemezler.

İnsanın göklere daha yakın olma arzusu, nihayetinde yalnızca ateşin yardımıyla mümkündür. Aşağıdaki mit, bu birbirine bağlılığı sembolize ediyor olarak görülebilir.

Ay ırkının prensi olan Pururavas, adil, dindar ve yaptığı her şeyde doğru sözlü olduğu için birçok kişi tarafından saygı görüyordu. Ayrıca yakışıklı görünümü sadece dünyevi kadınların değil, aynı zamanda göksel varlıkların da kalplerini titretiyordu.

Bir gün, cennette yaşayan güzel bir peri olan Urvasi, Mitra ve Varuna tanrıları tarafından yeryüzüne sürgün edildi. Cennete geri döneceği günü bekleyerek dünyayı dolaştı ve şans eseri Pururavas'la tanıştı. Gözleri buluştuğu anda birbirlerine aşık oldular. Pururavas, Urvasi'ye resmen evlenme teklifinde bulundu ve Urvasi, cennete geri dönme isteğini unutarak onun aşkını gönüllü olarak kabul etti.

Ancak, ikisinin birleşmesinde gizlenen büyük bir sorun vardı. Bu sorun, Urvasi'nin başlangıçta cennet dünyasında yaşayan ölümsüz bir varlık olması, Pururavas'ın ise yaşamı sona erdiğinde ölmesi gereken dünyevi bir varlık olmasıydı. Tamamen farklı özelliklere sahip olan bu ikisinin birleşmesi en başından itibaren imkansızdı. Ancak, sevdiği sevgilisini kaybetmek istemeyen Urvasi, gerçek kimliğini gizledi ve ona şu teklifi yaptı.

“Eğer beni gerçekten istiyorsan, lütfen belirtmek üzere olduğum üç şartı kabul et. Birincisi, iki koçum var. Onlar benim en sevdiklerim ve her zaman yanımda olmalılar. Bu yüzden, seninle evlendiğimde, lütfen onları yatağımın başucunda tutmama izin ver ki kimse onları çalamasın. İkincisi, şimdiye kadar sadece rafine tereyağıyla yaşadım. Beni başka bir yiyecek yemeye zorlama. Son olarak, hiçbir zaman ve hiçbir yerde çıplak vücudunu bana göstermemelisin. Bu üç sözü tutarsan, memnuniyetle karın olurum.”

Aşktan kör olan Pururavas, onun koşullarını hiç düşünmeden kabul etti. Mutlu evlilik hayatları 61.000 yıl sürdü. Pururavas’ın her geçen gün daha da güçlenen aşkıyla derinden sarhoş olan Urvasi, cennet dünyasını tamamen unuttu. Ancak arkadaşları onu unutmamıştı. Tanrılara övgüler söyleyen azizler olan Gandharvalar ve diğer periler, Urvasi’nin kendilerine dönmesini özlüyorlardı. Urvasi’nin geri dönebilmesi için Pururavas’ın koşullarından birini bozması gerektiğini biliyorlardı. Uzun uzun düşündükten sonra önce Urvasi’nin koçlarından birini çalmaya karar verdiler.

Bir gün, karanlıktan faydalanan Gandharvalardan biri, ikisinin uyuduğu yatak odasına gizlice girip bir koyun çaldı. İpi çözdü ve yatağın başına bağlanmış bir koçu taşıyarak dışarı koştu. Sonra elindeki koç bağırdı.

"Lütfen beni kurtarın efendim. Biri beni çalmaya çalışıyor şimdi."

Bir sıçrayışla uyanan Purrabhas ve Urvasi, yanında bir koçla koşan karanlık bir gölge gördüler. Purrabhas hemen ayağa kalktı ve onun peşinden koşmak üzereydi, ancak üzerinde hiçbir şey olmadığı için bir an durdu. Ona verdiği sözü bozmayacağına yemin etmiş olan Purrabhas, Gandharva'nın geri gelip ikinci koçu çalmasını şaşkınlıkla izlemekten başka bir şey yapamadı.

Bunu bilmediği için sinirlendi ve ona bağırdı.

"Hırsızın en değerli eşyalarımı çalmasını nasıl öylece durup seyredebiliyorsun? Şimdi görüyorum ki sen tek bir hırsızı bile yakalayamayan ve yorganın altında korkudan titreyen bir korkaksın? Bir kadına nasıl gerçek bir koca ve çocuklarına nasıl bir baba olabiliyorsun?"

Pururavas'a cevap verme şansı vermeden suçlamalar yağdırmaya devam etti. Pururavas içinde bulunduğu durumdan dolayı üzgündü ve aklına aniden bir fikir gelene kadar ne yapacağını bilmiyordu.

'Şu anda gecenin bir vakti, hava zifiri karanlık, dışarı çıplak çıksam bile beni göremez.'

Yataktan çıplak bir şekilde fırladı ve hırsızı kovalamak için dışarı koştu. Ne yazık ki, tam o anda, gökyüzünden büyük bir şimşek çaktı ve tüm oda aniden aydınlandı. Urvasi, çıplak bedenini gördükten sonra ortadan kayboldu. Amacının gerçekleştiğini anlayan Gandharva, koçu orada bıraktı ve göğe yükseldi. Karısının kaybolduğunu hayal bile etmemiş olan Pururavas, sözünü bozmadan kayıp koyunu bulduğu için kendinden memnundu. Ancak, zaferle eve döndüğünde, onu yalnızca karanlık ve boş bir alan karşıladı. Çaresizce onu aramak için etrafta koşturdu, ancak boşuna.

Üzüntü ve umutsuzlukla boğuşan Pururavas, dünyanın her köşesinde çılgınca onu aradı. Çabaları boşuna değildi ve sonunda Urvasi'yi Kurukshetra adlı bir yerde arkadaşlarıyla mutlu bir şekilde oynarken buldu. İkisi birbirlerine sarıldılar ve yeniden bir araya geldiklerinde sevinç gözyaşları döktüler. Onun kendisine geri dönmesini ve onunla yaşamasını diledi. Ancak Urvasi üzgün bir ifadeyle cevap verdi.

"Seninle tanıştığım andan itibaren seni hiç unutmadım. Bana verdiğin sözü tutacağına yemin ettin. Bu söz, yeryüzünde seninle kalabilmemin tek yoluydu. Ama ne yazık ki, şimdi bozulduğuna göre, kendi başıma sana geri dönmemin bir yolu yok."

O sırada Urvasi, Pururavas'ın çocuğuna hamileydi. Bu gerçeği ona bildirerek şöyle dedi:

“Yılın son günü bana gel ve çocuğunu doğuracağım. Ve o geceyi benimle geçirebilirsin.”

Pururavas'ın bu koşulu kabul etmekten başka seçeneği yoktu. Belirlenen günde, çocuğunu kucağında taşıyarak onunla buluştu. O geceyi onunla geçirdi ve onu tekrar hamile bıraktı. Bu şekilde, altı yıl boyunca, her yılın son gecesini onunla geçirdi ve altı erkek çocuk babası oldu. Altıncı oğlu doğduğunda, Urvasi Pururavas'a istediği her dileği yerine getireceğini söyledi. Pururavas hemen karşılık verdi.

“Gücüm o kadar büyük ki kimse benimle kıyaslanamaz. Sayısız servetim, güvenilir dostlarım ve benim için ölmeye hazır bir ordum var. Ancak, her zaman seninle olma fırsatım olmadığı için hiç mutlu değilim, aşkım. Şimdi, tek dileğim her zaman seninle olmak. Başka hiçbir şeye ihtiyacım yok.”

Konuşmasını bitirir bitirmez Gandharva belirdi ve ona ateşle dolu bir kap vererek şöyle dedi:

“Eğer onu üçe bölüp bir adak sunarsan ve bu töreni bir dileği de aklında tutarak yaparsan, istediğine kavuşabilirsin.”

Pururavas elinde ateş kasesiyle eve döndü, sevinçten zıpladı. Ancak yolda ormana vardığında aniden şüphelenmeye başladı.

“Gerçekten istediğim Urwasi'ydi. Kesinlikle yanımdaydı. Ama şimdi, sahip olduğum tek şey bir ateş çanağı, değil mi? Bu ateşi üçe nasıl bölebilirim? Ne kadar düşünürsem düşüneyim, imkansız görünüyor. Belki de çocuğu almaya gitme bahanesiyle altı yıl boyunca onunla yatma planımı çözmüşlerdir. Bu yüzden beni bir daha onu görmekten alıkoymak için bu numarayı kullanmış olabilirler. Sonunda, onların planına kandım.”

Pururavas, aptallığından yakınarak, elinde tuttuğu ateş çanağını yere fırlattı ve evine geri döndü. O gece uyuyamadı ve bütün geceyi düşünerek geçirdi. Sonra aniden yargısında çok aceleci davranmış olabileceği aklına geldi. Kalktı ve ateş çanağını aramak için ormana geri döndü, ama hiçbir yerde bulamadı. Bunun yerine, onun yerinde birbirine yaslanmış iki genç ağaç büyüyordu. Odunu eve geri götürdü ve ateş yakmak için odunları birbirine sürttü. Sonra ateşe adaklar sundu ve içtenlikle dua etmeye başladı.

İnsani bir bakış açısından, odunu sürtmek ateş ürettiğinden, odunda ateş potansiyeli vardır. Bu nedenle, iki odunu birbirine sürtmek ve ateş üretmek, ateş enerjisini içeren iki odun ve üretilen ateş dahil olmak üzere toplamda üç ateş olduğu anlamına gelir. Bu şekilde, Pururavas Gandharva'nın bahsettiği koşulu yerine getirmiş ve sonuç olarak cennete yükselmiş ve ondan ayrılmadan mutlu günler geçirebilmiştir.

7

İnsanlara verilen ölümsüzlük şansı

Ebedi hayat, insanların asla vazgeçemeyeceği bir dilektir. Ancak, buna ulaşmak neredeyse imkansız görünmektedir. Ancak, bir Hint bakış açısından, imkansız değildir. Tek yapılması gereken, insan koşullarına bağlı kalmadan mutlak özgürlüğe kavuşmaktır. Peki bu nasıl mümkün olabilir?
Aşağıdaki hikaye bunun sembolik bir açıklamasını içermektedir. Elbette, genel akış, insanların ebedi hayata kavuşmasının ve tanrı olmasının imkansız olduğu yönündedir. Başka bir deyişle, insanların asla tanrı olamayacağını söylüyor gibi görünüyor, ancak yakından bakarsanız, kesinlikle doğru değil. İmkansız değil, sadece zordur. Belki de bu, Hint mitolojisinin benzersiz özelliğidir.

Aziz Uttanka çölün ortasında çilecilik yapıyordu ve tüm kalbiyle Krishna'ya dua ediyordu. Krishna onun samimiyetinden etkilenerek onun karşısına çıktı ve ona ne istediğini sordu. Önce Krishna'ya teşekkür etti ve sonra şöyle cevap verdi:

“Bu çölde su çok kıt, bu yüzden düzgün bir şekilde pratik yapmak çok zor. Ancak, pratiğimi bırakmak istemiyorum. Bu yüzden lütfen susadığımda bana su verin.”

Krishna'nın isteğini yerine getirmesiyle Uttanka gönül rahatlığıyla kendini uygulamasına adayabildi.

Bir gün, o olaydan sonra, Indra ve Krishna birlikte konuşuyorlardı. Aniden, Krishna konuşmayı bıraktı ve derin meditasyona daldı. Bunu garip bulan Indra, onun uyanmasını bekledi ve ona nedenini sordu.

"Neden aniden konuşmayı bırakıp meditasyona başladın? Neler oluyor?"

"Ah, Indra, özür dilerim. Bir an için Saint Uttanka'yı düşünüyordum."

Krishna, Uttanka ile olan olayı Indra'ya detaylı bir şekilde anlattı, Indra şaşkındı ve İngilizce bilmiyordu. Sonra Indra tekrar sordu:

"Ama bunda ne tuhaflık var?"

"Aydınlanmaya ulaşmış büyük bir aziz gibi görünüyor. Bence ölümsüzlük nektarını içmeye layık. Ama o sadece susuzluğunu gidermek için su istiyordu. Aslında ona ölümsüzlük nektarını vermek istiyordum, bu yüzden neden reddettiğini merak ediyorum."

"Krishna, bu kesinlikle kabul edilemez. Sadece tanrılar ölümsüzlük nektarını içmeye uygundur. Başka bir dileği yerine getirmek daha iyi olmaz mıydı?"

"Onun tek istediği suydu. Ona kesinlikle ölümsüzlük nektarını hediye olarak vermek isterdim."

Krishna'nın sözlerine karşılık Indra şunları önerdi:

"O zaman, dediğin gibi, önce onun gerçekten ölümsüzlük nektarını içmeye layık olup olmadığını test edeceğim. Eğer testi sorunsuz geçerse, ona ölümsüzlük nektarını vereceğim."

Krishna'nın izniyle, Indra hemen Uttanka'nın pratik yaptığı sıcak çöle gitti. Indra kendini sıradan bir insana dönüştürdü ve ona soğuk suyla dolu bir kupa teklif etti.

"İstediğin suyu sana getirdim. Hemen iç ve susuzluğunu gider."

O sırada susamış olan ve su içmek isteyen Uttanka, Krishna'nın istediği gibi su gönderdiğini düşündü. Ancak, su içmek için gözlerini açtığında, elinde bir bardak su tutan çirkin görünümlü bir halktan insan görünce şaşırdı.

"Hayır, o bir Brahman rahibiyle göz teması bile kuramayan sıradan bir insan değil mi? Ne kadar susamış olursam olayım, sıradan bir insanın bana verdiği suyu nasıl içebilirim? Bu büyük bir günah olurdu, kutsal kast sistemini kırmak. Ah, Krishna, beni neden böyle bir çıkmaza soktun?"

Indra tarafından dönüştürülen sıradan insan, azizin sıkıntısından tamamen habersiz bir şekilde azize su sunmaya devam etti. Aziz bunu görünce çok öfkelendi ve onu azarladı.

"Sen, rahiplerin gözlerinin içine bile bakamayan bir avam, bana su vermeye cesaret mi ediyorsun? Yaptıkların cezayı hak ediyor. Susuzluktan ölmek üzere olsam bile o suyu nasıl içebilirim? Şimdiye kadar biriktirdiğim erdemleri kirletme ve hemen o kirli suyu al ve buradan defol git."

Uttanka bağırmayı bitirir bitirmez, sıradan adamın görünümü kayboldu ve onun yerine Lord Krishna belirdi. Hemen yerinden kalktı, Krishna'ya eğildi ve sonra şikayet etti.

"Neden benden fakir, kirli bir insana su getirmemi istedin? Böyle bir hareket Brahman rahipliğine bir hakarettir. Az önce yaptığın şey benim için de bir test miydi?"

Sonra Krishna yüzünde sert bir ifadeyle onu azarladı.

"Size su getiren sıradan insan, tanrı Indra'dan başkası değildi. Dahası, o su sadece sıradan su değildi, size vermek istediğim ölümsüzlük nektarıydı. Tam bir aydınlanmaya ulaştığınızı düşünmüştüm. Ama şimdi yeteneklerinizin hala yeterli olmaktan çok uzak olduğunu görüyorum. Hala sıradan insanları ve rahipleri iki farklı varlık olarak görme aptallığından kurtulamıyorsunuz. Nihai aydınlanma ancak bu ayrımcılık tamamen ortadan kalktığında ve her şey tek bir varlık olarak görüldüğünde mümkündür. Artık bu hayatta ölümsüzlük nektarını asla elde edemeyeceksiniz. Bunların hepsi sizin cehaletinizin sonucudur. Bundan sonra, susadığınızda ben görünmeyeceğim, ancak bu çölde bulutlar toplanacak ve yağmur yağdıracak. Susuzluğunuzu o yağmurla gidermelisiniz."

Krishna konuştuktan sonra göğe yükseldi. Uttanka gecikmeli olarak yaptıklarından pişman oldu, ancak her şey çoktan bitmişti. Ayrıca, bundan dolayı insanlara verilen ölümsüzlük şansı sonsuza dek kaybedildi.

8

insan kurbanı

Fedakarlığın orijinal anlamı, kendini tamamen bırakmaktır. Feragat, bir şeyi elde etmek için bir şeyden vazgeçen zihin değildir. Bu sadece açgözlülüğün başka bir ifadesidir. Gerçek feragat, bu anlamda sadece bundan değil, aynı zamanda şundan da vazgeçme eylemidir. Bu feragatin başka bir ifadesi de fedakarlıktır. Ve fedakarlığın en mükemmel biçimi, kendini feda etmek, kendini bırakmaktır. Ancak insanlar, "Kendimi feda ederek ne kazanabilirim?" diye düşünürler. Bu tür bir zihin, ya da başka bir deyişle, fedakarlığın bedelinin benim olması gerektiği düşüncesi, nihayetinde fedakarlığı ya da feragati bizim için imkansız hale getiren şeydir.

Ayodhya kralı Harishchandra'nın yüz karısı vardı ama çocuğu yoktu. Tahta geçecek bir oğlu olmadığı için sıkıntı çekiyordu, bu yüzden şikayet etmek için aziz Narada'ya gitti.

“Aziz, dünyadaki insanlar güzel bir eşe sahip olmanın, lezzetli yemekler yemenin ve altın ve gümüş mücevherlerle süslenmenin bir mutluluk olduğunu söylüyorlar. Ancak bir babanın bir oğula sahip olmasının mutluluğundan daha büyük bir şey yoktur. Baba, oğlu aracılığıyla hayatını sürdürebilir. Bir eş, yalnızca bir oğlunun annesi olana kadar ismen de bir eştir. Gerçekten de, dünyada hiçbir canlı, bir çocuğu olmadan artık var olamaz. Ne yazık ki, bana böyle bir mutluluğun tadını çıkarma fırsatı verilmedi. Bu nedenle, Aziz, lütfen bana yardım et.”

Aziz, ona acıyarak, Tanrı Varuna'ya gitmesini ve ona şunu sormasını söyledi:

“Eğer bana bir oğul verirsen, onu sana kurban olarak sunacağım.”

Kral, sözlerinin sonuçlarını hiç düşünmeden, tanrı Varuna'ya gitti ve Narada'nın söylediği gibi oğlunu kurban edeceğine söz verdi. Kral bir oğlu olduğu için çok mutluydu ve ona Rohita adını verdi. Oğul doğduğunda, tanrı Varuna belirdi ve sözünü tutmasını istedi. Sözünün sonuçlarını fark eden kral, tanrının ayaklarına kapandı ve içtenlikle yalvardı.

"Tanrım, hayvanlar bile on yaşını geçmedikçe kurban edilmeye uygun değildir. Öyleyse bize yeni doğmuş bir bebeği kurban etmemizi nasıl söylersin?"

Varuna, sözlerini duyduktan sonra on yıl beklemeye karar verdi. Söz verilen on yıl geçtikten sonra Varuna tekrar kralın karşısına çıktı. Kral onunla tekrar konuştu.

"Hiçbir hayvan ilk dişi çıkana kadar kurban edilmez. Bu çocuk henüz ilk dişini çıkarmadı. Lütfen çocuğun ilk dişi çıkana kadar bekleyin. O zaman sözümü kesinlikle tutacağım."

Bir süre sonra, Rohita'nın ilk dişi çıktığında, Varuna tekrar belirdi ve kral, daha öncekiyle aynı bahaneyi kullanarak, çocuğun ilk dişi düşene kadar beklemesini istedi. Tanrı Varuna tekrar belirdiğinde, bu sefer ondan ikinci diş çıkana kadar beklemesini istedi. Varuna tekrar belirdiğinde, kral bu sefer şöyle dedi:

"Bu çocuk savaşçı sınıfına ait. Savaşçı sınıfından bir kişinin zırhını ve miğferini giymeden önce feda edilmesi doğru değildir."

Varuna ne zaman böyle görünse, kral bahaneler uydurup henüz zamanı olmadığını söylerdi.

Bu arada, Rohita iyi bir genç adam olmuştu. Daha fazla bahane bulamayan kral bir gün oğlunu çağırdı ve ona her şeyi ayrıntılı olarak anlattı. Kendisini böylesine acımasız bir kaderin beklediğini hiç hayal etmemiş olan Rohita yayını kaptı ve saraydan ormana kaçtı. Varuna bunu öğrendiğinde öfkelendi ve sözünü tutmadığı için ceza olarak kralın vücudunun her yerinde çıbanlar oluşmasına neden oldu.

Rohita babasının başına gelen korkunç felaketi duyduğunda, krallığına geri dönmeye ve kendisine verilen kadere boyun eğmeye karar verdi. Saraya dönmek için ormandan ayrılırken ve köyün girişine ulaştığında, Rohita bir Brahman rahibiyle karşılaştı. Söz konusu rahip, kılık değiştirmiş tanrı Indra'ydı. Rohita'ya şöyle dedi,

"Kimse dünyayı terk edip yoga pratiği yaparak yaşamadığı sürece gerçek mutluluğu deneyimleyemez. Bir insan ne kadar büyük olursa olsun, dünyevi gelenekleri tamamen terk etmediği sürece acı çekmenin esaretinden asla kurtulamaz."

Indra'nın sözlerini duyduktan sonra, Rohita ormana geri dönmeye ve bir münzevi olarak yaşamaya karar verdi. Ancak, kendisi yüzünden acı çeken babası yüzünden aklı hiç rahat değildi. Saraya geri dönmeye çalıştığında, Indra kılık değiştirmiş bir şekilde ortaya çıktı ve onu ormana geri dönmeye ikna etti.

Bu şekilde, Rohita gidip gelirken altı yıl geçti. Uzun tereddütlerden sonra babasının yanına dönmeye karar verdi ve ormanı terk etti. Saraya doğru yürürken Rohita, Ajigart adında bir münzevi ve ailesiyle karşılaştı. O, karısı ve üç oğlu yoksulluktan dolayı aşırı açlık çekiyordu. Rohita, münzeviye oğullarından birini 100 inek karşılığında takas etmesini önerdi. Teklifine ilgi duyan münzevi kabul etti.

"En büyük oğlumu satamam çünkü o benim soyumu devam ettirmek zorunda."

Bu sefer karısı öne çıktı ve konuştu.

“En küçük oğul henüz küçük olduğu için satılamaz.”

Sonunda çift, ikinci oğulları Sunasepha'yı 100 inek karşılığında takas etmeye karar verdi. Rohita onu saraya götürdü. Rohita'nın ebeveynleri, onun güvenli bir şekilde geri döndüğünü görünce sevinç gözyaşları döktüler. Rohita, krala, onun yerine getirdiği çocuğu kurban etmesini önerdi. Oğlunu kaybetmeyeceği için çok mutlu olan kral, Lord Varuna için bir kurban hazırladı. Büyük azizler Vasishtha ve Vishwamitra da diğer rahiplerle birlikte kurbana katıldı.

Kurban devam ederken, tanrı Varuna belirdi ve kral, oğlu yerine Shunashepa'nın kurban edilmesini istedi. Tanrı, teklifini hemen kabul etti çünkü Brahman rahip kastından bir oğul, bir Kshatriya prensinden daha değerliydi. Ancak kurbana katılan rahipler, kendi kastlarından birini kurban etmekten mutlu değildi. Bu nedenle, hiç kimse Shunashepa'yı sunağa bağlamaya yanaşmadı. Sonra oğlunu ineklerle takas eden baba Ajigarth öne çıktı ve kralla konuştu.

“Bana sadece 100 inek verin, onları sunağa bağlayayım.”

Böylece oğul zalim babası tarafından sunağa bağlandı. Ama sorun hala devam ediyordu. Bağlanmış olmasına rağmen kurbanı kim öldürecekti? Kimse ortaya çıkmayınca baba tekrar ortaya çıktı ve kendisine 100 inek verilirse işi yapacağını söyledi. Kral kabul edince baba hiç tereddüt etmeden tören bıçağını çıkardı ve bir bileme taşında bilemeye başladı.

Kendisini doğuran babasının servet yüzünden kör olması ve oğlunu öldürmeye çalışması karşısında umutsuzluğa kapılan Shunashepa, içtenlikle tanrılara dua etmeye başladı. Dualarını duyan tanrılar arasında en güçlüsü olan Indra ve şafak tanrıçası Ushas kurban yerinde belirip

zavallı çocuğu kurtardılar. Tüm olanlara başından beri tanıklık eden Aziz Vishwamitra, Shunashepa'nın zihninin saflığından ve Tanrı'ya olan mutlak bağlılığından etkilendi ve Shunashepa'yı oğlu olarak babasına teklif etti. Ancak servet yüzünden kör olan babası teklifini kesin bir dille reddetti.

"Oğlum başlangıçta pratik yapıyordu. Şimdi tanrılar tarafından canlandırıldığına göre bizimle ormana geri dönmeli ve pratiğine devam etmeli."

Şunaşepa, göğsünde kabaran öfkeyi bir anlığına bastırdı ve babasıyla konuştu.

"Beni sadece yoksulluk bahanesiyle satmadın, ayrıca beni sunağa bağladın ve öldürmeye çalıştın. 300 inek senin için oğlundan daha önemli değil mi?"

Oğlunun sözlerinden dolayı suçluluk duyan baba, özür olarak aldığı 300 ineğin 100'ünü oğluna vermeyi teklif etti. Babasının hala zenginlik tarafından kör edildiğini fark eden oğul, teklifi kesin bir şekilde reddetti ve Vishwamitra'ya gitti.

Vishwamitra onu evine geri götürdü ve 100 oğluna onu en büyük oğul yapacağını ilan etti. Elli oğul hemen babasının sözlerine karşı çıktı. Vishwamitra çok öfkelendi ve babasının emrine uymayan oğullarını cezalandırdı ve insanların en alt kastı ve hayvanların babaları olacaklarını söyledi. Babasının sözlerine göre bunlar Hindistan'ın Andhras ve Pundras'ları, insanların en aptal ırkları oldular.

Hikaye Efsane Dizisi 01

Hint mitolojisi

Kim Hyung-jun tarafından yazıldı

Kağıt kitap yayınlandı · 25 Ekim 2012

E-kitap yayınlandı · 23 Nisan 2014